

മാർ ഔഗേൺ ബാവ
കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ
കാവൽഭടൻ
(ജീവചരിത്രം)

കെ. വി. മാമ്മൻ

പ്രസാധകർ
കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്
മാങ്ങാനം, കോട്ടയം - 18
വില: 50 രൂപ

MAR AUGEN BAVA
The Guard of Catholicate
(Biography)

By K. V. Mammen, Kottackal, Kottayam - 18
Ph: 0481 - 578936

Third Impression : Dec. 8, 2000

Copy Right : Author

DTP & Printing : Sophia Books, Kottayam Ph: 303237

Cover Design : Beam Communications, Kottayam

Rs. 50.

ആശംസ

ഉള്ളടക്കം

ആശംസ	പ. കാതോലിക്കാ ബാവ	4
മുഖവുര		6
മൂന്നാം പതിപ്പിന് അഭിനന്ദനം		7
അവതാരിക		10
അനുസ്മരണം		28
കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽഭടൻ		33
1. കുടുംബവും ബാല്യകാലവും		41
2. വിദ്യാഭ്യാസം		47
3. ഔഗേൻ റമ്പാൻ		49
4. സുവിശേഷ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനനിരതൻ		59
5. മെത്രാപ്പോലീത്താ		64
6. പിറവം മർദ്ദനം		71
7. നാലാമത്തെ കാതോലിക്കാ		87
8. കാതോലിക്കാ - മാർപ്പാപ്പാ സംഭാഷണം		92
9. എത്യോപ്യൻ സുന്നഹദോസ്		98
10. മാർത്തോമ്മായുടെ തിരുശേഷിപ്പ്		101
11. ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം		103
12. പുരോഗതിയും വിലങ്ങുതടികളും		110
13. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ജ്ഞാനത്തിന് ഇതുമതി		113
14. അനധികൃത മെത്രാന്മാർക്ക് നിരോധനാജ്ഞ		117
15. ഭാഗ്യവാനായി കടന്നുപോയി		123
16. തൊട്ടുനിന്നവർ കേട്ടതും കണ്ടതും		128
17. എല്ലാവർക്കും നല്ല മാതൃക		138
18. പ. ഔഗേൻ ബാവായും കോടനാട്ട് സീയോൻ		
ആശ്രമവും പള്ളിയും		140
19. എന്റെ സ്ഥാനവും ജീവനും പോയാലും		
സഭാ സ്വാതന്ത്ര്യം കളഞ്ഞുകുളിക്കില്ല		144
20. സംസാരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ		145

നമ്മുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ പരിഷ്കരിച്ച ജീവചരിത്രമായ “കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽ ഭടൻ” എന്ന സമുചിത നാമധേയത്തിലുള്ള പുസ്തകം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമ രജത ജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ദീർഘകാലം മറുഭാഗത്തു നിന്നശേഷം ഉത്തമ ബോധ്യത്തോടെ കാതോലിക്കേറ്റിനെ സ്വീകരിക്കാൻ ധൈര്യം കാട്ടിയ തിരുമേനി കാതോലിക്കേറ്റിന്റെയും മലങ്കര സഭയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി അചഞ്ചലനായി നിലകൊണ്ടു. പട്ടിണിയും കഷ്ടപ്പാടും എതിർപ്പും മർദ്ദനവും പ്രലോഭനങ്ങളും ഒന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ ദൃഢനിശ്ചയത്തെ ലവലേശം സ്പർശിച്ചില്ല.

പ്രാർത്ഥനയും നോമ്പും ഉപവാസവും മുഖമുദ്രയായ തിരുമേനി ഇക്കാലയളവിൽ സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തും മറ്റും നമ്മുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു നിമിഷം പോലും പാഴാക്കാതെ സമയം പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയ പിതാവ് നമുക്കെല്ലാം നല്ല മാതൃക തന്നെയാണ്. മാർത്തോമ്മായുടെ അപ്പസ്തോലികത്വം, സിംഹാസനം, മഹത്തായ പാരമ്പര്യം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ ഒട്ടും വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്ക് അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല. മലങ്കര സഭയുമായുള്ള ബന്ധത്തിന് അന്ത്യോക്യയിൽ ദീർഘകാലം താമസിച്ച് അന്വേഷണ പഠനം നടത്തിയിട്ടും യാതൊരു റിക്കാർഡും കാണാൻ സാധിക്കാത്ത പ. ബാവ, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഒരു ശെമ്മാശ്ശൻ പോലുമല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ദുഷ്ട ലക്ഷ്യത്തോടെ 1970 -ൽ 203 -ാം നമ്പർ കല്പന അയച്ചപ്പോൾ അതു തികഞ്ഞ വേദവിപരീതമാണെന്നും തന്റെ ജീവൻ പോയാലും മാർത്തോമ്മായുടെ സ്ഥാനത്തിനും സിംഹാസനത്തിനും എതിരായ നീക്കങ്ങളെ ശക്തിയുക്തം എതിർക്കുമെന്നും കാണിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് ശക്തമായ മറുപടി നൽകി.

മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസന പുനഃസ്ഥാപനത്തിനു ശ്രമിച്ചവരിൽ പ്രമുഖനും പണ്ഡിതനും ക്രിസ്തീയ വിനയത്തിന്റെ നിറകുടവുമായ പ. ഔഗേൻ ബാവായുടെ ഈ ജീവചരിത്രം സഭാംഗങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരവും പ്രചോദനകരവും ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ഗ്രന്ഥകർത്താവായ കെ. വി. മാമ്മന്റെ ഈ പരിശ്രമത്തെ നാം അഭിനന്ദിക്കുകയും ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്.

ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

കോട്ടയം

23 - 11 - 2000

ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ്
ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ



കോടനാട് ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പബ്ലിക് സ്കൂളിന്റെ ഉദ്ഘാടനം
 പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ നിർവ്വഹി
 ക്കുന്നു.

മുഖവുര

പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ചരമ രജത ജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ച് “പ. ഔഗേൻ ബാവാ: കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽ ഭടൻ” എന്ന പരിഷ്കരിച്ച ജീവചരിത്രം മൂന്നാം പതിപ്പായി ഇറക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ സീമാതീതമായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഒരു വിവാദപുരുഷനായിരുന്ന ബാവായുടെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം, ജീവചരിത്രം, ശിഷ്യപ്രമുഖനായ കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം മല്പാന്റെ അത്യുജ്ജ്വലമായ അവതാരിക, പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന മാനേജർ ഫാ. ടി. ജി. സഖരിയായുടെ അനുഭവസമ്പന്നതയിൽ നിന്നു ജനിച്ച ‘അഭിനന്ദനം,’ തൊട്ടടുത്തുനിന്നവർ കേട്ടതും കണ്ടതും മുതലായവ ചേർത്താണിതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. കാൽനൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “മാർ ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു കാതലായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളൂ. തിരുമേനിയുടെ കുടുംബ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി അതിന്റെ എഡിറ്ററായ പ്രൊഫ. ടി. എം. പൈലി എഴുതിയ ലേഖനവും കുടുംബയോഗം പ്രസിഡന്റായ റവ. ഫാ. സി. കെ. ഏബ്രഹാം എഴുതിയ “കോടനാട് ആശ്രമവും പള്ളിയും” എന്ന ലേഖനവും തൊട്ടു നിന്നവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളും ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ “വഴിവിട്ട ഇടപെടലുകൾ പ്രശ്നം സൃഷ്ടിക്കുന്നു” എന്ന ശ്രദ്ധേയമായ ലേഖനവും “കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽഭടനെ” വളരെയധികം വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു പുസ്തകമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. സർവ്വോപരി പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ആശംസ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ തിലകച്ചാർത്താണെന്നു നന്ദിപൂർവ്വം പറയുന്നതിന് ഏറെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഔഗേൻ ബാവായുടെ സ്മരണയെ ചൈതന്യധന്യമാക്കിക്കൊണ്ട് സഭയുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഈ നല്ല ആദ്ധ്യാത്മിക സദ്യയൊരുക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്ക് കാനാവിലെ വിരുന്നുവാഴിയെപ്പോലെ വളരെയധികം ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്. സദ്യയുടെ ചട്ടവട്ടങ്ങളിൽ നേരത്തെ വല്ല കുറവും വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സംസ്കാര സമ്പന്നരായ സഭാംഗങ്ങൾ, മെച്ചപ്പെട്ട വീഞ്ഞ് ആസ്വദിച്ചവരെപ്പോലെ കരുതുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയുമുണ്ട്. പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച കോടനാട്ട് തുരുത്തി ചേട്ടാകുളത്തുംകര റവ. ഫാ. സി. കെ. ഏബ്രഹാമിനും തുരുത്തിയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ‘അഭിനന്ദനം’ എഴുതിയ റവ. ഫാ. ടി. ജി. സഖരിയായ്ക്കും മറ്റും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് “കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽ ഭടന്റെ” മധ്യസ്ഥതയിൽ ഞാനും അഭയം തേടുകയാണ്.

മാങ്ങാനം

കെ. വി. മാമ്മൻ, കോട്ടയ്ക്കൽ

കോട്ടയം. ഡിസംബർ, 8, 2000

മൂന്നാം പതിപ്പിന് അഭിനന്ദനം

മലങ്കരസഭയിലെ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ സ്വീകാര്യമായ കാതോലിക്കായും അതുല്യമായ സുറിയാനി ഭാഷാ പണ്ഡിതനും ജീവിതരീതിയും എന്റെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുഭൂതനുമായ പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായുടെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ പരിഷ്കരിച്ച മൂന്നാംപതിപ്പ് തിരുമേനിയുടെ ചരമ വാർഷിക രജതജൂബിലി ദിനത്തിൽ കൂടുതൽ പടങ്ങളും വിവരങ്ങളും സർവ്വോപരി കമനീയമായ ചതുർവർണ്ണ മുഖചിത്രവും ചേർത്ത് “കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽ ഭടൻ” എന്ന ഉചിതനാമത്തോടു കൂടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഒരു ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ - 1905 ൽ - ശീമയിൽ എത്തുകയും ദീർഘകാലം അവിടെയുള്ള വിവിധ ആശ്രമങ്ങളിൽ താമസിക്കുകയും കിട്ടാവുന്നത്ര സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും സുറിയാനി ഭാഷയിലും അവഗാഹം നേടുകയും ചെയ്തശേഷമാണ് മത്തായി ശെമ്മാശൻ വൈദികൻ ആകാതെ സന്യാസി എന്ന നിലയിൽ റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചത്.

പുരാതനമായ അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനിസഭയുടെ ചരിത്രവും രാഷ്ട്രീയ ചുറ്റുപാടിലും മറ്റും തീരെ ക്ഷീണിച്ചുപോയ ചിത്രവും സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ തമ്മിലടിയും അദ്ദേഹത്തിനു ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു. അതു മലങ്കര സഭയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും പ്രയോജനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക പരമാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ട പശ്ചാത്തലത്തിൽ, മലങ്കരസഭയുടെ പുരോഗതിക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി പേർഷ്യയിൽ നിന്നുപോയ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം ആ സഭയുമായി മലങ്കരസഭയ്ക്കുള്ള ആദ്യകാല ബന്ധത്തെ മുൻനിറുത്തി മലങ്കരയിൽ പുനസ്ഥാപിച്ചുകിട്ടാൻ സഭാനേതാക്കൾ വാഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടവും. അന്ത്യോക്യയിൽ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഉണ്ടായി. ജൂനിയർ പാത്രിയർക്കീസായ അബ്ദുള്ള തുർക്കി സുൽത്താന്റെ പിതൃണയോടെ സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസായ അബ്ദേദ് മശിഹായെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു മാറ്റി നിർത്തിയിരുന്നു. കാതോലിക്കാസിംഹാസനം, തന്റെ അധികാരവും ആദായവും ഇല്ലാതാക്കി പുനസ്ഥാപിക്കാൻ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വിമുഖനായിരുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി മലങ്കരസഭയുടെ രക്ഷയ്ക്കു കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ പരിശുദ്ധനായ അബ്ദേദ് മശിഹായെ ക്ഷണിക്കുകയാണു വേണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം മുടക്കപ്പെട്ടവനാണെന്ന പ്രചാരണം കെട്ടുകഥയാണെന്നും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന് റമ്പാച്ചൻ എഴുതി. ഈ എഴുത്ത് കാതോലിക്കാസിംഹാസനം പുനഃസ്ഥാപന

ശ്രമത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന മലങ്കരസഭാ നേതാക്കളുടെ നീറിപ്പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഹൃദയങ്ങളിൽ തുഷാര വർഷം പൊഴിച്ചു എന്നു പറയുന്നതാവും ശരി. തന്റെ പിതാവിന്റെ ഗുരുഭൂതനായിരുന്ന കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായെ 1912 ൽ ഒന്നാം കാതോലിക്കായായി നിരണം വലിയ പള്ളിയിൽ വച്ചു വാഴിച്ചപ്പോൾ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ തന്റെ മേലധികാരിയായ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിലക്ക് ഒരു പൂമാലയായി കണക്കാക്കി ചരിത്ര പ്രധാനമായ ആ ചടങ്ങിൽ സസന്തോഷം സംബന്ധിച്ചു. മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം ആവശ്യമാണെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തിന് ഇതിൽ കൂടുതൽ എന്തു തെളിവു വേണം?

സഭയുടെ സമഗ്ര പുരോഗതിക്കു സമാധാനം അനിവാര്യമാണെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആലുവായിൽ നടത്തിയ അതിസാഹസികമായ അന്തിമ ശ്രമം മറുപക്ഷത്തിന്റെ നിസ്സഹകരണം മൂലം നിലം പതിച്ചപ്പോൾ ഒരു നിമിഷവും കാത്തുനിൽക്കാതെ 1942 ൽ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനം മുഴുവൻ ചേർന്ന് കാതോലിക്കായെ മുവാറ്റുപുഴ വച്ച് സ്വീകരിച്ചതു സഭാ ചരിത്രത്തിലെ ഒരവിസ്മരണീയ സംഭവമാണ്. പിന്നീടു സമുദായ കേസിൽ കാതോലിക്കാ കക്ഷി തോറ്റപ്പോൾ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിലെ മിക്ക പള്ളികളും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കൈവിട്ടു!

പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, ധ്യാനം, വായന, എഴുത്ത്, പഠനം എന്നിവയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, തന്നെ വിളിച്ചവനിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പട്ടിണിയും മർദ്ദനവും സഹിച്ചു മുന്നോട്ടുപോയി. ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായും സെക്രട്ടറിയായും പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അസുലഭ ഭാഗ്യം എനിക്കു ലഭിച്ചു. ഒരർത്ഥത്തിൽ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ സന്തോഷങ്ങളുടെ സുദിനങ്ങളായിരുന്നു അക്കാലഘട്ടം. യാതനകളിലും വേദനകളിലും സെയ്ന്റ് പോളിനെപ്പോലെ സന്തോഷിപ്പാൻ ദൈവം ഇടനൽകിയ കനകാവസരങ്ങൾ. ഏതു ഭക്തനും അടിയെറിപ്പോകാവുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങളും പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രകമ്പനം കൊള്ളിച്ചിട്ടും തിരുമേനി അചഞ്ചലനായി നിലകൊണ്ടു. ആരോടും പരിഭവമോ പ്രതികാര ചിന്തയോ കൂടാതെ തിരുമേനി കോട്ടയത്ത് വന്ന് വൈദിക സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ, തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനാധിപൻ, നിയുക്ത കാതോലിക്കാ, കാതോലിക്കാ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ പടിപടിയായി അലങ്കരിച്ചപ്പോൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല് മുലക്കല്ലായി എന്ന വേദവചനം കൂടുതൽ അനർത്ഥമായിത്തോന്നി.

ഔഗേൻ തിരുമേനി കോട്ടയത്ത് സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലായി വന്നശേഷമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഞാൻ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ സെക്രട്ടറിയായി ചുമ

തല എൽക്കുന്നത്. പ. ബാവായുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഡീക്കൻ പി. സി. ഈപ്പൻ ഉപരിപഠനത്തിനു പോയപ്പോൾ ഒഴിവു വന്ന ആ സ്ഥാനത്തേക്കാണ് ഞാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. അങ്ങനെ മുവാറ്റുപുഴയിലെ താമസം കോട്ടയത്തെ സഭാ കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള പരിശീലന കാലമായിരുന്നു. എന്റെ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്കും ഉയർച്ചയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനാ മല്ലന്മാരായിരുന്ന ഈ രണ്ടു ബാവമാരുടെ കൂടെയുള്ള വാസം വളരെയധികം സഹായിച്ചു. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ദൈവം നടത്തിയ വഴികൾ എത്രയോ അത്ഭുതകരം എന്ന് ചിന്തിക്കുകയാണ്.

പ. ഔഗേൻ ബാവായുടെ ജീവിതം എന്നും ഒഴുക്കിനെതിരെയുള്ള നീന്തലായിരുന്നു. എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും ശക്തിയേറിയ പ്രവാഹങ്ങളെയും മുറിച്ചുകൊണ്ട് ആ ജീവിതനൗക ലക്ഷ്യത്തിലെത്തി. ബാവായെപ്പറ്റി അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും ഇതുവരെ വെളിച്ചം കാണാത്തതുമായ പല സംഗതികളും ഈ പുസ്തകത്തിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവായ കെ. വി. മാമ്മൻ സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിനന്ദനീയമായ ഒരു സേവനമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ഒട്ടും പ്രശംസ കൂടാതെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ എനിക്ക് സാധിക്കും. പ. ഔഗേൻ ബാവ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽഭടനോ അല്ലെങ്കിൽ കാവൽ മാലാഖയോ ആണെന്നുള്ള വസ്തുത അനുവാചകർക്ക് നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാനാകും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന എന്നും നമുക്കു കോട്ടയായിരിക്കും.

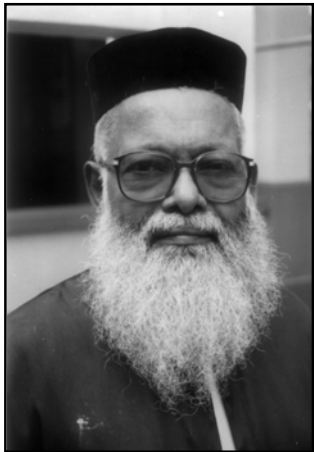
കോട്ടയം

2-11-2000

ഫാ. ടി. ജി. സഖറിയ

മാനേജർ

കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന



അവതാരിക

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളായ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ പ്രഥമ കേന്ദ്രമായിരുന്ന എഡേസ്സായിൽനിന്നു കാലചക്രഗതിയനുസരിച്ചു പിൻക്കാലത്തു പേർഷ്യാരാജ്യത്തെ സെലൂക്യാ, തെഗ്രീസ്, മൂസൽ തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു മാറ്റപ്പെടുകയും, 19 -ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തോടടുത്ത് അവിടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാതെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്ത പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം, അതിന്റെ ഭരണപരിധിയിൽതന്നെ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന മലങ്കരയിലേയ്ക്ക് 1912-ൽ മാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടശേഷം, ആ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായ നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായാണല്ലോ ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവ തിരുമേനി. മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വകാലചരിത്രം വിശകലനം ചെയ്തു പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം, അതതു കാലത്തു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിലോ, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്ന നിലയിലോ എല്ലാം ഈ സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തു വരുവാനിടയായിട്ടുള്ള പിതാക്കന്മാരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും, തങ്ങളുടെ കാലത്തു ചില പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിട്ട്, ഈ സഭയെ ശരിയായ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ദൈവനിയോഗമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നാവുന്നതാണ്.

ഈ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായ്ക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന പ്രശ്നം, പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ സ്ഥാപകനും അതിന്റെ പ്രഥമ മഹാപുരോഹിതനുമായിരുന്ന മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരോഹിത്യം, സിംഹാസനം, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്കു തന്റെ ഭരണസീമയിൽ എ. ഡി. 231 -ലെ യറൂശലേം സുന്നഹദോസു മുതൽ ക്രൈസ്തവലോകമാകമാനം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ പരമാധികാരം എന്നിവയായിരുന്നു. ബാഹ്യ ദൃഷ്ടിയിലും സാധാരണ പെരുമാറ്റത്തിലും വളരെയധികം വിനീതനായി കാണപ്പെട്ടിരുന്ന തിരുമേനി, ദൈവനിശ്ചയപ്രകാരം തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വന്നുചേർന്ന സഭയുടെ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നപ്പോൾ ഏറ്റം പ്രബലനും നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളവനുമായി കാണപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ തിരുമേനിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിലും സംസാരത്തിലുമെല്ലാം സർവ്വത്ര മുഴച്ചുനിന്നിരുന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ വിനയസ്വഭാവമല്ലേ ഇന്നത്തെ ഈ സഭാപ്രതിസന്ധിക്കു മുൻകൈ എടുക്കുവാൻ ചില നേതാക്കന്മാർക്കു പ്രേരകമായി ഭവിച്ചതെന്നുപോലും ചിലപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നാറുണ്ട്. ബാഹ്യമായ പ്രൗഢിയിലും ആഡംബരങ്ങളിലും

നിന്നെല്ലാം കഴിയുന്നത്ര ഒഴിഞ്ഞുമാറി, തികച്ചും ലളിതമായ ജീവിത ചര്യ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന തിരുമേനി, 1962 -ൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സംഭവം, ഈ സഭയിൽ തിരുമേനിയെ അടുത്തറിയാവുന്ന പലർക്കും തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു. ആ കാലത്ത്, തിരുമേനിയുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ ഒരിക്കൽ അതിനെക്കുറിച്ച് നേരമ്പോക്കായി പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. “തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പാലൻ സർവ്വഥാ ഈ സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യനാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വിനയം കുറെ കൂടുതലായിപ്പോയി എന്നൊരു ദോഷമേ ഉള്ളൂ” എന്നായിരുന്നു അത്.

തിരുമേനിയിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ഈ അതിവിനയം, തങ്ങളുടെ അധികാരമോഹങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുവാൻ കാത്തിരുന്നവർക്ക് ഒരു സന്ദർഭമായി തോന്നിയിരിക്കണം. 1958 -ലെ സഭാ സമാധാനത്തിനുശേഷം അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ, പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായ്ക്ക് പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുടനായ എന്ന വിശേഷണം ഉപയോഗിക്കുക, കാതോലിക്കായെ “പരിശുദ്ധ” - His Holiness- എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുക, ലെറ്റർ പേപ്പറിന്റെ തലക്കെട്ട് ചുവന്ന മഷിയിൽ അച്ചടിക്കുക എന്നീ പതിവുകളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു കല്പന അയയ്ക്കുകയുണ്ടായ വിവരം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിന് ഉടൻതന്നെ ബാവാ തിരുമേനി തക്കതായ ഒരു മറുപടി അയയ്ക്കുകയും, അതോടുകൂടി ആ പ്രശ്നം പിന്നീട് ഉന്നയിക്കപ്പെടാതെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു താൻ.

എന്നാൽ പ. ഔഗേൻ ബാവാ തിരുമേനി സിംഹാസനാരൂഢനായപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ അതിവിനയം, ഈദ്യുശ കാര്യങ്ങളുടെ ഉപയോഗം തന്റെ മുൻഗാമി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പതിവിൽനിന്നു കുറെയെല്ലാം കുറവു ചെയ്യാൻ തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുടനായ എന്ന വിശേഷണം, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്ന ഔദ്യോഗികനിലയിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ചില പൊതു കല്പനകളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുക എന്ന രീതി അവലംബിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് വല്ലപ്പോഴും കത്തുകളെഴുതേണ്ടിവന്നാൽ, അച്ചടിച്ച ലെറ്റർപേപ്പർ ഉപയോഗിക്കാതെ സുറിയാനിയിൽ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതും. എഴുത്തിന്റെ അടിയിൽ സ്വന്തം പേരിനോടു ചേർത്ത് “വിനീതദാസൻ” എന്നും മറ്റും എഴുതുകയും ചെയ്യും. 1964 -ൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഇവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന സന്ദർഭത്തിലും, 1965 -ൽ തിരുമേനി ഡമാസ്കസും മറ്റും സന്ദർശിച്ചപ്പോഴും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അടുത്തുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ, തനിക്ക് സ്വാഭാവികമായ ഈ അതിവിനയം കാണിച്ചിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ മുൻപ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ നേരെ ഓങ്ങിയിട്ടും വിലപ്പോകാതിരുന്ന വാൾ, ഇപ്പോൾ

ഫലിച്ചേക്കുമെന്നു സംശയം തോന്നിയിരിക്കണം. ഇവിടെ ചിലരുടെയെല്ലാം പ്രേരണയും അതിന്റെ പിന്നിലുണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെ രണ്ടാമതും ആ വാൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടുവാനിടയായി. പക്ഷേ ഇത്തവണ മുൻ ആരോപണങ്ങളെ കവിഞ്ഞ നിലയിൽ, മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്കു പൗരോഹിത്യം പോലുമില്ലായിരുന്നു എന്ന തനി വേദവിപരീതത്തോടുകൂടിയാണ് അതു വീശി എറിഞ്ഞത്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ചുഴറ്റി എറിയപ്പെട്ട ആ വാൾ, ഉദ്ദേശിച്ചിടത്ത് ഉദ്ദേശിച്ച നിലയിൽ ഏറ്റില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, അതയച്ച സ്ഥാനത്തു തിരിഞ്ഞുചെന്നു കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അതിരുകവിഞ്ഞ വിനീതൻ വേണ്ടസമയത്തു പാറപോലെ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് ആ വാൾ തിരിയെ പായിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സർവ്വപ്രധാന ആയുധമാകുന്ന ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും ഇത്ര നിഷ്ഠയോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ എനിക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാ യാമപ്രാർത്ഥനകളും മിക്കവാറും അതതു സമയത്തുതന്നെ തിരുമേനി വളരെ നിഷ്ഠയായി നടത്തുമായിരുന്നു. നോമ്പുകാലത്ത്, പ്രത്യേകിച്ച് മൂന്നു നോമ്പിലും വലിയ നോമ്പിലും, വിശുദ്ധ സഭയുടെ ശരിയായ നിയമമനുസരിച്ച്, ഒരു നേരം മാത്രമേ അദ്ദേഹം ആഹാരം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മൂന്നു മണിയാകുമ്പോൾ ഇരുപത്തിരണ്ടരയുടെ പ്രാർത്ഥന രഹസ്യമായി നടത്തിയശേഷം ചിലപ്പോൾ ഒരു പാത്രം ജീരകവെള്ളം മാത്രം കുടിക്കും. സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം അല്പം പൊടിയരിക്കഞ്ഞിയും കുടിക്കും. മറ്റു നോമ്പുകളിലും മിക്കവാറും മൂന്നു മണിവരെയും, കുറഞ്ഞപക്ഷം ഉച്ചവരെയെങ്കിലും, ഉപവാസമനുഷ്ഠിക്കും. വി. സഭയിലെ പൊതുവായ അഞ്ചു നോമ്പുകൾക്കു പുറമേ പലപ്പോഴും പ്രത്യേക നോമ്പുകളും അനുഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു. പ്രായാധിക്യം ചെന്നു ശാരീരികമായി വളരെ അവശനാകുന്നതു വരെ ഇവയെല്ലാം വളരെ കൃത്യമായിത്തന്നെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. നോമ്പില്ലാത്ത കാലങ്ങളിലും തിരുമേനി വളരെ ലഘുവായ പദാർത്ഥങ്ങൾ മാത്രം, അതും വളരെ മിതമായി മാത്രം കഴിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു. ദീർഘകാലം തിരുമേനിയുടെ കൂടെ വളരെ അടുത്തു പെരുമാറിയിട്ടുള്ള എന്റെ സ്വന്ത ദൃഷ്ടിയിൽ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള വയാണിതെല്ലാം.

വായനയിലും പഠനത്തിലും, പ്രത്യേകിച്ച് വേദശാസ്ത്രപരമായ വിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ, തിരുമേനി അതീവതല്പരനും സ്ഥിരോത്സാഹിയുമായിരുന്നു. വളരെ തിരക്കേറിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ പോലും, ലഭ്യമാകുന്ന ഇടവേളകളിൽ, വായനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതു കാണാം. കേവലം നാലാം ഫോറം വരെ മാത്രമേ തിരുമേനി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതുവാനും സംസാരിക്കുവാനും പ്രയാസവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും എത്ര ആശയസംപുഷ്ടമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള അസാമാന്യ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. സുറിയാ

നിഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്ത്, ഈ നാട്ടിലും സിറിയാ നാട്ടിലുപോലും, ഇത്ര തികഞ്ഞ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർ വേറെ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. സുറിയാനിഭാഷ ഇത്ര വിദഗ്ദ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഇതര വ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് ആധുനികകാലത്ത് എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ ആദിയായ ചില പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ കഴിഞ്ഞാൽ, പിൻതലമുറകളിൽ എഴുന്നേറ്റിട്ടുള്ള അതിവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനായിരുന്നു തിരുമേനി. ഈ നാട്ടിലും ശീമരാജ്യങ്ങളിലും തന്റെ കാലത്തു ലഭ്യമായിരുന്ന സകല സുറിയാനി വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം വായിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി വിവിധ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിവർത്തന ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇന്ന് സഭയ്ക്ക് ഒരു ശാശ്വതനിധിയാണ്.

പ. ബാവാ തിരുമേനിയുമായുള്ള ബന്ധം എന്റെ ശൈശവകാലം മുതൽതന്നെ ആരംഭിച്ചതാണ്. അന്ന് അദ്ദേഹം ഔഗേൻ റമ്പാനാണ്. എന്നാൽ എന്റെ കുടുംബവുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധം അതിനും പല സംവത്സരങ്ങൾ മുൻപേ ആരംഭിച്ചതാണ്. ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ആദ്യം ശിഷ്യപ്പെട്ടത് എന്റെ വന്ദ്യപിതാവിനായിരുന്നു. വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടംകൊണ്ടു സുറിയാനിഭാഷയിലും പള്ളി ശുശ്രൂഷകളിലും സാമാന്യം നല്ല വ്യുല്പത്തി സമ്പാദിച്ചശേഷം, സുറിയാനി പഠനം തല്ക്കാലം നിറുത്തി വെച്ചിട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് പഠനത്തിനായി കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. നാലാംഫോറം വരെ പഠിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു സുറിയാനി ഭാഷയോടും ഈ സഭാവിശ്വാസാചാരങ്ങളോടും തോന്നിയിരുന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ ആദരവിന്റെ ഫലമായി വിശുദ്ധനാടുകൾ സന്ദർശിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നുകയും, അങ്ങനെ കേവലം ഇരുപതു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള മത്തായി ശെമ്മാശൻ പലസ്തീൻ നാട്ടിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കേവലം വിശുദ്ധനാടു സന്ദർശനം മാത്രമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പല സംവത്സരക്കാലം ആ നാട്ടിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും താമസിക്കുകയും ഇക്കാലമെല്ലാം അവിടെ ലഭ്യമായ പുരാതന വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റും വായിച്ചും, പണ്ഡിതന്മാരായ പല പിതാക്കന്മാർക്കു ശിഷ്യപ്പെട്ടും സുറിയാനി ഭാഷയിലും വേദശാസ്ത്രത്തിലും അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് അവിടെ മാർ അബ്ദൽമശിഹാ, മാർ അബ്ദുള്ളാ എന്നീ രണ്ടുപേർ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിന് അവകാശികളായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കാലമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസുമാരുമായും തിരുമേനി പരിചയപ്പെടുകയും, ദീർഘദിവസങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടേയും കൂടെ താമസിക്കുകയും, സ്ഥിതിഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം യഥായോഗ്യം ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു വിവരങ്ങൾ മലങ്കരയിലെ പിതാക്കന്മാരെ

അറിയിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കത്തുകൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ഈ വിദേശവാസക്കാലത്ത് മാർ ഔഗേൻ എന്ന പരിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ തുറബ്ദീൻ പ്രദേശത്തുള്ള പുരാതന ദയറായിൽ കുറേക്കാലം താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, ആ പരിശുദ്ധനെക്കുറിച്ച് വിപുലമായ പഠനം നടത്തുകയും അങ്ങനെ ആ പരിശുദ്ധനോടു തോന്നിയ അതിയായ ഭക്തിയുടെ ഫലമായി ആ പിതാവിനെ സ്വന്തം കാവൽപിതാവായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, മത്തായി എന്ന സ്വന്തം പേരുപേക്ഷിച്ച് ഔഗേൻ എന്ന പേരു സ്വീകരിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അവിടെവെച്ചുതന്നെ ദയറാസ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ച്, ഔഗേൻ റമ്പാനായി 1908 -ൽ നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി.

ആരംഭത്തിൽ കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ തിരുമേനി എന്റെ പിതാവിനു ശിഷ്യപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും, ശീമയാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം അദ്ദേഹം എന്റെ പിതാവുമായി വളരെ അടുത്തു നിരന്തര സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പാമ്പാക്കുട ലൈബ്രറിയിലെ പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുക, പല സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളും പകർത്തിയെഴുതുക, സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുക, എന്റെ പിതാവ് അക്കാലങ്ങളിൽ ശീമ രാജ്യത്തെ പല സഭാനേതാക്കന്മാരുമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കത്തിടപാടുകളിൽ സഹായിക്കുക മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം പാമ്പാക്കുട പള്ളിമേടയിൽ വന്നു താമസിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ താമസിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലെ ഒരംഗമെന്നപോലെ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്ന് ഒരു ചെറിയ പയ്യനായിരുന്ന എന്നെ പലപ്പോഴും വിളിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുനടക്കുകയും പല നല്ല ഉപദേശങ്ങളും പറഞ്ഞുതരികയുമെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നത് ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഭക്തിപൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കുന്നു. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും തിരുമേനി വരുമ്പോൾ ചില കൗതുകവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവന്ന് എനിക്കു സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വളരെ ചെറുപ്പം മുതൽതന്നെ പിതൃനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹാദരവുകൾ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് തോന്നിയിരുന്നു.

എന്റെ പിതാവ് കോര മാത്തൻ മല്പാൻ അക്കാലത്തെ ഒരു മികച്ച സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനും വേദശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നെങ്കിലും എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ കാര്യമായ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സുറിയാനിഭാഷയുടെ ചില പ്രാരംഭ പഠനങ്ങൾ മാത്രം പഠിക്കുന്നതിനേ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഞാൻ അത് പൂർത്തിയാക്കി പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ സുറിയാനി പഠിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോഴേക്ക് നിർഭാഗ്യവശാൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനാകുവാനാണിടയായത്. തന്റെ അന്ത്യരോഗാവസ്ഥ

യിൽ, തന്റെ ഐഹികജീവിതം ഏതാണ്ട് അവസാനിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നും എനിക്കാവശ്യമായ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുവാൻ തന്നെക്കൊണ്ടു സാധ്യമാവുകയില്ലെന്നും തോന്നിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ, തന്റെ നിര്യാണത്തിന് ഏതാനും ദിവസം മുമ്പ് അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യ പ്രമുഖനായ ഈ തിരുമേനിയെ - അന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് - വിളിച്ചുവരുത്തി, എന്റെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസ ചുമതല തിരുമേനിയെ ഏല്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നോടു കൂടുംബ ചുമതലകളും മറ്റും ഉപേക്ഷിച്ചു പോലും തിരുമേനിയുടെയുടെ പോയി താമസിച്ചു പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണു ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നത്. പിതാവിന്റെ നിര്യാണാനന്തരം അല്പകാലം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ സന്തത സഹചാരിയായി പല കൊല്ലങ്ങൾ കൂടെ താമസിച്ചു പഠിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ ഭദ്രാസന ഭരണസംബന്ധമായ വളരെയധികം യാത്രകളും മറ്റു ബദ്ധപ്പാടുകളുമുണ്ടായിരുന്ന തിരുമേനി, അതിനെല്ലാമിടയിൽ ദിവസവും കുറച്ചു സമയമെങ്കിലും എനിക്കുവേണ്ടി ചെലവിടുകയായിരുന്നു. പലപ്പോഴും യാത്രാ മദ്ധ്യേ വണ്ടിയിലും വള്ളത്തിലുമെല്ലാം വച്ചായിരിക്കും പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഇന്ന് സുറിയാനി ഭാഷാ സംബന്ധമായോ വേദശാസ്ത്രപരമായോ സഭാചരിത്രപരമായോ എല്ലാം പരിമിതമായ തോതിലെങ്കിലും എനിക്കുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിനു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായും തിരുമേനിയോടു കടപ്പെട്ടവനാണെന്നുള്ള വസ്തുത, സ്നേഹനിർഭരമായ ഭക്ത്യാ ദരവുകളോടെ ഇത്തരുന്നത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുകയാണ്.

തിരുമേനി വിശുദ്ധനാടുകളിലെ സഞ്ചാരവും പഠനവുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ഔഗേൻ റമ്പാനായി നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് മലങ്കരസഭയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മുടക്കിയതിനെ തുടർന്നുള്ള ഭിന്നതയാരംഭിച്ചു. അവിടം മുതൽ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നുകൊണ്ട് 1942 -ൽ മുവാറ്റുപുഴ വച്ച് പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാക്കളെ പരസ്യമായി സ്വീകരിച്ച സമയംവരെയുള്ള തിരുമേനിയുടെ സഭാസംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പലപ്പോഴും പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധങ്ങളായിരുന്നു എന്നും, സഭാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ഉറച്ച നിലപാടില്ലാത്ത ഒരു വിവാദ പുരുഷനായിരുന്നു തിരുമേനിയെന്നും പലരും ആരോപിക്കാറുണ്ട്. കേവലം ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ മാത്രം വീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ആരോപണത്തിൽ കുറെയെല്ലാം കഴമ്പുള്ളതായി തോന്നാവുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ ആരംഭകാലം മുതലുള്ള തിരുമേനിയുടെ സഭാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് അല്പം ചൂഴ്ന്നിറങ്ങി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ആരംഭം മുതൽതന്നെ അവിടുന്ന് മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ യഥായോഗ്യം ഗ്രഹിച്ചു തദനുസരണമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു

എന്നും, ആ നിലപാടിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും തന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെ, എന്നാൽ സന്ദർഭാനുസരണം ചില നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. ഈ വസ്തുതയുടെ യഥാർത്ഥ്യം യഥായോഗ്യം ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ, ഏതാണ്ട് ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം മുൻപു മുതൽ ഈ സഭയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ചില സംഭവവികാസങ്ങളിലേക്ക് ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുൻപ്, അതായത് എ. ഡി. 1876 -ൽ, അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ മലങ്കരസഭ സന്ദർശിക്കുകയും, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വഴിയായും മറ്റും ഈ സഭയിൽ ചില ഭരണക്രമീകരണങ്ങൾക്കു പ്രാരംഭമിടുകയും, അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവുമായുള്ള ഈ സഭയുടെ ബന്ധം കൂടുതൽ ബലവത്താക്കുകയും ചെയ്തശേഷം മടങ്ങുകയുണ്ടായി. അന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ഇല്ലാത്ത കാലവുമായിരുന്നു. ആ പാത്രിയർക്കീസ് 1894 -ൽ നിര്യാതനായി. തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യിച്ചത് ഏകാഭിപ്രായമായിട്ടായിരുന്നില്ല. മാർ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് നിര്യാതനായപ്പോൾ കൈമാലാമായി നിയമിതനായതു മാർ കുറിലോസ് ഗീവറുഗീസ് എന്നൊരു മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. അന്നത്തെ മേല്പട്ടക്കാരിൽ അദ്ദേഹം എല്ലാ നിലയിലും പൊതുജന സമ്മതനായിരുന്നതിനാൽ, തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള സുന്നഹദോസു കൂടിയപ്പോൾ ആദ്യമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരാണു പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഏകാഭിപ്രായമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം, ഈ സമുന്നത പദവിക്ക് താൻ അർഹനല്ല എന്നു പറഞ്ഞ് സ്വയം പിന്മാറി. വളരെ ശക്തിപൂർവ്വം നിർബന്ധിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം വഴങ്ങാതിരുന്നതിനാൽ വീണ്ടുംമറ്റൊരാളുടെ പേര് നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടി വന്നു. അപ്പോൾ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി രംഗത്തുവന്നത്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അബ്ദൽ മശിഹാ, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അബ്ദുള്ളാ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബഹനാം എന്നീ മൂന്നു പേരായിരുന്നു. ഇവരിൽ കുറെക്കാലം മുൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ മലങ്കര സന്ദർശിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്ത മാർ അബ്ദുള്ളാ സ്വാഭാവികമായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമെന്നു പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നപ്പോൾ, ചുരുങ്ങിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് മാർ അബ്ദൽ മശിഹായായിരുന്നു. മാർ അബ്ദുള്ളായ്ക്കു രണ്ടാം സ്ഥാനവും മാർ ബഹനാമിനു മൂന്നാം സ്ഥാനവുമേ ലഭിച്ചുള്ളൂ. അതനുസരിച്ച് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു.

തുടർന്ന് സുൽത്താന്റെ അധികാരപത്രമായ ഫർമാനും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ടു. തുർക്കി രാജ്യത്ത് അക്കാലത്തു സഭാഭരണാധികാരികൾക്ക്,

സഭാഭരണ സംബന്ധമായ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ഫർമാൻ കൂടാതെ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. ഈ സംഭവത്തെ തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരാജിതനായ മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഈ സഭ വിട്ടു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നു. ഈ സംഭവത്തിന്, അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ റോമാസഭയിൽ ചേർന്നില്ല എന്നും, ഏതോ കാരണങ്ങളാൽ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പീഡനത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അന്നത്തെ ഫ്രഞ്ച് കോൺസലിനെ അഭയം പ്രാപിച്ച്, താൻ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭാംഗമാണെന്നു ഭാവിച്ചതേയുള്ളൂ എന്നുമൊരു ഭാഷ്യവുമുണ്ട്. അതിന്റെയെല്ലാം യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എങ്ങനെയുമാകട്ടെ. 1905-ൽ മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റ് പിൻവലിച്ചു. അധിക കാലതാമസമെന്നു മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമാ സഭയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്ന് ഒരു സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ പരസ്യമായി വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ റദ്ദാക്കിയതുവെലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവണ്മെന്റംഗീകാരം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ, പൂർണ്ണമായ ഗവണ്മെന്റംഗീകാരത്തോടുകൂടി, സഭാഭരണസംബന്ധമായ ലൗകികാധികാരങ്ങൾക്കു പ്രയോഗിക്കത്തക്കനിലയിൽ ഒരാൾ ആവശ്യമായതിനാൽ, വീണ്ടും പാത്രിയർക്കാ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി സുന്നഹദോസുകൂടി. ആ സുന്നഹദോസിൽ മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഏകാഭിപ്രായമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഉടനെതന്നെ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നുള്ള ഫർമാനും നൽകപ്പെട്ടു. ഈ വസ്തുതകൾ ആ കാലത്ത് മലങ്കരസഭയുടെ നാവായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന “മലങ്കര ഇടവകപത്രിക” എന്ന മാസികയുടെ ആ കാലത്തെ ലക്കങ്ങളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

അങ്ങനെ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിനവകാശികളായി ഒരേ സമയത്തു രണ്ടു പേരുണ്ടായി. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസെന്ന നിലയിലും, മാർ അബ്ദുള്ള ഗവണ്മെന്റംഗീകാരത്തോടുകൂടി ലൗകികാധികാരങ്ങൾ കൂടി നടത്തുവാൻ അധികാരമുള്ള പാത്രിയർക്കീസെന്ന നിലയിലും കഴിഞ്ഞുവന്നു. എന്നാൽ മലങ്കരസഭ ധരിച്ചത്, അഥവാ മലങ്കരസഭയെ ധരിപ്പിച്ചത്, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ മദ്യപാനം, സഭാനിയമങ്ങൾക്കെതിരായ ദുർഭരണം മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ നിയമാനുസരണം സുന്നഹദോസ് കൂടി മുടക്കി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും അതനുസരിച്ച് തുർക്കി ഗവണ്മെന്റ് ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുകയും, വീണ്ടും സുന്നഹദോസ് കൂടി മാർ അബ്ദുള്ളായെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിക്കുകയുമാണുണ്ടായതെന്നും, തന്മൂലം ശരിയായ സ്ഥാനസാധുത്വമുള്ള ഏക പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദുള്ള മാത്രമാണെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു. ഏതായാലും മലങ്കരസഭ

ആ കാലത്ത് ശരിയായ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായി അംഗീകരിച്ചത് മാർ അബ്ദുള്ളായെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസേയാസ് തിരുമേനിയും കൊച്ചുപറമ്പിൽ മാർ കുറിലോസ് തിരുമേനിയും സ്ഥാനമേറ്റതും മറ്റും. അധിക കാലതാമസം കൂടാതെ അദ്ദേഹം മലങ്കര സന്ദർശിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ പാത്രിയർക്കീസായി ഈ സഭ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലതാമസമെന്നു അദ്ദേഹം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കി. തുടർന്ന് ഈ സഭയിൽ ഭിന്നതയുമായി.

ഇതിനുപരി അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം പ. ഔഗേൻ ബാവാ ശെമ്മാശ്ശനായി ശീമരാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതു മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരും അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ വിപുലമായ സഞ്ചാരവും അന്വേഷണങ്ങളും പഠനവും, ഈ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുമായി നേരിട്ടു പുലർത്തുവാനിടയായ സമ്പർക്കവും മറ്റും വഴിയായി, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ സുന്നഹദോസു കൂടി സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു എന്ന ആരോപണം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും, അദ്ദേഹം ചില കാരണങ്ങളാൽ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നതിനാൽ കേവലം ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുക മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ എന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനിടയായി. അദ്ദേഹത്തെ അപ്പോഴും ആത്മീയനിലയിൽ പാത്രിയർക്കീസായി ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ എല്ലാവരും പരിഗണിച്ച് ആദരിച്ചിരുന്നു. ആത്മീയമായി പാത്രിയർക്കീസിനടുത്ത പല കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈദ്യുശ വസ്തുതകളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയ തിരുമേനി, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ബാവാവയെ ശരിയായ സ്ഥാന സാധുത്വമുള്ള പാത്രിയർക്കീസായി അക്കാലം മുതൽതന്നെ ആദരിച്ചിരുന്നു. കാനോനികമായും സഭാപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ഭരണപരിധിയിലുൾപ്പെടുന്ന മലങ്കരസഭ, അക്കാലത്തു പേർഷ്യാ രാജ്യത്തു നിലവിലില്ലാതെ അവശേഷിച്ചിരുന്ന കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മലങ്കരയിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലവുമായിരുന്നു. ഈ വിഷയവും തിരുമേനി രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുമായി ചർച്ച ചെയ്തു. മലങ്കരയിലേയ്ക്കു ചില കത്തുകൾ തത്സംബന്ധമായി അയച്ചിരുന്ന കാര്യം പലർക്കും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേയ്ക്കു കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അനുകൂലിയും, എന്നാൽ മാർ അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് അതിനു പ്രതികൂലിയുമാണെന്നായിരുന്നു തിരുമേനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണു തിരുമേനി പലസ്തീൻനാട് സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് ഔഗേൻ റമ്പാനായി, 1908-ൽ നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയത്.

തിരുമേനി നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു മലങ്കരസഭ, പ്രതിസന്ധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയായി. 1909 ൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കാലംചെയ്തു. തുടർന്ന് മാർ ഗീവറുഗീസ് ദിവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി. അധികം താമസിയാതെ മാർ അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടെയെത്തി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാവും മാർ ദിവന്നാസ്യോസും തമ്മിൽ പല കാര്യങ്ങളാൽ നീരസത്തിലായി. തുടർന്ന് 1911 -ൽ പാത്രിയർക്കീസ്, മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മുടക്കിയശേഷം മലങ്കരയിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോയി.

തന്റെ മുടക്ക് തികച്ചും അകാരണമെന്നു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഈ സഭയിലെ ഒരു നല്ല പങ്ക് ആളുകളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ഇതിനുള്ള പോംവഴിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോഴാണ് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ അഭയം പ്രാപിക്കാമെന്നൊരാശയം ഉദയം ചെയ്തത്. അതിനുള്ള പരിശ്രമവുമാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോഴേയ്ക്കു മലങ്കരസഭ പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയെന്നും മെത്രാൻ കക്ഷിയെന്നും രണ്ടായി പിളർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. കണ്ടനാട്, അങ്കമാലി, കൊച്ചി എന്നീ വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായും, കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ അഗണ്യമല്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗവും പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചു നിലകൊണ്ടു. തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾ മിക്കവാറും മെത്രാൻ കക്ഷിയിലും ഉറച്ചു നിന്നു. ഈ കക്ഷിതിരിവിൽ, ഒരു വടക്കനായ ഔഗേൻ റമ്പാനും പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയായി തന്നെ നിലകൊള്ളേണ്ട സാഹചര്യമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 1912-ൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അനുയായികളുടെയും പരിശ്രമഫലമായി, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ ആഗതനായത്. അദ്ദേഹം സുന്നഹദോസിനാൽ മുടക്കി ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും, തന്മൂലം ആത്മീയനല്പരം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്ത ആളാണെന്ന് ഈ സഭ നേരത്തെ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട്, പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ “വിശ്വാസത്തിൽ ഭിന്നതയില്ലാതിരിക്കെ, സ്വാർത്ഥതയും അധികാരഭ്രമവും മൂലം ഒരു സിംഹാസനത്തിനു രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരോ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരോ വാഴിക്കപ്പെടുവാനിടയായാൽ, ആദ്യത്തെയാൾ ഭരണം നടത്തുകയും രണ്ടാമൻ പ്രവൃത്തിരഹിതനായിരിക്കുകയും ചെയ്യണം (ഹൂദായ 7:1) എന്ന കാനോൻ നിർദ്ദേശത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട്, മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുടക്കു തീർത്തു.

മാർ ജോസഫ് ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലം മുതൽതന്നെ ഇവിടെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നപ്രകാരം, പേർഷ്യാ രാജ്യത്തു പിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാതെ അവശേഷിച്ചിരുന്ന പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മലങ്കരയിൽ

ലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നിരന്തരം വച്ച് മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു. തന്റെ പലസ്തീൻ നാട് സന്ദർശനകാലത്ത് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെക്കുറിച്ച് ലഭിച്ചിരുന്ന യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടു തോന്നിയിരുന്ന ഭക്തിയും ആസ്പദമാക്കിയും മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു കാണണമെന്ന് തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അതിയായ ആഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രേരണയാലും, പ്രത്യേകിച്ചു സ്ഥാനമേൽക്കുന്ന ആൾ, സ്വപിതാവിന്റെ ഗുരുവെന്ന നിലയിൽ തനിക്ക് കൂടുതൽ ആദരണീയനായിരുന്നതിനാലും, ഇവിടുത്തെ കക്ഷി ഭിന്നതയും മറ്റും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഔഗേൻ റമ്പാൻ നിരന്തരം പോയി ആ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു. വടക്കൻ പ്രദേശത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തുടർന്നു ജീവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി തീർച്ചയായും അല്പം ഒരു കടന്ന കൈയായിരുന്നു. എന്നാൽ തുടർന്നദ്ദേഹം സ്വന്തം നാട്ടിൽ വന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയായി തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അപ്പോഴേക്ക് കണ്ടനാട്, അങ്കമാലി ഭദ്രാസന പ്രദേശങ്ങളിൽ പലവിധ ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

വടക്കര കേന്ദ്രമാക്കി അധഃകൃത വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള സുവിശേഷ പ്രവർത്തനമാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചത്. വളരെ ആളുകളെ അദ്ദേഹം മാമ്മോദീസാ നൽകി സഭയിൽ ചേർത്തു. തുടർന്ന് വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ വിരളമായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമായി. ഇന്നത്തെ വടക്കര ഹൈസ്കൂൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം പരിശ്രമഫലമാണ്. പിറവം, കോലഞ്ചേരി മുതലായ ഹൈസ്കൂളുകളുടെ സ്ഥാപനത്തിലും ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു. സഭയിലെ അന്നത്തെ കക്ഷി ഭിന്നതയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയായി ഉറച്ചു നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ, ഈദ്യശ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിന് ആ കക്ഷിയിൽ തന്നെ ഉറച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് ഒരാവശ്യമായി രുന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ആ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചത്. സ്ലീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തനവും സ്ഥാപനവും ആയ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കുടുംബവും ആരംഭകാലത്ത് മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചു നിന്നവരായിരുന്നെങ്കിലും വടക്കൻ ഇടവകകളിലെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സുഗമമായ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ബാവാ കക്ഷിയിൽ നിന്ന് കശീശാപട്ടം സ്വീകരിച്ച സംഭവം ഇതേനിലയിൽ തന്നെ ഉള്ള ഒന്നാണല്ലോ. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്തത് ആരംഭകാലത്ത് സ്ലീബാദാസസമൂഹ പ്രവർത്തനത്തിലും സഹകരണവും പ്രചോദനവും നൽകിയിരുന്ന ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ തന്നെ ഉപദേശാനുസ

രണവുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ കാലം മുന്നോട്ടു നീങ്ങവെ 1927 ൽ ഔഗേൻ റമ്പാൻ കണ്ട നാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്ക് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെടുകയും അതനുസരിച്ച് യറുശലേമിൽ വച്ച് മാർ തിമോത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മാർ ഏലിയാസ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്നും മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതും അന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചുനിന്നിരുന്ന കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സുഗമമായ ഭരണനിർവ്വഹണത്തിന് ഒരാവശ്യമായിരുന്നു. തുടർന്ന് പ്രസ്തുത ഭദ്രാസന ഭരണം, പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ വിജയകരമായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

1912 ലെ സഭാ ഭിന്നതയെ തുടർന്ന് ഈ നിലയിലെല്ലാം അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിലും സഭാ ചരിത്രപരമായും വേദശാസ്ത്രപരമായുമുള്ള തന്റെ തികഞ്ഞ വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പ്രത്യേകിച്ച്, പലസ്തീൻ നാട്ടിലെ പര്യടനകാലത്ത് സംഭവങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് നേരിട്ടു ലഭിച്ചിരുന്ന അറിവിന്റെയുമെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ശരിയായ ആത്മീയ നൽവരമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെയാണെന്നും, തയ്യലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകരണത്തോടു കൂടി ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം തികച്ചും അന്യനമാണെന്നുമുള്ള ഉൾബോധം എന്നും തിരുമേനിയെ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഈ വസ്തുതകൾ കുറേയൊരുകൾ ആളുകളെ ധരിപ്പിച്ച് അവരുടെ കക്ഷി വൈരാഗ്യം ലഘുപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനും തിരുമേനി കഴിവു പോലെ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഭരണമേറ്റ ശേഷം തിരുമേനി സർവ്വ പ്രാധാന്യം നൽകി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാര്യം, മലങ്കരസഭയിലെ കക്ഷി ഭിന്നത എങ്ങനെയും അവസാനിപ്പിച്ച് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി തിരുമേനി നടത്തിയിട്ടുള്ള നിരവധി കഠിന പരിശ്രമങ്ങളിൽ പലതിനെക്കുറിച്ചും അക്കാലങ്ങളിൽ തിരുമേനിയുടെ സന്തതസഹചാരിയായിരുന്ന എനിക്ക് നേരിട്ടറിവുള്ളതാണ്. അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മാർ അപ്രേം പ്രഥമൻ ബാവായുമായി തിരുമേനി വളരെയധികം കത്തിടപാടുകളും ഇത് സംബന്ധിച്ചു നടത്തിയിരുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി ഇവിടുത്തെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ താൻ അംഗീകരിക്കാമെന്നും എന്നാൽ അത് ഇവിടെ നൽകുന്നതിന് പ്രധാന കാര്യമാകരുതെന്നും വഹിച്ച മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കുമൂലം ആത്മീയ നൽവരം നഷ്ടപ്പെട്ട ആളായിരുന്നതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ കാതോലിക്കാ രണ്ടാമത് കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നുമുള്ള തന്റെ അന്ത്യ തീരുമാനം മാർ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അറിയിച്ചു. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തിന് ചേർന്നതല്ലായിരുന്നു.

രുന്നെങ്കിലും മറ്റ് മാർഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ള നിലയിൽ ഇതെങ്കിലും എങ്ങനെയും സാധിച്ചു സഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി തിരുമേനി മുന്നോട്ടുനീങ്ങി.

അന്നത്തെ കാതോലിക്കായായിരുന്ന മാർ ഗീവറുഗീസ് ദിതീയനെ പല പ്രാവശ്യം നേരിട്ടു കണ്ട് ആലോചന നടത്തി. അവസാനം തിരുമേനിയുടെ നിർബന്ധത്തിന്റെയും, എങ്ങനെയും സമാധാനമുണ്ടായിക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള സ്വന്തം അഭിലാഷത്തിന്റെയും ഫലമായി, കാതോലിക്കാ ബാവാ ഏറെക്കുറെ അതിനു സമ്മതിച്ചു. അന്ന് ആവിശ്വരൂപ പിതാവ് കല്പിച്ചു നല്കിയ മറുപടി ഇന്നും എന്റെ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങുകയാണ്. “മെത്രാപ്പോലീത്താ! എന്റെ സ്ഥാനത്തിനു എന്തെങ്കിലും ന്യൂനതയുള്ളതായി എനിക്ക് അശേഷം ബോദ്ധ്യമില്ല. അങ്ങനെ ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കേവലം പ്രൗഢിക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഈ വേഷം ധരിക്കുന്നവനല്ല ഞാൻ. എന്നാൽ സഭയിലെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ, യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ മുമ്പിൽ യേശു ക്രിസ്തു ചെയ്തതുപോലെ, ഞാൻ ആരുടെ മുമ്പിൽ വേണമെങ്കിലും തല കുനിച്ചുകൊടുക്കാം. സന്നദ്ധതയുള്ളവർ എന്റെ തലയിൽ കൈവയ്ക്കുകയോ എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ പാപം ആ കൈവയ്ക്കുന്നവരുടെ തലയിൽ ഇരിക്കും. എനിക്ക് അതിൽ പങ്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല” എന്നായിരുന്നു അത്. ഈ സമ്മതത്തെ തുടർന്നാണ് തിരുമേനി മുൻകൈയെടുത്ത് നടത്തിയ അവസാനത്തേതും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ ആലുവാ വട്ടമേ ശസമ്മേളനത്തിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ നടത്തിയത്. അതിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തന്റെ വാക്കുപാലിച്ചുകൊണ്ട്, മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്നു കൈവയ്പു സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി ആലുവാ തൂക്കുന്നത് സെമിനാരിയിൽ സന്നിഹിതനായതുമാണ്. എന്നാൽ ചില സാങ്കേതിക തടസ്സങ്ങളുടെ പേരിൽ ആ സംഭവം നടക്കാനിടയായില്ല. ഒരുപക്ഷേ അത് അത്ഭുതകരമായ ഒരു ദൈവനിശ്ചയമായിരിക്കാം. എന്തായാലും അതോടുകൂടി തിരുമേനി സമാധാനപരിശ്രമങ്ങളിൽ തികച്ചും നിരാശനായി അതിൽ നിന്നു പിന്മാറി. തുടർന്ന് ആരംഭം മുതലുള്ള തന്റെ മനോബോദ്ധ്യവും ആഗ്രഹവുമനുസരിച്ച് എതിർ കക്ഷിയുമായി, അഥവാ മാർ ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുമായി, കൂടുതൽ തുറന്നും അടുത്തും പെരുമാറിത്തുടങ്ങി.

ഇതിനിടയിൽ തിരുമേനി മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ കാലംമുതലുള്ള ഈ ദൃശ്യമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും മറ്റും കാരണം പാത്രിയർക്കീസ്കക്ഷി നേതാക്കന്മാരുടേയും, പ്രത്യേകിച്ച് അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും, കടുത്ത അപ്രീതി തിരു

മേനി സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ പ്രേരണമൂലം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്നു വിമർശനപരമായ ചില കല്പനകൾ വന്നു തുടങ്ങി. സുപ്രീംകോടതി വിധിയിൽ അവസാനിച്ച സമുദായക്കേസ് അന്ന് ജില്ലാക്കോടതിയിൽ നടക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു. അതിൽ പ്രതിഭാഗം സാക്ഷിപ്പട്ടികയിൽ തിരുമേനിയുടെ പേരും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽവെച്ച് കമ്മീഷൻ മുഖാന്തരം തിരുമേനിയെ ദീർഘമായി വിസ്തരിച്ചു. വിസ്താരമധ്യേ ഇന്ന കക്ഷി ജയിക്കുകയോ തോൽക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്ന ലക്ഷ്യം കൂടാതെ, തനിക്കു സത്യമെന്നു ബോധ്യമുള്ള വസ്തുതകൾ ആ നിലയിൽ തുറന്നു പറഞ്ഞു മൊഴികൊടുത്തു. പൊതുവേ ആ മൊഴി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കു ദോഷകരമായിരുന്നു. അതോടുകൂടി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി നേതാക്കന്മാർക്ക് തിരുമേനിയോടുള്ള വൈരാഗ്യം ശതഗുണീഭവിച്ചു. തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെക്കൊണ്ട് തിരുമേനിയെ മുടക്കിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമമായി. ഈ വിഷമസന്ധിയിലാണ് 1942-ൽ തിരുമേനി, പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ മുവാറ്റുപുഴ പള്ളിയിൽ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി പരസ്യമായി സ്വീകരിച്ചു കക്ഷിമാറിയത്. അന്നേദിവസം തിരുമേനി മുവാറ്റുപുഴ പള്ളിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പാസ്റ്റാക്കിയ പ്രമേയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു ആ സ്വീകരണം നടന്നതും. എങ്കിലും ആ ഭൂരിപക്ഷ പിന്തുണ നീണ്ടുനില്ക്കുവാനിടയായില്ല എന്നത് നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. തുടർന്ന് അധിക കാലതാമസം കൂടാതെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ, തിരുമേനിയെ മുടക്കി. എങ്കിലും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിലെ അഗണ്യമല്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗം പട്ടക്കാരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും പിൻതുണയോടുകൂടി തിരുമേനി അടിപതറാതെ, കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിൻ കീഴിൽ ഉറച്ചുതന്നെ നിലകൊണ്ടു. അവിടം മുതൽ 1958 ലെ സഭാസമാധാനവരെയുള്ള നീണ്ട പതിനാറു സംവത്സരക്കാലം തിരുമേനി അനുഭവിച്ച പ്രയാസങ്ങൾക്കും യാതനകൾക്കും കണക്കില്ല. ദേഹപീഡനംവരെ സഹിക്കേണ്ടി വന്ന വസ്തുതകൾ സുവിദിതമാണല്ലോ. അവസാനം 1958 -ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയെ തുടർന്ന് സഭാസമാധാനമുണ്ടായി. അതോടുകൂടി അന്നുവരെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ, കേവലം പട്ടമിമില്ലാത്ത വൃദ്ധൻ പുന്നുസാണ്, ശരിയായ നല്വരമുള്ള ഒരു മെത്രാന്റെ കൈയെങ്കിലും തലയിലൊന്നുവയ്ക്കാതെ അദ്ദേഹത്തിനു സ്ഥാനസാധുതയുണ്ടാവുകയില്ല എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു പുച്ഛിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ, ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് യാതൊരു ന്യൂനതയുമില്ലാത്ത മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായാണെന്നും സശ്ശിരകമ്പം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇതെല്ലാം കേട്ടും വിശ്വസിച്ചും അതിന്റെ പിന്നിൽ വാശിയോടെ നിലകൊണ്ടിരുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളെല്ലാം അത്ഭുതസ്തബ്ധരായിപ്പോയി. എന്തായാലും

അതോടുകൂടി കുറച്ചുകാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും സഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനവും ശാന്തതയും കളിയാടി. ഇതിൽ ഏറ്റം കൂടുതൽ സന്തോഷിച്ചത് തീർച്ചയായും ചെറുപ്പകാലം മുതൽതന്നെ തന്നിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന സമാധാന വാഞ്ചര പ്രായോഗികമായിത്തീർന്നു കണ്ട, മാർ ഔഗേൻ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരിക്കണം.

ഇങ്ങനെ മലങ്കരസഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനം കൈവന്നുവെങ്കിലും തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ സമാധാനം പൂർണ്ണമായി അനുഭവപ്പെടാൻ കുറെ കാലതാമസം കൂടി വേണ്ടിവന്നു. 1958 -ലെ പരസ്പര സ്വീകരണവും തുടർന്നുനടന്ന പുത്തൻകാവ് അസോസ്യേഷൻ സമ്മേളനവും കഴിഞ്ഞശേഷം, മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ നിന്നിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കും ഭരണത്തിനുള്ള ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പ്രശ്നം വന്നപ്പോൾ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിനു മാത്രം ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ്, പൗലോസ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നീ രണ്ടുപേർ അവകാശികളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു പല പോംവഴികളെക്കുറിച്ചും പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ചിന്തിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും, അവസാനം രണ്ടു പേരേയുംകൂടി ആ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സഹമെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായി നിയമിക്കയാണുണ്ടായത്. അതായത് ഭദ്രാസന ഭരണസംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങളും രണ്ടുപേരും യോജിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ഈ വ്യവസ്ഥിതി പെട്ടെന്നു തന്നെ അപ്രായോഗികമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. രണ്ടു തിരുമേനിമാരും തമ്മിൽ ഭിന്നതയിലായി. പ്രശ്നം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കു മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താതെക്കും വടക്കുമുള്ള മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിലെ തീവ്രവാദികളായിരുന്ന ഒരു അത്യുപരി വിഭാഗത്തെ സംഘടിപ്പിച്ച് 1958 ഡിസംബർ 16 നു കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ചാപ്പലിലെ മദ്ബഹായിൽവെച്ചു നടത്തിയ പരസ്പര സ്വീകരണമെന്ന ചടങ്ങ് സഭയിലെ കക്ഷിമത്സരത്തിൽ അടവുമാറ്റുന്നതിന് അവസരം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രയോഗിച്ച ഒരു തന്ത്രം മാത്രമായിരുന്നു എന്നു പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട്, അന്ത്യോഖ്യൻ മുവ്മെന്റ് എന്നൊരു പ്രസ്ഥാനവുമായി, സഭാസമാധാനത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്ന് അത്ര പ്രത്യക്ഷമായിട്ടല്ലെങ്കിലും, പരോക്ഷമായി ആ വിഭാഗത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ചില നീക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിലെ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാരും ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചില്ല എന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സസ്പെൻഡു ചെയ്തുകൊണ്ടും, മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പൂർണ്ണമായി ആ ഭദ്രാസന ഭരണം ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടും പ. സുന്നഹദോസിന് ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ കണ്ടനാട്

ഭദ്രാസനത്തിൽ വീണ്ടും അസ്വസ്ഥതയായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കഠിനമായ എതിർപ്പിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ ക്ലേശിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും തിരുമേനി, ഇന്നു കാണുന്ന മുവാറ്റുപുഴ ഭദ്രാസന അരമനക്കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒന്നാം നിലയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ടുപോകവേ 1962 ൽ തിരുമേനി പ. ബസ്തേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽത്തന്നെ താമസം തുടർന്നു. 1964 -ൽ ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. ബാവാ കാലം ചെയ്തതോടു കൂടി, നിയമാനുസരണം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പിൻഗാമിയെന്നനിലയിൽ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിലേയ്ക്ക് താമസം മാറ്റി. അധിക കാലതാമസം കൂടാതെ, മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച്, തിരുമേനിയെ കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കുവാൻവേണ്ടി, പ. യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഇവിടെ സന്നിഹിതനായി. അന്നത്തെ വിഘടിതർ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ വശീകരിച്ചു കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ചില പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി നോക്കിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹം അതിനൊന്നും വഴങ്ങാതെ, 1958 -ലെ പരസ്പര ധാരണകൾക്കും വി. സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും തികച്ചും അനുയോജ്യമായി ധൈര്യപൂർവ്വം നിലകൊണ്ടതിനാൽ, മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും തന്റെ എതിർപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി സഹകരിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത പതനത്തിലായി. അങ്ങനെ 1964 മെയ് മാസം 22 -നു കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച്, മലങ്കരസഭയാൽ ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ കക്ഷി ഭേദമന്യേ ഈ സഭയിലെ സകല മേല്പട്ടക്കാരുടേയും സഹകരണത്തോടുകൂടി, തിരുമേനി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം പേർഷ്യയിൽ നിന്നു മലങ്കരയിലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടശേഷം വാഴിക്കപ്പെട്ട നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായാണു തിരുമേനിയെങ്കിലും, മലങ്കരസഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ ഐക്യവും സമാധാനവും വിളങ്ങിനിന്ന ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ വാഴിക്കപ്പെടുവാനിടയായ പ്രഥമ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായിരുന്നു തിരുമേനിയെന്നുള്ളത് അതീവ ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുതയാണ്. തിരുമേനിയുടെ പൂർവ്വകാല ചരിത്രവും പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാം സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും തിരുമേനി യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹിക്കുന്ന ഒരസൂലഭ ബഹുമതിയായിരുന്നു

ഇതെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ഈ സമാധാനം തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യകാലം വരെ നിലനിന്നു കാണുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല എന്നതു തികച്ചും ഖേദകരമായ മറ്റൊരു വസ്തുതയാണ്. ഇന്ന് ഈ സഭയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഭിന്നതയ്ക്കു തിരുമേനിയോ തിരുമേനിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള സഭയിലെ ഭരണസമിതികളോ യാതൊരു കാരണവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുമില്ല. ഇതിനുപരി അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവിധത്തിൽ തന്റെ മുൻഗാമിയേക്കാൾ കൂടുതൽ ആദരവോടും സൗഹാർദ്ദത്തോടുംകൂടിയാണ് പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി തിരുമേനി ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ വളരെ സൗഹാർദ്ദമായും, 1958 -ലെയും 1964 -ലെയും പരസ്പര ധാരണകൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെയും കഴിഞ്ഞിരുന്ന സമയത്താണ്, തികച്ചും അകാരണമായിത്തന്നെ കുപ്രസിദ്ധമായ നമ്പർ 203/1960 കല്പന പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽനിന്നു വരുവാനിടയായത്. മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായ എന്ന വിശേഷണം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ആ കല്പനയിൽ, മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്കു പൗരോഹിത്യം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല, തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു സിംഹാസനവുമില്ല, എന്നതു മാത്രമാണല്ലോ എതിരായി ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന ഏക ആരോപണം. ഈ ആരോപണത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി താൻ ആ വിശേഷണം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം, മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് പൗരോഹിത്യമില്ലായിരുന്നു എന്ന കടുത്ത വേദവിപരീതത്തെ താനും പിൻതാങ്ങിയതായി വരുമല്ലോ എന്ന ചിന്ത, തിരുമേനിയെ വളരെയധികം ക്ലേശിപ്പിച്ചു. പല സുഹൃത്തുക്കളും സമുദായനേതാക്കന്മാരും സഭാസമാധാനത്തെ പ്രതി ഇങ്ങനെയൊരു താല്ക്കാലിക വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കു തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും, ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായെ തരംതാഴ്ത്തിയിട്ട്, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സഭയുടെ നേതൃത്വം തനിക്കാവശ്യമില്ല എന്ന നിലപാടിൽ തിരുമേനി പരമാവധി വിശ്വാസദാർഢ്യം പ്രകടമാക്കുകയാണുണ്ടായത്. 203 -ാം നമ്പർ കല്പനയുടെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യം ഈ വിശേഷണമുപയോഗിക്കുന്നതു തടയുക മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നു തുടർന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളിൽ നിന്നു പകൽപോലെ വ്യക്തമായിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി ദൈവാശ്രയത്തോടുകൂടി അന്നു സ്വീകരിച്ച നിലപാട് എത്രയോ ശരിയായിരുന്നു എന്ന് ആദരപൂർവ്വം ഞാൻ ഓർത്തുപോവുകയാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി അല്പം മനഃക്ലേശത്തോടു കൂടിയാണ് തിരുമേനി ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു യാത്രയാകുവാനിടയായതെങ്കിലും, മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ മക്കളായ മലങ്കരസഭാസന്താനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തിരുമേനി പൂർവ്വാധികം ആദരണീയനായി ഭവിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ ആ പാവന നാമം മലങ്കര സുറിയാനി സഭാചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപികളിൽത്തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തു

കയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ദിവംഗതനായി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ, തിരുമനസ്സിലെ സംഭവബഹുലമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രമെഴുതുവാൻ സന്നദ്ധനായി എന്റെ യുവസ്നേഹി തൻ കെ. വി. മാമ്മൻ മുന്നോട്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. മലയാള മനോരമയുടെ പത്രാധിപ സമിതിയിലെ ഒരംഗമായ മാമ്മൻ, ആ ഭാരിച്ച ചുമതലകൾക്കു പുറമേ, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാ സംബന്ധമായ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം, യുവജനപ്രസ്ഥാനം മുതലായ ആത്മീയ സംഘടനകളിൽ ദീർഘകാലമായി അദ്ദേഹം സമർപ്പണ ബുദ്ധിയാ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന സേവനങ്ങൾ പ്രശംസനീയമാണ്. ചർച്ച് വീക്ക്ലി, മലങ്കരസഭ, ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത് തുടങ്ങിയ സഭാപരമായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വഴിയായും അദ്ദേഹം മലങ്കര സുറിയാനിസഭയ്ക്ക് വിലയേറിയ സംഭാവനകൾ നൽകിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ വിവിധ നിലകളിൽ നിസ്തന്ദ്രമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മാമ്മൻ, ഇതിനെല്ലാമിടയിൽ ഈ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് തികച്ചും സന്തോഷപ്രദമാണ്. ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം ഭംഗിയായി എഴുതി തയ്യാറാക്കിയതിൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ഇതിന് എല്ലാവിധ ശുഭാശംസകളും നേരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഞാൻ ഇതു പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനകൾ നമുക്ക് കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ.

കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ

പാമ്പാക്കുട

5 - 5 - 1976



അനുസ്മരണം

കാലം ചെയ്ത പുണ്യശ്ലോകനായ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചേർക്കാൻ ഒരനുസ്മരണം എഴുതി അയയ്ക്കണമെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവായ കെ. വി. മാമ്മൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് എന്റെ അനുഭവത്തിലും ഓർമ്മയിലും വരുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ കുറിക്കുന്നതിൽ എനിക്കതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

അദ്ദേഹം 1927 -ൽ മെത്രാനാകുന്നതിന് ഒരു വർഷം മുമ്പാണ് ഞാൻ ജനിക്കുന്നതുതന്നെ. 1927 മുതൽ 1964 ൽ മലങ്കരസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി അവരോധിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി ഭരിച്ചു. 1943 മുതൽ 1958 വരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം കാർമ്മേലങ്ങളും കോളിളക്കങ്ങളും കഷ്ടതകളും ഞെരുക്കങ്ങളും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. 1962 -ൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1964 -ൽ പരിശുദ്ധനായ ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ കാലം ചെയ്തശേഷം കാതോലിക്കായായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. ശേഷമുള്ള വർഷങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ അദ്ദേഹം 1975 ഡിസംബർ 8 -ാം തീയതി കാലം ചെയ്തു. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിലും കാതോലിക്കായെന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹത്തെ എനിക്ക് അടുത്തറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇദ്ദേഹം പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം ഇന്നാട്ടിൽ നിന്ന് ലഭിക്കാവുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം ശീമക്കാർൻ സ്ലീബാ ശെമ്മാശന്റെ കൂടെ ശീമരാജ്യങ്ങളിലെ പല ദയറുകളിലും താമസിച്ച് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയും പഠിക്കുകയും പുസ്തകങ്ങൾ പകർത്തി എഴുതുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വേദശാസ്ത്രത്തിൽ അഗാധ പാണ്ഡിത്യം നേടി. കൂടാതെ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ വ്യുൽപ്പത്തി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നാട്ടിലും ശീമയിലും ഔഗേൻ ബാവാക്കളെപ്പോലെ സുറിയാനിഭാഷാ പണ്ഡിതനായി ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വേറെ ആരും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആജീവനാന്തം എഴുത്തും വായനയും പഠനവുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു മഹാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തൊണ്ണൂററിനോടടുത്തെത്തിയിട്ടും സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും കവിതകളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചമയ്ക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഭാഷാസ്വാധീനവും ഓർമ്മശക്തിയും കർമ്മശേഷിയും അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വി. കുർബ്ബാനയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഹുത്തോമ്മാ - സുറിയാനിയും മലയാളവും - തിരുമേനിയുടെ കൃതിയാണ്. മെത്രാന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പട്ടംകൊട പുസ്തകങ്ങൾ, പള്ളി കുദാശ പുസ്തകങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയും അദ്ദേഹം മലയാളത്തിലേക്കു

ഗദ്യവും പദ്യവും ആയി തർജ്ജിമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ മറ്റു പ്രത്യേക കൂദാശ ക്രമങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥന പുസ്തകങ്ങൾ (കുരിശുംതൊട്ടി കൂദാശ, ശവ കോട്ട കൂദാശ തുടങ്ങിയവ, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥന, ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെ ഓർമ്മദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥന, പരമ മല തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥന) എന്നിവയും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ, സുന്നഹദോസുകൾ, മരണാനന്തര അവസ്ഥ തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളാണ്.

മലങ്കരസഭ തികച്ചും സ്വയംശീർഷകത്വമുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയായി രിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. മത്തായി ശെമ്മാശനായി ശീമയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ (അംഗീകാരപത്രം) തുർക്കി സുൽത്താൻ പിൻവലിക്കുന്നതും അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം നടക്കുന്നതും. അന്ന് അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സഭാരാഷ്ട്രീയത്തിലെ അന്തർനാടകങ്ങളും അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിഗതികളും ഉടനടു അദ്ദേഹം ഇവിടെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല, അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനത്തിനോ, പട്ടത്വത്തിനോ യാതൊരു ന്യൂനതയും ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്തുകളിൽ വ്യക്തമായിരുന്നു. മുമ്പ് കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനച്ചൻ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്നു കാണിച്ച് അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട് (1908 ധനുമാസം 30 -ാം തീയതി). അത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈയവസരത്തിൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് അനുവദിച്ചു തരുന്നതിന് അബ്ദൽ മിശിഹാ അനുകൂലിയാണ് എന്നും കൂടി അറിയിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പശ്ചാത്തലം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ മത്തായി ശെമ്മാശൻ വലിയ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ വന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കിയ സംഭവത്താൽ മലങ്കരയിൽ സംജാതമായ പ്രതിസന്ധിയിൽ കാതോലിക്കേറ്റുമായി മുന്നേറാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചത് മത്തായി ശെമ്മാശ (പിന്നീട് ഔഗേൻ റമ്പാൻ) നിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അറിയിപ്പുകളും നിർദ്ദേശങ്ങളുമാണ്. ആദ്യത്തെ കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹം (ഔഗേൻ റമ്പാൻ) സഹകരിച്ചു എങ്കിലും പിന്നീട് തിരിഞ്ഞുനിന്നു. പക്ഷേ കാലം അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ തൊഴുത്തിൽ കൊണ്ടു ചെന്നു നിറുത്തി.

മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭാവന, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം എടുത്ത ഉറച്ച നിലപാടാണ്. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായെ സംബന്ധിച്ച് പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം 1 കോരി. 4-15 ഉദ്ധരിക്കും. സുവിശേഷത്താൽ മലങ്കരസഭയെ ജനിപ്പിച്ച പിതാവായ തോമ്മാശ്ലീഹാ

ഇൻഡ്യൻ സഭയുടെ അപ്പോസ്തോലനാണ്. അദ്ദേഹം പത്രോസിൽ നിന്ന് ഒട്ടും താഴെയല്ല. മലങ്കരസഭ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനമാണ്. ഈ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉറക്കെ ചിന്തിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാതോലിക്കായായി അവരോധിച്ച ദിവസം നടന്നതായ അനുമാദന സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യം ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. മലങ്കരസഭ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനമാണ്. പത്രോസും തോമ്മായും തുല്യന്മാരും സഹോദരങ്ങളുമാണ്. അന്ത്യോഖ്യായിൽ പത്രോസും മലങ്കരയിൽ തോമ്മായും സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചു. അവർ യജമാനനും ദാസനുമല്ല എന്ന് അന്ന് അർത്ഥശങ്കക്കിടയില്ലാത്തവിധം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് വേദിയിൽ ഇരിക്കെത്തന്നെ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

മലങ്കരസഭയുടെ സ്വയംശീർഷകത്വത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ഹനിക്കുവാനും കാതോലിക്കേറ്റിനെ അന്ത്യോഖ്യായുടെ ഒരു വെറും ആജ്ഞാ നുവർത്തിയായിട്ടു മാറ്റുവാനുമുള്ള നീക്കത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്കു പട്ടത്വമില്ല എന്നുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ 1970 ലെ 203 -ാം നമ്പർ കല്പന വന്നപ്പോൾ സ്വതവേ ശാന്തനും സൗമന്യം ആയി കാണപ്പെടാറുള്ള മാർ ഔഗേൻ ബാവാ സിംഹത്തെപ്പോലെ സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു. തക്ക മറുപടിയിലും കൊടുത്തു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റെയും സഭയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റിയുള്ള സൂചിപ്പിതമായതും സമയോചിതവുമായ പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയുടെയും ഒരു മകുടോദാഹരണമാണ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തന്റെ പിൻഗാമിയ്ക്കു കൈമാറുന്നത്. അത് ചരിത്രത്തിൽ അധികമൊന്നും കാണാത്ത ഒരു മഹൽ സംഭവമാണ്. താൻ ക്ഷീണിതനാകുന്നുവെന്ന് സ്വയം ബോധ്യമായപ്പോൾ ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകളെ വിളിച്ചു. “എന്നെക്കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും സാധിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്തുകൊള്ളണം; പിന്നീട് പരിതപിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല” എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഈ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കിയ ആളുകൾ അതിന്റെ മുഖവിലയ്ക്കു തന്നെ എടുത്തും ആദ്യമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം പിൻഗാമിക്ക് കൈമാറിക്കൊണ്ടുള്ള കല്പന കൊടുത്തു. അപ്പോൾ തന്നെ പറഞ്ഞു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും ഒട്ടും വൈകാതെ പിൻഗാമിയെ ഏല്പിക്കുവാനുള്ള നടപടികൾ നടത്തണമെന്ന്. തൽഫലമായി 1975 ഒക്ടോബർ 27 -ാം തീയതി പിൻഗാമിയെ കാതോലിക്കായായി സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തി. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞതിന്റെ 41 -ാം ദിവസം അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു എന്നുള്ളത് ഓർക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും ദൈവനടത്തിപ്പും പ്രായോഗികബുദ്ധിയും സഭയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റിയുള്ള വലിയ കരുതലും എത്ര മഹത്തരമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു എന്നുള്ളത് നിഷ് പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കു

വാൻ കഴിയും.

ആജീവാനന്തം ഒരു ബ്രഹ്മചാരിയും ഒരു താപസനും യഥാർത്ഥ ദയറാക്കാരനുമായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും മലങ്കരയിൽ പരമലത്തിരുമേനി കഴിഞ്ഞാൽ ഇത്രയേറെ ഉറ്റിരുന്നിട്ടുള്ള മറ്റൊരു പിതാവിനെ കണ്ടുകിട്ടാൻ പ്രയാസമാണ്.

1943 മുതൽ കാതോലിക്കേറ്റിൽ ചേർന്നു നിന്നതിന്റെ ഫലമായി ഭദ്രാസനത്തിലെ തൊണ്ണൂറു ശതമാനം പള്ളികളും തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. വരുമാന മാർഗ്ഗങ്ങളില്ലാതെ ആയി. മൂവാറ്റുപുഴ അരമന കെട്ടിടത്തിൽ (പഴയ ഒരു ജീർണ്ണിച്ച കെട്ടിടം) 1958 വരെ അദ്ദേഹം അരപ്പട്ടിണിയിലും മുഴുപ്പട്ടിണിയിലുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ സന്ദർഭങ്ങൾ ഇന്നുള്ള പലർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അക്കാലത്തൊക്കെയും പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും എഴുത്തും വായനയും മാത്രം പുസ്തകങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിലും പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിലും വ്യാപൃതനായിരുന്നു. കഷ്ടകാലത്തു തകർന്നുതരിപ്പണമാകാതെ അദ്ദേഹത്തെ നിലനിർത്തിയതും ശക്തിപ്പെടുത്തിയതും അനേക കാലങ്ങൾക്കൊണ്ട് രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്ത താപസചര്യ മാത്രമാണ്.

മറ്റുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിലും ആദരിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. 1962 ൽ അദ്ദേഹത്തെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ അന്നത്തെ കാതോലിക്കാ ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. “കൊള്ളാം. നമ്മുടെ പിൻഗാമി. പക്ഷേ വിനയം അല്പം കൂടുതലാണെന്നു മാത്രം.” ഒരു മനുഷ്യനേയും അദ്ദേഹം അപമാനിക്കുകയോ കുറ്റം പറയുകയോ ആരെപ്പറ്റിയും പുരമായി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ലായിരുന്നു.

പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ വളരെ ചൂഴ്ന്നിറങ്ങുന്ന ബുദ്ധിയും ആലോചനയും കാഴ്ചപ്പാടും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. വേണമെന്നു തോന്നിയാൽ തക്ക സ്ഥാനത്തു വേണ്ടതുപോലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ നടത്താനും അറിയാം. അത് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഞാൻ ബാലനായിരിക്കുന്ന കാലം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ അറിയാം. എന്നോട് വലിയ വാത്സല്യവുമായിരുന്നു. എന്റെ പിതൃസഹോദരൻ പൂവത്തുങ്കൽ ഐപ്പ് തോമസ് കത്തനാർ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ മരിച്ചുപോയി. ആ സാഹചര്യത്തിൽ എനിക്കു പട്ടം തരണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചത് ഔഗേൻ ബാവായാണ് (ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനി). പിന്നീട് എനിക്ക് പൂർണ്ണ ശൈശവം പട്ടം തന്നതും കശീശാപട്ടം തന്നതും അദ്ദേഹം തന്നെയാണ്. എന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചതും തിരുമേനിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയാസ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ മൂവാറ്റുപുഴയും

പിറവത്തും അദ്ദേഹത്തോടൊത്തു താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാതോലിക്കായായതിന് ശേഷം പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറി ആയിട്ടും, സുന്നഹദോസിന്റെ ഓഫീസ് സെക്രട്ടറി ആയിട്ടും താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് മുഴുവനായി യോജിക്കാതെയും ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും അദ്ദേഹം പിതൃനിർവിശേഷമായി സ്നേഹിക്കുകയും ഒരു പുത്രനെപ്പോലെ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു സങ്കടം അവശേഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ വിദേശത്തായിരുന്നതിനാൽ ആ അന്ത്യയാത്രയെപ്പറ്റി പങ്കുകൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വിവരം അറിഞ്ഞു ഷെയിൻ കിട്ടി വന്നപ്പോഴേയ്ക്കും കബറടക്കം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്കതയുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ എന്നും ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

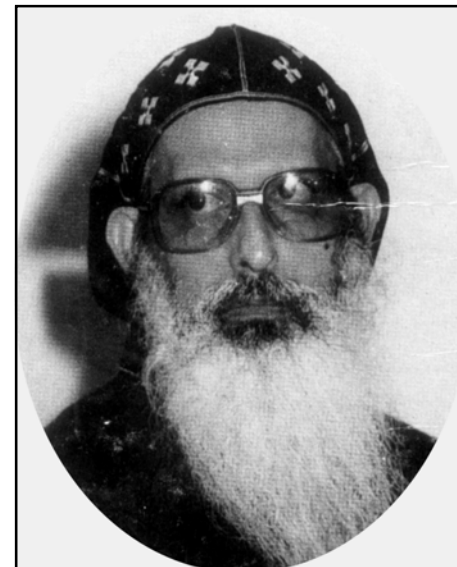
ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ ഔഗേൻ ബാവായെപ്പറ്റി ഈ ചെറിയ കുറിപ്പ് എഴുതുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച് അതിന് അവസരമുണ്ടാക്കിത്തന്ന കെ. വി. മാമ്മന്റെ ഈ പരിശ്രമത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

സെന്റ് തോമസ് ദയറാ വെട്ടിക്കൽ

മുളത്തുരുത്തി

28 - 11 - 1988



കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽഭടൻ

മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ യഥാർത്ഥ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലം അറിയാവുന്നവർക്കു മാത്രമേ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായെ തന്റെ നിസ്തന്ത്രമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽഭടനായ സംഭവകഥ മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു റമ്പാനായിരുന്ന കാലത്ത് അന്ത്യോക്യയിലെ സ്ഥിതിവിവരങ്ങൾ നേരിട്ടുകണ്ട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ ധരിപ്പിച്ചതും കാതോലിക്കേറ്റ് പുനസ്ഥാപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എഴുതി അറിയിച്ചതും 1912 -ൽ നിരണത്തുവെച്ചു, തന്റെ പിതാവിന്റെ ഗുരുവായ കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിനെ ഒന്നാം കാതോലിക്കായായി മാർ അബ്ദേദ് മശിഹാ വാഴിച്ചപ്പോൾ തന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ വിലക്കിനെ മനസ്സാക്ഷിക്കുത്തുകൊണ്ട് നിരാകരിച്ചതും സഭാ സമാധാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആലുവയിൽവെച്ചു ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തിയ ആദ്ധ്യാത്മിക രംഗത്തെ അതിസാഹസികമായ അന്തിമശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടതും തുടർന്ന് 1942 ൽ മൂവാറ്റുപുഴ വെച്ചു പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ സ്വീകരിച്ചതും അവസാനം കാതോലിക്കാ ആയപ്പോൾ മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിനും അപ്പസ്തോലിക പദവിക്കും എതിരായി ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉയർന്ന ശക്തമായ നീക്കങ്ങളെ തകർത്തതും പ. ഔഗേൻ ബാവായെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽഭടനാക്കി. ഉറക്കമില്ലാത്ത ഉണർവ്വുള്ളവനായ ആ കാവൽഭടന്റെ - അല്ല കാവൽ മാലാഖയുടെ - ഒൻപതു ദശകം നീണ്ടുനിന്ന അത്യന്തം പ്രചോദനപ്രദമായ ജീവിതത്തിന്റെ സവിശേഷതകളിലേക്കു നമുക്ക് ഒന്നു കണ്ണോടിക്കാം. ആ വിശുദ്ധ ജീവിത തരംഗണിയിൽ ഒന്നു മുങ്ങിക്കുളിക്കാം. ചെയ്ത പാപങ്ങൾ കഴുകിക്കളയാം.

അതോടൊപ്പംതന്നെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ മലങ്കരയിൽ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാണു കഴിഞ്ഞ നാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന ചരിത്രസത്യം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ ആഴമായ പഠനം നടത്തിയ കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ “വഴിവിട്ട ഇടപെടലുകൾ പ്രശ്നം സൃഷ്ടിക്കുന്നു” എന്ന ശ്രദ്ധേയമായ ലേഖനം അദ്ദേഹം 1999 ഒക്ടോബറിൽ രചിച്ച “അന്ത്യോക്യാ മലങ്കര ബന്ധം: ഒരു പുനരന്വേഷണം” എന്ന പഠനാർഹവും ചിന്തോദ്ദീപകവുമായ ചെറുപുസ്തകത്തിൽനിന്ന് (മൂന്നാം അദ്ധ്യായം) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:



ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്

വഴിവിട്ട ഇടപെടലുകൾ പ്രശ്നം സൃഷ്ടിക്കുന്നു

മലങ്കരസഭയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റ് പുലർത്തിവരുന്നത് വർഗ്ഗീയവും - വിവേചനാപരവുമായ അധീശത്വഭാവമാണ്. നമുക്ക് നീതി ലഭിക്കുക പ്രയാസമാണ്. മലങ്കരയുമായുള്ള ഇടപെടലുകളിൽ അടിസ്ഥാന മര്യാദകളും അച്ചടക്കവും അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനം പാലിക്കാറില്ല. മലങ്കരസഭയുമായി മാത്രമല്ല ഈ പ്രശ്നമുള്ളത്. മറ്റു സഭകളുടെ ആഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളിലും ഇടപെട്ട് കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അനാരോഗ്യ പ്രവണത അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനം പുലർത്തിവരുന്നുണ്ട്. സഭാ ബന്ധത്തിലെ ഈ കടന്നുകയറ്റമാണ് മലങ്കര - അന്ത്യോക്യാ സൗഹൃദത്തിനും തകർച്ചയുണ്ടാക്കുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുത.

മലങ്കരസഭ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുമായുണ്ടായ സാംസ്കാരിക - അധികാര വിഷയങ്ങളിലെ സംഘർഷങ്ങളിൽ, അന്നത്തെ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന തോമസ് അർക്കദിയാക്കൻ തന്റെ വിഭാഗത്തിന്റെ നിലനില്പിനായി എല്ലാ പൗരസ്ത്യ പാത്രിയർക്കീസുമാരോടും സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ ആഭ്യന്തര പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെടാൻ അവർ ആരും തയ്യാറായില്ല. എന്നാൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റ് ഇവിടത്തെ വിപ്ലവ ഗ്രൂപ്പിന് പിന്തുണ നല്കിക്കൊണ്ട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീലിനെ ഇങ്ങോട്ടയച്ചു. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആഭ്യന്തര പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെട്ടതോടെ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ വിഭജനം അനിവാര്യവും ശാശ്വതവുമായി. മൂന്നിൽരണ്ടു ഭാഗം സുറിയാനിക്കാരും പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ ഇടപെടൽ അംഗീകരിച്ചില്ല. എങ്കിലും ഈ ഇടപെടൽമൂലം മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായിത്തീർന്നു. പാത്രിയർക്കേറ്റ് ഇടപെട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ആഭ്യന്തര കലഹം താനെ ശമിക്കുന്നതിനായിരുന്നു സാധ്യത.

മലങ്കരസഭയുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ ആഭ്യന്തര കലഹങ്ങളെ മുതലാക്കിക്കൊണ്ട് അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റ് ഇതര സഭകളിലും ഇടപെട്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ചരിത്ര സംഭവങ്ങളുണ്ട്. അലക്സന്ദ്രിയ പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ കീഴിലുള്ള കോപ്റ്റിക് സഭയുടെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ഭദ്രാസനങ്ങളും ആശ്രമങ്ങളും മധ്യശതകങ്ങളിൽ അന്ത്യോക്യാൻ പാത്രിയർക്കേറ്റ് സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നാൽ കോപ്റ്റിക്കുകാർ ഈ ഭദ്രാസനങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും പിടിച്ചെടുത്ത് സ്വന്തമാക്കി. ഈ അനധികൃത ഇടപെടൽ ദീർഘകാല ശത്രുതയ്ക്ക്

കാരണമായി.

അതുപോലെതന്നെ പ. യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അർമേനിയൻ കാതോലിക്കോസിന്റെ കീഴിൽ ലബനോനിൽ അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കുന്ന ഒരു ഗ്രൂപ്പിനുവേണ്ടി ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനെ വാഴിച്ചു. ഈ നടപടി അർമേനിയൻ സഭയിൽ അര നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ അന്തഃരിദ്രത്തിനും വിഭേദാവസ്ഥയ്ക്കും വഴിയൊരുക്കി. അർമേനിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് സായിരുന്ന വസ്കൻ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ ബദൽ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഇരു വിഭാഗങ്ങളും അംഗീകരിച്ച് അർമ്മീനിയൻ കാതോലിക്കോസായി സ്വീകരിച്ചു. ഇതോടെയാണ് ഈ ശീശ്മ അവസാനിച്ചത്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ അനാവശ്യമായ ഈ ഇടപെടൽ മധ്യപൂർവ്വദേശത്ത് ഇരുസഭകളെയും നീണ്ട കാലത്തേക്ക് ശത്രുതയിലാക്കി.

1960 കളുടെ ആരംഭത്തിൽ കൽദായ സുറിയാനി സഭയിലെ ഒരു വൈദികനെ യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ, മാർ തിമോത്തിയോസ് ശാലീത്ത എന്ന പേരിൽ മേൽപട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ച് ഇറാക്കിൽ കൽദായ ഭദ്രാസനത്തിൽ ബദൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിച്ചു. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തിരസ്കരിച്ചതിനാൽ പദ്ധതി പൊളിഞ്ഞു. ഭദ്രാസനം നഷ്ടപ്പെട്ട അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ ഒരു പെട്രോൾ ബങ്കിൽ ജോലി ചെയ്ത് ഉപജീവനം തേടുന്നു!

അവസരം ലഭിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം അനധികൃതമായി ഇടപെട്ട് അധികാരസീമ വിസ്തൃതമാക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ ഈ പ്രവണത സഭാന്തര ബന്ധങ്ങൾക്ക് വളരെ ഹാനികരമാണ്. ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് മേൽപറഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചത്.

മലങ്കരസഭ 17 -ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിലായ ശേഷം ഈ സഭയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ഇടപെടൽ പലതരത്തിലാണ്.

1. മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടാതെയും വ്യവസ്ഥ കൂടാതെയും ഇടപെടുന്നു.
2. സഭയിലെ അസംതൃപ്ത വിഭാഗത്തെ കൂട്ടുപിടിച്ച് ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങൾ മുർച്ചിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.
3. അനധികൃതമായും ആലോചനയില്ലാതെയും സഭാനേതൃത്വത്തിന് വിലക്കും മുടക്കും നടത്തിക്കൊണ്ട് ബദൽ സംവിധാനങ്ങൾക്ക് ശ്രമിക്കുന്നു.
4. കോടതിവിധികൾ വിഗണിച്ചുകൊണ്ട് നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമായും അതീതമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

5. നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിന് സാധ്യത നൽകുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുന്നതിനോട് സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരയിൽ അധികാര പോക്കറ്റുകൾ നിലനിർത്തുവാൻ യത്നിക്കുന്നു.

ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം സഭയുടെ കാലിക ചരിത്രം വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും വ്യക്തമാകുന്ന സത്യങ്ങളാണ്.

മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടാതെയും വ്യവസ്ഥാപിതമല്ലാതെയും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റ് നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. അവയിൽ പ്രതിസന്ധികൾ സൃഷ്ടിച്ച ചിലതുമാത്രം പരാമർശിക്കുന്നു. കുന്നൻകുരിശ് സത്യത്തിനുശേഷം മലങ്കരസഭയിലുണ്ടായ പ്രധാന പിളർപ്പ് മാർത്തോമ്മാസഭയുടെ രൂപവൽക്കരണത്തോടെ ഉണ്ടായതാണ്. അതിനുകാരണം മത്സ്യസ് മാർ അത്താനാസിയോസിനെ വാഴിച്ചതും പിന്നീട് പുറത്താക്കിയതുമാണ്. അദ്ദേഹത്തെ വാഴിച്ചത് അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അഭ്യർത്ഥനയോ, അറിവോ, കൂടാതെയായിരുന്നു. ക്രമവിരുദ്ധമായ ഈ വാഴിക്കൽ ആദ്യം മുതൽക്കേ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനെ എതിർത്ത വിഭാഗത്തിന്റെ താത്പര്യം മാത്രം പരിഗണിച്ച് നിഷ്പക്ഷമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയോ അദ്ദേഹത്തോട് വിശദീകരണം ചോദിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ശിക്ഷാനടപടി എടുത്തു. പുനർചിന്തയില്ലാത്ത ഈ നടപടി മലങ്കരസഭയെ പിളർപ്പിലെത്തിച്ചു.

ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പേരിൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ നടപടി കൈക്കൊണ്ടതും സഭയിൽ ദുരവ്യാപകമായ ഭവിഷ്യത്തുക്കൾ ഉളവാക്കി. നവീകരണക്കാരായുണ്ടായ കേസിൽ റോയൽ കോടതി വിധി പ്രകാരം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരസഭയിൽ ഭൗതിക അധികാരങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ ആ വിധിക്ക് വിപരീതമായി മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും പള്ളികളിൽ നിന്നും ഭൗതികാധികാരങ്ങൾ അംഗീകരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉടമ്പടികൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതിന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് വഴിപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചില പള്ളിക്കാർ ചെറുത്തു നിൽക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സ്വാഭാവിക നീതിപോലും കണക്കിലെടുക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ഈ നടപടി സൃഷ്ടിച്ച ഭിന്നത സഭയിൽ ഏറെക്കാലം നിലനിന്നു.

1912 -ൽ അബ്ദുൽമ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹം സഭാഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അതിനുള്ള അഭ്യർത്ഥന ഇവിടെ നിന്ന് സമർപ്പിച്ചിരുന്നതാണ്. അന്ന് 'കാതോലി

ക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്ന് കല്പിച്ച വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം. എന്നാൽ ഭരണത്തിൽ നിന്നു പുറത്തായപ്പോൾ മലങ്കര സഭയിൽ തനിക്ക് പിന്തുണ ലഭിക്കാനും അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായോട് പക തീർക്കാനും പറ്റിയ അവസരമായി കണ്ടാണ് മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായത്. മലങ്കര സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സന്ദർഭവശാൽ ഇതു ഗുണകരമായിത്തീർന്നെങ്കിലും ചരിത്രപരമായി ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന മലങ്കര സഭാ ഭരണത്തിലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈകടത്തലായിരുന്നു ഇതും. സഭാ വിഭജനത്തിന് മുമ്പ് ഇത് സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ മലങ്കര സഭയിലെ കക്ഷി വഴക്ക് ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

1972 ൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പുരോഹിത്യം പോലും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് യാക്കുബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കൽപന അയച്ചതും സഭയിലെ പിളർപ്പ് ശീഘ്രവും പൂർണ്ണവുമാക്കുവാൻ കാരണമാക്കിയ അനധികൃത നടപടിയായിരുന്നു. അങ്ങനെ സഭാ വിഭജനം സംഭവിച്ചപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് യഥേഷ്ടം മലങ്കരയിൽ ഇട പെടുന്നതിനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചു. 1975 ൽ ഇവിടെ ബദൽ ഹൈരാർക്കി ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ കടന്നുകയറ്റം എളുപ്പമാക്കുന്നതിന് കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ അധികാരങ്ങൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കി. കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയിൽ ഇവിടെ നിന്ന് എഴുതി തയ്യാറാക്കി കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ശൽയസ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ വായിച്ചുനോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ കാതോലിക്കായ്ക്ക് അധികാര മൊന്നും നൽകാത്ത ഒന്നിൽ ശ്രേഷ്ഠബാവായെക്കൊണ്ട് ഒപ്പിടുവിച്ചു. ഈ വിവരം നേരത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ ധരിപ്പിച്ചുപോലുമില്ല. വാഴ്ചയ്ക്കു തലേ രാത്രിയിൽ ആണിത് പുറത്തെടുത്തത്. അപ്പോഴേക്ക് വാഴിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നു പിന്മാറാൻ ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്ക് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ താൻ പാത്രിയർക്കീസിന് എഴുതി കൊടുക്കേണ്ടി വന്ന വിധേയപത്രത്തെ പിന്നീട് വിലയിരുത്തുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. 'ഇത്രമാത്രം അപമാനകരവും അന്തസ്സില്ലാത്തതുമായ ഒരു ഉടമ്പടി എഴുതിക്കൊടുത്ത് ആരും ഒരിടത്തും സ്ഥാനമേറ്റിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അത് ശൽയസ ആയിരുന്നില്ല; യജമാനന് ഒരടിമ എഴുതിക്കൊടുത്ത വിധേയപത്രമായിരുന്നു' (1989 സെപ്തംബറിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ നിന്ന്). 1975 ൽ കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചപ്പോൾ പ്രഖ്യാപിച്ച അധികാരങ്ങൾ പോലും 1981 ലെ സുന്നഹദോസ് കവർച്ച ചെയ്തു. മലങ്കര സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേലുള്ള അനധികൃതമായ കയ്യേറ്റമായിരുന്നു പ്രസ്തുത യോഗത്തിലെ ഓരോ നടപടിയും തീരുമാനവും.

സഖാ പ്രഥമൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായാകട്ടെ ഇവിടുത്തെ ആഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളിൽ നിരന്തരം ഇടപെട്ടുവരുന്നു. കോടതി വിലക്കുകൾ നിലനി

ല്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ സുന്നഹദോസ് കൂടലും, ഭരണസമിതി യോഗങ്ങളും, തീരുമാനമെടുക്കലുമെല്ലാം തകൃതിയായി നടക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം അനുമതി നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം നടപടികൾക്ക് വല്ല നിയമസാധുതയുമുണ്ടോ എന്നത് ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല. 1980 ൽ യാക്കുബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസും 1989 ൽ സഖാ പ്രഥമൻ ബാവായും ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ ബാവായെ മുടക്കുവാൻ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചെങ്കിലും മലങ്കരയിലെ ഒരു ഭാഗം ശക്തമായി എതിർത്തതിനാൽ പ്രയോഗത്തിലായില്ലെന്നു മാത്രം. ഇത്തരം ഇടപെടലുകൾ ദുസ്സഹമായപ്പോഴാണ് 1993 ൽ ഇവിടെയുള്ള ഭൂരിപക്ഷം മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും അതിനെതിരെ നീങ്ങിയതും സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറിയെ മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിച്ചതുമെല്ലാം.

പാലക്കുന്നത് മത്സ്യൻ മാർ അത്താനാസിയോസിന്റെ കാലത്തും, വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസിന്റെ ഭരണത്തിലും, യോജിച്ച സഭയിൽ 1970 കളിലും, ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ഭരണകാലം മുഴുവനിലും ഇവിടെ പാത്രിയർക്കേറ്റ് നിരന്തരമായി അനധികൃതമായി ഇടപെടലുകൾ നടത്തിയതുകൊണ്ടാണ് സഭയിലെ ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങൾ ഇത്രയും രൂക്ഷമായതും പിളർപ്പ് ശാശ്വതവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടതും.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം, ഈ അനധികൃത ഭരണ കൈകടത്തലുകളെല്ലാം പാത്രിയർക്കീസ് നടത്തിയിരുന്നത് ഇവിടുത്തെ സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരുമായി കൂട്ടുചേർന്നായിരുന്നു എന്നതാണ്. പാലക്കുന്നത് തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനലബ്ധിയിൽ അസംതൃപ്തരായവർ അദ്ദേഹത്തെ പുറത്താക്കാൻ ആരംഭിച്ച ശ്രമത്തിന് അന്ത്യോച്ഛ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റ് പിന്തുണ നല്കിയതാണ് അന്നത്തെ സഭാ പിളർപ്പിന് മൂലകാരണം. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് എതിരെ ഉണ്ടായിരുന്ന കോക്കസിന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ മേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താൻ സാധിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുടക്കിൽ കലാശിച്ചു. 1964 -ലെ സഭാ സമാധാനത്തിൽ അസംതൃപ്തരായവരുമായി കൂട്ടുപിടിച്ച് 1975 -ൽ പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ മുടക്കി. സ്ഥാനമേറ്റ കാലം മുതൽ തന്നെ ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ പുലോസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ നിറുക്കയ്ക്കു മുകളിൽ മുടക്കിന്റെ കുർത്ത ഖഡ്ഗം നേർത്ത നൂലിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു.

മലങ്കര സഭയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടുത്തെ അധികൃത നേതൃത്വവുമായി ആലോചിച്ചല്ല; പ്രത്യുത, ആ നേതൃത്വത്തിനെതിരെയുള്ള സ്വാർത്ഥമതികളുടെ സ്വാധീനത്തിലാണ് പാത്രിയർക്കേറ്റ് ഇക്കാലമത്രയും പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത്. അങ്കമാലി ഭദ്രാസന ഭരണഘടനയുടെ അംഗീകാരത്തിന് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസും ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കായും എതിർത്തിട്ടും പാത്രിയർക്കീസുബാവ അംഗീകാരം നല്കി. മലങ്കരയിൽ ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാപോലും അറിയാതെ മലബാർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭര

ണഘടന പാത്രിയർക്കീസ് അംഗീകരിച്ചു. പള്ളിക്കാരെപ്പോലും അറിയിക്കാതെ ആണിതിന് രൂപം നൽകിയിരുന്നത്. സാമൂവൽ ഫിലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലശേഷം ആണിത് വെളിച്ചത്ത് വന്നത്. ഈ സമീപനം മലങ്കര സഭയെ എന്നെന്നും കലഹരംഗമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ വസ്തുത, സഭയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിലല്ല പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ താല്പര്യം എന്നതാണ്. നിലവിലിരിക്കുന്ന നേതൃത്വത്തെ അട്ടിമറിച്ച് വിഘടിത ഗ്രൂപ്പിനെ തൽസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ഒരു പ്രതിസംവിധാനത്തിലൂടെ അരാജകത്വം സൃഷ്ടിച്ച് ഓരോ കാലത്തും അധികാരക്കയറ്റം നടത്തിയ ചരിത്രമാണ് മലങ്കരയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിനുള്ളത്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ ഇടപെടലും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ സ്വാർത്ഥ സ്തുതിപാടക ഗ്രൂപ്പ് ചെറുതായി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ കൂടുതൽകൂടുതൽ മൗലികവാദികളും ഉഗ്രവാദികളുമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഏതായാലും വിഘടിതരുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടിലൂടെ ഭരണ സംവിധാനത്തെ ഉലയ്ക്കുകയും ഒതുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രീയതന്ത്രം അനുവർത്തിക്കുന്നതുമൂലം മലങ്കരസഭയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും വ്യവഹാരങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം വേണ്ടി സഭാംഗങ്ങളുടെ പണവും, സമയവും, ബുദ്ധിയും, ജീവിതവുമെല്ലാം പാഴാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ പേര് പറഞ്ഞ് ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്ന ഈ കുബുദ്ധികളുടെ കാപട്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രതികരിക്കുവാൻ സഭാ സ്നേഹികൾ ശ്രദ്ധിക്കാത്തത് സംഘർഷം തുടരാൻ കാരണമാക്കുന്നു.

നാലാമതായി, ഭാരതത്തിലെ സഭാ സംബന്ധമായ കോടതിവിധികൾ അംഗീകരിക്കുവാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റ് ഒരിക്കലും തയ്യാറായിട്ടില്ല എന്നതാണ്. റോയൽ കോടതി വിധി മുതൽ ഭൗതികാധികാരം പാത്രിയർക്കേറ്റിനില്ല. തന്റെ അവകാശങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാൻ ലൗകിക കോടതിക്ക് അധികാരമില്ലെന്നതായിരുന്നു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ഇതിനോടുള്ള പ്രതികരണം. പ്രസ്തുത വിധി അതിജീവിക്കാനാണ് ഉടമ്പടികൾ സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിച്ചത്. 1995 -ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധി ദൈവഹിതത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണെന്ന് ഭംഗിവാക്ക് പറഞ്ഞെങ്കിലും അന്നു മുതൽ ആ വിധി ലംഘിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരസഭാകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1981 ലെ ദമസ്ക്കോസ് സുന്നഹദോസ് മലങ്കരസഭയിലെ സകല പാരമ്പര്യങ്ങളും സഭാ സംബന്ധമായ എല്ലാ കോടതിവിധികളും മറകൂടാതെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ നിയമ വ്യവസ്ഥയോടും മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണസംവിധാനത്തോടും അവജ്ഞ പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോലും ഇവിടെ ഇടപെടുന്നതിൽ നീതീകരണം കണ്ടെത്തുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും?

അവസാനത്തെ വിഷയം: ഇവിടെ ഒരു അംഗീകൃത ഭരണക്രമം ഉണ്ടായി

രുന്നിട്ടും അതിനു ബദലായി പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ തുടരുന്നതിന് ചില പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും കാണിക്കുന്ന വ്യഗ്രതയും അതിന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ നൽകുന്ന അംഗീകാരവും പ്രത്യേക പരിഗണനയുമാണ്. സിംഹാസനപ്പള്ളികൾ, പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം, ഹോണവാർ മിഷൻ, വിദേശ മലയാളി പള്ളികൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നവയാണ്. ഈ അധികാരകേന്ദ്രങ്ങൾ നിലനിർത്തി തന്റെ ഇടപെടൽ സാധ്യതയും അധികാരസാന്നിദ്ധ്യവും മലങ്കരയിലും പുറത്തും തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണിത്. ഇതനുവദിക്കപ്പെടുന്നിടത്തോളം കാലം മലങ്കരസഭയിൽ അച്ചടക്കവും സമാധാനവും നിലനിർത്തുക പ്രയാസമാണ്. കാരണം, തങ്ങളുടെ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ അഭയം തേടും. അവ ഇക്കൂട്ടർക്ക് സംരക്ഷണവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാർക്ക് അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനുള്ള സങ്കേതങ്ങളായി ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പരിണമിക്കും. മലങ്കര സഭയുമായി നിരന്തരമായ ഉരസലുകൾക്ക് പാത്രിയർക്കേറ്റിന് അവസരം നൽകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണിവ. ഇവയെക്കൂടി മലങ്കര സഭയുടെ ഭരണ സംവിധാനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്താതെ പ്രശ്നം തീരാൻ പ്രയാസമാണ്.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ മലങ്കരസഭാ ബന്ധത്തിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ വ്യവസ്ഥാപിതമല്ലാതെയും നിയമങ്ങൾ ലംഘിച്ചും നീതിരഹിതമായും സിംഹാസനം ഇവിടെ ഇടപെട്ടുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകും. ഇതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഓരോ പിളർപ്പിലും ഓരോ വിഭാഗം സിംഹാസനവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുകലുന്നു. അനഭിലഷണീയമായ കൈകടത്തൽ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനാണ് പിതാവ് സഭാ ഭരണഘടന പ്രകാരം മാത്രമേ മലങ്കരസഭാ ഭരണത്തിൽ ഇടപെടാവൂ എന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചത്. എന്നിട്ടും യാതൊരു മനഃസാക്ഷിയും നിയമ ബഹുമാനവുമില്ലാതെ മലങ്കരസഭാ ഭരണത്തിൽ ഇടപെടുകയും, വാഴിക്കൽ നടത്തുകയും, ശിക്ഷാ നടപടികൾ എടുക്കുകയുമെല്ലാം ഇന്നും തുടർന്നു വരുന്നു. ഇതു മൂലം ഭിന്നതയിൽ നശിക്കുന്നത് പിതാവിനോടു കൂടി നിൽക്കുന്ന വിഭാഗമാണെന്ന് പിന്നോട്ടു നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകും.

1

കുടുംബവും ബാല്യകാലവും

മലങ്കരയിലെ നാലാമത്തെ കാതോലിക്കാ ആയിരുന്ന പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായുടെ മൂല തറവാടായ തുരുത്തിയിൽ കുടുംബത്തിന്റെ ചരിത്രം തയ്യാറാക്കിയ കോതമംഗലം മാർ അത്തനേഷ്യസ് കോളജ് മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ ടി. എം. പൈലി അയച്ചുതന്ന ആധികാരികമായ ഒരു കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ കാതോലിക്കാബാവ 1884 ജൂൺ 26 -ാം തീയതിയാണ് ഭൂജാതനായത്. പുരാതന പ്രശസ്തമായ തുരുത്തിയിൽ കുടുംബത്തിന്റെ പതിമൂന്ന് ശാഖകളിൽ ഒന്നായ ചേട്ടാ കുളത്തിൻകര തുരുത്തിയിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരൂടേയും പുത്തൻകുരിശിലെ പുരാതന കുടുംബമായ വാളിയേൽ മത്തായിയുടെ പുത്രി അന്നമ്മയുടേയും ദ്വിതീയ പുത്രനായിട്ടാണ് 'മത്തായി' എന്ന കുട്ടി ജനിച്ചത്. ഇന്നത്തെ മലേക്കുരിശ് ദയറാ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 15 ഏക്കർ സ്ഥലം സഭയ്ക്ക് സംഭാവന നൽകിയത് ബാവായുടെ മാതൃകുടുംബമാണ്.

തുരുത്തിയിൽ, തുരുത്തി കൊട്ടിശ്ശേരിക്കുടി, ആയത്തുകുടി, വേങ്ങശ്ശേരിൽ, പള്ളിയേലിക്കര, കളപ്പുര, നെടുംപറമ്പിൽ, ഓണേരിൽ, ഓണശ്ശേരിൽ, ഐക്കരവേലിൽ, കരപ്പിള്ളിൽ, തട്ടാംപുറം എന്നിവയാണ് മറ്റു ശാഖകൾ. മലങ്കരസഭയിൽ അഞ്ഞൂറോളം വീട്ടുകാരും എറണാകുളം ജില്ലയിൽ വളരെ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് തുരുത്തിയിൽ കുടുംബം. വിവിധ ശാഖകളിൽപ്പെടുന്നവർ തിരുവാങ്കുളം, തൃപ്പൂണിത്തുറ, കരിങ്ങാച്ചിറ, കടുംഗമംഗലം, ബ്രഹ്മപുരം തുടങ്ങിയ പടിഞ്ഞാറൻ മേഖലയിലും, വെങ്ങോല, പെരുമ്പാവൂർ, തുരുത്തിപ്പിള്ളി, കോടനാട്, കോട്ടപ്പടി, കോതമംഗലം, ചേലാട്, തൃക്കളത്തൂർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടാതെ കേളകം, സുൽത്താൻ ബത്തേരി, പുല്പള്ളി തുടങ്ങിയ മലബാർ പ്രദേശങ്ങളിലുമാണ് താമസമാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

സഹോദരന്മാർ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് മാറി താമസിച്ചപ്പോൾ ആ സ്ഥലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ശാഖാ നാമങ്ങൾ ഉണ്ടായത്. ഒരു പിതാവിന്റെ നാലു മക്കളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാർ തുരുത്തിയിൽ ചേട്ടാകുളത്തിൻകര, ആയത്തുകുടി, കൊട്ടിശ്ശേരിക്കുടി എന്നിങ്ങനെ അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തുരുത്തിയിൽ എന്നുള്ള കുടുംബപ്പേരു തന്നെ മാറിപ്പോയ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമുണ്ടായി. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് തുരുത്തിയിൽ കുടുംബയോഗം സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതിനും അടുത്ത് ഇടപഴകുന്നതിനും വീണ്ടും ഇടയായിട്ടുള്ളത്. പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ ബാവ കാവൽപിതാവായ

യിട്ടുള്ള കുടുംബയോഗത്തിന് ആലുവാ - മൂന്നാർ റോഡിൽ ഇരിങ്ങോൾ ഭാഗത്ത് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കുടുംബയോഗ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി ഓഫീസും ഹാളും കേന്ദ്രമാക്കി കുടുംബയോഗ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചിട്ടയായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

തുരുത്തിപ്പിള്ളി പള്ളിയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ചേട്ടാകുളം പുഞ്ചയുടെ കരയിൽ താമസമാക്കിയ തുരുത്തിയിൽ മത്തായിയുടെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ ഇട്ടീരയുടെ സന്തതി പരമ്പരകൾ ചേട്ടാകുളത്തിൻകര തുരുത്തിയിൽ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഇട്ടീരയ്ക്ക് വർക്കി, പൈലി എന്നീ രണ്ടു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ പൈലിയുടെ നാല് ആൺമക്കളിൽ മുത്തയാളായിരുന്നു ബാവായുടെ വന്ദ്യ പിതാവ് അബ്രഹാം കത്തനാർ. അബ്രഹാം കത്തനാരുടെ സഹോദരൻ വർക്കിയുടെ മകൾ വിത്തയെ നെടുമ്പാശ്ശേരി വയലിപ്പറമ്പിൽ തോമാ വിവാഹം ചെയ്തു. അവരുടെ നാലാമത്തെ പുത്രനായിരുന്നു അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി. ബാവായുടെ മുത്ത സഹോദരൻ പൈലിയുടെ മകനാണ് കൊച്ചിൻ സർവ്വകലാശാലയുടെ മുൻ പ്രോ-വൈസ്ചാൻസലറും കേരളത്തിൽ ഇലക്ട്രിക്കൽ എൻജിനീയറിംഗിൽ ആദ്യത്തെ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയയാളുമായ ഡോ. സി. പി. കുര്യാക്കോസ്. തുരുത്തിയിൽ കുടുംബത്തിന്റെ വേങ്ങശ്ശേരിൽ ശാഖയിൽപ്പെടുന്നതാണ് കേരള ഗവണ്മെന്റ് സെക്രട്ടറി സാജൻ പീറ്റർ ഐ. എ. എസ്.

ഔഗേൻ ബാവ സ്ഥാപിച്ച വടകര സെയ്ന്റ് ജോൺസ് ഹൈസ്കൂളിലെ പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥിയും ഇൻഡ്യയുടെ ആരാധ്യനുമായ രാഷ്ട്രപതി കെ. ആർ. നാരായണൻ ബാവായെ, റമ്പാനെന്ന നിലയിൽ മുതൽ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. ബാവ സമൂഹത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെയും നന്നായി അറിയുന്ന ആളാണ് പ്രിയങ്കരനായ രാഷ്ട്രപതി. ഈ ലേഖകൻ തുരുത്തിയിൽ കുടുംബചരിത്രം തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ രാഷ്ട്രപതി സന്ദേശം അയച്ചുതന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ താഴെച്ചേർക്കുന്ന പ്രസക്തഭാഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുരുത്തിയിൽ കുടുംബത്തെപ്പറ്റി നേരിട്ടുള്ള അറിവ് വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്.

"I am happy to know that the Thuruthiyil kudumbayogam is publishing the history of this family which has an old and well established tradition of priesthood and which is known for its many contributions to the composite culture of Kerala."

തുരുത്തിയിൽ കുടുംബത്തിന്റെ തുടക്കം ചാവക്കാട് ആയിരുന്നെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. പുരാതന രേഖകളിലും പൂർവ്വികരുടേയും വൈദികരുടെയും ശവക്കല്ലറകളിലും ചാവക്കാട് തുരുത്തിയിൽ എന്നാണ് രേഖ

പ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഹൈന്ദവരെ പ്രത്യേകിച്ച് ബ്രാഹ്മണകുടുംബങ്ങളെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർത്തെന്നും അതിൽ പെടുന്നതാണ് തുരുത്തിയിൽ കുടുംബമെന്നും വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നു. ചരിത്രസംബന്ധമായി നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് തുരുത്തി ഇല്ലങ്ങൾ തുശൂർ പ്രദേശത്ത് ചേറ്റുപുഴ, ആണ്ടപ്പറമ്പ്, വെള്ളാറ്റന്നൂർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴുണ്ട്. പക്ഷേ ഇവയുമായുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ആധികാരികമായി പറയാവുന്ന രീതിയിലുള്ള പഴക്കമില്ലല്ലോ മതപരിവർത്തനത്തിനുള്ളത്.

ചാവക്കാട് - പാലയ്ക്കൽ ഭാഗത്തുനിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതപീഡനങ്ങൾക്കിരയായി പിൻക്കാലത്ത് തെക്കോട്ട് പലായനം ചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ തുരുത്തിയിൽ വർക്കിയെന്ന പൂർവ്വ പിതാവ് ഇടപ്പള്ളിയിൽ എത്തി അവിടെ താമസമാക്കുകയും ഇടപ്പള്ളി സെയ്ന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളി ഇടവകാംഗമാകുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് ചരിത്രം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു മക്കളിൽ ഒരാൾ കരിങ്ങാച്ചിറ ഭാഗത്തേക്കും മറ്റൊരാൾ വെങ്ങോല ഭാഗത്തേക്കും മാറിതാമസിച്ചു. അവരുടെ സന്തതിപരമ്പരകളാണ് എറണാകുളം ജില്ലയുടെ വിവിധസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള തുരുത്തിയിൽ കുടുംബക്കാർ.

തുരുത്തിയിൽ കുടുംബക്കാർ പുരാതനകാലം മുതൽ കൃഷിക്കാരായിരുന്നു. ഇന്നും ഭൂരിഭാഗവും കൃഷിക്കാർ തന്നെയാണ്. അഭിവന്ദ്യനായ രാഷ്ട്രപതി എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ പൗരോഹിത്യ പാരമ്പര്യമുള്ള ഒന്നാണ് തുരുത്തിയിൽ കുടുംബം. ബാവായുടെ പിതാവ് അബ്രഹാം കത്തനാർക്കു പുറമേ അതിനുമുമ്പുള്ള തലമുറയിലെ ആയത്തുകുടി തുരുത്തിയിൽ പൗലോസു കത്തനാർ, തോമാ കത്തനാർ എന്നിവർ കുറുപ്പുപടി പള്ളി വികാരിമാരായിരുന്നു. ഇതിൽ പൗലോസ് കത്തനാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അന്നത്തെ ദിവാൻ സർ ടി. മാധവ രായർ തുരുത്തിയിൽ പൗലോസ് കത്തനാർക്ക് 'തുരുത്തിപ്പള്ളി' എന്ന് നാമകരണം ചെയ്ത് അനുവദിച്ചതാണ് ഇന്നത്തെ തുരുത്തിപ്പള്ളി സെയ്ന്റ് മേരീസ് പള്ളി ആ സ്ഥലത്തിന് അങ്ങനെ തുരുത്തിപ്പള്ളി എന്ന പേരുണ്ടായി.

തുരുത്തിയിൽ കുടുംബക്കാർ ദീർഘകാലം കുറുപ്പുപടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരമാരായും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ അല്ലുപ്ര സെയ്ന്റ് ജേക്കബ്സ് ചർച്ച് 'തുരുത്തിപ്പള്ളി'യെന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കടുംഗമം ഗലം സെയ്ന്റ് പോൾസ് ആൻഡ് സെയ്ന്റ് പീറ്റർ ചർച്ച്, കോടനാട് ആശ്രമപ്പള്ളി തുടങ്ങിയവ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തുരുത്തി കുടുംബക്കാർ മുൻകൈ എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. തുരുത്തിയിൽ കുടുംബത്തിൽ ഔഗേൻ ബാവായെക്കൂടാതെ മുൻതലമുറകളിൽ ഏഴ് വൈദികർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും കുടുംബത്തിൽ ഏഴു വൈദികരാണുള്ളത്. അതിൽ തുരുത്തി

യിൽ കുടുംബയോഗത്തിന്റെ പ്രസിഡന്റ് ഫാ. സി. കെ. എബ്രഹാം (ബാവായുടെ സഹോദര പുത്രനും കോടനാട് മാർ ഔഗേൻ ഹൈസ്കൂളിന്റെ മുൻ ഹെഡ്മാസ്റ്ററും) ഉൾപ്പെടുന്നു.

ബാവാ തിരുമേനിയുടെ കുട്ടിക്കാലം പുത്തൻകുരിശിൽ മാതൃഭവനത്തിലാണ് ചിലവഴിച്ചത്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസവും അവിടെത്തന്നെയാണ്. പരമ ഭക്തനും സുറിയാനി പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന പിതാവ് അബ്രഹാം കത്തനാരുടെ സ്വാധീനം ബാവായുടെ ചെറുപ്പകാലം മുതലുള്ള ചിന്തകളെയും പ്രവർത്തനങ്ങളേയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് വളരെയേറെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. യാമപ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും കൃത്യമായി നടത്തുന്നതിൽ നിഷ്കർഷയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വൈദികശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു അബ്രഹാം കത്തനാർ. ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതിനും വായനയും പഠനവും ശീലമാക്കുന്നതിനും കൂടുംബ പശ്ചാത്തലം ബാവായെ വളരെയേറെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ തലവനായി, പണ്ഡിതനായ നല്ലൊരു വാഗ്മിയായി, പരമ ഭക്തനായി പിൻക്കാലത്ത് വളർന്നു വരുമെന്ന് ബാവായുടെ ചെറുപ്പകാലത്ത് ആരും ചിന്തിച്ചുകാണുകയില്ല. പക്ഷേ ദൈവവിളിയുള്ള ഒരു ബാലനാണെന്ന് തോന്നത്തക്കരീതിയിലുള്ള ജീവിതമായിരുന്നു ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ. അബ്രഹാം കത്തനാരുടെ പുത്രനെന്ന നിലയിൽ പൗരോഹിത്യത്തിലേക്ക് കടക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന സൂചനകൾ അന്നു തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

മുളളുകൾ നിറഞ്ഞ പാതയിലൂടെയാണ് ബാവായ്ക്ക് ജീവിതം മുഴുവൻ സഞ്ചരിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ളത്. ഇത്രമാത്രം യാതനകൾ സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയും താൻ ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചുപോന്ന കാര്യങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയും സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാർ മലങ്കരസഭയിൽ ചുരുക്കമായിരിക്കും. വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിലാണല്ലോ കൂടുതൽ ആളുകൾ. തുരുത്തിയിൽ കുടുംബക്കാരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും അതിൽ പെടുന്നു. എന്നാലും 'Blood is thicker than water' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ചൊല്ലിനെ അമ്പർത്ഥമാക്കിക്കൊണ്ട് കുടുംബക്കാർക്ക് പരിശുദ്ധ ബാവായെ തികഞ്ഞ ആദരവോടും അഭിമാനത്തോടും മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

പിൻക്കാലത്ത് എന്തെല്ലാം അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളുണ്ടായാൽ തന്നെയും മലങ്കരസഭ മുഴുവന്റെയും ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനപ്രകാരം മലങ്കര അസ്സോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ കാതോലിക്കായായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ കാതോലിക്കായെന്ന മഹത്വമേറിയ സ്ഥാനം 1964 മേയ് 22 -ാം തീയതി ഔഗേൻ ബാവായ്ക്ക് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. കുറ്റങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നതിനും പശ്ചാ

ത്തപിക്കുന്നതിനും സമയപരിധിയില്ലായ്മയെന്ന് ലോകം അടുത്ത കാലത്ത് മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. സത്യത്തെ താല്ക്കാലികമായി മറച്ചുവയ്ക്കാൻ സാധിച്ചേക്കും. പക്ഷേ ആത്യന്തികമായി എല്ലാ സത്യവും പുറത്തുവരികതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം.

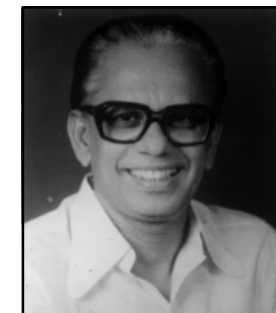
വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ മിക്ക ജനങ്ങളും പണ്ടുമുതലേ കാർഷിക വൃത്തി മുഖ്യ തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നതിനാൽ തുരുത്തിയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളും നല്ല കൃഷിക്കാരായിരുന്നു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലും ഇന്നത്തെ തലമുറയിലും വിദ്യാഭ്യാസം - ബാങ്കിംഗ് മുതലായ രംഗങ്ങളിൽ പലരും പ്രശോഭിച്ചു എന്നാണ് അഭ്യസ്തവിദ്യരായ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ എണ്ണവും ഉയർച്ചയും വ്യക്തമാക്കുന്നത്. കൊട്ടിശ്ശേരിക്കുടി തുരുത്തിയിൽ അഡ്വ. കെ. വി. വർക്കി, വേങ്ങശ്ശേരി തുരുത്തിയിൽ അഡ്വ. വി. പി. ചെറിയാൻ, തിരുവാങ്കുളത്ത് തുരുത്തിയിൽ തെക്കേപ്പറമ്പിൽ അഡ്വ. വർക്കി ഉലഹന്നാൻ എന്നിവർ അഭിഭാഷകരംഗത്തു ശോഭിച്ചു. ഇലക്ട്രിക്കൽ എൻജിനീയറിങ്ങിൽ സംസ്ഥാനത്ത് ആദ്യമായി പി. എച്ച്. ഡി. ബിരുദം കരസ്ഥമാക്കിയ ഡോ. സി. പി. കുര്യാക്കോസ് ചേട്ടാക്കുളത്തിൻകര തുരുത്തി വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു. വിവിധ എൻജിനീയറിംഗ് കോളജുകളിൽ പ്രൊഫസറായും, ടെക്നിക്കൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടറായും കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പ്രോ - വൈസ് ചാൻസലറായും അദ്ദേഹം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ജനറൽ മാനേജരായി റിട്ടയർ ചെയ്ത വി. സി. പീറ്റർ തുടങ്ങിയവരും മുൻ തലമുറയിലെ അംഗങ്ങളാണ്. കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് അഭിമാനത്തോടു കൂടി മാത്രമേ ഇവരെപ്പറ്റി സ്മരിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറയിലും കാലത്തിന്റെ മാറ്റത്തിനനുസരിച്ച് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവർ ഒട്ടും കുറവല്ല. കോളജുകളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലും അദ്ധ്യാപകരായി ജോലി നോക്കിയിരുന്നവരും മറ്റു ജോലികൾ ഉള്ളവരും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് വിദ്യാഭ്യാസപരമായി കുടുംബത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതിയാണ് കാണിക്കുന്നത്. കോതമംഗലം മാർ അത്തനേഷ്യസ് കോളജിൽ നിന്ന് പ്രിൻസിപ്പലായി റിട്ടയർ ചെയ്ത പ്രൊഫ. ടി. എം. പൈലി, പ്രൊഫ. വി. വി. കുര്യാക്കോസ്, പ്രൊഫ. വി. എം. പൊലോസ് ഇപ്പോൾ കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സിൽ ജോലിയുള്ള പ്രൊഫ. ബേബി ജോൺ, പ്രൊഫ. ഒ. ജെ. ജേക്കബ്, റിട്ട. ഹെഡ്മാസ്റ്റർമാരായ ഒ. ജെ. ജോർജ്ജ്, ഫാ. സി. കെ. ഏബ്രഹാം, ഇപ്പോൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർമാരായ റവ. കെ. ഏലിയാസ്, ടി. കെ. ഏലിയാസ്, ടി. എം. മത്തായി തുടങ്ങിയവരും അദ്ധ്യാപകരായി ജോലി നോക്കുന്ന മറ്റനേകരുമുണ്ട്. അഡ്വ. വി. പി. ചെറിയാന്റെ മകൻ അഡ്വ. തമ്പി ചെറിയാൻ, അഡ്വ. തോമസ് പോൾ തുടങ്ങിയവരും ഈ തലമുറയിലെ അഭിഭാഷകരാണ്. പിന്നീട് എടുത്തു പറയാവുന്നത് സാജൻ പീറ്റർ ഐ. എ. എസ്. നെയ്യാ

സ്. തുരുത്തി കുടുംബത്തിൽ ആദ്യമായിട്ടാണൊരാൾ ഐ. എ. എസ്. കേഡറിൽ വരുന്നത്. കൂടാതെ ഇറിഗേഷൻ വകുപ്പിൽ സൂപ്രണ്ടിംഗ് എൻജിനീയറായി റിട്ടയർ ചെയ്ത ടി. എം. പൗലോസ് അസിസ്റ്റന്റ് എൻജിനീയർ കെ. പി. ജോസ് എന്നിവരെ കൂടാതെ എൻജിനീയറിങ്ങ് ബിരുദവും, ഡിപ്ലോമായും പാസ്സായിട്ടുള്ളവരായി കുടുംബത്തിൽ പലരുണ്ട്. ബാങ്കുകളിലും സർക്കാർ - അർദ്ധ സർക്കാർ ഓഫീസുകളിലും ജോലി ചെയ്യുന്നവരും റിട്ടയർ ചെയ്തവരുമായ നിരവധി പേരുണ്ട്. എറണാകുളം ജില്ലാ കൗൺസിൽ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന മോളി എബ്രഹാം, ബാബു പോൾ തുടങ്ങിയവർ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ രംഗങ്ങളിൽ അറിവുപ്പെടുന്നവരാണ്. റിട്ട. ഡെ. ഡയറക്ടർ ഇൻഡസ്ട്രീസ് അബ്രഹാം തോമസ്, സെയിൽസ്

ടാക്സ് ഓഫീസർ ടി. ടി. ജോർജ്ജ്, ഖാദി ബോർഡ് ഡയറക്ടർ ഒ. ജെ. യോഹന്നാൻ, ഡോ. ജോബി പോൾ, ഡോ. സോബൻ പീറ്റർ, രാജു പോൾ (യു. എസ്. എ.) തുടങ്ങിയവരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു. ഈ പേരുകൾ എടുത്തുപറയുന്നത് ഇന്നത്തെ യുവതലമുറയ്ക്കും, ഭാവി തലമുറയ്ക്കും അൽപമെങ്കിലും പ്രചോദനവും ആത്മയൈര്യവും നൽകാൻ സഹായകമാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി മാത്രമാണ്.

ഡോ. സി. പി. കുറിയാക്കോസ്



പ്രൊഫ. ടി. എം. പൈലി



സാജൻ പീറ്റർ ഐ. എ. എസ്.



ബാഗ്ലൂരിലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യവസായിയായ പി. ജെ. ബേബി. പ. ഓഗസ്റ്റ് ബാവായുടെ സഹോദരൻ കുറിയാക്കോസിന്റെ പൗത്രിയും ഗിവറുഗീസിന്റെ പുത്രിയുമായ ഷിബിയാണു പി. ജെ. ബേബിയുടെ ഭാര്യ.

2 വിദ്യാഭ്യാസം

അബ്രഹാം കശ്ശീശായുടെ ഗുരുവും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായും പിന്നീട് മലങ്കരയിലെ പ്രഥമ കാതോലിക്കായുമായ മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് ആണു നമ്മുടെ കഥാനായകനെ മത്തായി എന്നു പേരിട്ടു മാമോദീസാ മുക്കിയത്. ബാല്യകാല വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം കൗമാരപ്രായത്തിൽത്തന്നെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം പാമ്പാക്കുട സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന്, മലങ്കര മല്പാനായിരുന്ന കോനാട്ടു മാത്തൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു. ഇതിനകം കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്ന് ശെമ്മാശുപട്ടവും കിട്ടി. മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും പ്രസംഗകലയിലും സാമാന്യം നല്ല വ്യുല്പത്തി നേടിയ മത്തായി ശെമ്മാശ്ശൻ തുടർന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം കോട്ടയം എം. ഡി. ഹൈസ്കൂളിൽ ചേർന്നു. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ ശിഷ്യനാകാനും കഴിഞ്ഞു.

ഈ കാലയളവിലാണു ശീമയിൽ നിന്നുവന്ന സ്ത്രീബാ ശെമ്മാശനു മായി (പിന്നീട് സ്ത്രീബാ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്) അടുത്തു പരിചയപ്പെടുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുറിയാനിയിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിനും മലങ്കരയിലെ മിക്ക പള്ളികളും ഒരുമിച്ചു സന്ദർശിക്കുന്നതിനും ഇടയായത്. മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും ഒരുപോലെ അവഗാഹം നേടിയ മത്തായി ശെമ്മാശൻ വിവാഹം കഴിച്ച് ഒരു ഇടവകപ്പട്ടക്കാരനായി ജീവിതം നയിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. സുറിയാനി ഭാഷയോടും സുറിയാനി സഭയോടുമുള്ള കുറുനിമിത്തം സ്ത്രീബാ ശെമ്മാശന്റെകൂടെ 1905 ൽ ശീമയ്ക്കു പോകുകയും അസ്സീറിയയിലെ മാർ മത്തായിയുടെ ആശ്രമത്തിൽവെച്ച് പൂർണ്ണ ശെമ്മാശനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മുസ്സൽവഴി ദുർഘടയാത്ര ചെയ്ത് സുറിയാനിക്കാർ കൂടുതലായി താമസിക്കുന്ന മർദ്ദീൻ, തുറബ്ദീൻ പ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും തുറബ്ദീനിലുള്ള മാർ ഔഗേന്റെ പുരാതനമായ ദയറായിൽവെച്ച് മത്തായി എന്ന പേരുമാറി ഔഗേൻ എന്ന പേര് സ്വീകരിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത് താമസിച്ചുവന്ന കുർക്കുമാ ദയറായിലേക്കു പോകുന്നവഴി തുറബ്ദീനിലെ മാർ അബ്രഹാമിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ, തുർക്കി സുൽത്താനാൽ അധികാരപത്രം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടശേഷം താമസിച്ചിരുന്ന സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദൽ മശിഹായുടെ കൂടെ കുറച്ചുനാൾ പാർത്തു. പിന്നീട് മർദ്ദീനിൽ എത്തി മാർ അബ്ദുള്ളായെ കാണുകയും കുർക്കുമാ ദയറായിൽ ഒൻപതുമാസം താമസിച്ച് സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള ഒട്ടധികം അമൂല്യഗ്രന്ഥ

ങ്ങൾ വായിച്ചു പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസന്മാരായ മാർ ഏലിയാസ് തുതീയൻ, മാർ അപ്രേം എന്നിവരെയും മറ്റും പരിചയപ്പെട്ടു. തുർക്കി സർക്കാരിന്റെ കീഴിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ ശോചനീയമായ യഥാർത്ഥചിത്രം, ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒട്ടധികം സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഇതെല്ലാം ഔഗേൻ ശെമ്മാശനെ സഹായിച്ചു. 1908 ൽ യറൂശലേമിലുള്ള മാർ മർക്കോസിന്റെ ദയറായിൽവെച്ച് അന്ന് അധികാരത്തിലിരുന്ന അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ഔഗേൻ ശെമ്മാശ്ശനു റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. കശ്ശീശാ ആകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ റമ്പാൻസ്ഥാനം നൽകുന്ന പതിവ് മലങ്കരയിൽ നിലവിലിരുന്നില്ല. തുറബ്ദീനിൽ താമസിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി റമ്പാച്ചൻ കൂലങ്കഷമായി ചിന്തിക്കുകയും ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി മലങ്കരയിലെ സഭാ നേതാക്കന്മാരിൽ ചിലരുമായി കത്തിടപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കരയിൽ തിരിച്ചെത്തിയശേഷം കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽവെച്ച് സ്ത്രീബാ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചനു കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. 1909 -ൽ മലങ്കര സന്ദർശിച്ച അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും തന്റെ സ്നേഹിതനും സന്തത സഹചാരിയുമായ സ്ത്രീബാ മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെയും ദ്വിഭാഷിയാലി ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. ഇതിനകം സമുദായാന്തരീക്ഷത്തിൽ തലയുയർത്തിയിരുന്ന വഴക്കിൽ തലയിടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ പരമാവധി പരിശ്രമിച്ചു.

മലങ്കരയിലെ ലൗകികാധികാരം ഏതു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചും കൈക്കലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു പരാജയപ്പെട്ട അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരിച്ചുപോയതിനെ തുടർന്ന് 1912 -ൽ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ എത്തുകയും, മുൻപരിചയത്തെ മുൻനിർത്തി ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ നിരണത്തുചെന്ന് അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്ദർശിക്കുകയും സ്വപിതാവിന്റെ ഗുരുവായ മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിനെ മലങ്കരയിലെ പ്രഥമ കാതോലിക്കായായി അവരോധിച്ച ചരിത്ര പ്രധാനമായ ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്ക് ഈ നടപടിയിൽ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചനോട് അതുപ്തി തോന്നിയത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ ഒരു വിവാദപുരുഷനായി മാറിയിരുന്നു.

ഈ അവസരത്തിൽ മദ്രാസിലുണ്ടായിരുന്ന മലങ്കര സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തെ മുൻനിർത്തിയും പരേതനായ കെ. കെ. ലൂക്കോസ് ജഡ്ജിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ചും മദ്രാസിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ പള്ളിയിൽ നമ്മുടെ ആരാധന നടത്തുന്നതിന് റമ്പാച്ചൻ അവിടെപ്പോയി. അങ്ങനെ ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനത്തിൽ നമുക്ക് ഒരു ആരാധ

3 ഔഗേൻ റമ്പാൻ

മലങ്കരസഭയിൽ കക്ഷി ഭിന്നത ഉണ്ടാകുന്നതിനും അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ എത്തുന്നതിനും മുമ്പുതന്നെ മലങ്കരസഭയുടെ പുരോഗതിക്കും വികസനത്തിനും ഇവിടെ മേൽപട്ടക്കാരെ വാഴിക്കാനും മറ്റുമായി ഒരു കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചു നൽകണമെന്നു പ്രമുഖ വൈദികനായിരുന്ന കോനാട്ട് കോര മാത്തൻ മല്പാൻ അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനോട് കത്തു മുഖേന ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അധികാരത്തിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ അത് അനുവദിക്കാതിരുന്ന അബ്ദേദ് മിശിഹാ തുർക്കി സുൽത്താൻ അധികാരപത്രം പിൻവലിക്കുകയും തുടർന്ന് അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നീക്കങ്ങൾ മൂലം ഭരണം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പേർഷ്യയിൽ നിന്നുപോയ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം പേർഷ്യൻ സഭയുമായി പുരാതനകാലം മുതലുള്ള ബന്ധത്തെ മുൻനിറുത്തി മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചു എന്നതാണ് ചരിത്രം. ഭരണാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ പൗരോഹിത്യ നൽകലുകളും ഇല്ലാതായി എന്നുള്ള ദൈവശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായ ചിലരുടെ വ്യാഖ്യാനം സാധാരണക്കാരുടെ ഇടയിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു. സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് 1905 ൽ ശൈശ്വമായിരിക്കുമ്പോൾ വാക്യത്താനം കാരൂചിറ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനയച്ച ഒരു കത്തിൽ 'അബ്ദേദ് മിശിഹാ ലൗകികാധികാരത്തിൽ നിന്നും മാത്രമല്ലാതെ പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനത്തു നിന്നു നീക്കപ്പെട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെയാണ് ' എന്നു കാണുന്നു.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വരവും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെമുടക്കുമാണ് കാതോലിക്കാസിംഹാസന പുനഃസ്ഥാപനത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തിയത് എന്നത് ഒരു വസ്തുത മാത്രം. ഇങ്ങനെ പല സാഹചര്യങ്ങൾ ഒത്തിണങ്ങിയപ്പോഴാണ് മലങ്കരസഭയുടെ ഭാഗ്യം എന്ന നിലയിൽ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചത്.

മത്തായി ശൈശ്വൻ 1905 ൽ തുർക്കിയിലും സിറിയയിലുമുള്ള സഭ സന്ദർശിക്കുകയും സന്യാസജീവിതം കാംക്ഷിച്ച അദ്ദേഹം അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അക്കാലത്ത് ഔഗേൻ റമ്പാൻ അയച്ച രണ്ടു കത്തുകൾ വട്ടിപ്പണ കേസിൽ ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. സിറിയയിലെ സഭയുടെ ശോചയാവസ്ഥ അവയിൽ വിവരിച്ചിരുന്നു. പണപ്പിരിവിൽ ഉത്സുകനായ ആളാണ് മാർ അബ്ദുള്ളായെന്നും അദ്ദേഹം അതിനുവേണ്ടി മലങ്കരസഭയിലേക്ക് വരു

ന്നുണ്ടെന്നും അബ്ദേദ് മിശിഹായ്ക്കു ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ഭരണം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു എന്നും ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെയാണെന്നും മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ സമ്മതമാണെന്ന് തന്നോട് നേരിട്ടു പറഞ്ഞു എന്നും ഔഗേൻ റമ്പാൻ മലങ്കരയിലെ സഭാനേതൃത്വത്തിന് എഴുതിയ കത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കി. ഈ കത്തുകളാണ് കാതോലിക്കാസിംഹാസന പുനഃസ്ഥാപനാഭിലാഷം വർദ്ധിപ്പിച്ചത്.

കണ്ടനാട് ഇടവകയ്ക്ക് ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചു കിട്ടണമെന്ന് 1926 ൽ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഔഗേൻ റമ്പാനെ ഒഴിച്ച് ആരെങ്കിലും തെരഞ്ഞെടുത്തതായെന്നാണ് കോനാട്ട് കോര മാത്തൻ മല്പാനയുടെ പേർക്കു പിന്നീട് മഞ്ഞനിക്കരയിൽ കബറടങ്ങിയ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് എഴുതിയത്. ഔഗേൻ റമ്പാൻ, മത്തായി ശൈശ്വനായി തുറബ്ദിനിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് മാർ അബ്ദേദ് മിശിഹായുടെ യഥാർത്ഥ നില മലങ്കരയ്ക്കു വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുത്തത്. അതിലുള്ള വിരോധമാണ് മേൽപറഞ്ഞ എഴുത്തിൽ ബാവാ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ കത്തുകളെപ്പറ്റിയുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ സെഡ്. എം. പാറ്റേഴ്സിന്റെ 'വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്' എന്ന സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് അതേപടി ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

ഔഗേൻ റമ്പാൻ

മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് സ്ഥാനം ഏൽക്കാൻ തുർക്കിയിൽ പോയി താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ആരുടെയും തന്നെ ശ്രദ്ധയെ അന്ന് പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കാത്തതും എന്നാൽ മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവിയെ വളരെ സാരമായി ബാധിച്ചതും ആയ ഒരു സംഭവം നടന്നു. വെങ്ങോല ചെട്ടാകുളങ്ങര അബ്രഹാം കത്താനാരുടെ മകൻ മത്തായി ശൈശ്വനെ - ഔഗേന്റെ ദയറാ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഔഗേൻ എന്ന പേരു സ്വയം സ്വീകരിച്ച ശൈശ്വനെ - മാർ അബ്ദുള്ളാ ശർബൊ റമ്പാൻ - ശൈശ്വ റമ്പാൻ - ആക്കിയതായിരുന്നു അത്. ഔഗേൻ റമ്പാൻ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പദം പ്രാപിച്ച ശേഷവും അതിനു മുമ്പും ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പലേ നടപടികളും ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലത്തെ സാരതരമായി സ്പർശിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ഈ ചരിത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. കാലഗണനയിൽ വലിയ ചിട്ട - അല്പം പോലും അങ്ങോട്ടോ ഇങ്ങോട്ടോ മാറിക്കൂടാ എന്നുള്ള നിഷ്ഠ - പാലിക്കുവാൻ പറ്റാതെ വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഔഗേൻ റമ്പാൻ -തിമോത്തിയോസ് മെത്രാൻ - അപ്രതീക്ഷിതവും വിസ്മയകരവുമായി - കാതോലിക്കോസ്

പദവിയിൽ പ്രവേശിച്ചതിനു ഇതിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതെല്ലാം അക്കാലത്തെ ചരിത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഗീവറുഗീസ് ദിവനാസ്യോസ് കാലം ചെയ്ത 1109 കുംഭം വരെ മാത്രമേ ഈ വാല്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നുള്ളൂ.

ഔഗേൻ ശെമ്മാശനെ ചരിത്രത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു തന്നെ മാർ ദിവനാസ്യോസിന്റെ മൊഴിയിലൂടെയാവാം. തുടർന്നു ശെമ്മാശൻ തുർക്കിയിൽ നിന്ന് അയച്ച കത്തുകൾ ആദിയായ രേഖകളും മാർ തിമോത്തിയോസായി സമുദായക്കേസിൽ കൊടുത്ത മൊഴിയും ഉടമ്പടികളും മറ്റും ആശ്രയമായി സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

94 കന്നി 30 -ാം തീയതി മാർ ദിവനാസ്യോസ് വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ നിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ:

ചോ - ഔഗേൻ റമ്പാൻ എന്നാണ് റമ്പാനായത്?

ഉ - ഞങ്ങൾ ഊർശ്ശേമിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തെ റമ്പാക്കിയത്. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസാണ്. ഊർശ്ശേമിൽ വച്ചാണ്. അയാൾ ഔഗേൻ എന്ന പേരെടുത്തത് ഔഗേൻ എന്ന പരിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിലുള്ള ദയറാ സന്ദർശിച്ച നാൾ മുതൽക്കാണ്.

.....B. K. അക്കം ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ കൈപ്പടയാണ്. B. K. (1) പോലെയുള്ള എഴുത്തു കൂടുകൾ, അതായത് എന്റെ പേര് അച്ചടിച്ച കൂടുകൾ ഔഗേൻ ഇവിടെ നിന്നു പോകുമ്പോൾ ഞാൻ കൊടുത്തയച്ചിരുന്നതാണ്. എനിക്ക് എഴുതി അയയ്ക്കാൻ കൊടുത്തയച്ചതാണ്. ഈ എഴുത്തുകൾ (B.K, B.M. അക്കങ്ങൾ) എഴുത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു നോക്കി എടുത്തതാണ്.

ഞാൻ ഔഗേൻ റമ്പാനെ ഒടുവിൽ കണ്ടത് 88 കന്നിയിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വച്ചാണ്.

ചോ - ഔഗേൻ റമ്പാൻ ആ അവസരത്തിൽ അവിടെ വന്നിരുന്നത് എന്തിനാണ്?

ഉ - ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ അപ്പൻ പഠിച്ചത് കാലം ചെയ്ത ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലോസ് കൂടെ ആയിരുന്നു. ഔഗേൻ റമ്പാൻ തുർക്കിയിലേക്ക് പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം കുറെ പണസഹായവും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലോസ് കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ഏൽക്കുന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള താല്പര്യം കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി വന്ന് അതിൽ സംബന്ധിച്ചും വച്ച് പോകയാണ് ചെയ്തതെന്നുത്തരം.

ചോ - ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ അപ്പൻ മാർ ഈവാനിയോസിനോടുകൂടെ

പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവിടുത്തേക്കു നേരിട്ടറിവുണ്ടോ?

ഉ - ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലോസ് പറഞ്ഞറിവുണ്ട്. ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ അപ്പൻ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ...

ചോ - ഔഗേൻ റമ്പാനും അവിടുന്നുമായി എഴുത്തുകുത്തുണ്ടോ?

ഉ - 86 ഇടവം മുതൽ ഇല്ല (അബ്ദുള്ളായുടെ മൂടക്കു സന്ദേശം ഇടവം (26 -ാം തീയതി ആണല്ലോ പുറപ്പെട്ടത്).

ചോ - ഔഗേൻ റമ്പാൻ 4 -ാം പ്രതിയെ (മാർ അത്താനാസ്യോസ്) ആണ് അനുകൂലിക്കുന്നതെന്ന് അവിടുത്തേക്കു നേരിട്ടറിവുണ്ടോ?

ഉ - നേരിട്ടറിവുണ്ട്.

ചോ - ആ അറിവ് എങ്ങനെയാണ്?

ഉ - നിരണത്തു വന്നിരുന്നപ്പോൾ ഔഗേൻ റമ്പാൻ നേരിട്ടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ചോ - ഔഗേൻ റമ്പാൻ പറഞ്ഞതെന്താണ്?

ഉ - ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച റമ്പാമാർ സത്യനിഷ്ഠയില്ലാത്തവരായാൽ സത്യനിഷ്ഠ പിന്നെ ആരിൽ നിന്നാണ് ആശിക്കേണ്ടതെന്നു ടി. റമ്പാനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ടി. റമ്പാനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവിടുന്നു പറയുന്നതു സത്യമാണ് എന്നിരുന്നാലും ഈ സ്ഥിതിയിലല്ലാതെ, എന്നു വെച്ചാൽ എത്ര ഭാഗത്തോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്നതിനല്ലാതെ എനിക്കു നിർവ്വാഹമില്ല. ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലോസ് കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ സംബന്ധിപ്പാൻ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വന്നതിനു തന്നെ ഞാൻ വടക്കോട്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ എന്തെല്ലാം ഉപദ്രവങ്ങളാണ് എനിക്കുണ്ടാകുന്നതെന്നെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, എന്നും മറ്റുമാണ് പറഞ്ഞതെന്നുത്തരം. ഔഗേൻ റമ്പാൻ ആ അവസരത്തിൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ കാണുകയും കൈ മുത്തുകയും ചെയ്തു.

കരിങ്ങാശ്ശ പള്ളിക്കാരോട് മാർ അബ്ദുള്ളാ വാങ്ങിയ ഉടമ്പടിയിൽ സാക്ഷി ആയി കാണുന്ന ഔഗേൻ റമ്പാൻ, സ്ലീബാ ശെമ്മാശന്റെ കൂടെ (ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാൻ) സിറിയായിലേയ്ക്ക് പോയി അവിടെ സഞ്ചരിച്ച് മാർ ദിവനാസ്യോസിനോടൊന്നിച്ച് മടങ്ങിപ്പോന്നു.

സ്ലീബാ ശെമ്മാശൻ സ്ഥാനമേൽക്കുന്നതിനാണ് സിറിയായിലേയ്ക്ക് പോയതെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല. അതിനായി മലയാളത്തുനിന്ന് അയച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴിച്ചെലവിന് ഓരോ പള്ളിയിൽ നിന്നും ഓരോ മാനുന്മാരിൽ നിന്നും സംഭാവനയായി കിട്ടിയതാണ്. മലയാളത്തു താമസിച്ച കാലത്ത്

പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് ആ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നു ചെലവിനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മൊഴിയിൽ കാണാം.

ഇതിനു മുകളിൽ ചേർത്ത മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മൊഴിയിൽ പറയുന്ന ബി. കെ., ബി. എം. എന്നീ അക്കപ്രമാണങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ച്, മറ്റു വല്ലവരുടെയും കൈയിൽ പോയാലും വലിയ കുഴപ്പം ഉണ്ടാകരുതെന്നു കരുതി സൂത്രത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളവയാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാലും എഴുതിയ കാലത്ത് തുർക്കിയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ സംബന്ധിച്ച് അവയിൽ നിന്നു പലതും മനസ്സിലാക്കാം. അതാണല്ലോ നമുക്ക് ആവശ്യം.

മലങ്കരയ്ക്ക് ഒരു കാതോലിക്കോസി (മപ്രിയാനാ)നെ കിട്ടണമെന്നുള്ള മോഹം ചിലർക്കുണ്ടായി. “മഹാജനസഭ” ആ കാര്യത്തിൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തുർക്കിയുമായി ചില എഴുത്തുകുത്തുകളും ഉണ്ടായി. അക്കാലത്താണ് മത്തായി ശെമ്മാശ്ശൻ പരദേശത്തേയ്ക്കു പോയത്. കാതോലിക്കോസിനെ വാഴിച്ച് കിട്ടുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റി രഹസ്യമായി അന്വേഷിക്കുകയോ നിരീക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു കൊള്ളാമെന്ന് ഇവിടുത്തെ അധികൃത കേന്ദ്രങ്ങൾ അനുദ്യോഗികമായി മത്തായി ശെമ്മാശ്ശനു നിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ പിന്നാലെ വരുന്നതാണ്.

ബി. കെ. അക്കം

Hama: Syria 22 nd Dec. 1906

(സുറിയാനി തലക്കെട്ടെഴുത്ത്)

കഴിഞ്ഞ തുലാം 29 -ാം തീയതി അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി. കടവിലെ മെത്രാപ്പോലീത്ത വിധേയ വാർത്തയും നിങ്ങളിൽ എന്നപോലെ എന്നിലും പരിഭ്രമജന്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അടുത്ത നാളിൽ ഇവിടെ നിന്നയച്ച എഴുത്തു കിട്ടിയിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിൽ എന്റെ യാത്ര, ഇവിടെ എത്തിയ വിവരം, നടന്ന ചെയ്തി ഇതുകൾ വിസ്തരിച്ചിരുന്നു. ഇതേ വരെ ഇവിടെതന്നെ ആയിരുന്നു. ദൈവസഹായത്താൽ രണ്ടാഴ്ചകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട ചില നൂതന രീതികൾ ഏർപ്പെടുത്തി. എന്റെ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടല്ല, ദൈവസഹായത്താൽ ഇപ്പോൾ ഒരുവിധം സുമാറായി. അടുത്ത നാളിൽ ഇവിടെ നിന്ന് ഒറീശലേമിലേയ്ക്കു പോകണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. എഴുത്തുകൾക്കു വിഘ്നം വന്നതിൽ എനിക്കും വ്യസനം ഉണ്ട്. ഒന്നാമത് കഴിഞ്ഞ കുറേം മുതൽ ഞാൻ ശ്ലീബാ റമ്പാച്ച

നിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു നിങ്ങളുടെ സുറിയാനി സഭയുടെ നിക്ഷേപം എല്ലാം കണ്ടു. ഇതിനിടയിൽ പല എഴുത്തുകൾ ഞാൻ അയച്ചിട്ടും വിവരം അറിയാത്തവിധം കാണുന്നതിൽ അതിശയിക്കുന്നു. സത്യസഭയായ നവീകരണക്കാരെ അകാരണം ഞാൻ അധികേഷപിക്കുന്നില്ല. അവർ എഴുതുന്നതിൽ സഭ പകുതിയും വന്നിട്ടില്ലെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. സുറിയാനി സഭയോളം ഇത്ര അരിഷ്ട സഭ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടോ? മലയാളം എത്ര വിശേഷം! പാലക്കുന്നന്റെ ധൈര്യത്തെ ഞാൻ ശ്ലാഘിക്കുന്നു. മനോവേദന അതിർ ലംഘിക്കുന്ന ഭയത്തെ ഓർത്തു ഇപ്പോൾ കൈവിടുന്നില്ല. ആളുവീതം എഴുത്തയച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു. കയ്യിൽ കാശില്ല. വാസ്തവത്തിൽ കേവലത്തിലാണ് (നിങ്ങളുടെ) സിംഹാസനത്തിൽ കഴിച്ചത്. പുറപ്പെട്ടപ്പോഴും തെണ്ടുകല്പനയാണ് നിങ്ങളുടെ പാത്രീയർക്കീസ് തന്നത്. 3 -ആകയാൽ സ്വദേശപിതാക്കളും വിദേശപിതാക്കളും അറിയാത്ത മക്കൾ കുലത്തിൽ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ഏറ്റം നന്നായിരിക്കും. ഊർശ്ശേമിലോളം ഇങ്ങിനെ. പിന്നീടുള്ള പ്രോഗ്രാം മനസ്സിലെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ദൈവേഷ്ടം പാലിക്കട്ടെ.

പാ. മലയാളത്തേക്കു വന്നു എല്ലാം നടത്തുമെന്നും എല്ലാം ക്രമപ്പെടുത്തുമെന്നുമാണാശിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാണാം, വീട്ടിൽ കിട്ടാത്ത രാജൻ അന്യരാജ്യത്ത് എങ്ങിനെ. ... എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും പള്ളിക്കുടങ്ങൾ മുതലായ വകകൾക്കു അത്യാവശ്യമാണ്. അതിന് ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ നടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. മാസം തോറും ധർമ്മശേഖരത്തിനു എഴുതുക തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈ അസഹ്യക്രമങ്ങളാൽ ജനങ്ങൾ അതിദുഃഖത്തിലും പശ്ചാത്താപത്തിലും, ചിലർ അർദ്ധമനസ്സ് അന്യമതത്തിലും ഇങ്ങനെ പാർക്കുന്നു. ഈ പച്ച മലയാളത്തേക്കു വന്നാൽ എങ്ങനെ കലാശിക്കുമെന്നു കാണാം. ഈ ഭരണം ക്രമേണ കാണാം. യൗനാൻ കുടിലിനു സദൃശ്യം. എവിടെയെങ്കിലും ഇതിനിടയിൽ നിന്ന കന്ന് ഒരു കുടിലിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നാണെന്റെ പ്രഥമോദ്ദേശ്യം. വീണ്ടും അന്ത്യോഖ്യാ സഭയോടുള്ള നമ്മുടെ സഖ്യതയ്ക്ക് ഇതുവരെയുള്ള എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ യാതൊരു രേഖയും ഇവിടെ കാണുന്നില്ല. (സുറിയാനി) യുടെ കാലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആ വിദഗ്ദ്ധൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ (സുറിയാനി) എങ്ങനെയെങ്കിലും വിസ്തരിക്കുമായിരുന്നു.

(നോട്ട്: - ഏതാനും മാസത്തെ പര്യടനം മൂലം തുർക്കിയിലെ കെട്ടുപാടുകൾ കഞ്ഞെഴുതിയ ആളിനു കുറെയെല്ലാം മനസ്സിലായി; കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്തിടത്തോളം വിരക്തിയാണുണ്ടായത് എന്നു വ്യക്തമാണ്. മലയാളത്തുനിന്നു പണം കിട്ടാൻ “അവകാശം” ഉണ്ടെന്നു ശരിക്കുന്നവർ, “കയ്യിൽ കാശില്ലാത്ത കേവലത്തി”ലായവനെ അവഗ

ണിച്ചു “തെണ്ടുകല്പന” കൊടുത്തതിലുള്ള അതുപ്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കാം.)

രണ്ടാമത്തെ പാരാ അർത്ഥഗർഭമാണ്. ഒന്നാമത്തെ വരിയിൽ കാണുന്ന “പാ” പാത്രീയർക്കീസിനെ (അബ്ദുള്ളാ) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. “എല്ലാം ക്രമപ്പെടുത്തുമെന്നാശിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം” എന്നുള്ള പ്രയോഗം മത്തായി ശെമ്മാശ്ശൻ നല്ലൊരു ദീർഘദർശി ആണെന്നോ, ആളുകളെ മനസ്സിലാക്കാൻ മിടുക്കൻ എന്നോ എന്താണ് കാണിക്കുന്നത്? അതു എന്തുതന്നെ ആയാലും നാം എല്ലാം കണ്ടും അനുഭവിച്ചും ശരിക്കു തന്നെ അറിഞ്ഞു. മാർ അബ്ദുള്ളാ പണപ്പിരിവിന് സമർത്ഥനാണെന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചപ്പോഴും, പത്രോസ് തൂതീയന്റെ കൂടെ ഗ്രീഗോറിയോസായി ഇവിടെ വന്ന കാലത്തും തെളിയിച്ചിരുന്നു. പാത്രീയർക്കീസായി മലയാളത്തു വന്നപ്പോൾ “ഉടമസ്ഥൻ” ആണെന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് ആ തരം പിരിവിനു തുനിഞ്ഞില്ലായിരിക്കാം. അബ്ദുള്ളാ സ്വന്തം നാട്ടിലും “ധർമ്മശേഖരം” പതിവാക്കിയിരുന്നു എന്ന് ഈ കത്ത് തെളിയിക്കുന്നു.

3. അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധം

അന്ത്യോഖ്യായോട് മലയാളത്തിനുള്ള സഖ്യതയ്ക്ക് രേഖ അന്വേഷിച്ചിട്ട് കിട്ടിയില്ല എന്നത് വളരെ വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന വസ്തുതയാണ്. അന്ത്യോഖ്യർ മലങ്കരയ്ക്ക് എന്തൊക്കെയൊ വലിയ വലിയ സഹായങ്ങൾ പ്രാചീനകാലം മുതൽ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ നടിക്കുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമന്റെ സ്ഥാനം ക്രമീകരിക്കുന്നതിന് ഗ്രീഗോറിയോസ് വരുന്നതിനു മുമ്പ് അന്ത്യോഖ്യരോട് പ്രത്യേക ബന്ധം ഒന്നും മലങ്കരയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിന് മുമ്പ് മെത്രാന്മാരെ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ, ബാബിലോൺ, ഈഗുപ്തായ മുതലായ പാത്രീയർക്കീസന്മാർക്ക് എഴുതാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായുടെ സ്ഥാനം ക്രമീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു മെത്രാനെ വേണമെന്ന് പതിവുപോലെ പലർക്ക് എഴുതി. അധികാരസീമ വിസ്തൃതമാക്കുന്നതിന് പറ്റിയ അവസരം വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ട്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസ് ഒരു മെത്രാനെ അയച്ചു കൊടുത്തു എന്നു തെളിച്ചുതന്നെ പല ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 1665 നോട് അടുത്ത് ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നൊരു മെത്രാൻ വന്നു എന്നുള്ളതും ചരിത്രകാരന്മാർ പൊതുവേ സമ്മതിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്. അദ്ദേഹം വന്നു തങ്ങളുടെ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം ക്രമീകരിച്ചതിനാൽ റോമാക്കാരുടെ നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾക്കും ആക്രമണങ്ങൾക്കും ഒരു അറുതിവരുത്താൻ കഴിയുമെന്ന് വിശ്വസിച്ച മലങ്കര നസ്രാണികൾ, അത്യാവശ്യ ഘട്ടത്തിൽ

സഹായഹസ്തം നീട്ടിയവരോടുള്ള കടപ്പാട് വിളിച്ചു പറയാൻ മടിച്ചില്ല. ഗ്രീഗോറിയോസിനെയും അദ്ദേഹത്തെ ഇവിടേക്കു നിയോഗിച്ച അധികാരിയെയും അവർ എടുത്തു തലയിൽ വച്ചു. അറബിക്കഥയിൽ സിംബാദ് തോളിലേറ്റിയതായി പറയുന്ന കടൽ കിഴവനിൽ നിന്ന് അയാൾക്കുണ്ടായ അനുഭവം മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. ആദ്യ കാലം മുതൽ തന്നെ അന്ത്യോഖ്യർ മലങ്കര നസ്രാണികളെ മൂലയൂട്ടി വളർത്തി എന്നായി അക്കൂട്ടർ. കൃതജ്ഞതാപാരമ്യം കൊണ്ടായിരിക്കാം ഈ കഥ വളരാൻ അനുവദിച്ചത്. 1599 -ൽ ആണ് മെനസിസ് നസ്രാണികളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തെ അടിച്ചു റോമാക്കൂട്ടിൽ കേറ്റിയത്. 1653 -ൽ കുനൻകുരിശ് വിപ്ലവം വഴി അവർ ആ കൂട്ടിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കഷ്ടിച്ച് 56 വർഷമാണ് അവിടെ നിന്നത്. എങ്കിലും മടങ്ങി പോരാതെ നിന്നവർ “പഴയ കുറ്റുകാരും” പഴയ നിലയിലേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നവർ “പുത്തൻ” കുറ്റുകാരുമായി. അവർ ആ ‘പുത്തൻ’ മടി കൂടാതെ ശിരസ്സാ വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്ര ഒക്കെയേയുള്ളു ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഓർമ്മ എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനാണ് ഇതെടുത്തു കാണിച്ചത്. അതുപോലെ എങ്ങിനെയൊ ഒരു അന്ത്യോഖ്യാ കമ്പം ഉണ്ടായി. അതിന്മേൽ പിടിച്ചങ്ങു ഞാലുകയും ചെയ്തു എന്നേ പറയാനുള്ളൂ. യഥാർത്ഥം ഈവിധം ആയിരിക്കുമ്പോൾ തുർക്കിയിൽ എത്രമാത്രം ഗവേഷണം നടത്തിയാലും രേഖകൾ കിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമില്ലല്ലോ. അവിടെ രേഖയൊന്നുമില്ലെന്ന് ഇവിടെ നിന്ന് ഒരാൾ പോയി ഗവേഷണം നടത്തി തുപ്തിപ്പെട്ടു എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഈ കത്തിനു പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്. രണ്ടു ദിക്കിൽ സുറിയാനിയിൽ എന്തോ എഴുതിയതായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു ‘ബാർ എബ്രായാ’ എന്നും “എക്ലീസിയാ സ്റ്റിക്കാ” എന്നും ആയിരിക്കണം. പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിലെ ചരിത്രകാരനായ ബാർ എബ്രായാ പോലും അന്ത്യോഖ്യായ്ക്കു മലങ്കരയിന്മേൽ കർത്തവ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു സാരം. ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ ഗവേഷണവും നിരീക്ഷണവും വഴി അന്ത്യോഖ്യാ - മലങ്കര ബന്ധം സംബന്ധിച്ച് ശരിയായ ചില വിവരങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചു.

ഇനി കത്ത് ഒന്നു നോക്കാം. സ്ലീബാ ശെമ്മാശ്ശനിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു. “നിങ്ങളുടെ സുറിയാനി സഭയുടെ നിക്ഷേപം എല്ലാം കണ്ടു” - ഹാസ്യരസം തുളുമ്പുന്നു. “നിക്ഷേപങ്ങൾ” കേവലം നിസ്സാരങ്ങൾ ആയിരുന്നു നിശ്ചയം.

“നിങ്ങളുടെ സുറിയാനി സഭയോളം ഇത്ര അരിഷ്ട സഭ” എന്ന് എഴുതിയത് “ദൈവദൂഷണം” ആയി ഗണിക്കാനും ആളുണ്ടായി എന്നു വന്നേക്കാം. ഏതായാലും തുർക്കിയിലെ സുറിയാനിസഭയുടെ നിക്ഷേപങ്ങളും, സ്ഥാപനങ്ങളും സന്ദർശിക്കുകയും അംഗങ്ങളുമായി ധാരാളം ഇട

പെടുകയും ചെയ്തശേഷം എഴുതിയതായതുകൊണ്ട്, “അരിഷ്ട”, “മലയാളം എത്ര വിശേഷം” എന്നീ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടവയാണെന്നു വ്യക്തം. അവയ്ക്കു മുഖവില കൊടുക്കണം. മാർ അബ്ദുള്ളാ ഇവിടെ വന്ന് ആറ്റംബോംബ് എറിയുകയും തൽഫലമായി ഇവിടെ രണ്ടു കക്ഷികൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പാണ് ഈ കത്തെഴുതിയതെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അന്ന് ആ ദിക്കിലെ “ജനങ്ങൾ അതിരറ്റ ദുഃഖത്തിലും പശ്ചാത്താപത്തിലും” ആയിരുന്നു നിശ്ചയം. അവരോടു നമുക്കു സഹതപിക്കാം.

ബി എം. അക്ക പ്രമാണം

ഔഗേൻ റമ്പാൻ ഒന്നാം പ്രതിക്ക് (ഗീവറുഗീസ് ദിവനാസ്പോസ്) അയച്ച തീയതി ഇല്ലാത്ത കത്ത് എന്നാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി വട്ടിപ്പണക്കേസിലെ ആദ്യ ജഡ്ജിമെന്റിൽ പറയുന്നത്. കത്തിൽ നിന്ന് സംഗതമായ ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

“ നമ്മുടെ സഭ എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഒന്നായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. ഈ ദേശത്തു വളരെ കുഴഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാത്രീയർക്കീസിന്റെ സംഗതിയിൽ വലിയ കുഴപ്പം ഉണ്ടാകാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ട്. ... വഴിക്കൊള്ളക്കാരും കള്ളന്മാരും നന്നാ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. അതിക്രമം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന സമയമാകയാൽ ആരുടെയും ഇഷ്ടം നടക്കും. പഴയ പാത്രീയർക്കീസിൽ (അബ്ദൽ മിശിഹാ) വലിയ തെറ്റൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ചില പ്രധാനികളുടെ ഇഷ്ടം സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതു. തുറബ്ദീൻകാർ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ മാത്രമെ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ദേശത്തുള്ള മെത്രാന്മാരിൽ സ്വന്തം ഇടവകക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നവർ രണ്ടോ കഷ്ടിച്ചാൽ മുന്നോ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഭരണശക്തി ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല മദ്യമാംസാദികൾ നല്ലപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണ്. ഊർശ്ലേമിലെ മെത്രാനും മാംസം നല്ലതുപോലെ തിന്നുന്നുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി. ..പുതിയ പാത്രീയർക്കീസിനെ വാഴിച്ചിട്ടു തിരിച്ചു ഇടവകയിൽ ചെന്നപ്പോൾ പള്ളികളിൽ കയറ്റാത്തതിനാൽ ചിലരെല്ലാം (മെത്രാന്മാർ) തിരിച്ചു ദയറായിൽ എത്തി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ... പുതിയ ബാവായ്ക്ക് (അബ്ദുള്ളായ്ക്ക്) മലയാളത്തെത്തി കുറെ പണം പിരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. രാജാവനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം കൃതാ കഴിഞ്ഞാലുടൻ കൂസ്തന്തീനോപോലീസിലേക്കുണ്ട്. ശത്രുക്കളുള്ളതിനാൽ കണ്ടെങ്കിലേ അറിഞ്ഞുകൂടു. യാത്ര മുടങ്ങുന്നപക്ഷം വലിയ മെത്രാച്ചന് അധികാരം അനുവദിക്കുന്നത് സംശയം ആണ്. എന്നാൽ പഴയ ബാവ കല്പന അയയ്ക്കുന്നതിനു തയ്യാറാണ്. അവിടെ ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ രഹസ്യമായി എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. സ്ത്രീ ബാറമ്പാച്ചൻ പോലും അറിയാതെഴുതുന്ന ഇക്കാര്യങ്ങൾ പിതാവിനോ

ടുള്ള ബഹുമാനം മൂലം എഴുതി ആലോചിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. ... അനേകം വിലയേറിയ പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടങ്ങളിൽ ചിതറിക്കിടപ്പുണ്ട്. ... ഒരു കാശും കയ്യിൽ ഇല്ല. എഴുതുന്നതിനു കടലാസിനു പോലും പണമില്ല. മലയാളത്തു വല്ല മാനുഷാരും സഹായിച്ചെങ്കിൽ.....

നോട്ട്:- മാർ ജോസഫ് ദിവനാസ്പോസ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഇതെഴുതിയത് എന്നു വ്യക്തം. “വലിയ മെത്രാച്ചൻ” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെ. മലങ്കരയിൽ മപ്രിയാനയെ വാഴിക്കാൻ പുതിയ പാത്രീയർക്കീസ് (മാർ അബ്ദുള്ളാ) ഒരുങ്ങുമെന്നു ലേഖകനു വിചാരമില്ല. മാർ അബ്ദൽ മിശിഹാ (പഴയ ബാവ) വാഴിക്കാൻ തയ്യാറാണ് എന്നു കത്തിൽ കാണാമല്ലോ. അബ്ദുള്ളായ്ക്ക് മലയാളത്തെത്തി പണം പിരിക്കണമെന്നുള്ള മോഹം; പഴയ പാത്രീയർക്കീസിനെ തള്ളി ഇടാൻ സഹായിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥിതി; മേല്പട്ടക്കാരുടെ നില, മദ്യപാനം, മാംസക്കൊതി ഇതൊക്കെ തുറന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ശ്ലീബാ അറിയാതെ! ഊർശ്ലേമിലെ മാർ ഈവാനിയോസ് “മാംസം നല്ലതുപോലെ തിന്നുന്നുണ്ട്” എന്നതിന്റെ പിമ്പിൽ ഒരു കഥയുണ്ട്. അദ്ദേഹവും, കൂസ്തന്തീനോപോലീസിൽ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധി ആയിരുന്ന തീമോത്തിയോസ് മെത്രാനും ഏതാണ്ട് ഒരേ തരത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. ഒരാൾ തുർക്കിയുടെ തലസ്ഥാനത്ത് സർക്കാരുമായി ഇടപെടാൻ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥാനത്ത്. അപരൻ ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന യെറൂശലേമിലും. സ്വാധീനവും പണത്തിനുള്ള സൗകര്യവും, ഇവർക്ക് ഔന്നത്യം നൽകി. ഇവർ രണ്ടാളും കൂട്ടുകെട്ടിലായിരുന്നു. മാർ അബ്ദൽ മിശിഹായെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നതിന് ഇവർ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. യെറൂശലേമിലെ മെത്രാൻ വിലക്കപ്പെട്ട മാംസം മുറയ്ക്കു തിന്നുന്നു. വീഞ്ഞിന് അവിടെ വിലക്കുമില്ല. യെറൂശലേം മെത്രാന്റെ നില ഇതായിരുന്നെങ്കിൽ, തുർക്കിയുടെ തലസ്ഥാനത്തെ - സുഖഭോഗപ്രിയന്മാരുടെ പൗദീസാ എന്നു കേൾവിപ്പെട്ട നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന - കൂട്ടുകാരന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നിരിക്കണം എന്ന് ഇവിടുള്ളവർ ഊഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു വച്ചതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ആ കാര്യം എഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താത്തത്.

4

സുവിശേഷ - വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനനിരതൻ

മഹാനഗരമായ മദ്രാസിൽ അധികനാൾ തങ്ങാതെ മലങ്കരയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ വടകര പള്ളിയും സമീപ സ്ഥലങ്ങളും തന്റെ സുവിശേഷ - വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചു. അവിടെയുള്ള താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച റമ്പാച്ചൻ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ഒട്ടധികം കുടുംബങ്ങളെ ക്രിസ്തുസഭയിലേക്കു ചേർത്തു. നൂറുകണക്കിന് അധഃകൃതർ സഭാതരുവിന്റെ ശീതളചരായയിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് ശെമ്മാശ്ശൻ ആരംഭിച്ച സ്ത്രീബാദാസസമൂഹം ഔഗേൻ റമ്പാച്ചന്റെ മഹത്തായ വേലയുടെ പിന്തുടർച്ചയാണെന്നു തന്നെ പറയാം. അധഃകൃതരുടെ മതംമാറ്റത്തെ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യം മുൻനിർത്തി എതിർത്ത സവർണ്ണ ഹൈന്ദവരും സർ സി. പി. യുടെ സർക്കാരും സൃഷ്ടിച്ച പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തരണം ചെയ്യുന്നതിനു സ്ത്രീബാദാസസമൂഹത്തെ പ്രാരംഭം മുതൽ സഹായിച്ചത് ഔഗേൻ റമ്പാച്ചനല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. സമൂഹക്കപ്പലിന്റെ 'നങ്കൂരം' എന്നു സമൂഹം ഔഗേൻ റമ്പാച്ചനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയിൽ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്തും സമൂഹത്തിനു ധാർമ്മിക പിന്തുണ നൽകുകയും അതിന്റെ രക്ഷാധികാരിയായിരിക്കുകയും ചെയ്തത് മാർ ഔഗേൻ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നെയാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹകരണം വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ സ്ത്രീബാദാസ സമൂഹപ്രവർത്തനം പെട്ടെന്നു വ്യാപിക്കുന്നതിന് വളരെയധികം സഹായിച്ചു എന്നത് ഒരു ചരിത്രസത്യമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല വാർഷികയോഗങ്ങളിലെല്ലാം തുടർച്ചയായി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നെയാണ്. കൊല്ലവർഷം 1105 -ൽ പള്ളിക്കര വച്ചു നടന്ന സ്ത്രീബാദാസ സമൂഹ വാർഷികത്തിൽ ഒ. എം. ചെറിയാൻ പ്രസംഗകനായിരുന്നതുകൊണ്ട് തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താപോകരുതെന്ന് അന്ത്യോക്യാ പ്രതിനിധി നിരോധിച്ചു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം പള്ളിക്കര സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷ താല്പര്യപ്രവാഹത്തെ തടയാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. സ്ത്രീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഡിഫൻസ് ആയിരുന്നുകൊണ്ട് ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അനശ്വരനും

ധന്യനുമാക്കിയെന്നു സംശയലേശമെന്നു പറയാം.

സഭയിൽ ചേരുന്ന അധഃകൃതരുടെയും മറ്റും അഭിവൃദ്ധിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുള്ള ചിന്ത കൊണ്ടാണ് ഇക്കാരുത്തിൽ ഒട്ടും താല്പര്യം ഇല്ലാതിരുന്ന വടകരയിലെ കുരിശിൻതൊട്ടി മൈതാനത്ത് ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ച് 1918 -ൽ അദ്ദേഹം ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂൾ ആരംഭിച്ചത്. ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെയും പിന്നീട് നിർമ്മിച്ച രണ്ടു നില കെട്ടിടത്തിന്റെയും പണിയിൽ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ അനുഷ്ഠിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. വടകര സെയ്ന്റ് ജോൺസ് ഹൈസ്കൂളിന്റെ പ്രശസ്തനായ മുൻ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ചെമ്മങ്കുഴ സി. എസ്. സ്കറിയാ കത്തനാർ തന്നെ അതേ പറ്റി പറയുന്നതു വായിക്കുക!:

“1902 -ൽ വടകര വിശാലമായ ഒരു ദേവാലയം കണ്ട് റമ്പാച്ചൻ അവിടെ എത്തി. തന്റെ സഹപാഠികളായ തറയാനിൽ മത്തായി കത്തനാർ (ഇദ്ദേഹം തന്നോടൊന്നിച്ച് യറുശലേമിൽ പോയപ്പോൾ അവിടെ വച്ചു ചരമം പ്രാപിച്ചു), കുളിരാങ്കൽ പൗലോസ് കത്തനാർ, കുറ്റിപ്പാലയ്ക്കൽ യൗസേഫ് കത്തനാർ എന്നിവരുമായുള്ള സ്നേഹമാണ് അവിടേക്ക് ആകർഷിച്ചത്. ഈ പ്രദേശത്ത് വളരെയധികം പിന്നോക്ക സമുദായ പുലയർ ഉണ്ടായിരുന്നു. സുവിശേഷവേലയ്ക്ക് അതൊരു നല്ല വയലാണെന്നു കണ്ട് യജമാനന്മാരുടെയും സഹകരണത്തോടെ അവരുടെ വീടുകളിൽ കയറിയിറങ്ങി ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ആവശ്യമുള്ള സഹായികളെയും കിട്ടി. ഇരുനൂറിലധികം കുടുംബങ്ങൾ ഒന്നടങ്കം മാമോദീസാ കൈക്കൊണ്ടു. അവർക്കു പള്ളികളിൽനിന്നു വസ്ത്രം കൊടുത്തു. വിവാഹവും പുര കുദാശയും അച്ചന്മാരും റമ്പാച്ചനും നടത്തിക്കൊടുത്തു. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തനവും താമസിയാതെ തുടങ്ങി. ഇവരെല്ലാം ഇപ്പോൾ നല്ല നിലയിൽ കഴിയുന്നു. ഇവർക്ക് പ്രത്യേകം പള്ളി വച്ച് മുന്നോക്ക സമുദായക്കാരുടെ പള്ളിയിൽ നിന്നു മാറ്റി നിർത്തണമെന്ന് ഉണ്ടായ അഭിപ്രായത്തെ പാടേ നിഷേധിച്ചാണു പ്രവർത്തിച്ചത്. പഴയ മാപ്പിളയുടെ മദ്യപാനം മാരാത്തതുപോലെ ഇവരുടെയും മാറിയില്ല. എന്നാൽ പള്ളിയിൽവെച്ചു പഴയ മാപ്പിളമാരോടൊപ്പം ഇരിക്കാൻ മടിച്ച പുതിയ മാപ്പിളയെ തന്റെ ഒപ്പം കൂടിക്കാൻ അഭിമാനത്തോടെ വിളിച്ചു ബഞ്ചിൽ ഇരുത്തിയ രസകരമായ സംഭവങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

പുതിയ പുതിയ തുറകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനല്ലാതെ നിഷ്ക്രിയനായി ഇരിക്കുക അസാധ്യമായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസരംഗം തെരഞ്ഞെടുത്തു. കോട്ടയത്തിനും ആലുവായ്ക്കും ഇടയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഒരിടത്തും തന്നെയില്ല. വടകരപ്പള്ളിയിൽനിന്നു കുത്താട്ടുകുളത്തു നട

ത്തിവന്ന ആംഗ്ലോ വെർനാക്കുലർ സ്കൂൾ ഗ്രാന്റുകൊണ്ടുനടത്താൻ വിഷമിച്ചു സർക്കാരിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്ത കാലമായിരുന്നു. വടകരെത്തന്നെ ഒരു പ്രൈമറി പെൺപള്ളിക്കൂടം പണിതു സർക്കാരിനു കൊടുക്കാനുള്ള ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടു കിടന്നു. ഈ ചുറ്റുപാടിയാണ് റമ്പാച്ചൻ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ കാര്യം ആലോചിച്ചത്. പലരും നെറ്റിച്ചുള്ളക്കി നിരാശ പ്രകടിപ്പിച്ചു. അവർ എത്രയധികം നിരാശ പ്രകടിപ്പിച്ചുവോ അത്രയും അധികം ആശയാണ് റമ്പാച്ചൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. പള്ളിക്കൂടത്ത് ഒരു സ്ഥലം കൊടുത്താൽ കെട്ടിടം അദ്ദേഹം തീർത്തുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. ഉടൻതന്നെ വടകരെയും സമീപത്തുമുള്ള പള്ളിക്കാരുടെ ഒരു ചെറിയ യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർ സഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ പണപ്പിരിവിനു വീടുതോറും നടന്നു. നെല്ലും പണവും തടിയും ശേഖരിച്ചു. റമ്പാച്ചൻ എത്ര ചെറിയ തുകയും സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. നാലണവരെ തന്നതു സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ കണക്കിൽ കാണാനുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ പിരിവു നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കവേയാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ഞാൻ മിഡ് സമ്മർ അവധിക്കു വന്നപ്പോൾ എന്റെ മാതൃ ഭവനത്തിൽ എന്റെ മാതാലൻ മത്തായി കത്തനാരുമൊരു മിച്ചാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. സ്കൂൾ കാര്യത്തെപ്പറ്റി എന്റെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. ഞാൻ വളരെ പ്രോത്സാഹനകരമായ മറുപടിയാണ് കൊടുത്തത്. ഞാൻ ആ സ്കൂളിൽ ഹെഡ്മാസ്റ്ററാകുമെന്നോ എന്റെയും സ്കൂളിന്റെയും ഭാഗ്യോദയം ഒരുമിച്ചു പോകുമെന്നോ ഓർത്തല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞത്. എന്റെ ലക്ഷ്യം എന്റെ ഗുരു കെ. വി. ചാക്കോയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് എം. ഡി. സെമിനാരിയായിരുന്നു. എന്നെപ്പോലെ പ്രോത്സാഹനകരമായ മറുപടി ആരിൽ നിന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്ന് സന്തോഷത്തോടെ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അന്നും ഇന്നും ശുഭാപ്തി വിശ്വാസിയാണ്. ജനങ്ങളിൽ നാനാജാതി മതസ്ഥരിൽ നിന്നും കിട്ടിയ തുകയും സാധനങ്ങളുംകൊണ്ട് മിഡിൽസ്കൂൾ കെട്ടിടം വടകര പള്ളിമൈതാനത്ത് തീർത്ത് 1093 ഇടവത്തിൽ പ്രിപ്പാറട്ടറി ക്ലാസ് തുടങ്ങി. എന്നെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ബി. എ. യ്ക്ക് ഒരു വിഷയം കിട്ടാതിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ വീണ്ടും തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി എസ്. പി. ജി. കോളജിലേക്കു പോയി. ഇവിടെ നിരണത്തു മട്ടയ്ക്കൽ എം. ബി. നൈനാൻ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അസിസ്റ്റന്റ് കൊശേരിൽ തോമസ് കത്തനാരും. ആശിച്ചതിലധികം കൂട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. സ്കൂൾ മാനേജരായി ഇരിക്കണമെന്നു പള്ളിക്കാർ അപേക്ഷിച്ചതിനെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. അധികാരത്തിനും പ്രതാപത്തിനും പണത്തിനും മോഹമില്ലായിരുന്നു. സ്കൂൾ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ നടത്തിക്കൊള്ളാൻ കൊശേരിലാലും ചൊള്ളവേലാലും മറ്റുമൊക്കെ

അനുവാദം കൊടുത്തിട്ട് സ്വദേശത്തേക്കുപോയി. ഇടയ്ക്കിടെ ആവശ്യം പോലെ വന്നിരുന്നു.

ഞാൻ 1918 ൽ ബി. എ. പാസ്സായി. എന്റെ ഗുരുഭൂതനും സഹായിയും ആയിരുന്ന എം. ഡി. ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. വി. ചാക്കോ മാസ്റ്റർ അവിടം വിട്ടു പോകാൻ ആലോചിച്ചതിനാലും ഞാൻ തെക്ക് ജോലി സ്വീകരിക്കുന്നതിന് എന്റെ ആളുകൾക്ക് സമ്മതമില്ലാതിരുന്നതിനാലും എം. ഡി. യിലേക്കു പോകുന്നകാര്യം ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്നെ വടകരെത്തന്നെ സ്ഥിരം നിയമിച്ചു. ഭാഗ്യവശാൽ എന്നുതന്നെ പറയട്ടെ, മിഡിൽ സ്കൂൾ ഹൈസ്കൂളാക്കണം എന്ന ആലോചന 1919 ആരംഭത്തിൽ തന്നെ പ്രബലപ്പെട്ടു. റമ്പാച്ചൻ വീണ്ടും രംഗത്തിറങ്ങി. പള്ളിക്കാരുടെ യോഗം കൂടി. അയൽ പള്ളിക്കാരും സഹകരിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. കൂത്താട്ടുകുളം എറണാകുളം റോഡിനു സമീപം വടകരെ അതിമനോഹരമായ സൈറ്റുള്ള ഒരു ചെറിയ കുുന്നിൻപുറം, നെൽപ്പാടത്തിനു തൊട്ട് ഏഴേക്കർ സ്ഥലം, പള്ളിയിൽ നിന്നു വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. ഒരു പൂർണ്ണ ഹൈസ്കൂൾ നടത്തുന്നതിന് ഒരു രണ്ടു നില കെട്ടിടം H ആകൃതിയിൽ പണിയാൻ തുടങ്ങി. പള്ളിയിൽ നിന്നു പണം എടുത്തു. റമ്പാച്ചൻ പണവും നെല്ലും തടിയും പിരിച്ചു കെട്ടിടം തീർത്തു. ഇതിന് ആറേഴു വർഷം വേണ്ടിവന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് റമ്പാച്ചന്റെ ശരീരാധ്വാന സന്നദ്ധത, ത്യാഗശീലം, പണപ്പിരിവിനുള്ള സാമർത്ഥ്യം മുതലായവ പൂർവ്വാധികം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അമ്പതു നോയമ്പു കാലമാണ് പിരിവിനുള്ള സമയം. അന്ന് എല്ലാവരും തന്നെ വീടുകളിൽ കാണും. പണവും നെല്ലുമുള്ള അവസരം. ഭക്ഷണവും സല്ക്കാരങ്ങളും സ്വീകരിക്കാൻ ഒക്കാത്ത നോയമ്പ്. സമയനഷ്ടം കൂടാതെ വീടുതോറും സഞ്ചരിക്കാനുള്ള സൗകര്യം. അദ്ദേഹത്തിനു മൂന്നു മണിക്കു മാത്രം ലഘുഭക്ഷണം മതി. കൂടെ പോകുന്നവർക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതൊക്കെ നേരത്തെ കഴിച്ചുകൊള്ളണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രോഗ്രാമിനു തടസ്സം വന്നുകൂടാ. ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ അവിടെ പറമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന എത്രയും വലിയ ആഞ്ഞിലിത്തടിയിൽ കണ്ണുവെച്ച് അവിടെ എത്തും. 'അതു തരാൻ നിർബന്ധിക്കല്ലേ റമ്പാച്ചാ, അതിന്റെ അടുത്ത ചെറുതു വെട്ടിക്കോ' എന്ന് ഉടമസ്ഥൻ പറയും. ഉടനെ വെട്ടുകാരെ ഏർപ്പാടു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. അടുത്ത ദിവസം അറക്കക്കാരും എത്തി. കുബേരകുചേല വ്യത്യസ്തം കൂടാതെ സകലരേയും സമീപിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ഫീസ് കൊടുത്തു പഠിപ്പിക്കാൻ അടുത്ത കാലത്തെങ്ങും ശക്തിയില്ലാത്തവരേയും വിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ വലിയ തടി തന്നെ വേണമെന്നു പറയുന്നതും തീരെ പാവപ്പെട്ടവരെ ഒഴിവാക്കാത്തതുമെന്താണെന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചു. അതു പിരിവിന്റെ മനഃശാസ്ത്രമാണ്. വലിയതു ചോദിച്ചെങ്കിലേ ചെറുതു കിട്ടുകയുള്ളൂ. താരതമ്യേന പാവപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നേ അധികം കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു. അതു

ശരിയാണെന്നു ഞങ്ങൾ പഠിച്ചു. ഒരു ദിവസം ഇരുപത്തിരണ്ടരയ്ക്ക് (3 മണി) വിശ്രമിച്ചു കരിക്കിൻവെള്ളമാണു കഴിച്ചത്. ദേഹം കാഞ്ഞതിനാൽ വലിയ പരവേശം വന്നു വീണു. “ഞാൻ ഇപ്പോൾ മരിക്കും. എന്റെമേൽ കൈവച്ചു പ്രാർത്ഥിക്ക” എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ പരിഭ്രമിച്ചുപോയി. ഉടൻതന്നെ അത്യാവശ്യത്തിനു മരുന്ന് ഒരു വീട്ടിൽനിന്നു കിട്ടി. ആശ്വാസമായി. അറഞ്ഞ ഉരുപ്പടികൾ വണ്ടിയിൽ കയറ്റുന്നതിന് ആൾ പോരാതെവന്നാൽ അതിനും കൂടും. വണ്ടി വഴിയിലെ കുഴിയിൽ താണുപോവുക അക്കാലത്തു പതിവാൻ - റോഡ് മെറ്റിലിട്ടതല്ല. അപ്പോൾ കാളവണ്ടിച്ചക്രം പിടിച്ചുവിടുന്നതിനു റമ്പാച്ചനാണു മുമ്പൻ. കൊശേരിലച്ചനും കൂടും. ഞാൻ അതിൽ ശക്തനല്ല. റമ്പാച്ചന്മാർക്ക് ശരീരാധ്വാനം നിരോധിച്ചിട്ടില്ല എന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞാണു ചെയ്യുന്നത്. കെട്ടിടത്തിന്റെ വാനം താഴ്ത്തുന്നതിന് ആദ്യം കിളച്ചതു റമ്പാച്ചനാണ്. അതും കുറച്ചു നേരത്തേക്കു ചെയ്തു.

സംഗതികൾ മുറയ്ക്കു നടക്കണമെന്നല്ലാതെ ധനമോ പ്രതാപമോ സുഖമോ കീർത്തിയോ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. കെട്ടിടം 1928 ൽ ഹൈസ്കൂളായി.”

ഇതിനിടെ 1918 ൽ സ്വന്തമായി ഒരു ആശ്രമം ഉണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും മലയാറ്റൂരിനു സമീപമുള്ള കോടനാട്ട് ചെട്ടിനട സീയോൻ ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ച് അവിടെ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ച് സ്ഥാപിച്ച പള്ളി ആ കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തു കുടിയേറിപ്പാർത്തവരുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രമായി. പിന്നീട് കോടനാട് ആശ്രമവും പള്ളിയും പുതുക്കിപ്പണിയുകയും മാർ ഔഗേൻ ഹൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനുവേണ്ടി മാർ ഔഗേൻ കാതോലിക്കാബാവാഗണ്യമായ തോതിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പരേതനായ മാനേജരച്ചൻ ടി. സി. ജേക്കബ് ഈ ലേഖകനോടു മുമ്പൊരിക്കൽ പറഞ്ഞതായി ഓർക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമേ പിറവം സെമിനാരി മിഡിൽസ്കൂൾ, കോലഞ്ചേരി ഹൈസ്കൂൾ, പാമ്പാക്കുട മാർ തിമോത്തിയോസ് ഹൈസ്കൂൾ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപനത്തിലും മാർ ഔഗേൻ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർണ്ണായകമായ സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നു.

5

മെത്രാപ്പോലീത്താ

കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ ഐക്യകണ്ഠേനയുള്ള താല്പര്യപ്രകാരമാണ് യറുശലേമിലെ മാർ മർക്കോസിന്റെ ആശ്രമപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് 1927 -ൽ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചനെ തിമോത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മഞ്ഞനിക്കരയിൽ കബറടങ്ങിയ ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാവാഴിച്ചത്.

മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏല്ക്കുവാൻ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ ശീമയ്ക്കുപോയപ്പോൾ ഒരു രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി കൊടുത്തു. മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏല്ക്കുന്നവർ രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി വെയ്ക്കണമെന്ന ഒരു നിർബന്ധ പാരമ്പര്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഉടമ്പടി എഴുതുന്നത് എന്നും, എന്നാൽ മലങ്കരസഭയുടെ ഉന്നമനത്തിനാവശ്യമായ സംഗതികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും, പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഈ ഉടമ്പടി ബാധകമാവുകയില്ലെന്നും ഉടമ്പടിയിൽ ചേർത്തിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടി മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനു തടസ്സവും താമസവുമുണ്ടാക്കി. Augen should be punished and returned എന്നു തിരുവല്ലായിൽ നിന്ന് ഒരു കമ്പി പാത്രിയർക്കീസിനു കിട്ടി. മാർ അപ്രേം (പിന്നീടു പാത്രിയർക്കീസ്) സേവേറിയോസുമായി സന്ദർഭവശാൽ കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു വാദത്തിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടിവന്നു. കൂടെയുള്ള ചൊള്ളമ്പേലച്ചൻ നയത്തിൽ പെരുമാറി ബാവായുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത് ഉടമ്പടി ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒന്നെഴുതിക്കൊടുപ്പിച്ചു. നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അതു രജിസ്റ്ററാക്കണമെന്ന് മാർ യൂലിയോസാവശ്യപ്പെട്ടതിന് വഴിപ്പെട്ടില്ല. അന്നുമുതൽ മാർ യൂലിയോസുമായി പിണങ്ങിയാണു കഴിഞ്ഞത്.

നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയശേഷം പിറവം സെമിനാരിയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ താമസമാക്കി. ഭദ്രാസന അരമന പിറവത്തു സ്ഥാപിക്കാനായി പിറവംപള്ളി അഞ്ചേക്കർ സ്ഥലം സൗജന്യമായി നല്കിയെങ്കിലും പല കാരണങ്ങളാൽ അരമന പണി നടന്നില്ല. ഈ സ്ഥലം പിറവം പള്ളിക്കുതന്നെ പിന്നീടു വന്ന കണ്ടനാട് മെത്രാപ്പോലീത്താ വിൽക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഭദ്രാസനത്തിന് ഒരു ഫണ്ടുണ്ടാക്കാനായി ഔഗേൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെറായി ബാങ്കിൽ ഒരു ചിട്ടി ചേർന്നു.

തുടർന്ന് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചത് മുവാറ്റുപുഴയ്ക്കാണ്. കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് 300 രൂപയ്ക്ക് (പിന്നീട് പ്രഥമ കാതോലിക്കാ മാർ ബസ്സേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ) മുവാറ്റുപുഴ പട്ടണത്തിന്റെ സമുന്നതമായ ഒരു ഭാഗത്ത് എം. സി. റോഡിനു തൊട്ടു വാങ്ങിച്ചിട്ടിരുന്ന സ്ഥലവും കെട്ടിടവും പാട്ടക്കാ

രിൽ നിന്നു 1113 -ൽ കൈവശപ്പെടുത്തി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ചെറു കെട്ടിടത്തിൽ താമസമാക്കി. സ്ഥലം വാങ്ങാൻ പണം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ 300 രൂപയ്ക്ക് പ്രോമിസറി നോട്ടെഴുതിക്കൊടുത്താണ് ആ സ്ഥലം പണ്ട് വാങ്ങിയത്. ആ പുരയിടം ആദായകരമാക്കിത്തീർത്ത്, അവിടെ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന പള്ളി പണിയിച്ചു. ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി ക്ലാർക്ക് മൂവാറ്റുപുഴയിൽ ഒരു ആരാധനാസ്ഥലം ഇങ്ങനെയുണ്ടായി. ഈ കാലത്ത് ചുരുക്കം ശെമ്മാശ്ശന്മാരും അവിടെ വന്നു താമസിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ അന്തരിച്ച കൊച്ചി ഇടവകയുടെ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്, അങ്കമാലി ഇടവകയുടെ മാർ തെയോഫിലോസ്, ഇപ്പോഴത്തെ എബ്രഹാം മാർ ക്ലീമീസ് എന്നിവരുൾപ്പെടുന്നു.

കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തെ കുറെനാൾ ഭരിച്ച മാർ കുറിലോസ് തിരുമേനി പിറവം സെമിനാരിക്കായി പതിപ്പിച്ചെടുത്തതും മെത്രാൻകുപ്പേന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ മൂന്നുറിൽപ്പരം ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ചേരിക്കൽ ചാത്തമറ്റം പ്രദേശത്ത് കിടന്നിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഭരണമേല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ആ വസ്തു പണയമായും പാട്ടമായും കൈയേറ്റമായും അന്യാധീനപ്പെട്ട് കൈവശക്കാരുടെ ദേഹണ്ഡത്തിൽ ആയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കൽ അസാധ്യമായി. എങ്കിലും 10 ഏക്കർ സ്ഥലം ഒഴിപ്പിച്ചെടുത്തു. ബ: ചെമ്മങ്കുഴ സ്കരിയാ കത്തനാരുടേയും മറ്റും പരിശ്രമം കൊണ്ട് ഒരു റബ്ബർതോട്ടം തുടങ്ങി. സാമ്പത്തിക പരിമിതികൊണ്ട് വേണ്ടിടത്തോളം ശ്രദ്ധ അതിൽ പതിഞ്ഞില്ല. മൂവാറ്റുപുഴ താമസിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ സമുദായ വഴക്കു നിമിത്തവും മറ്റും സാമ്പത്തികമായി മറ്റു തരത്തിലും മെത്രാപ്പോലീത്താ വളരെ അധികം പ്രയാസം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മൂവാറ്റുപുഴ താമസിച്ചിരുന്ന പഴയ കുടിൽ കെട്ടിടം കളഞ്ഞ് അവിടെ ഒരു അരമനകെട്ടിടം പണിയണമെന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. സമാധാനമുണ്ടായ ഉടൻ അതിനായിട്ടാണ് ശ്രമിച്ചത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ അതിനാലോചിക്കാൻ കുടിയ യോഗം പിരിച്ചുവിടേണ്ടി വരികയാണു ചെയ്തത്. ജോയിന്റ് മെത്രാച്ചനായ പൗലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ സഹകരണക്കുറവുകൊണ്ടുതന്നെ. ഇതിൽ വളരെ അധികം വേദനിച്ചു. ഒന്നും ചെയ്യാതെ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് കോടനാട്ട് ആശ്രമത്തിൽ വിശ്രമിക്കണമെന്നുപോലും ചിന്തിച്ചു. കുറച്ചുപേർ ധൈര്യം കൊടുത്തപ്പോൾ സന്തോഷമായി. പണപ്പിരിവിനു തെക്കൻ ഇടവകകളെയും സ്നേഹിതരെയും കണ്ടു. 31000 രൂപാ ചെലവുചെയ്ത് ഒന്നാം നില പണിയിച്ചു. രണ്ടാം നില പണിതു കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന് ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായെ 9000 രൂപയുടെ താഴെപ്പറയുന്ന വസ്തുക്കളും, 3000 രൂപയും ഏല്പിച്ചു. തോട്ടം വിറ്റ് 26000 രൂപയും, പിറ

വത്ത് അരമനപ്പറമ്പു വിറ്റ് 3000 രൂപയും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു കിട്ടി. കണ്ടനാടിടവകയ്ക്കു വേണ്ടി ചെറായി ബാങ്കിൽ ചേർന്നിരുന്ന ചിട്ടിപ്പണത്തിൽ മൂവാറ്റുപുഴ അരമനപ്പറമ്പിൽ റോഡ് സൈഡിൽ പണിത കുരിശുംതൊട്ടിക്കും, അരമനക്കെട്ടിടത്തിനും, ചികിത്സകൾക്കും മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കും ചെലവായതു കഴിച്ചു ബാക്കി 3000 രൂപാ റെഡി ക്യാഷായിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഏല്പിച്ചു. ഒരു കൈ മുതൽ ഇരിക്കട്ടെ എന്നു ചിന്തിക്കുക സാധാരണമാണ്. എന്നാൽ മെത്രാച്ചൻ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല. കോട്ടയത്തു പോയി താമസം ഉറപ്പിച്ച കാലത്തും രണ്ടാം നിലയെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടാം നില തീർന്നപ്പോൾ സന്തോഷിച്ച് അവിടെ ചെന്നു കണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടു. ഒന്നാം നില പണിതപ്പോൾ 1958 -ൽ ഉണ്ടായ സമാധാനത്തെയും കെട്ടിടം പണിതതിനെയും മറ്റും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മാർബിൾ ശില അവിടെ വെയ്ക്കണമെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു എങ്കിലും അങ്ങനെ പ്രശംസയൊന്നും വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് അവരെ വിലക്കി. പക്ഷേ ചെമ്മങ്കുഴ അച്ചൻ ശിലയിൽ കാര്യങ്ങൾ കൊത്തിവച്ചു. അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് താഴെ ചേർക്കുന്നു:

To the Glory of God and in Jubilant memory of the mutual acceptance of the Patriarchate and the Catholicate on 16 - 12 - 1958, during the blessed period of H. H. the Patriarch of Antioch Moran Mar Ignatius Yakob III, and H. H. the Catholicose of the East Moran Mar Baselios Gheevarghese II this Metropolitan Residence was erected by H. G. Mar Augen Themotheose Metropolitan of the Kandanad Diocese on this site earned by H. H. Moran Mar Baselios Paulose I, the Catholicose of the East, first installed in India in 1912 and formerly H. G. Mar Ivaniose Metropolitan of happy memory of the Kandanad Diocese.

Muvattupuzha

15 - 8 - 1961

അരമനയിൽ ഒന്നാം കാതോലിക്കായുടെ എണ്ണച്ചരായാ പടവും, മാർ ഔഗേൻ ബാവായുടെ എണ്ണച്ചരായാ പടവും എഴുതിവച്ചു. ഇതെഴുതുന്ന സമയം പടങ്ങളും സ്ലാബും അവിടെ കാണുന്നില്ല.

മൂവാറ്റുപുഴ ദീർഘനാൾ താമസിച്ചതുകൊണ്ടും, അവിടെ മനോഹരമായ അരമനകെട്ടിടം താൻ തീർത്തതുകൊണ്ടും, കാതോലിക്കാ ആയാൽത്തന്നെയും, അവിടം വിട്ടുപോകാതെ ശിഷ്ടായുസ്സ് കഴിക്കണമെന്ന് ഒരു തോന്നൽ, എല്ലാവർക്കുമെന്നപോലെ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാച്ചനും ഉണ്ടാകാമെന്നു ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവ വിചാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം കോട്ടയത്തുവന്നു കാതോലിക്കാമാരുടെ

ഔദ്യോഗികവസതിയിൽത്തന്നെ താമസിക്കണമെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ പറയണമെന്ന് ഒരിക്കൽ ചെമ്മങ്കുഴ അച്ചനോടു കല്പിച്ചു. അച്ചൻ ആ വിവരം മെത്രാപ്പോലീത്താ അറിയിച്ചു. ‘അച്ചനറിഞ്ഞുകൂടേ, എല്ലാം നന്നായിരിക്കണമെന്നല്ലാതെ, എനിക്ക് ഒന്നിനോടും പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കണമെന്ന സ്വഭാവമില്ലെന്ന്’ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. പല സ്ഥലത്തും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്, പല സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയെക്കുറിച്ച് സ്വയം പ്രശംസിക്കുകയോ അവയോട് അസാധാരണ പ്രേമം കാണിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല.

കോട്ടയത്ത് വൈദിക സെമിനാരിയിൽ പ്രിൻസിപ്പാളായിരിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞു:- “ഞാൻ മുവാറ്റുപുഴ നിന്നു പോന്നത് നന്നായി. കണ്ടനാടിലെ കക്കാർ എന്നെ മറന്നത് ഒരു തരത്തിൽ ഗുണമായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ എന്റെ ശ്രദ്ധ ആർക്കും എത്തുപെടാതെ കൈയെഴുത്തിൽ മാത്രം കിടക്കുന്ന സുറിയാനിഗ്രന്ഥങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിലാണ്. വളരെ മുഖെ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതാണ്. ഇപ്പോഴാണ് അതിനുള്ള സമയവും അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ആളുകളുമുണ്ടായത്.” പെരുനാൾപടിയുള്ള പെൻകീസാ നമസ്കാരത്തിനും, പിതാക്കന്മാരുടെ ഓർമ്മയ്ക്കും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും പണ്ഡിതന്മാരും ഭക്തന്മാരുമായ പിതാക്കന്മാർ രചിച്ചിട്ടുള്ളതും വേദവാക്യംകൊണ്ടും വർണ്ണനകൊണ്ടും പരിപൂഷ്ടമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ പ്രാർത്ഥനയോൻ പ്രാർത്ഥനകൾ എത്രയും നല്ല മലയാള ഭാഷാശൈലിയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് സാഹിത്യപരമായും സഭയ്ക്ക് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാണ്. ആരാധനയെല്ലാം മലയാളത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് മേൽപറഞ്ഞ സുറിയാനിഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ അതിവിശേഷവും പണ്ഡിതോചിതവുമായ ആശയങ്ങൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിന്, ആർക്കും കഴിവില്ലാതെയും മനസ്സില്ലാതെയും കിടന്ന് എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനു മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ വില തീരാത്തവയാണ്. പാമ്പാക്കുട പരേതനായ മല്പാനച്ചൻ തർജ്ജമ ചെയ്തുവച്ചിരുന്ന പുതിയനിയമം പരിശോധിച്ച് അച്ചടിപ്പിച്ചു. തർജ്ജമ തന്നെയല്ല അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. സ്വതന്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മതോപദേശ സത്യങ്ങൾ, മരണാനന്തരാവസ്ഥ, വിശുദ്ധ സുന്നഹദോസുകൾ മുതലായവ തന്നെ. വി. കുർബ്ബാനയുടെ ഹുത്തോമാ, മാർത്തോമ്മായുടേയും, മാർ ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെയും ഓർമ്മദിവസങ്ങളിലെ പെൻകീസാ നമസ്കാരം ഇവ പദ്യത്തിൽത്തന്നെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി അച്ചടിപ്പിച്ചു. കണ്ടനാട് ഇടവകക്കാർ ഭൂരിപക്ഷവും ഉപേക്ഷിച്ചതും മുവാറ്റുപുഴ വിട്ടതും ഉദ്വേശീയാപമുപകാരം എന്ന നിലയിൽ സഭയ്ക്കുപയോഗപ്പെടുകയാണു ചെയ്തത്. മലങ്കരസഭയിൽ നിലവിലിരുന്ന ഭിന്നതകൾ അവസാനിപ്പിക്കാൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോ

ലീത്താ പല ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി.

മാർ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് മലയാളത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ സമാധാനാലോചനകളിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ പരസ്പര സ്വീകരണതത്വത്തോടു യോജിച്ചുനിന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കാലം ചെയ്തശേഷം നടന്ന പല സമാധാനാലോചനകളിലും പാലാമ്പടത്ത് വക്കീലിനോടൊത്തു പങ്കെടുത്തു. ഒടുവിൽ ആലുവാ വട്ടമേശസമ്മേളനം നടത്തി. അതിമനോഹരമായ ഒരു പരിശ്രമമായിരുന്നു അത്. ഇതോടുകൂടി പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തെ മെത്രാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ. മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം കൈവരുത്തുന്നതിന് നടത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനവും രോമാഞ്ചനകവുമായ ശ്രമം ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആലുവയിൽ നടത്തപ്പെട്ടതാണ്. കാതോലിക്കാ വിഭാഗത്തിന്റെ പട്ടാമ്പലിനു ന്യൂനതയുണ്ടെന്നു വാദിച്ചു വന്നവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി “വൃദ്ധൻ പുന്നുസായ” പി. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ, പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തെ മെത്രാന്മാരുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിച്ചുനിന്ന് ക്രൈസ്തവത്തോട് റൂഹാ എന്ന പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായി. പട്ടാമ്പലിന് എന്തെങ്കിലും ന്യൂനതയുണ്ടായിട്ടല്ല. സമാധാനാർത്ഥം അന്തിമശ്രമം നടത്തിയ ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസിനും അക്കാര്യം നല്ല തിട്ടമായിരുന്നു. സമാധാനം ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർബന്ധം മൂലം തലകുനിക്കാൻ തയ്യാറായി. പാപമില്ലാത്ത മശിഹാ തമ്പുരാൻ പാപികളെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ഈ ലോകത്തിൽ വന്നതുപോലെ, ബാവാ ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വിധേയനാകണമെന്ന് മാർ തിമോത്തിയോസ് അനുസ്മരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ബാവാ എതിരുപറഞ്ഞില്ല.

ആലുവാ തൂക്കുന്നത് സെമിനാരി പള്ളി മദ്ബഹായിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അയച്ച ഒരു പ്രാർത്ഥന തന്റെ സഹപാഠി ആയിരുന്ന അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചൊല്ലി സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിച്ച് ആ കർമ്മത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. സഭയുടെ യോജിപ്പും, സ്വാതന്ത്ര്യ സംരക്ഷണവും സാധിക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ അതിനു തലവണങ്ങാൻ അദ്ദേഹം സന്നിഹിതനായി. പ്രാർത്ഥനയുടെ നക്കൽ അദ്ദേഹം കാണുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു. പട്ടംകോട് വാചകമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും പരിശുദ്ധാത്മ നൽകിയതെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശനം അടങ്ങിയതായിരുന്നു ആ പ്രാർത്ഥന. ആദ്യം തിരുമേനിയും കൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാരും ആ സ്വീകരണ പ്രാർത്ഥനയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ബാവാ അതിനും എതിരു പറഞ്ഞില്ല. ചില മെത്രാന്മാർ അതിൽ വൈമനസ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ബാവാ തന്നെ സ്വീകരണ പ്രാർത്ഥനയിൽ സംബന്ധിച്ചശേഷം മറ്റു

മെത്രാന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ ബാവാ സ്വീകരണ പ്രാർത്ഥന നടത്തിയാൽ മതിയെന്നുള്ള ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ദീർഘമായ ആലോചന നടത്തിയ ശേഷമാണ് മാർ അത്താനാസ്യോസും മാർ യൂലിയോസും അതിനു സമ്മതം മുളിയിത്. വലിയ പ്രസിദ്ധീകരണമൊന്നും കൂടാതെ രഹസ്യമായി ഈ കർമ്മം നിർവഹിക്കാമെന്നായിരുന്നു പരസ്പര സമ്മതം. അതുകൊണ്ട് രാത്രിയിലാണ് ബാവാ തിരുമേനി തൂക്കുന്നത് സെമിനാരിയിൽ എത്തുന്നതിനു ക്രമീകരിച്ചിരുന്നത്. ബാവാ യു. സി. കോളജിൽ നിന്നു യാത്ര തിരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോവൈഷമ്യം അറിഞ്ഞിരുന്ന നേതാക്കൾ വാവിട്ടു കരഞ്ഞു. ചിലർ പോകുന്നതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തി. താൻ സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞു മാറി നിന്നേക്കാം. സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി മറ്റാരെയെങ്കിലും കാതോലിക്കോസായി വാഴിക്കാൻ തിരുമേനി നിർദ്ദേശിച്ചതാണ്.

തൂക്കുന്നത് സെമിനാരിയിൽ ഇതേ സമയം മറ്റൊരു വടംവലിയാണു നടന്നത്. കാതോലിക്കാ പക്ഷത്തെ എല്ലാ തിരുമേനിമാരും സ്വീകരണ പ്രാർത്ഥനയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നുള്ള വാദത്തിൽ നിന്ന് മാർ യൂലിയോസിനെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ വളരെ ശ്രമം വേണ്ടിവന്നു. അവസാനം അദ്ദേഹം ബാവാ മാത്രം മതിയെന്നു സമ്മതിച്ചു. ആ വിവരം അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാണ് ബാവാ കോളജിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ തൂക്കുന്നത് സെമിനാരിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ മാർ യൂലിയോസ് പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്വീകരണം നടത്തിയാൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞാണത്രെ അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിട്ടത്. എന്നാൽ തനിയെ അതു നിർവഹിക്കാൻ ഏർപ്പെടുത്തിയതിൽ സംശയാലുവായിത്തീർന്ന മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം സ്വീകരണകർമ്മം നിർവഹിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. പിന്നീടുള്ള ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ ഇടപെടൽകൊണ്ട് അനാവശ്യമായ ഒരു കീഴ്വഴക്കത്തിൽ നിന്നു മലങ്കരസഭയെ രക്ഷിക്കയാണു ചെയ്തതെന്നു കാണാം. 1116 മീനം 11 നു ആരംഭിച്ചു 16 നു അവസാനിച്ച വട്ടമേശ സമ്മേളനവും സഭയെ യോജിപ്പിൽ എത്തിച്ചില്ല. ഇതോടെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം ഒരിക്കൽ കൂടി വ്യക്തമായി. പണ്ടേ ഉള്ളിൽ കാതോലിക്കാ വിഭാഗക്കാരനായിരുന്ന ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ്, സഭയുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി 1942 ൽ കാതോലിക്കായെ സ്വീകരിച്ചത് ഇതിന്റെയൊക്കെ വെളിച്ചത്തിലായിരുന്നു. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ കാതോലിക്കായെ മുവാറ്റുപുഴയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചതല്ല. വർത്തമാനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാർ തിമോത്തിയോസും സാക്ഷാൽ ഓർത്തഡോക്സുകാരനായിരുന്ന മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസും സന്ദർഭാനുസരണം തന്ത്രപൂർവ്വം നീങ്ങിയത് തങ്ങളുടെ സഭാദൗത്യം തകരാതിരിക്കാനായിരുന്നു. സമുദായക്കേസിൽ കാതോലിക്കാ

പക്ഷത്തിനനുസൃതമായി ശരിയായ കാനോൻ തെളിയിക്കുന്നതിനു ബ. കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാന്റെ ശിഷ്യൻ ബ. കോതമംഗലത്തു മാറാശ്ശേരിൽ ഇട്ടീരാ മല്പാൻ തന്റെ ശിഷ്യൻ ബ. കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ എന്നിവരൊന്നിച്ചു മൊഴി കൊടുത്തു. പാമ്പാക്കുട നിന്നു 700 കൊല്ലത്തിലധികം പഴക്കമുള്ള ശീമ കൈയെഴുത്തു കാനോൻ പുറത്തുവരുന്നതിനു പ്രേരണ നൽകിയത് ഇദ്ദേഹമാണ്. സംഗതികൾ ഇങ്ങനെ ദ്രുതഗതിയിൽ നീങ്ങി.

ഇങ്ങനെ മുവാറ്റുപുഴയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് 1118 (1942) -ൽ അരമനയിൽ വച്ച് കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന പൊതുയോഗത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാർ ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായെ പരസ്യമായി സ്വീകരിച്ച് ഓക്സിഡോസ് പാടി. അതൊക്കെ ശാന്തമായും ഭംഗിയായും നടന്നെങ്കിലും ഭദ്രാസനത്തിൽ സമാധാനക്കുറവാണുണ്ടായത്. മിക്ക പള്ളികളിലും രണ്ടു കക്ഷികൾ തമ്മിൽ വ്യവഹാരങ്ങളും നടന്നു.

താമസിയാതെ കോട്ടയം വൈദിക സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാളായി അവിടെ താമസമാക്കി. കുറേക്കഴിഞ്ഞു തുവമൺ ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ പീലക്സിനോസ് (പുത്തൻകാവ്) കാലം ചെയ്തപ്പോൾ ആ ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി പത്തനംതിട്ടയിൽ താമസിച്ചു. 1953 -ൽ കോട്ടയത്തുവെച്ചു നടത്തിയ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേക കർമ്മത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അന്നാണ് മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മാർ പീലക്സിനോസ്, മാർ കുറിലോസ്, മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ വാഴിക്കപ്പെട്ടത്. തുവമൺ ഇടവകയുടെ ഭരണം ശക്തനായ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് ഏറ്റുപ്പോൾ പത്തനംതിട്ട വിട്ട് മുവാറ്റുപുഴയെത്തി താമസിച്ചു. താൻ വളരെ നാളായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സമാധാനം കാണുവാൻ ഇടയായത് അപ്പോഴാണ്. 1958 -ൽ സുപ്രീംകോടതി വിധിയുണ്ടാവുകയും താമസിയാതെ 1958 ഡിസംബറിൽ പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കായും തമ്മിൽ പരസ്പര സ്വീകരണം നടത്തി കത്തുകൾ കൈമാറുകയും ചെയ്തു. മനസ്സിനു വലിയ സമാധാനം ഉണ്ടായി. കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനഭരണം ഒരു പ്രശ്നമായിത്തന്നെ നിലവിലിരുന്നു. ചില വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചു മുന്നോട്ടു നീങ്ങാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും വിജയിച്ചില്ല. അരമന പണിയുന്നതിനുള്ള എതിർപ്പുകളെ കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ തള്ളിമാറ്റി ചെമ്മങ്കുഴ അച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അരമന പണി നടന്നു. ഇതിനിടെ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയനായി ഏതാനും ആഴ്ചകൾ വെല്ലൂരിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു എങ്കിലും സുഖം പ്രാപിച്ചു തിരുമേനി മുവാറ്റുപുഴയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ കാതോലിക്കായുടെ പിൻഗാമിയായി ഐക്യകണ്ഠേന തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

6

പിറവം മർദ്ദനം

പുഷ്പശയ്യയെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം ഏറ്റശേഷം, ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസിന്റെ യാത്ര മുളയ്ക്കുക നിറഞ്ഞ വഴിയിലൂടെത്തന്നെയായിരുന്നു. മലങ്കരസഭാഭാസുരനായ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായേക്കാൾ പ്രയാസങ്ങളും പീഡനങ്ങളും 'പലവട്ടം പട്ടിണിയും' സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

അന്ത്യോക്യയിലെ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുമായി നല്ല ബന്ധം അഭംഗം തുടരണമെന്നാഗ്രഹിച്ച അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നുള്ള നീതിരഹിതമായ പ്രതികരണങ്ങളിൽ അസന്തുഷ്ടനായിരുന്നു. എങ്കിലും സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കേണ്ടത് സഭയുടെ ഇന്ത്യയിലെ ദൗത്യ വിജയത്തിനും ലക്ഷ്യനേട്ടത്തിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുകണ്ട മാർ തിമോത്തിയോസ് അടങ്ങിയിരുന്നില്ല. 1938 -ൽ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗക്കാർ, പഴയ സെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുന്ന ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിവിതയർ എന്നുകൂടി അറിയപ്പെടുന്ന 'കല്ലാച്ചേരിൽ പുനൂസിനെ' ഒന്നാംപ്രതിയാക്കി കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസിനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ട സ്ഥാനവും ചുമതലകളും കാതോലിക്കോസിനു നൽകുകയും ഒരു ഭരണഘടന ഉണ്ടാക്കി പ്രതികൾ പുതിയ സഭ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നായിരുന്നു അന്യായത്തിലെ പ്രധാന ആരോപണം. കേസു വാദംകേട്ട സ്പെഷൽ ജഡ്ജി ബി. കൃഷ്ണയ്യർ, യഥാർത്ഥ കാനോൻ, അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ മുടക്ക് എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊടുത്ത മൊഴി കള്ളമാണെന്നു സമർത്ഥിക്കുകയും അവയെ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരുടെ 'അവിശുദ്ധ പ്രവൃത്തി' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കത്തിലെ തീയതിയും കാനോൻ സംബന്ധിച്ച തിരുത്തുമാണ് പരസ്യമായി മാർ യൂലിയോസിനെ കള്ളനെന്നു വീണ്ടും മുദ്രയടിക്കാൻ ഇടയാക്കിയത്.

അബ്ദൽ മിശിഹാ 1912 -ൽ സ്ഥാപിച്ച കാതോലിക്കേറ്റ് സാധുവാണെന്നുകാണിച്ചു ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ലഘുലേഖയിൽ തീയതി സംബന്ധിച്ചുവന്ന ഒരു പരാമർശനമാണ് യൂലിയോസിനെ വെട്ടിലാക്കിയത്. 1943 -ൽ ഉണ്ടായ കോട്ടയം കോടതിവിധി കാതോലിക്കാഭാഗത്തേക്ക് വളരെ അനുകൂലമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിധിക്കുമുമ്പുതന്നെ ചില സമാധാനാലോചനകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ആലുവയിലേത്.

താൻ നേതൃത്വം കൊടുത്ത ആലുവയിലെ സമാധാനശ്രമം വിജയത്തിന്റെ വക്കിൽ എത്തിയശേഷം തകർന്നതിൽ കൂണ്ഠിതനായ ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് സമാധാനശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയും പാത്രിയർക്കീസുഭാഗത്തെ ചതിയെപ്പറ്റിയും കണ്ടനാട് പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ വിവരിച്ചശേഷം കാതോലിക്കാബാവായെ സ്വീകരിച്ചു. സഭയുടെ പുരോഗതിക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും കാതോലിക്കാസിംഹാസനം കൂടിയേതീരു എന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹവും ഭദ്രാസനവും 1942 ഒക്ടോബർ 7 -നു കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ വന്നു. മറുപക്ഷത്തിന്റെ എതിർപ്പും തന്ത്രങ്ങളും മൂലം ഭദ്രാസനത്തിലെ മിക്ക പള്ളികളും പിന്നീട് ഇടയനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.

പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ തിരമാലകൾപോലെ ആഞ്ഞടിച്ചു. പക്ഷേ ആഴത്തിൽ വേരോടിയ ആ വടവൃക്ഷം മറിഞ്ഞുവീണില്ല. ഇതേ തുടർന്നാണ് കുപ്രസിദ്ധമായ പിറവം മർദ്ദനം ഉണ്ടായത്.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കീഴിൽവന്നശേഷം മുവാറ്റുപുഴയിലെ ഒരു ഷെഡ്ഡിൽ താമസിച്ച തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ ആപൽഘട്ടത്തിൽ ഭദ്രാസനത്തിലെ ചുരുക്കം ചില പള്ളികൾ മാത്രമാണ് സഹായിച്ചത്. യാഥ പ്രാർത്ഥനകളിലും നോമ്പിലും ഉപവാസത്തിലും നിന്നു വ്രതനിഷ്ഠനായ തിരുമേനിയുടെ ദൃഢനിശ്ചയത്തിൽ നിന്നും മാറ്റാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരിക്കൽ തന്റെ മാതൃസഹോദരിപുത്രനായ വയലിപ്പറമ്പിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുവാറ്റുപുഴയിൽ വന്ന് വളരെയധികം വാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകി മാർ തിമോത്തിയോസിനെ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തേക്കു തിരിച്ചു പിടിക്കാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നും ഫലിച്ചില്ല.

മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾക്ക് അന്യനും മലങ്കരയിലെ പിളർപ്പിന്റെ കപ്പിത്താനുമായിരുന്ന മാർ യൂലിയോസിനു പിടികിട്ടാതിരുന്ന രണ്ട് മേല്പട്ടക്കാരായിരുന്നു മാർ തിമോത്തിയോസും കൊച്ചി ഇടവകയുടെ മാർ സേവേറിയോസും. 1958 -നു ശേഷമാണ് മാർ സേവേറിയോസ് കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കീഴിൽ വന്നത്. മുവാറ്റുപുഴയിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞ മൂലക്കല്ലായി സ്ഥിതിചെയ്തപ്പോൾ മാർ തിമോത്തിയോസിനെ റോമാസഭയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാൻ ചിലർ മോഹന വാഗ്ദാനങ്ങളുമായി എത്തി സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നീട്ടി. ഇവരിൽ ദൈവ മുമ്പാകെ ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞകൾ കാറ്റിൽ പറത്തി ഓർത്തഡോക്സ് സഭവിട്ട് റോമാസഭയിൽ ചേർന്ന ചിരാത്തോട്ടം ഫാ. സി. എ. ഏബ്രഹാം, ഫാ. റ്റി. വി. ജോൺ (യു. സി. കോളജ്), ഫാ. വി. സി. ഗീവറുഗീസ് (ആലുവ) എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. മുവാറ്റുപുഴ നിർമ്മലാ കോളജിന്റെ മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. മുത്തേടം ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി ചില കത്തുകൾ അയച്ചിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരം

ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും സഭാ പരിവർത്തനത്തിനായി ശ്രമിച്ചു. പ്രലോഭനങ്ങൾ മൂവാറ്റുപുഴ ആറുപോലെ പെരുകി എങ്കിലും ഒരിക്കലായി ഭരമേല്പിച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെ ഘാതകനാകാൻ, പാറപോലെ ഉറച്ചു നിന്ന അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല. മലങ്കരയിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചത് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാണെന്നും ഇതര സഭകൾക്ക് അതിന്മേൽ അധികാരമില്ലെന്നും കിഴക്കിന്റെ അപ്പസ്തോലനും പ്രഥമ മെത്രാനും മാർത്തോമ്മായാണെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്ന മാർ തിമോത്തിയോസ് റോമാ സഭയുടെ നാണയങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും തുണവൽഗണിച്ചു. സത്യവിശ്വാസവും തത്വങ്ങളും, മിന്നുന്ന നശ്വരമായ നാണയങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കൂടുതൽ ശോഭിക്കുമെന്ന് സ്വയം കാണിച്ചുകൊടുത്ത തിരുമേനി കൂടുതൽ പ്രകാശിക്കുകയായിരുന്നു.

മലങ്കരസഭയിൽ കേസുണ്ടെന്നും പൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടിയാണു താൻ സഭ വിടുന്നതെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ബഥനി മാർ ഈവാനിയോസ് റോമാ സഭയിൽ ചേർന്നതിനെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയിലെ പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളെയും റോമാസഭയിൽ ചേരാൻ ക്ഷണിച്ചു. മറ്റുസഭകളിൽ കാണുന്നതിനേക്കാൾ പ്രഗൽഭരായ ഒട്ടധികം വ്യക്തികളുള്ള സഭയാണ് റോമാ സഭയെന്നും ക്ഷണക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. സഭയിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സാധാരണക്കാരായ ചിലർ സഭ മാറുക പതിവാണെങ്കിലും സഭാ സംബന്ധമായ അറിവും സഭയോടു കൂറും തത്വ ദീക്ഷയുമുള്ള സമുന്നത വ്യക്തികളെ അത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും അലട്ടുകയില്ലെന്നാണ് ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസിന്റെ മഹത്തായ മാതൃക വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

മാർ ഔഗേൻ ബാവായുടെ തദാരാ മലങ്കരസഭയുടെയും ചരിത്രത്തിലെ കറുത്ത ഒരദ്ധ്യായമാണു പിറവം സംഭവം. പ്രബുദ്ധമായ പിറവം വലിയപള്ളി ഇടവകയ്ക്കു മായിച്ചുകളയാനാവാത്ത ഒരു കളങ്കമാണത്. ആ “ഇരുട്ടറവധം” മൂലം പ്രതികൾ ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അപമാനിതരായി. ദൈവകോപം അവരുടെമേൽ ചൊരിഞ്ഞു. അടികൊണ്ട ആൾ അഗ്നികുണ്ഡത്തിലെ കനകം പോലെ ശോഭിച്ചു.

ഔഗേൻ ബാവായെ ഒരു ‘സഹദാ’യുടെ പദവിയിലേക്കുയർത്തിയ ഈ മർദ്ദനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം ഇതുവരെയും വരമൊഴിയായി വന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സംഭവസ്ഥലത്തുചെന്ന് ഈ മർദ്ദനത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികളായ ചിലരിൽ നിന്നു ശേഖരിച്ച യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങളാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്. യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തന്റെ മേൽ ആരും എത്രതന്നെ പ്രലോഭനം ഉണ്ടായാലും കൈവയ്ക്കാതിരിക്കുന്നതിന് ഈ സംഭവവിവരണം സഹായിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്. 1942. കണ്ടനാട് പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ആ യോഗ തീരുമാനപ്രകാരം ഔഗേൻ

മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായെ സ്വീകരിച്ചതിനെ തുടർന്നുള്ള പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച രാത്രിയാണ് യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സ്വന്തജനങ്ങളാൽ അധിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും കൈയേറ്റം ചെയ്യപ്പെടുകയും ഉണ്ടായത്.

കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനം വക പിറവം സെമിനാരിയിലാണ് അന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ താമസിച്ചുവന്നത്. പെസഹാ ശുശ്രൂഷകൾ സെമിനാരിയിൽ നടത്തിയ ശേഷം തിരുമേനി വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

അന്ന് പിറവം പള്ളിയിൽ ഒരു കമ്മിറ്റിയോഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. പിറവം ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽ സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിരുന്ന ആലപ്പാട്ട് ഡീക്കൻ എൻ. എം. തോമസ് സിറിയൻ സ്റ്റുഡന്റ്സ് കോൺഫറൻസ് സെക്രട്ടറിയായി സേവനം ചെയ്യാൻ രണ്ടു വർഷത്തെ അവധിയിൽ സ്കൂൾ വിട്ടതിനെ തുടർന്ന് അസിസ്റ്റന്റിനെ ചുമതല ഏല്പിച്ചു. എന്നാൽ സ്കൂൾ മാനേജറായിരുന്ന ഒരു വൈദികൻ മറ്റൊരു വിവാദ വ്യക്തിയെ മറ്റാരോടും ആലോചിക്കാതെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായി നിയമിച്ചു. ഇതേപ്പറ്റി പള്ളിക്കമ്മിറ്റിയിൽ ചോദ്യമുണ്ടായപ്പോൾ മാനേജറായിരുന്ന അച്ചൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:- “ഞാൻ സ്കൂളിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഒരാളെ നിയമിച്ചു.” ഒച്ചപ്പാടുകൾക്കു ശേഷം മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ ഇറങ്ങിപ്പോയി. കമ്മിറ്റിയിൽ ബാവാക്കക്ഷിക്കാർക്കായിരുന്നു ഭൂരിപക്ഷം. അവർ അവർക്കിഷ്ടമുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്ത ശേഷം കമ്മിറ്റി പിരിഞ്ഞു.

കക്ഷി മത്സരത്തിന്റെ ശക്തി കൂടിവന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ പിറവം ടൗണിലെ ചില പ്രമുഖ വ്യക്തികൾ മെത്രാൻ ഭാഗത്തും മറ്റു ചിലരും പാഴൂർ - കക്കാടുകര പ്രമാണിമാരും ബാവാഭാഗത്തും നിന്നു പള്ളിക്കാര്യങ്ങൾ അവരവർക്കിഷ്ടമുള്ള രീതിയിൽ തിരിച്ചുവിടാൻ യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബാവാക്കക്ഷിഭാഗത്തെ വികാരിയും ട്രസ്റ്റിമാരും ആണ് പള്ളി ഭരണം നിർവ്വഹിച്ചുവന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പള്ളിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിന് മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവർ ഉത്സാഹിച്ചത്. തിരുമേനി പള്ളിയിൽ എത്തുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനവും വിവരിക്കപ്പെട്ടത്രെ. പള്ളിയിലേക്ക് പോകുന്നതിനു മുമ്പ് കാതോലിക്കാ കക്ഷിയിലെ രണ്ടു വൈദികരും തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടു. വലുച്ചനായ ആലപ്പാട്ട് മത്തായി കത്തനാരും എരുമപ്പെട്ടി തോമസ് കത്തനാരും. പള്ളിയിലേക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന അഭിപ്രായം ആലപ്പാട്ട് അച്ചൻ അറിയിക്കാൻ എത്തിയപ്പോഴേക്കും തിരുമേനി ചുവന്നകുപ്പായം ധരിച്ചു തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നു. തന്നിമിത്തം

അച്ചൻ എതിരൊന്നും പറയാതെ തിരുമേനിയെ അനുഗമിച്ചു.

അന്ന് പിറവം പ്രദേശത്തു ലഭ്യമായിരുന്ന മാസ്റ്റർ മോട്ടോഴ്സ് വക ബസ്സ് സെമിനാരിയിൽ എത്തി. മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചുപിടിച്ച സണ്ടേ സ്കൂൾ കുട്ടികൾ പള്ളിയിലേക്കുള്ള റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും അണി നിർന്നു. പള്ളിവരെയുള്ള അഞ്ചു ഫർലോംഗ് ദൂരം ബസ്സിൽ സഞ്ചരിച്ചു; ലളിതമെങ്കിലും ആഘോഷ സമന്വിതമായ സ്വീകരണം. പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മറുകക്ഷിയിലെ ഇടവക വികാരി ഉൾപ്പെടെയുള്ള വൈദികർ തിരുമേനി പള്ളിയിൽ കയറി ലൂത്തിനിയാ പ്രാർത്ഥന, സന്ധ്യാ നമസ്കാരം എന്നിവ നടത്തിയപ്പോൾ അതിലും സഹകരിച്ചു.

കമ്മിറ്റിയിൽ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ബാവാകക്ഷിക്കാർ പിറവത്തെ ചില പൗര മുഖ്യരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സ്വീകരണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ തൽസമയം പ്രതിഷേധശബ്ദം ഉയർത്തുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എങ്കിലും തിരുമേനി പള്ളിയിൽ എത്തിയ വിവരത്തെപ്പറ്റി അവർ പരസ്പരം രഹസ്യമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയും കൂടുതൽ ആളുകളെ തങ്ങളുടെ ആലോചനയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ബാവാകക്ഷി വൈദികർ തിരുമേനി വിശ്രമിക്കുന്നതുവരെയും പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ അവർ അവിടെനിന്നു പോകരുതെന്നു സ്വീകരണം നൽകിയവർ പറഞ്ഞു എങ്കിലും അവർ സ്ഥലം വിടുകയാണുണ്ടായത്. മെത്രാൻ ഭാഗത്തെ വലിച്ചുനും വീട്ടിൽ പോയി.

കൊച്ചച്ചനായ എരുമപ്പെട്ടിൽ തോമസ് കത്തനാരും ഏതാനും ശെമ്മാശ്ശന്മാരും സ്വീകരണം നൽകിയ കൂട്ടത്തിലെ ചില ചെറുപ്പക്കാരും പള്ളിയിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രശാന്തമായ രാത്രി. മുവാറ്റുപുഴ ആറിന്റെ വിരിമാറിൽ നിന്നു പൊങ്ങിയ ഇളംതെന്നൽ പള്ളിപ്പുരയിടത്തിലെ തെങ്ങിൻതോപ്പിനെ തഴുകി കടന്നുവന്നതു മാത്രമേ ആ ശാന്തതയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും ഭംഗം വരുത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയായിരുന്നതിനാൽ ഒട്ടധികം ഭക്തജനങ്ങളും വരാന്തയിലും പള്ളിയകത്തും മറ്റും ധ്യാനനിരതരായും ഉറങ്ങിയും കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നു.

“ഓശാനയെ” അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന തിരുമേനിയുടെ പള്ളിപ്രവേശനം ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരുടെ അനുഭാവുകൾ രാത്രിയിൽ അവർക്കു ഭൂരിപക്ഷമുള്ള പാഴൂർ, കക്കാടു കരകളിൽ കയറി ഇറങ്ങി പള്ളിയിൽ “കള്ളൻ കയറി” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് ചില മുട്ടാളന്മാരെ പള്ളിയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു.

ഭിന്നതയെന്നു കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനം ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്, അനുസരണക്കേടിനു മെത്രാപ്പോലീത്താ മുടക്കിയ ഒരു യുവവൈദികൻ തുടർന്ന് റീത്തിൽ ചേർന്നു എങ്കിലും തന്റെ വൈരാഗ്യം തീർക്കാനായി ബാവാകക്ഷിക്കാരുടെ ഗുഡ്ഗ്രേമങ്ങൾക്ക് സകല പിന്തുണയും നൽകിക്കൊണ്ടി

രുന്നുവത്രെ. സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർ ടൗൺ ഷാപ്പുടമയായ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ ഉപദേശവും തേടി. പൂട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന കള്ളുഷാപ്പിൽനിന്നു കള്ളുകൊണ്ടുവന്ന് ഷാപ്പുടമയുടെ വീട്ടിൽവെച്ച് മുട്ടാളന്മാർക്കു നൽകപ്പെട്ടു. റീത്തിൽ ചേർന്ന വൈദികൻ തലയിൽ ഒരു കെട്ടുംകെട്ടി മുട്ടാളന്മാരെ പള്ളിപ്പടിവരെ അനുയാത്ര ചെയ്തു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. തിരുമേനിയെ “കുടിയിറക്കാൻ” വന്ന സംഘത്തിൽപ്പെട്ട ചിലർ പാഴൂരെ ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നു വെട്ടിയെടുത്ത ഒടിയാത്തതും വേണ്ടത്ര വിളയാത്തതുമായ കാപ്പി വടികളും കരുതിയിരുന്നു.

അർദ്ധരാത്രിയിൽ സംഘം പള്ളിയിൽ എത്തുമ്പോൾ അവിടെ ആരും ഉണർന്നിരുന്നില്ല. പള്ളിയിൽ ഭജനക്കാരുടെ മദ്ധ്യേ വച്ചിരുന്ന പെട്രോമാക്സ് വിളക്ക് തല്ലിത്തകർക്കപ്പെട്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുറിക്ക് മുൻവശം ഉറങ്ങിക്കിടന്ന കൊച്ചച്ചനും ശെമ്മാശ്ശന്മാരും ഉണർത്തപ്പെട്ടു. തിരുമേനി കിടന്നുറങ്ങിയ മുറി ബലമായി തള്ളി തുറപ്പിക്കപ്പെട്ടു. നിദ്രയിലാണ്ടിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ തോളിൽ പിടിച്ച് ആരോ കുലുക്കി. അദ്ദേഹം ഞെട്ടി ഉണർന്നു. തിരുമേനിക്ക് പള്ളിമുറിയിൽ എത്താനുള്ള അവകാശവും മറ്റും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഉടൻ സ്ഥലം വിട്ടില്ലെങ്കിൽ സംഗതി വഷളാകുമെന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. ഒട്ടും എതിർപ്പു കൂടാതെ തിരുമേനി മുറി വിടാൻ തയ്യാറായി. ചെറുപ്പു പോലും എടുക്കാതെ പുറത്തിറങ്ങി. സംഘത്തിന്റെ ഭീഷണിയും നിഘണ്ടു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വാക്കുകളുടെ വർഷവും തുടർന്നപ്പോൾ തിരുമേനി പള്ളിയുടെ തെക്കേ മുറ്റത്തേയ്ക്കിറങ്ങി കിഴക്കോട്ടു സാവധാനത്തിൽ നടന്നുനീങ്ങി. പരിചിതരെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുംവിധം നിലാവുണ്ട്. സംഘത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം തിരുമേനിയെ അനുഗമിച്ചു. മറ്റു ചിലർ കൊച്ചച്ചനെ പിടികൂടി ഒന്നു കൊടുത്തു. കൂടുതൽ അടികിട്ടുമെന്നുറപ്പായ എരുമപ്പെട്ടിലച്ചൻ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. സ്ഥലപരിചയമില്ലാത്ത ശെമ്മാശ്ശന്മാർ അടികൊണ്ട് ലക്ഷ്യമില്ലാതെ ഓടി.

പള്ളിയുടെ കിഴക്കുവശം നടയിറങ്ങവേ തൊട്ടുപിമ്പിലുണ്ടായിരുന്നവരെ തിരുമേനിക്കറിയാമായിരുന്നു. നടയിറങ്ങുമ്പോൾ ഒരാൾ തിരുമേനിയെ ഒന്നാഞ്ഞടിച്ചു. പുറത്തുതന്നെ കാപ്പിവടി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വികാരവിവശനായി തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ പിമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ആളിനെ തിരുമേനിക്ക് മനസ്സിലായി. അക്കാര്യം പിന്നീട് തിരുമേനി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അർദ്ധരാത്രിയിൽ നടന്ന ക്രൂരമായ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അന്ന് തിരുമേനി വിശ്രമിച്ചിരുന്ന മുറിയുടെ വാതിൽക്കൽ കിടന്നുറങ്ങിയ ഉച്ചിപ്പിള്ളിൽ ജോൺ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:- “ഞാൻ എന്റെ ജൂബയും തോർത്തും മടക്കി തലയിണയാക്കി തിരുമേനി കിടന്നിരുന്ന തുറന്ന മുറിയുടെ വാതിൽക്കലാണു കിടന്നത്. “മക്കളെ നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊള്ളുവിൻ, ഞാൻ നാളെ രാവിലെ മടങ്ങിക്കൊള്ളാം” എന്നു തിരുമേനി പറ

ഞ്ഞു. എങ്കിലും ഞങ്ങളിൽ ചിലർ പോയില്ല. അർദ്ധരാത്രിയായപ്പോൾ ഒരു സംഘം മുട്ടാളന്മാർ ഒറ്റമുണ്ടുടുത്ത് അരയിൽ തോർത്തുംകെട്ടി തിരുമേനി കിടന്നിരുന്ന മുറിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ശബ്ദമുണ്ടാക്കി കടന്നുവന്നു. ഞാൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു തിരുമേനി കിടന്ന മുറിയിൽ കയറി രണ്ടു സാക്ഷാത്തുള്ള കതകടയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചതും പുറത്തുനിന്നുള്ള ശക്തമായ തള്ളലാൽ ഞാൻ താഴെ മറിഞ്ഞുവീണതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു. ഞാനും ഒറ്റമുണ്ടുമാത്രം ഉടുത്തിരുന്നതിനാൽ ഒരു പക്ഷേ എന്നെയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ആളെന്ന് കരുതി മർദ്ദിച്ചില്ല. എങ്കിലും ഞാൻ ഭയന്ന് എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്നുപോയി. ഇതിനിടയിൽ ആരോ പള്ളിയിൽ കയറി മണി അടിച്ചു. മണിയടി കേട്ടു പലരും പള്ളിയിൽ എത്തുവോൾ തിരുമേനിയെ അക്രമികൾ പള്ളിയിൽനിന്നു ബലമായി പിടിച്ചിറക്കി സെമിനാരിയിലേക്ക് ആനയിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ പല വാക്കുകൾ അട്ടഹസിക്കുന്നതു കേൾക്കാമായിരുന്നു.”

മണിയടി കേട്ട് ഓടിയെത്തിയ മുൻ പള്ളിട്രസ്സി മകിടിൽ വർക്കി ഉതുപ്പിന്റെ (കുഞ്ഞപ്പന്റെ) മക്കളായ എം. യു. വർക്കി, എം. യു. ഏബ്രഹാം, എം. യു. പൗലസ് എന്നിവരിൽ ഇപ്പോൾ പിറവത്തെ ഒരു പ്രമുഖ സ്ഥാപനമായ സെന്റ് മേരീസ് ബാങ്കേഴ്സിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ എം. യു. വർക്കി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “മണിയടി ശബ്ദം കേട്ടു ഞങ്ങൾ പള്ളിയിലേക്ക് ഓടി. കുറച്ചുദൂരം ചെന്നപ്പോൾ വെള്ള ജോഹ മാത്രം ധരിച്ച തിരുമേനിയെ നാല്പതോളം ചട്ടമ്പികൾ ചേർന്ന് ചെറുപ്പം പോലും ഇടാൻ അനുവദിക്കാതെ അസഭ്യങ്ങളും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നത് കണ്ടു. ഞങ്ങൾ പേടിച്ചുപോയി. അവരുടെ കണ്ണിൽ പെടാതെ ഞങ്ങൾ റോഡിന്റെ ഒരു വശത്തേക്ക് ഒതുങ്ങി നില്ക്കുകയും തിരുമേനിയെ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിന്റെ പിമ്പേ അക്രമികളുടെ നോട്ടം എത്താത്ത ദൂരത്തിൽ നിന്ന് സെമിനാരി വരെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തു.” അക്രമിസംഘം സെമിനാരിയിലേക്കുള്ള യാത്രാമധ്യേ മുൻ ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന മകിടിൽ വർക്കി ഉതുപ്പിന്റെ റോഡുസൈഡിലുള്ള വീടിന്റെ നേർക്ക് റോഡിൽ കിടന്നിരുന്ന മെറ്റൽ വാരി എറിഞ്ഞു. ഈ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചപ്പോൾ വർക്കി ഉതുപ്പ് കരഞ്ഞുപോയി. തന്നെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം “പ്രാർത്ഥിച്ചോണം” എന്നു തിരുമേനി പറയുമായിരുന്നു എന്നും വർക്കി ഉതുപ്പ് അനുസ്മരിച്ചു. തിരുമേനി സെമിനാരിയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും അക്രമിസംഘം പിരിഞ്ഞു.

തിരുമേനിയെ മർദ്ദിച്ച സംഭവത്തെപ്പറ്റി 100 വയസ്സുള്ള ആലപ്പാട് മത്തായി അച്ചൻ ഈ ലേഖകനോട് 1976 മെയ് 7 -ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച സ്വഭവനത്തിൽവെച്ചു പറഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ്. “തിരുമേനി പള്ളിയിലേക്കു പോകുന്നകാര്യത്തിൽ എനിക്കു മനസ്സിൽ തൃപ്തിയില്ലായിരുന്നു. വേണ്ടാ എന്നു പറയണമെന്നു വിചാരിച്ചു സെമിനാരിയിൽ ചെന്ന

പ്പോൾ തിരുമേനി ചുവന്ന കുപ്പായവും ധരിച്ച് പള്ളിയിലേക്കു പോകാൻ ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നതായിട്ടാണു കണ്ടത്. അപ്പോൾ എതിരുപറയാതെ ഞാനും സഹകരിച്ചു. അവിടെ അപ്പോൾ ഇരുന്നൂറോളം പേരുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് ഓർമ്മ. രാത്രി എട്ടുമണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ പള്ളിയിൽ എത്തി. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു തിരുമേനിയെ തിരിച്ച് സെമിനാരിയിലാക്കണമെന്നായിരുന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി അതിനു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഒരു മോട്ടോർ വാഹനം കൊണ്ടുവരാൻ ചെന്നപ്പോൾ അതിനു ഡ്രൈവർ ഇല്ലായിരുന്നു. മാസ്റ്റർ ബസ്സ് സർവ്വീസ് നടത്തുന്ന കൂര്യാക്കോസിനോട് ബസ്സു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ബസ് എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും സ്റ്റാർട്ടാകുന്നില്ലെന്ന് കൂര്യാക്കോസ് പറഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും സമയം വളരെ വൈകിപ്പോയിരുന്നു. എന്റെ കുപ്പായം വിയർത്തു നനഞ്ഞുകൊണ്ടും എനിക്കു വളരെ ക്ഷീണം തോന്നിയതു കൊണ്ടും കുളിച്ചു വസ്ത്രം മാറി പള്ളിയിൽ തിരിച്ചെത്തണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ ഞാൻ വീട്ടിലേക്കുപോയി. അതിനു മുമ്പുതന്നെ അവിടെ നിന്നവരോടു “മക്കളെ, നിങ്ങൾ പോകുവിൻ, ഞാൻ വെളുപ്പിനെ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞുപൊയ്ക്കൊള്ളാം” എന്നു തിരുമേനി പറഞ്ഞിരുന്നു.

ഞാൻ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഒരു വൈദികൻ വിരുന്നുകാരനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കുളിയും കഞ്ഞി കൂടിയും കഴിഞ്ഞു തെരുത്തുവച്ചിരുന്ന കിടക്ക നിവർക്കാതെ അതിൽ ചാരിക്കിടന്നു സംസാരിക്കവേ ഞാൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി. വെളുപ്പിന് അഞ്ചു മണിക്ക് ആരോ വന്ന് എന്നെ വിളിച്ചു. ഞർത്തി ‘പള്ളിയിലെ സംഭവമൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലേ’ എന്നു ചോദിച്ചു. മർദ്ദനവിവരം പറഞ്ഞു. സംഭ്രാന്തനായ ഞാൻ നേരെ സെമിനാരിയിൽ ചെന്ന് തിരുമേനിയെ കണ്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ കാലിൽ കുമ്പിട്ടു തിരുമേനിയെ നമസ്കരിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഇത്താക്കു വൈദ്യനെ വരുത്തി തിരുമേനിക്കു വേണ്ട ചികിത്സ നൽകി.” ഈ കാര്യങ്ങൾ എഴുതി രേഖയാക്കി വയ്ക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തോടെയാണ് അച്ചൻ സംഭവം മങ്ങാത്ത ഓർമ്മയിൽനിന്നു വിവരിച്ചത്. ഞാൻ കൈമുത്തി യാത്ര പറയുമ്പോൾ “അധികം കിടക്കാതെ അങ്ങു കടക്കണമെന്ന പ്രാർത്ഥനയേ എനിക്കുള്ളൂ” എന്നു പ്രത്യാശാനിർഭരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഉത്തമനായ ആ വലുച്ചൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു.

സെമിനാരിയിൽ എത്തിയശേഷം തിരുമേനിക്കു കുഴമ്പും എണ്ണയും തിരുമ്മും എല്ലാം ലഭിച്ചു എങ്കിലും അസഹനീയമായ വേദന ഏതാനും ദിവസം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. കാപ്പിവടിയുടെ നീളത്തിലുള്ള രണ്ടു പാടുകളും ഇടിച്ചതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു പാടും സദാ കുപ്പായം

ആശാദനംചെയ്തിരുന്ന ആ കോമളശരീരത്തിൽ ഏതാനും ആഴ്ചകൾ മായാതെ കിടന്നിരുന്നു. നേരം വെളുത്തു ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ വന്നവർ തിരുമേനിയുടെ വേദനയിലും പങ്കുകൊണ്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളിയിൽനിന്നു പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നതിൽ കൂടുതലായിട്ടൊന്നും അതിനു ശ്രമിച്ചവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും ഒരഭിപ്രായഗതിയുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ കഴിച്ചിരുന്ന മദ്യവും ധരിച്ചിരുന്ന വടികളും ആ അഭിപ്രായഗതി അടിസ്ഥാനരഹിതമെന്നാണ് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത്.

തിരുമേനി ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചത്തെ ദീർഘമായ ശുശ്രൂഷകൾ വേദന സഹിച്ചു നടത്തി. ഇടയ്ക്കു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരം പോലും പറഞ്ഞുമില്ല.

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകം 31 പേരെ പ്രതി ചേർത്ത് കോട്ടയം കോടതിയിൽ ഫയൽചെയ്ത കേസ്സിൽ കോട്ടയം പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് ഇടപെടുകയും പ്രതികൾ ജാമ്യത്തിലിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം ഒരു കേസ് നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് സഭയ്ക്കുതന്നെ നേരിടാവുന്ന ക്ഷീണത്തെ മുൻനിർത്തിയായിരിക്കണം ആ കേസ് മന്ദീഭവിപ്പിക്കുകയോ പിൻവലിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തു എന്നാണ് പിന്നീടു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്.

ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മർദ്ദിക്കുന്നതിനും അധികേഷപിക്കുന്നതിനും കൂട്ടുനിന്നവർക്കെല്ലാം തക്കതായ ശിക്ഷ മുകളിൽനിന്നു ലഭിച്ചു എന്നതാണ് ഈ സംഭവത്തിലെ ചിന്താർഹമായ ഒരു വസ്തുത. കാപ്പിവടി വെട്ടിയെടുത്ത പാഴുരുള്ള വീട്ടിലെ ഏകപുത്രൻ മുറ്റത്തുനിന്നു താഴേയ്ക്കു വീഴുകയും വടി മുറിച്ചെടുത്ത കുറ്റി വയറ്റിൽകൊണ്ടുണ്ടായ മുറിവിനെ തുടർന്ന് ആ പയ്യൻ അന്നുതന്നെ ആശുപത്രിയിൽവെച്ചു മരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് ഒരു സത്യമാണ്. വടി പ്രയോഗിച്ച ആളിന്റെ മർമ്മ ഭാഗത്തുണ്ടായ പഴുപ്പ് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം സകുടുംബം തിരുമേനിയെ കണ്ട് മാപ്പിരുന്നശേഷമാണ് കരിഞ്ഞതെന്നും അറിയുന്നു. റീത്തിൽ ചേർന്ന വൈദികനും ഷാപ്പുകാരൻ പ്രമാണിക്കും അംഗവൈകല്യം സംഭവിച്ച സന്തതികൾ ഉണ്ടായി. വിളക്കു തെളിച്ചവർക്കും ആളുകളെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയവർക്കും എല്ലാം പലവിധത്തിൽ അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷ ലഭിച്ചതായും അറിയാം. പിന്നീട് തിരുമേനി പിറവം പള്ളിയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ചിലർ തിരുമേനിയെ കണ്ട് തങ്ങളുടെ ബന്ധപ്പെട്ടവർ ചെയ്ത ദുഷ്കൃത്യത്തിന് മാപ്പു ചോദിക്കുക പതിവായിരുന്നു. തന്നെ മർദ്ദിച്ചതിൽ തനിക്ക് പരിഭവം ഇല്ലെന്നും അവർ ആലോചിക്കാതെ ചെയ്തതാണെന്നും താൻ അതെല്ലാം ക്ഷമിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നും പിറവം പള്ളിയിൽവെച്ച് തന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരിക്കൽ പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ചിലർ സാദിമാനം

ആലുവായിലെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നേരിട്ട് അറിയിച്ചപ്പോൾ അവരോട്, “യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനെ കൈവെച്ചവരാരും എന്റെ മുറിയിൽ നിൽക്കരുത്, പുറത്തു കടക്ക്” എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പിൽക്കാലങ്ങളിൽ ആരോടെങ്കിലും പറയുന്നതിനോ ആരോടെങ്കിലും പക വെച്ചുപുലർത്തുന്നതിനോ ക്രിസ്തീയ സുകൃതങ്ങളുടെ നിറകുടുമായിരുന്ന പ. ഔഗേൻ ബാവാ ഉത്സുകനായിരുന്നില്ല. ഈ സംഭവം അദ്ദേഹത്തെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സഹദായായി മാറ്റി എന്നതാണു ചരിത്രസത്യം. പിറവം സംഭവത്തെ തുടർന്ന് കാതോലിക്കാ വിഭാഗക്കാർ വർഷംതോറും സെമിനാരിയിൽനിന്നു പള്ളിയിലേക്ക് കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ ഒരു മൗനജാമ നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ എത്തി കാതോലിക്കായെ അവരോധിക്കുകയും തുടർന്ന് രണ്ടു ബാവാമാരും ഒന്നിച്ചു പിറവം പള്ളിയിൽ എത്തി പള്ളിയുടെ പടവുകൾ കൈകോർത്തു പിടിച്ചു കയറുകയും ചെയ്തതിനെ തുടർന്നാണ് ഈ മൗനജാമ വേണ്ടെടുത്തത്.

പിറവം സംഭവത്തെപ്പറ്റി ദുഃഖിച്ച പ്രമുഖ വ്യക്തികളിൽ ഒരാളായ മക്കിടിയിൽ ഉതുപ്പു വർക്കി ഔഗേൻ ബാവായുടെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി, തിരുമേനിയെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയ വഴിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു കാൽലക്ഷം രൂപാ ചെലവാക്കി പുതൂക്കിപ്പണിത മനോഹരമായ കുരിശുംതൊട്ടി പ. ഔഗേൻ ബാവാ 1970 ഡിസംബർ 24 നു കൂദാശ ചെയ്തു. ബാവായുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി കുരിശുംതൊട്ടിയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം.

In Memory Of

H. G. Augen Mar Themothios

(H. H. Moran Mar Baselius Augen I)

Reconstructed by

Uthup Varkey, Mankidyil

(St. Mary's Bankers, Piravom)

1970.

അടിയുടെ കനകജൂബിലി

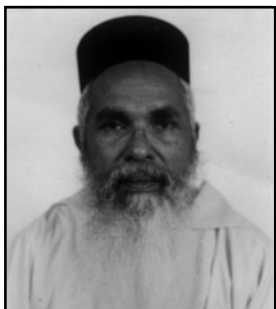
പിറവം മർദ്ദനവേളയിൽ ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഡീക്കൻ വി. ജെ. ജോസഫ് (ഇന്ന് വൈദികൻ) വടശ്ശേരിയത്ത്, വയലത്തല നൽകുന്ന ദൃക്സാക്ഷി വിവരണമാണു (മലങ്കരസഭാദീപം, 1998 ജനുവരി 1 - 15 ലക്കം) ചുവടെ ചേർക്കു

നൽ:

“എന്റെ സ്മരണയിൽ എന്നും നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു വർഷമാണ് 1946. പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തുനിന്നു വന്ന ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനി മൂവാറ്റുപുഴയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള അരമനയുടെ സ്ഥലത്ത് ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിലായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. തിരുമേനി ഓർത്ത ഡോക്സ് വിഭാഗത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നു ധാരാളം പള്ളികളും ജനങ്ങളും തിരുമേനിയോടൊപ്പം ചേർന്നിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു പിറവം വലിയപള്ളി.

തിരുമേനിക്ക് അവകാശപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാപനം പിറവത്തുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് പിറവം സെമിനാരിയും അതിനോട് ചേർന്നുണ്ടായിരുന്ന മിഡിൽ സ്കൂളും. പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽനിന്ന് തന്നോടൊപ്പം പോരുന്ന പിറവം പള്ളിക്കാരോടും ജനങ്ങളോടും ഉള്ള താൽപര്യം പരിഗണിച്ച് തിരുമേനി സ്കൂൾ പള്ളിക്കാർക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തു. പക്ഷേ അധികം താമസിയാതെ തിരുമേനിയോടുകൂടി വന്ന പല പള്ളിക്കാരും ജനങ്ങളും തിരിച്ചുപോയി. ഈ കൂട്ടത്തിൽ പിറവംകാരും പോയി. പിറവം സെമിനാരിയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള സ്കൂളും അങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആ സ്ഥാപനം മറുകക്ഷിക്കാർ കൈവശപ്പെടുത്തി. അവിടെ കയറി താമസിക്കാൻ അവരുടെ അനന്ത മെത്രാപ്പോലീത്താ ശ്രമിക്കുന്നതായി കേട്ട് ഔഗേൻ തിരുമേനി മൂവാറ്റുപുഴയിൽനിന്ന് പിറവത്തേക്ക് താമസം മാറ്റിയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പള്ളികളും ജനങ്ങളും തിരിച്ചുപോയ സാഹചര്യത്തിൽ ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നുംതന്നെ വരുമാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് പറയത്തക്ക സഹായം ഒന്നും അക്കാലത്ത് തിരുമേനിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല.



ഫാ. വി. ജെ. ജോസഫ്

ഞങ്ങൾ ചെല്ലുന്ന സമയം നോമ്പു കാലമായിരുന്നതിനാൽ രാവിലെ എല്ലാവർക്കും ഉപവാസമായിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്ക് കഞ്ഞിയും ചക്കക്കുരുവും മുരിങ്ങക്കായും ചേർത്തുള്ള ഒരു മെഴുക്കുപുരട്ടിയും മാങ്ങായും തേങ്ങായും ചേർത്തരച്ച ഒരു ചമ്മന്തിയും ആയിരുന്നു സ്ഥിരം ആഹാരം. തിരുമേനി മൂന്നു മണിക്കേ ആഹാരം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം മാത്രമാണ് തിരുമേനിയും കഴിക്കുക. നാലു മണിക്കൊരു കട്ടൻകാപ്പി. വൈകിട്ട് സന്ധ്യ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ചോറ്.

അപ്പോൾ മുരിങ്ങക്കായും ചക്കക്കുരുവും ചേർത്തുള്ള മെഴുക്കുപുരട്ടി. തേങ്ങായും, മാങ്ങായും ചമ്മന്തി, മാങ്ങാ ചതച്ചിട്ട് ഉപ്പും മുളകും വെള്ളവും ചേർത്ത മാങ്ങാ മോര്. തിരുമേനിക്കും അതുതന്നെ. വെളുപ്പിന് അഞ്ചു മണിക്ക്, രാത്രി - പ്രഭാത നമസ്കാരങ്ങൾ. എട്ടുമണി മുതൽ തിരുമേനി എന്തെങ്കിലും എഴുതുകയോ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നു. ആണ്ടടക്കമുള്ള പെങ്കീസാ പ്രുമിയോൻ, ദൈവമാതാവിനോടുള്ള ഭാഷാന്തരം അക്കാലത്ത് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉച്ചനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് തിരുമേനി അൽപം വിശ്രമിക്കും. അതിനുശേഷം വീണ്ടും ഞങ്ങളെ വിളിക്കും. എക്കാറാ, ഹാശാ നമസ്കാരം തുടങ്ങിയവ പഠിപ്പിക്കും. മൂന്നു മണി കഴിഞ്ഞാൽ തിരുമേനി ഹാശാ ആഴ്ച നമസ്കാരം മലയാളത്തിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു ഗീതമാക്കും. പെസഹായ്ക്ക് കാലുകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ മുഴുവൻ തിരുമേനി ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു ഗീതമാക്കി ഞങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. പാട്ടിന് എനിക്കൽപ്പം താൽപര്യവും കഴിവും മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സെമിനാരിയിലെ സൺഡേസ്കൂളിലെ മുതിർന്ന കുട്ടികളെക്കൂടി കാലുകഴുകൽ ശുശ്രൂഷയുടെ ഗാനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാൻ തിരുമേനി എന്നെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വ്രതനിഷ്ഠമായ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതം മറ്റാരിലും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വെളുപ്പിന് അഞ്ചുമണിക്ക് രാത്രി, പ്രഭാതം മുതലായ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തും. എക്കാറാ അനുസരിച്ചുള്ള രാഗത്തിലെ അതു നടത്തുകയുള്ളൂ. ഒമ്പതു മണിയ്ക്ക് ഏതു ജോലിക്കിടയിലായാലും തിരുമേനി അടുത്തു വെച്ചിട്ടുള്ള രഹസ്യ സുറിയാനി പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകം എടുത്ത് ചുരലുകെട്ടിയ ചാരുകസേരയിൽ കാലുമടക്കിയിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കും. പന്ത്രണ്ട് മണിക്ക് ഉച്ചനമസ്കാരം പൊതുവായി നടത്തും. അത് പള്ളിയിലാണ്. മൂന്നു മണിക്ക് രഹസ്യപ്രാർത്ഥന മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരം. അഞ്ചര മണിക്ക് ഇരുപത്തിരണ്ടര, സന്ധ്യ, സൂത്താറാ മുതലായ നമസ്കാരം. ഒമ്പതു മണിയ്ക്ക് ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ വിളിച്ചിരുത്തി വേദപുസ്തകം മാറിമാറി വായിപ്പിക്കും. അതിനെക്കുറിച്ച് സാരഗർഭമായ വിശദീകരണം. തുടർന്ന് ശയന നമസ്കാരം. രാത്രി ഒരു മണി മുതൽ രണ്ടു മൂന്നു മണി വരെ കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് ധ്യാനം. ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മറ്റു പിതാക്കന്മാരെ ആരെയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. സാധാരണ ഉപയോഗത്തിന് കോട്ടൺ കൊണ്ടുള്ള ഒരു ചുവന്ന കുപ്പായം, ഒരു പുറംകുപ്പായം. വി. കുർബ്ബാനയ്ക്ക് വയറ്റത്ത് വെട്ടിയിട്ട ഒരു സാറ്റിൻ ചുവന്ന കുപ്പായം. ഒരു നല്ല പുറങ്കുപ്പായം. സാധാരണ പരക്കൻ വെള്ളക്കമ്മീസും കാൽക്കുപ്പായവും. അതു മൂന്നോ നാലോ ജോഡി മാത്രം. കസവു പണി ചെയ്ത, കുർബ്ബാനയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്ന രണ്ടു മസ്തിപ്പസാകൾ, ഒരു വെൽവെറ്റു

കാപ്പ, ഒരു സാധാരണ കാപ്പ, വെള്ളി വടി, സ്വർണ്ണം പൂശിയ ഒരു സ്ലീബാ, സ്വർണ്ണം പൂശിയ ഒരു മാല, വെള്ളികൊണ്ട് സാധാരണ ഉപയോഗത്തിനുള്ള ഒരു മാല ഇത്ര മാത്രമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ആർഭാടമോ ആർഭാടരാഹിത്യമോ. എന്തായാലും ഹാശാ ആഴ്ച ചുവന്ന കുപ്പായം ധരിക്കാറില്ല.

കാതോലിക്കായായി അദ്ദേഹത്തെ വാഴിക്കുന്നതിനായി യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് വരുന്ന ദിവസം. എത്യോപ്യൻ ആബുനാ മാർ തെയോഫിലോസ് മുതലായവർ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഔഗേൻ തിരുമേനി ഒരു പഴയ ചുവന്ന കുപ്പായവും ഇട്ട് ദേവലോകത്തെ പഴയമുറിയിൽ ഇരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് പല പ്രാവശ്യം ചെന്ന് കുപ്പായം ഒന്നുമാറ്റി നല്ലത് ധരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ തിരുമേനി കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഈ സമയത്ത് ഞാനവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി എന്നെ വിളിച്ച് രഹസ്യത്തിൽ കുപ്പായം ഒന്നു മാറ്റിക്കൊള്ള മാർഗ്ഗം ആരാഞ്ഞു. ഞാൻ മുറിയിലേക്ക് ചെന്ന് ശെമ്മാശനെ വിളിച്ച് നല്ല കുപ്പായമൊക്കെ എടുപ്പിച്ചു. നല്ലൊരു മസ്നപ്പസാ എടുത്ത് അടുത്തുകൊണ്ടുപോയി അത് കൈയിൽ കൊടുത്തിട്ട് മാറാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അതുമാറി. അടുത്തതായി ചുവന്ന കുപ്പായം എടുത്തുകൊണ്ടുചെന്നു. എന്നോടൽപ്പം ദേഷ്യപ്പെട്ട് “താൻ എന്നെ മണവാളൻ ചമയിപ്പിക്കാൻ വന്നതാണോടൊ. ഞാൻ ഒരു ദയാക്കാരനാണോ, ആർഭാടം ഒന്നും വേണ്ട. എനിക്കാവശ്യം കർത്താവിന്റെ കരുണയാണെന്നു” പറഞ്ഞു. ഞാൻ കുപ്പായം ആ പാവനമായ കരങ്ങളിലേൽപ്പിച്ചിട്ട് “ഇന്നു തിരുമേനി ദയാക്കാരനായ മലങ്കരസഭയുടെ മണവാളനാണ്. മണവാട്ടിക്കുവേണ്ടി ഒന്നൊരുങ്ങണമെന്ന്” ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. തിരുമേനി എഴുന്നേറ്റ് കുപ്പായം ഇട്ടു. ഞാൻ തന്നെ ഇടക്കെട്ടും കെട്ടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ആഴമായ ചിന്തയെ തിരിച്ചുവിടാൻ ഒരു സംഭവം പറഞ്ഞതാണ്. ഇന്നത്തെ സഭയിലെ വൈദികർക്കും പ്രധാനാചാര്യന്മാർക്കും ഇതു മനസ്സിലാകുമോ എന്തോ?

ഞാൻ പ്രസക്ത ഭാഗത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകയാണ്. പെസഹായുടെ ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം കാലുകഴുകൽ ശുശ്രൂഷയുണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റവും ഭക്തിനിർഭരമായും ആകർഷകമായും ഞങ്ങൾ എല്ലാം ചേർന്ന് ശുശ്രൂഷയിൽ തിരുമേനിയോടു സഹകരിച്ചു ശുശ്രൂഷ നടത്തി. വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടം അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. ശുശ്രൂഷാ മദ്ധ്യേ വളരെ ശക്തമായും ആഴമായും ആവേശഭരിതനായും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചും ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും തിരുമേനി പ്രസംഗിച്ചു. പതിവുപോലെ സന്ധ്യാനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ കുളിക്കാനായിപ്പോയി.

ആലപ്പാട് മത്തായി അച്ചന്റെ മകൻ എൻ. എം. തോമസ് ശെമ്മാശ്ശ

നായിരുന്നു പിറവം മിഡിൽ സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ. ശെമ്മാശ്ശൻ ഔഗേൻ തിരുമേനിയുടെ കൂടെ ആയിരുന്നു. സ്റ്റുഡൻസ് മൂവ്മെന്റ് സെക്രട്ടറി യായി പ. ഗീവർഗ്ഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചിരുന്നതിനാൽ രണ്ടു വർഷത്തേക്ക് സ്കൂളിൽ നിന്ന് അവധി എടുത്ത് സ്റ്റുഡൻസ് മൂവ്മെന്റിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവധി കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ പള്ളിക്കമ്മിറ്റി അദ്ദേഹത്തെ സ്കൂൾ ജോലിക്കനുവദിക്കാതെ ഒരു ഹെഡ് മാസ്റ്ററെ വേറെ നിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എൻ. എം. തോമസ് ശെമ്മാശ്ശൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് യുവജനങ്ങളും കാതോലിക്കാ പക്ഷക്കാരും ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഭരണസമിതി അതിനു തയ്യാറായില്ല. പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം പള്ളിക്കമ്മിറ്റി കൂടി ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്തു. സംഘർഷാവസ്ഥ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുതന്നെ സംഭവിച്ചു. കമ്മിറ്റി ശെമ്മാശ്ശനെ തിരിച്ചെടുത്തില്ല. ഐപ്പ് സാറിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. യുവജനങ്ങൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി അങ്ങനെയെങ്കിൽ സന്ധ്യാ നമസ്കാരം പള്ളിയിൽ നടത്തിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് വാതിലുകളിൽ ഒക്കെയും പോയിക്കിടന്നു.

പിറവത്തെ പ്രമുഖരായ മകിടി ഉമ്മൻ, കാരിത്തടത്തിൽ ചെറിയാൻ കുഞ്ഞ്, കാരിത്തടത്തിൽ ജേക്കബ് തുടങ്ങി പലരും സെമിനാരിയിൽ വന്നു തിരുമേനിയുമായി സംസാരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തിരുമേനിയെ പിറവം പള്ളിയിൽ ചെന്ന് താമസിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ തിരുമേനിയെക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ തയ്യാറായിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നത്. അച്ചന്മാരാരെങ്കിലും വന്ന് വിളിക്കാതെ അങ്ങോട്ട് വരികയില്ലെന്ന് തിരുമേനി ശക്തമായി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യുവജനങ്ങൾ, ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പോകും എന്നു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രമുഖരിൽ ചിലർ അച്ചന്മാരെ ചെന്നു കൊണ്ടുവരാമെന്ന് പറഞ്ഞുപോയി. അധികം താമസിക്കാതെ ആലപ്പാട്ടച്ചനേയും എരുമപ്പെട്ടി തോമസച്ചനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അവരും നിർബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് തിരുമേനിയും ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്മാരും തരുൻ ശെമ്മാശ്ശനും ഓലിക്കൽ എം. എം. മാത്യു ശെമ്മാശ്ശനും ഞാനും കൂടി മാസ്റ്റർ കുറിയാക്കോസിന്റെ വക ബസ് കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതിൽ കയറി പള്ളിയിലേക്ക് പോയി. പള്ളിയുടെ കിഴക്കേനടയിൽ ബസു നിർത്തി ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങുമ്പോൾ മുഴുവൻ കൽപ്പടവിലും തിരികൾ കത്തിച്ചു വെച്ചിരുന്നു. നല്ല ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്നതിനിടയിൽ കൂടി പള്ളിയിലേക്ക് ഞങ്ങൾ പോയി. ഞങ്ങൾ പള്ളിയിൽ കയറി സന്ധ്യാ നമസ്കാരം വീണ്ടും നടത്തി. പള്ളിയുടെ തെക്കുവശത്തുള്ള കെട്ടിടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ മുറിയിൽ തിരുമേനി പ്രവേശിച്ച് വിശ്രമിച്ചു. കൂടിവന്ന ജനം എല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോയി. തിരുമേനിയും ശെമ്മാശ്ശനും എരുമപ്പെട്ടിയില

ചുനും മാത്രം ഉണ്ട്. കൂടാതെ നോമ്പിൽ ഭജന ഇരിക്കാൻ വന്ന ചുരുക്കം ചില ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാത്രി പത്തര മണിയ്ക്കുശേഷം ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു.

രാത്രി ഒരു മണിയായിക്കുന്നു. എന്റെ വയറ്റത്ത് ഒരു ഭാരം. ഞാൻ കണ്ണു തുറന്നു നോക്കുമ്പോഴത്തേക്കും ആജാനുബാഹുവായ ഒരു മനുഷ്യൻ എന്റെ വയറ്റിനു ചവിട്ടി മറുവശം കടന്നിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും അതുപോലെയാവാൻ എന്റെ വയറ്റത്ത് ചവിട്ടുകയാണ്. ഞാൻ ഒരു വശത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അയാളുടെ കാൽ വഴുതിപ്പോയി. ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പറ്റുന്നില്ല. ഒരു തരത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു. പത്തു പതിനഞ്ചുപേർ. കയ്യിൽ കുറുവടി, ടോർച്ച്‌ലൈറ്റ് മുതലായവ ഉണ്ട്. മദ്യത്തിന്റെ ഗന്ധം പരിസരം മുഴുവൻ. വായിൽ നിന്ന് വീഴുന്നത് നാറുന്ന തെരി. 'എടാ മത്തായി കതകു തുറക്ക്' എന്നു പറഞ്ഞ് കതകിൽ ഇടിക്കുകയും തൊഴിക്കുകയുമാണ്. എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഞങ്ങൾ പരിഭ്രാന്തരായി തീർന്നു.

ശാന്തനും സൗമ്യനുമായ തിരുമേനി കതകു തുറന്നു. തലയിൽ നിന്ന് ഉറക്കത്തിൽ പോലും മസ്തപ്സാ മാറ്റാറില്ലാത്ത തിരുമേനി മസ്തപ്സായുടെ പുറകോട്ടുള്ള ഭാഗം തലയിലോട്ട് മടക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. 'മക്കളെ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ നാം പൊയ്ക്കൊള്ളാം' എന്നു പറഞ്ഞ് പുറത്തേക്കിറങ്ങി. വരാന്തയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ നിർദ്വയനായ ഒരു മനുഷ്യൻ തിരുമേനിയുടെ പുറത്ത് കയ്യിലിരിക്കുന്ന വടികൊണ്ട് ആഞ്ഞടിച്ചു. അതുകൊണ്ടമാത്രയിൽ തിരുമേനി തിരിഞ്ഞുനിന്നു. തന്റെ തലയ്ക്ക് അടിയേൽക്കാതിരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം രണ്ടു കൈയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് പുറകോട്ട് നടന്നു. കിഴക്കുവശത്തുള്ള കൽപ്പടവു വരെയും പുറകോട്ടു നടന്നു. അവിടെ ചെന്നു തിരിഞ്ഞു നടന്നു. എനിക്കപ്പോഴും ശരിയായി ശ്വാസം വിടാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഞാനും മാത്യു ശെമ്മാശനും പുറകെ നടന്നു. പടികളുടെ പകുതിയോളം ചെന്നപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ വടക്കുവശത്ത് നിന്ന് ഓടിവന്ന് എന്നെ എടുത്തുകൊണ്ട് ശവക്കോട്ടയ്ക്ക് കിഴക്കുവശത്തുള്ള ഇടവഴിയിൽ കൂടി നടന്നു. ആരെന്നോ എന്തെന്നോ എനിക്ക് ഇന്നും നിശ്ചയമില്ല. ശെമ്മാശനും അവിടെ എത്തി. മാത്യുസ് ശെമ്മാശൻ തിരുമേനിയോടൊപ്പം നീങ്ങുമ്പോൾ ആരോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറത്ത് കാപ്പിവടി കൊണ്ടടിച്ചു. അദ്ദേഹം അടികൊണ്ട് ഓടി വഴിയരികിലുള്ള ഇച്ചിപ്പള്ളിൽ ജോണിന്റെ വീട്ടിൽ അഭയം തേടി. വഴിയരികിൽ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടക്കരച്ചിൽ കേൾക്കാമായിരുന്നു. നിഷ്ഠൂരരായ പീഡകർ തിരുമേനിയെ നടത്തി. അഞ്ചൽപ്പെട്ടിയെന്ന സ്ഥലം കടത്തിവിടാനായിരുന്നു പ്ലാൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, സെമിനാരി പടിക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സെമിനാരിയിൽ

കയറ്റി വിട്ടിട്ടുപോകാം എന്നു തീരുമാനിച്ചു. അപ്രകാരം ചെയ്തു. "ഇടയനെ വിട്ട് ആടുകൾ ചിതറിപ്പോയി" എന്ന തിരുവചനം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ആ രാത്രിയിൽ തിരുമേനിയിലും നിറവേറി.

മാസ്റ്റർ കുറിയാക്കോസിന്റെ ബസിന്റെ ഡ്രൈവറായിരുന്ന പൗലോസ്, കുറിയാക്കോസിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു. വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞ പൗലോസ് ഉടൻതന്നെ പള്ളിയിലേക്ക് പോയി. തിരുമേനിയുടെ വടി, സ്ലീബാ, കുപ്പായങ്ങൾ മുതലായവയും ഞങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങളും എല്ലാം അവിടെനിന്ന് എടുത്തുകൊണ്ടെത്തുന്നു. വെളുപ്പിന് അഞ്ചര മണിയോടെ ഞങ്ങൾ സെമിനാരിയിൽ തിരിച്ചെത്തി. ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് തിരുമേനി വളരെ വ്യാകുലനായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു വന്നതിൽ സന്തുഷ്ടനായ തിരുമേനി എന്നെയും തരൂൻ ശെമ്മാശനെയും മുറിയിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു കയറ്റി പുറത്തെത്താണെന്നു നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. കുപ്പായം പൊക്കി നോക്കുമ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ വലത്തെ തോൾഭാഗം മുതൽ ഇടത്തെ ആറാമ്മാലി വരെ കരിനീലിച്ചു കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനി കൽപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് പച്ചക്കടുകു അരച്ച് ചതവുള്ള ഭാഗത്ത് ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുചെന്ന് ഇട്ടു. തിരുമേനിക്ക് നല്ല വേദന മനസ്സിനോടൊപ്പം ശരീരത്തിനുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച അർത്ഥവത്തായി എല്ലാ പ്രകാരേണയും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ശുശ്രൂഷകൾ നടത്താൻ തിരുമേനിക്ക് കഴിവില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ആലപ്പാട്ടച്ചനാണ് സെമിനാരിയിൽ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തിയത്.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തോടനുബന്ധിച്ച് കർത്താവിനോടൊപ്പം വാചാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ കഷ്ടമനുഭവിച്ച മഹായോഗിയും രക്തസാക്ഷിയുമായിത്തീർന്ന ദൈവത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നു പരിശുദ്ധനായ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ. ഗുരുമുഖത്തു നിന്നു കേട്ടതല്ല. ഗുരുവനുഭവിച്ച വേദന നേരിട്ടു കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തതാണ്. ഈ മർദ്ദനം നടന്നത് പെസഹാ കഴിഞ്ഞുള്ള രാത്രി. 1997 -ലെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച അവതൂ വർഷം പൂർത്തിയായി. നമുക്കുവേണ്ടി കഷ്ടമനുഭവിച്ച പാദാരവിന്ദങ്ങൾ നമിച്ചു സ്തുതിയും സ്തോത്രവും അർപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം പരിശുദ്ധ പിതാവായ ഞങ്ങളുടെ ഗുരു പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായുടെ തൃപ്പാദങ്ങളിലും ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹവും ഭക്തിയും കൃതജ്ഞതയും ബഹുമാനവും എല്ലാം അർപ്പിക്കുന്നു. പിതാവേ! ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

7

നാലാമത്തെ കാതോലിക്കാ

മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്കാ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയനു പ്രായാധിക്യം മൂലം ശാരീരികക്ഷീണം വർദ്ധിച്ചുവന്നതിനെത്തുടർന്ന് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ 1962 മെയ് 17 -നു നിരണത്തുകുടി കണ്ട നാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസിനെ നിയുക്ത കാതോലിക്കായായി ഐക്യ ണ്ട്യേന തെരഞ്ഞെടുത്തു. അന്നു മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ടു കാതോലിക്കാ ബാവാ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ മാർ ഔഗേനു വിനയം കൂടിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞത് പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പ്രസ്താവനയായിത്തീർന്നു.

മലങ്കരസഭയിലെ പരസ്പര സ്വീകരണത്തിനും സമാധാന പുനഃസ്ഥാപത്തിനുശേഷവും ക്രിസ്തീയവീക്ഷണം വേണ്ടത്രയില്ലാതിരുന്ന ഒരു ന്യൂനപക്ഷം സഭാ സമാധാനത്തെ സംശയദൃഷ്ടയാ വീക്ഷിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ എടുത്ത നിലപാടിനെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സഭാപാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് മലങ്കരയിലെ നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടത്തുന്നതിന് സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ സുന്നഹദോസിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തത് മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നിർണ്ണായകസംഭവമാണ്. മലങ്കര സഭാ സമാധാനം സംബന്ധിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ വഹിച്ച അവിസ്മരണീയമായ പങ്കിനെപ്പറ്റി ഷെവലിയർ സി. ജെ. കുര്യൻ 1964 ഓഗസ്റ്റ് 24 -ാം തീയതി മലയാള മനോരമയിൽ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

“പ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനിയുടെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി പല ആശങ്കകളും പലർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന പരമാർത്ഥം മറച്ചുവെയ്ക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം ഇപ്പോഴില്ല. എന്നാൽ തിരുമേനിക്ക് മലങ്കര സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റിയോ, അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റിയോ ലേശവും സന്ദേഹമില്ലായിരുന്നുവെന്നത് കോട്ടയത്ത് 20 - 5 - 1964 ൽ എത്തിച്ചേർന്ന ഉടൻ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. “രണ്ടു ദിവസത്തിനകം നാം സഭയ്ക്ക് ഒരു കാതോലിക്കോസിനെ വാഴിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു തടസ്സവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ മുൻഗാമിയുടെയും ഗുരുഭൂതന്റെയും ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്ത



കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം

യുന്ന ഓമല്ലൂർ ദേവാലയം സന്ദർശിച്ചശേഷം പരിപാടി അനുസരിച്ചു കോട്ടയത്ത് തിരിയെ എത്തുകയും ഔഗേൻ ബാവാ തിരുമേനിയെ 22-5 - 1964 ൽ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായായി അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ആ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ചെയ്ത പ്രസ്താവന മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ എന്നെന്നും തങ്കലിപികളിൽ എഴുതി ചേർക്കുവാൻ യോഗ്യമാണ്. കിഴക്കിന്റെ കാനോനിക കാതോലിക്കോസിനെയാണ് സഭയ്ക്കായി വാഴിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് സംശയാതീതമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സഭയിലെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും മൺമറഞ്ഞവരുമായ സകല മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും കശീശ്ശന്മാരെയും ശെമ്മാശ്ശന്മാരെയും സർവ്വ വിശ്വാസികളെയും അവരവരുടെ സ്ഥാനാനുസരണം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പൈതൃകവാത്സല്യം തുളുമ്പുന്ന മൊഴികൾ കൊണ്ട് പ്രസ്താവിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സർവ്വഭിന്ന തകളും അവസാനിപ്പിച്ച് മിശിഹായുടെ സഭയെ പരിപോഷിപ്പിച്ച്, അവളുടെ ചുമതലകൾ നിറവേറ്റാൻ ഒത്തൊരുമയോടുകൂടി പ്രയത്നിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സഭാമക്കളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും അതോടുകൂടി ഉദയസൂര്യന്റെ മുമ്പിൽ മുടൽമഞ്ഞ് എന്നവണ്ണം സംവത്സരങ്ങളായി സഭയെ ആവരണം ചെയ്തിരുന്ന പരസ്പര വിദ്വേഷവും വൈരാഗ്യവും സഭാമക്കളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുകയും, സാഹോദര്യത്തിന്റെയും

സൗമനസ്സത്തിന്റെയും അദ്യുശ്യമായ ബന്ധത്താൽ അവർ അന്യോന്യം കോർത്തിണക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നത് ആ വിശിഷ്ട ശുശ്രൂഷകളിൽ സംബന്ധിച്ച പലർക്കും അനുഭവപ്പെട്ട സംഗതിയാണ്.

1958 ൽ ആരംഭിച്ചത് 1964 ൽ അങ്ങനെ പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.”

അങ്ങനെ പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ 1964 മെയ് 22 -ാം തീയതി കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് മലങ്കരയിലെയും അന്യോക്യായിലെയും സുന്നഹദോസംഗങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി മാർ ഔഗേൻ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാതോലിക്കായായി അവരോധിച്ചപ്പോൾ മലങ്കരസഭയിലെ എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒന്നാമത്തെ കാതോലിക്കാ എന്ന മഹത്വമേറിയ സ്ഥാനം ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു ലഭിച്ചു.

പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ നിന്ന കാലത്തും തിരുമേനി കാതോലിക്കാ കക്ഷിയുടെ ആദർശങ്ങളെ മാനിക്കുകയും എതിർഭാഗത്തെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു സഹതപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തിരുമേനി കാതോലിക്കാ പക്ഷത്തു പരസ്യമായി ചേർന്നത് അഭിപ്രായങ്ങളോടുള്ള യോജിപ്പുകൊണ്ടുമാത്രമല്ല, സഭയിൽ മുഴുവൻ ആ ഐക്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ആ നടപടി സഹായിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഫലമായിട്ടുകൂടിയാണ്. വ്യക്തിപരമായ നേട്ടങ്ങളും ആദായങ്ങളും താൽപര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ തുടരുകയാണ് നല്ലതെന്നു അറിയാതെയല്ല തിരുമേനി കാതോലിക്കാ പക്ഷത്ത് ചേർന്നത്. തിരുമേനിയുടെ അഭിലാഷങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണമായി ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിയത് സ്വർണ്ണവെള്ളിയാഴ്ച നടന്ന സ്ഥാനാരോഹണം മൂലമാണ്.

ദൈവമാണ് തിരുമേനിയെ ഈ ഉന്നതസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അപ്രതീക്ഷിതമായ വിധത്തിലാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നതും. തിരുമേനി ഈ സ്ഥാനം ഒട്ടും ആഗ്രഹിച്ചതല്ല. സർവ്വശക്തന്റെ സുശക്ത കരങ്ങളിൽ സ്വയം അർപ്പിച്ച തിരുമേനിക്ക് പന്ത്രണ്ടു വർഷക്കാലം ഭാരമേറിയ ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും ദൈവം നല്കി. പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് തിരുമേനി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സുധീരമായ നേതൃത്വമാണു പ്രദാനം ചെയ്തത്. കാതോലിക്കായെ അവരോധിക്കുകയും അങ്ങനെ മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടെയും പുതിയ അദ്ധ്യായത്തിന്റെയും ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്ത പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ സ്ഥാനാരോഹണ ചടങ്ങിനു ശേഷം ചെയ്ത ചരിത്ര പ്രധാനമായ പ്രസംഗത്തിൽ സഭയിൽ

പരിപൂർണ്ണ സമാധാനം ഉണ്ടായെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ തുടർന്നു:-

“എന്റെ പ്രിയ, മുളളുകളുടെ ഇടയിലെ ശുശാന്തപുഷ്പം പോലെയൊന്നെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ സഭ ലോകത്തിലെ മുളളുകളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പുഷ്പമാണ്. സഭയ്ക്കു വിരോധമായി ഓരോ കാലത്ത് നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽ തെരുന്നങ്ങളും പീഡകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സഭാമക്കളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽത്തന്നെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കലഹങ്ങൾ തലപൊക്കിയിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭ പല വിധത്തിൽ കലഹങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാല ഘട്ടത്തിൽ എനിക്ക് ഇവിടെ വരേണ്ടിവന്നു. കലഹത്തിലും വഴക്കിലും നടന്നകാലം മുഴുവനായി നാം വിസ്മരിച്ചുകളയണം. സഭയിലെ ഈ വഴക്ക് മാറ്റുന്നതിന് വളരെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. തന്നമിത്തം സഭ വളരെ ക്ഷീണിച്ചുപോയി. കലഹങ്ങളിൽനിന്ന് വിമുക്തി നേടാൻ പലരും ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാളാണു മഞ്ഞനിക്കരയിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മാർ ഏലിയാസ് തൃതീയൻ ബാവാ തിരുമേനി. അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നത് വഴക്കുകൾ തീർക്കാനായിരുന്നു. എന്നാൽ ബാവതിരുമേനിക്ക് അതിനവസരം ലഭിച്ചില്ല. അഥവാ ദൈവം അതിനദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചില്ല. ആകയാൽ സഭയ്ക്ക് സമാധാനം നല്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായി. ഞാൻ പാത്രീയർക്കീസായശേഷം ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയും സിംഹാസനാരൂഢനായി ഒരു വർഷം തികയുന്നതിനുമുമ്പ് നിങ്ങൾക്കറിവുള്ളതുപോലെ സമാധാന കല്പന അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു മൂലം, കാലം ചെയ്ത പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവായെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയുമുണ്ടായി.

അങ്ങനെ ഈ സഭയുടെ സമാധാനത്തിന് അടിസ്ഥാനമിടാൻ സാധിച്ചു. ഇപ്പോൾ ആ സമാധാനം പൂർണ്ണമാക്കേണ്ട ചുമതല കൂടിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വളരെ ദൂരനിന്നു വന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ നില്ക്കുന്നത്. ഈ സമാധാനം പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സന്തോഷം സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു (കരഘോഷം). ആകയാൽ ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സന്തോഷം അതിർത്തിയില്ലാത്തതാണ്.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സഭയ്ക്ക് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കുന്നതിനിടയായി (കരഘോഷം). ഈ നല്ല പ്രവർത്തനം മൂലം സഭയ്ക്ക് ഉൽകൃഷ്ടത ഉണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇന്നു നടത്തിയ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ മൂലം ഈ സഭയുടെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിച്ചവരെല്ലാം സന്തോഷിക്ക തന്നെ ചെയ്യും. ഈ സുദിനം കാണാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ അവർക്കിതു സാധിച്ചില്ല. ഇന്നവർ ആത്മാവിൽ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഈ നല്ല സംഗതിയിൽ എല്ലാവരും സന്തോഷിക്ക തന്നെ വേണം. ഇപ്പോൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

നാം ഇപ്പോൾ മാർ ഔഗേനെ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു എന്നതു മാത്രമല്ല, നമ്മിൽ നിന്നകന്നുനിന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും സകല പുരോഹിതന്മാരെയും നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരോഹിതന്മാരെ സത്യപുരോഹിതന്മാരായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ സകല അവിവേചികർക്കും വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥന അർപ്പിക്കുന്നു.

ആകയാൽ നിങ്ങൾ മേലിൽ ഭിന്നതയും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും കൂടാതെ എന്റെ ഈ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കണം. നാം ഇവരെ എപ്രകാരം സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം നിങ്ങളും സ്വീകരിക്കണം. നാം നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ ഇടയനാണെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ വചനം അനുസരിക്ക തന്നെ ചെയ്യണം. ഈ നല്ല പ്രവൃത്തിയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതോടൊപ്പം പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്ക് ദൈവം സന്തോഷവും അഭിവൃദ്ധിയും നൽകുമാറാകട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് സഭ ഉന്നതിയും ശ്രേഷ്ഠതയും പ്രാപിക്കട്ടെ. അപ്രകാരം എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും നാം അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. സിറിയയിലുള്ള എല്ലാ സഭാമക്കളും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സഹോദരനായ കാതോലിക്കാബാവായ തിരുമേനിയെയും മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും സിറിയയിലേക്കു ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ആകമാനസഭ സന്തോഷിക്കാൻ ഇവർ അവിടെ വരണം. ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ദൈവം സഭയ്ക്ക് അഭിവൃദ്ധിയും ഉൽകൃഷ്ടതയും നൽകട്ടെ. ആയത് ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെയും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെയും സർവ്വ പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനയാൽ തന്നെ.”

ഈ പ്രസംഗത്തിനു മറുപടിയായി ഔഗേൻ കാതോലിക്കാബാവായ ചെൽ പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഭിന്നിച്ച സഭയെ പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ തിരുമേനി ഒന്നിപ്പിച്ച വസ്തുത മലങ്കരസഭ എക്കാലവും സ്മരിക്കും. പ. പത്രോസിന്റെ അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനവും മാർത്തോമ്മായുടെ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനവും രണ്ടാണെങ്കിലും ഒന്നു തന്നെയാണ്.”

8

കാതോലിക്കാ - മാർപ്പാപ്പാ സംഭാഷണം

1964 ഡിസംബറിൽ ബോംബെയിൽ നടന്ന ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനാണ് പ. പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പാ ഇന്ത്യയിൽ എത്തിയത്. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഇന്ത്യയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ തലവനും മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുദ്ധനുമായ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ കാതോലിക്കാബാവായെ നേരിട്ടു കാണണമെന്ന മാർപ്പാപ്പായുടെ ചിരാഭിലാഷം പൂർത്തിയായത്. ഈ സന്ദർശനത്തിനു കളമൊരുക്കിയതിൽ ഗണ്യമായ പങ്കു വഹിച്ചത് അങ്കമാലി ഭദ്രാസനാധിപനായ പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് (അന്നു ഫാ. കെ. പീലിപ്പോസ്) മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നു. മാർപ്പാപ്പായുടെ അഭിലാഷം നിറവേറ്റുന്നതിന് എൺപതോളം വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന പ. കാതോലിക്കാബാവായ ശാരീരികക്ഷീണങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു ബോംബെയിൽ പറന്നെത്തി.

1964 ഡിസംബർ മൂന്നാം തീയതി രാവിലെ 9 മണിക്കായിരുന്നു കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നത്. ബോംബെ ആർച്ച് ബിഷപ്പു കൂടിയായ ഇന്ത്യയുടെ പ്രഥമ കർദ്ദിനാൾ വലേറിയൻ ഗ്രാഷ്യസിന്റെ അരമനയിലെ വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു മുറിയായിരുന്നു സന്ദർശന രംഗം. അന്നു രാവിലെ ബോംബെ ബുഡ്ഹൗസ് കത്തീഡ്രലിലേക്കുള്ള വാഹന ഗതാഗതം കർശനമായി നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. കെ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ വസതിയിൽ എത്തി വിശ്രമിച്ചിരുന്ന പ. കാതോലിക്കാബാവായും ഫാ. കെ. പീലിപ്പോസും മറ്റും അവിടെ നിന്നാണ് വെണ്മേനിയ ഒരു കാനിൽ ബുഡ്ഹൗസ് ബിഷപ്പ്സ് പാലസിൽ കൃത്യസമയത്ത് എത്തിച്ചേർന്നത്.

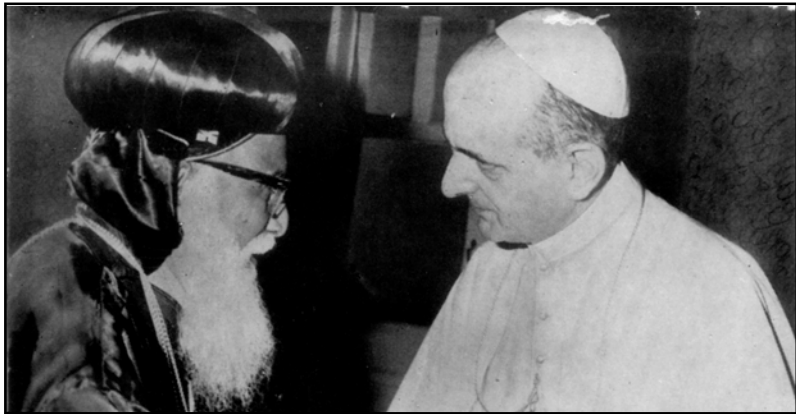
മാർപ്പാപ്പായുടെ സെക്രട്ടറിയും ഇന്ത്യയിലെ വത്തിക്കാൻ പ്രതിനിധിയും ചേർന്ന് പ. ബാവായെ കാനിന്റെ ഡോർ തുറന്ന് സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന് പ. ബാവായും ഫാ. കെ. പീലിപ്പോസും ലിഫ്റ്റിൽ, രണ്ടാംനിലയിലുള്ള മാർപ്പാപ്പായുടെ മുറിയിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടു.

അവിസ്മരണീയമായ അനർഘ നിമിഷങ്ങൾ. പ്രാചിയും പ്രതീചിയും തമ്മിൽ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. ഉത്തര ദക്ഷിണ ധ്രുവങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് സമ്മേളിക്കുന്നു. ആ ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്യോതിസ്സുകൾ ചൊരിഞ്ഞ പ്രഭാപുരം ആ മുറിയിൽ തളംകെട്ടി നിന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷമുള്ള രണ്ടു സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ആ കൂടിക്കാഴ്ച കൂടെനിന്നവരെയെല്ലാം കോരിത്ത

രിപ്പിച്ചു. വിനയത്തിന്റെയും താഴ്മയുടെയും കേദാരങ്ങളായ ഇരുവരും ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭൂതികളുടെ ഗിരിശൃംഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. അനേക വർഷങ്ങൾ തമ്മിൽ കാണാതിരുന്ന സഹോദരന്മാരുടെ സന്തോഷ നിർഭരമായ ഒരു പുനഃസമാഗമനം. തപോനിഷ്ഠമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതപ്രവാഹത്തിന്റെ ഒരു ഗംഗാ യമുനാ സംഗമം തന്നെ.

അവർ ഇടവും വലവും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. മാർപ്പാപ്പാ തന്നെ ബാവായെ താനിരുന്ന സോഫായിൽ പിടിച്ചിരുത്തി. പ. പത്രോസിന്റെയും പ. തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും സിംഹാസനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ സ്ഥാനവും സിംഹാസനവും അധികാരവും ഒന്നും പ്രശ്നമല്ല. സ്നേഹത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച സമത്വസുന്ദരമായ അന്തരീക്ഷം.

തന്റെ പ്രായവും ആരോഗ്യനിലയും ഒന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ ബോംബെയിൽ എത്തിയത് തമ്മിൽ കാണുന്നതിനുള്ള അവാച്യമായ സന്തോഷം കൊണ്ടാണെന്നു പ. ബാവാ അറിയിച്ചു. ക്രിസ്തീയ സുകൃതങ്ങളുടെ നിറകുടമായ മാർപ്പാപ്പായുടെ മുഖം ആത്മനിർവൃതിയുടെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും അത്യുന്നത മേഖലകളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. പരിപാവനമായ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അവർണ്ണനീയമായ ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിന്റെ അദ്യശ്യമായ വീചികൾ കമ്പിയില്ലാ കമ്പിയിലെന്നപോലെ ഇരുവരുടെയും ഹൃദയവിപഞ്ചികകളിൽ ആത്മനിർവൃതിയുടെ അനുരണനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മഹാ നഗരമായ ബോംബെ വരെ വന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം താൻ തൃപ്തനല്ലെന്നും പ. ബാവാ റോമിൽ എത്തി കുറച്ചുനാൾ തന്റെ മാനു്യാതിഥിയായി താമസിക്കണമെന്നും മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞു. കർദ്ദിനാൾ ഗ്രാഷ്യസും ഫാ. കെ.



പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവായും പ. പോൾ ആറാമനും

പീലിപ്പോസും മാത്രമാണ് ഈ ഹൃദയപ്പകർച്ചയ്ക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്.

ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ നീണ്ടുനിന്ന ആ സംഭാഷണത്തിനുശേഷം അന്നു കേന്ദ്രമന്ത്രിയും ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രശസ്ത അംഗവുമായിരുന്ന എ. എം. തോമസ്, മലയാള മനോരമയുടെ ന്യൂഡൽഹി പ്രതിനിധി വി. എം. മരങ്ങോലി മുതലായവർക്കും മാർപ്പാപ്പാ സന്ദർശനാനുവാദം നൽകി. മാർപ്പാപ്പായുടെ മനോഹരമായ ചിത്രത്താൽ മുഖമുദ്രയണിഞ്ഞിരുന്ന അന്നത്തെ മലയാള മനോരമയുടെ ഒരു പ്രതി മനോരമ പ്രതിനിധി മാർപ്പാപ്പായുടെ പാവനകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി പത്രത്തിൽ ഒന്നു നോക്കിയശേഷം അത് അടുത്തിരുന്ന കർദ്ദിനാൾ ഗ്രാഷ്യസിനെ ഏല്പിച്ചു. സന്ദർശകരെ ഫാ. കെ. പീലിപ്പോസാണു മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തത്.

പരിചയപ്പെടുത്തലിനുശേഷം പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ പ. മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു സമർപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നതും 433 വാക്കുകൾ അടങ്ങിയതുമായ സന്ദേശം ഫാ. പീലിപ്പോസ് വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചു. പ്രതിസന്ദേശമെന്ന നിലയിൽ 470 വാക്കുകൾ അടങ്ങിയ കത്ത് മാർപ്പാപ്പാ തന്നെ യാണു വായിച്ചത്. സൗഹൃദാഭിവാദനങ്ങൾ നിറഞ്ഞുനിന്ന ഇരുസന്ദേശങ്ങളിലും ഇന്ത്യയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അപ്പോസ്തോലിക സഭയാണെന്നുള്ള ചരിത്രവസ്തുത വളരെയധികം വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. കേരളം സന്ദർശിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവരെ നേരിട്ടു കാണുന്നതിനും മാർപ്പാപ്പാ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അപ്പോസ്തലന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച അതേ കാലയളവിൽത്തന്നെ ഇന്ത്യയ്ക്കും ആ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിൽ മാർപ്പാപ്പാ സന്തോഷിക്കുന്നതായി സന്ദേശത്തിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ. ബാവായെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ബാവാ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പുരാതന സഭയിലെ പ്രബുദ്ധരായ അംഗങ്ങളെയും അഭിവാദനം ചെയ്യുന്നതായും മാർപ്പാപ്പാ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇരു സന്ദേശങ്ങളിലും ഇന്ത്യയിലെ കത്തോലിക്കരും ഓർത്തഡോക്സുകാരും ഒരു ശുഭാവസരത്തിൽ അപ്പോസ്തലിക വിശ്വാസത്തിൽ കൂടുതൽ അടുക്കുമെന്ന് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അര മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന ആ അവിസ്മരണീയ 'ഉച്ചകോടി' സംഭാഷണം ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്രത്തിലെ "സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരു സായാഹ്ന"മായി എന്നും പരിലസിക്കും.

പ. ബാവായും പ. മാർപ്പാപ്പായും പരസ്പരം കൈമാറിയതും സ്നേഹ വായ്പ തുടിക്കുന്നതുമായ സന്ദേശങ്ങളുടെ ആത്മസത്ത തർജ്ജമയിലൂടെ ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതിരിക്കട്ടെ എന്നു കരുതി അവ അതേപടി ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:-

Greeting of H. H. the Catholicos Augen I to H. H. the Pope Paul VI

Holy Father in Christ,

We give glory to God, The Holy Trinity for His great mercy in making this meeting possible. This great land of India with its ancient history and tradition of great religious saints had extended its welcome to the Christian Church in the middle of the first century A. D. when St. Thomas one of the twelve disciples of Jesus Christ founded it. Through the centuries the Church has lived its life here as part of the life and history of India, for long it has been isolated from the main currents of Christian Church and its growth in the western world. However, it maintained its connection with Persia and the See of Antioch. At present Syrian Christians include Orthodox Syrians, Catholic Syrians, Anglican Syrians, and Marthoma Syrians. In spite of all these influences and other vicissitudes it is a matter of profound gratefulness to God that we have kept the faith once delivered to the saints. The ancient Catholicate of the East was revived here at the beginning of this century and my humble self is the fourth occupant of the throne since its establishment in India in 1912.

The Orthodox Syrian Church has been viewing with keen interest, the deliberations of the Second Vatican Council under the able leadership of both Pope John of blessed memory and Your Holiness. We had sent observers to the Council in response to Your Holiness' kind invitation. The Council has opened vistas of new hope and expectations in the minds of Christians all over the world about the union of the Christian Churches. *The Orthodox Church in India shares that hope and is united in prayer with Holiness in this great venture that the high priestly prayer of our Lord may be fulfilled in the way and time that the Holy Spirit wills.*

I may venture to express to your Holiness that the new spirit that Your Holiness and Your saintly predecessor have brought in, will inaugurate a new relationship of cordiality between our Churches. There have been painful instances of groups changing from one faith to another often without theological or doctrinal grounds which I believe have not contributed to the best in Christian witness.

In spite of my old age and present conditions of health I did not want to miss this great privilege of meeting Your Holiness and exchange fraternal greetings with You on this historical occasion of the first visit to our land by the primate of the See of Rome. Let us join to praise God for all his blessings throughout the ages and to pray Him for His inestimable blessings and guidance in the years to come.

Greeting of H. H. Pope Paul VI to H. H. the Catholicos Augen I

Your Holiness,

It is in a spirit of great joy that We greet you today. Our pilgrimage to the Congress which is meeting in this city of Bombay in order to renew Our devotion and fidelity to Our Lord and Saviour Jesus Christ receives new inspiration from the knowledge that you also have been able to come here to meet with us and exchange with Us a fraternal and Christian greeting.

How great a pleasure it would have been for Us to visit the state of Kerala and personally greet the flourishing Christian communities which are established there. Their traditions of Christian life and witness extend back to Apostolic times, and We rejoice in the fact that even as the message of love and reconciliation was being brought to Europe through Christ's Apostles, ambassadors of peace, it was also reaching out at the same time to embrace your own native land. It established deep roots, and from the beginning has contributed greatly to the spiritual and cultural life of India.

If the restricted nature of Our present pilgrimage makes it impossible for Us to make this visit at this time, We are comforted by the fact that, in the person of Your Holiness, We are able to salute the many thousands of Christians you represent. Even as We rejoice that so many Christians in this land glory in being heirs to the traditions of the Apostles, so also We face the reality that unhappily there do not exist the bonds of full communion among those whom the Lord calls to be of one heart and one soul (Act, 4. 32). The pain which this causes also spurs Us on to strive humbly but confidently for the reconciliation of all Christians in the unity of the one and only Church of Christ (Decr de Oecumenismo, n. 24). Fidelity to the faith preached by the Apostles and the Fathers as well as loyalty to the Apostolic charge which the Lord has laid upon Us make us understand that the way to full communion is a difficult one which offers an opportunity to the genuine charity of all Christians and to their patience is striving to carry out the inscrutable decrees of God.

As We salute Your Holiness and, in Your person, the venerable church

of which you are the pastor, We wish to express our desire and determination that Catholics also fully accept that opportunity.

God grant that the fraternal greeting we are exchanging now be the pledge of our common desire that, with the grace of God and according to the ways which He will determine, Catholics and Orthodox in India may one day arrive at that happy state which once characterized their apostolic forbears who, the sacred writer tells us, "continued steadfastly in the teaching of the Apostles and in the communion of the breaking of the bread and in the prayers" (Acts 2, 42).



ഔഗേൻ റമ്പാനും പിതാവ് അബ്രഹാം കത്തനാരും

9

എത്യോപ്യൻ സുന്നഹദോസ്

എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹെയ്ലി സെലാസിയുടെ പരിശ്രമഫലമായി 1965 ജനുവരിയിൽ എത്യോപ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ ആഡിസ് അബാബയിൽ ചേർന്ന പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവന്മാരുടെ സുന്നഹദോസിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവൻ എന്ന നിലയിൽ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായ്ക്കും സംബന്ധിക്കുന്നതിനു ഭാഗ്യമുണ്ടായി. സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ തലവനായ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ഇഗ്നാത്യോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയനും ഈ കോൺഫറൻസിൽ പങ്കെടുത്തു. മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ്, പൗലോസ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും, മാനേജർ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ഫാ. ടി. സി. ജേക്കബും, അഖിലലോക സഭാ കൗൺസിൽ അസോ. സെക്രട്ടറി ഫാ. പോൾ വർഗീസും (ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായാണ് ചക്രവർത്തി സമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടിയത്), എത്യോപ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന റവ. ഡോ. വി. സി. സാമുവൽ, റവ. ഡോ. കെ. സി. ജോസഫ് എന്നിവരും ആഡിസ് അബാബാ സമ്മേളനത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന ആശയം ആദ്യമായി പുറപ്പെടുവിച്ചത് കാലം ചെയ്ത പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ ആയിരുന്നു എന്ന് ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഭരണകാര്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രങ്ങളായ പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രായാധിക്യത്തെ വകവയ്ക്കാതെ പങ്കെടുത്ത പ. ഔഗേൻ ബാവായോട് എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയും മറ്റു സഭാതലവന്മാരും പ്രകടിപ്പിച്ച സ്നേഹാദരങ്ങൾ അവർണ്ണനീയമാണ്. സമ്മേളനാനന്തരം പ. അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് സിറിയയിലെ പ്രധാന സഭാകേന്ദ്രങ്ങളും വിശുദ്ധ നാടുകളും ഒരിക്കൽക്കൂടി സന്ദർശിക്കുന്നതിനും കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു സാധിച്ചു.

എൺപതു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞ പ. ഔഗേൻ ബാവായും മറ്റും ജനുവരി 11-ാം തീയതി കൊച്ചിയിൽ നിന്നു വിമാനമാർഗ്ഗം ബോംബെ - കറാച്ചി - ഏഡൻ വഴി എത്യോപ്യയിലെ അസ്മാറയിലേക്കു പോയി. അവിടത്തെ ഗവർണ്ണർ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ പ. ബാവാ അന്നുരാത്രി താമസിച്ചു. അതി

ശക്തമായ ശൈത്യം അനുഭവപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് കാതോലിക്കാ ബാവായും മാനേജരച്ചനും മറ്റും അന്നുരാത്രി തന്നെ ഇഹലോകവാസം വേടിയുമോ എന്നു പോലും ഭയപ്പെട്ടുപോയി. പിറ്റേ ദിവസം ആഡിസ് അബാബയിലേക്കുള്ള വിമാനയാത്ര തുടർന്നു. ആ വിമാനത്തിൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസും സിറിയയിലെ രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും രണ്ടു റമ്പാന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാന്മാരും ബാവമാരും പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്തു സ്വീകരിച്ചു.

വിമാനം ആഡിസ് അബാബാ താവളത്തിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ചക്രവർത്തിയും എത്യോപ്യൻ സഭയിലെ ആക്ടിംഗ് പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന ആബൂനാ തെയോഫിലോസും പതിനഞ്ചിലധികം മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ചേർന്നാണ് പാത്രിയർക്കീസിനെയും കാതോലിക്കായെയും കൈമുത്തി സ്വീകരിച്ചത്. തുടർന്ന് ആബൂനാ മാർ തെയോഫിലോസ് ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിനുശേഷം പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കായും സമുചിതമായി മറുപടി പറഞ്ഞു. സഭാ തലവന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന ഒരു കൊട്ടാരത്തിലാണ് കാതോലിക്കാ ബാവായും താമസിച്ചിരുന്നത്. അന്നു വൈകിട്ട് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും കാതോലിക്കാ ബാവായും ചക്രവർത്തിയെ സന്ദർശിച്ച് സംഭാഷണം നടത്തി. എൺപത്തിഒന്നു വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന ഔഗേൻ ബാവാ സമ്മേളനത്തിൽ ധൈര്യപൂർവ്വം എത്തിച്ചേർന്നതിൽ ചക്രവർത്തി കൂടുതൽ സന്തോഷിച്ചും ആശ്ചര്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. പുരാതനമായ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അദിതീയമായ സ്ഥാനമാണ് ബാവായുടെ സന്ദർശനം മൂലം അവിടെയും ലഭിച്ചു.



പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ പ. യാക്കോബ് തൂതീയൻ പാത്രിയർക്കീസും ഹെയ്ലി സെലാസി ചക്രവർത്തിയും ചേർന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നു.

ത്.

ആഡിസ് അബാബ സമ്മേളനം ജനുവരി 15 നു ആരംഭിച്ചു. അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ്, അർമ്മീനിയൻ സുപ്രീം കാതോലിക്കോസ് വസ്കൻ, ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, സിലിഷ്യൻ കാതോലിക്കാ കോറിൻ, ആബൂനാ തെയോഫിലോസ് എന്നിവർ അദ്ധ്യക്ഷവേദിയിൽ ഹെയ്ലി സെലാസി ചക്രവർത്തിയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി ഇരുന്നു. ചക്രവർത്തിയാണ് സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും, വസ്കൻ കാതോലിക്കായും പ്രസംഗിച്ചു.

അർമീനിയൻ സഭയുടെ പ്രാതിനിധ്യം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ തർക്കത്തെ തുടർന്ന് വൈകിട്ടും പിറ്റേദിവസവും സമ്മേളനം നടന്നില്ല. 18 -നു സമ്മേളനം പുനരാരംഭിക്കുകയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പല സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങളും കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. എത്യോപ്യയിലെ സന്ദർശന പരിപാടികൾക്കു ശേഷം ജനുവരി 25 -ാം തീയതി കെയ്റോയിലേക്ക് കാതോലിക്കാ ബാവായും മറ്റും പറന്നു. അവിടെ എത്തിയ ശേഷം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ദമസ്കോസിലേക്കു പോകുകയും കാതോലിക്കാ ബാവായും മറ്റും കോപ്റ്റിക് സഭയുടെ അതിഥികളായി പല പള്ളികളും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടു ദിവസത്തെ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം കാതോലിക്കാ ബാവായും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരും യറൂശലേമിലേക്കു പോയി. വിശുദ്ധ നാടുകളിലെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ ഒരവസരം കൂടി ലഭിച്ചു.

ബേയ്റൂട്ട്, കോറിൻ കാതോലിക്കായുടെ ആസ്ഥാനമായ ആന്റേലിയാസ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം ഫെബ്രുവരി 3 -ാം തീയതി അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനമായ ദമാസ്കസിലേക്കു പോയി. പാത്രിയർക്കാ അരമനകവാടത്തിൽവെച്ച് കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായെ കണ്ടപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷം ആലിംഗനം ചെയ്തു സ്വീകരിച്ചു.

‘മലങ്കരസഭയിലെ സമാധാനം സുഭദ്രമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുവോ’ എന്നു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ആകാംക്ഷാപൂർവ്വം എല്ലാവരോടും ആരാധകയുണ്ടായി. രണ്ടു ബാവമാരും സിംഹാസന വ്യത്യാസമെന്യേ ഒന്നിച്ചിരുന്നു കുശലപ്രശ്നം ചെയ്തു.

അവിടുത്തെ സന്ദർശന പരിപാടികൾക്കുശേഷം കാതോലിക്കാ ബാവാ ഹോംസും, ആലപ്പോയും, ഹെസക്കായും, ദെറിക്കും മറ്റും സന്ദർശിച്ചു പല സ്വീകരണങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു. പിന്നീട് കാതോലിക്കാ ബാവാ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മൂസൽ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി.

10 മാർത്തോമ്മായുടെ തിരുശേഷിപ്പ്

മൂസൽ സന്ദർശനാർത്ഥം ഔഗേൻ ബാവായും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും തീവണ്ടി മാർഗ്ഗം മൂസൽ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയപ്പോൾ മൂസലിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ സേവേറിയോസ് സക്കായിയും മറ്റും അവർക്കു ഹൃദ്യമായ ഒരു വരവേൽപാണു നൽകിയത്. അവരുടെ സ്വീകരണ ഘോഷയാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം പഴക്കമേറിയ മൂസൽ മെത്രാസന അരമനയായിരുന്നു.

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിലാണ് ഈ പള്ളി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പള്ളിയുടെ ഒരു ഭിത്തിക്ക് സംഭവിച്ച കേടുപോക്കുന്നതിനായി ആ ഭിത്തി പൊളിച്ച അവസരത്തിലാണ് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് കണ്ടുകിട്ടിയത്. ഒരു മാർബിൾ പേടകത്തിൽ അത് ഭംഗിയായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. “ഇന്ത്യയിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ച മാർത്തോമ്മായുടെ തിരുശേഷിപ്പ്” എന്നു പഴയ എസ്ത്രൻഗേലാ അക്ഷരത്തിൽ അതിന്മേൽ എഴുതിയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സുവിശേഷം അറിയിച്ചു എന്നുള്ളതിന് ഒരു സാക്ഷ്യമായും അതിലുപരി അപ്പോസ്തലന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം മലങ്കരസഭയിൽ ദീർഘകാലമായി നിലവിലിരുന്ന ഭിന്നത അവസാനിപ്പിച്ചു സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിച്ചതിന് പാത്രിയർക്കീസിനു ലഭിച്ച ഒരു ദിവ്യസമ്മാനമായും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഈ തിരുശേഷിപ്പിനെ പരിഗണിച്ചു. മഹത്തായ ഈ ‘സുവിശേഷം’ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഇന്ത്യൻസഭയെ കേബിൾമാർഗ്ഗം അറിയിച്ചു.

ആദ്യകാലത്ത് ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് എഡേസ്സായിലേക്കാണ് മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് കൊണ്ടുപോയത്. ആ പുണ്യവസ്തു 394-ൽ ഉറഹായിലെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. അത് ഒരു കർക്കടകം (ജൂലൈ) മൂന്നാം തീയതിയാണ്. ആ ദിവസം മാർത്തോമ്മായുടെ ഓർമ്മ (ദുക്റോനോ) ആയി കൊണ്ടാടുവാൻ സഭ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ തിരുശേഷിപ്പിന്റെ അംശങ്ങൾ പിന്നീട് പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും കൊണ്ടുപോയി എന്നാണു ചരിത്രം. കാലക്രമത്തിൽ ഉറഹാ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ കബറിടസ്ഥലമായും കാതോലിക്കാമാരുടെ ആസ്ഥാനമായും തീർന്നു. കാതോലിക്കാ ആസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാനചലനത്തോടൊപ്പം ആ തിരുശേഷിപ്പുകളും മാറ്റപ്പെട്ടതായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

മൂസൽ സെന്റ് തോമസ് പള്ളിയിൽ ഔഗേൻ ബാവാ വിശുദ്ധ

കുർബാന അർപ്പിച്ചു. കുർബാന മദ്ധ്യേ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പള്ളിയിൽ എത്തുകയും മാർബിൾ പേടകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് അതു വെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് ആഘോഷപൂർവ്വം കൊണ്ടുവന്ന് വിശുദ്ധ മദ്ബഹായിൽ പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന മനോഹരമായ ഒരു പീഠത്തിൽ വയ്ക്കുകയും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനയും ധൂപാരാധനയും കഴിഞ്ഞ് ഒരു ചെറു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി കാതോലിക്കാ ബാവായെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഔഗേൻ ബാവാ ആദരപൂർവ്വം അത് ഏറ്റുവാങ്ങുകയും തിരുശേഷിപ്പ് നൽകിയതിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായോടും സക്കായി മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും കൂതലുത്ത പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അനന്തരം ബാവാമാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും റമ്പാച്ചന്മാരും പട്ടക്കാവും ശുശ്രൂഷകരും തിരുശേഷിപ്പും വഹിച്ചുകൊണ്ടും പള്ളിയകത്തു പ്രത്യേക ഗീതങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു സ്തോത്ര പ്രദക്ഷിണം നടത്തുകയും തുടർന്ന് വി. കുർബാന പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തിരുശേഷിപ്പാണ് ഇന്ന് കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന ചാപ്പലിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ബാഗ്ദാദ്, ബസ്രാ, ബഹ്റീൻ, ഖത്തർ, ഡോഹ എന്നിവിടങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു മലയാളികളായ മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളുടെ സ്വീകരണ സൽക്കാരങ്ങളിൽ ഔഗേൻ ബാവാ പങ്കെടുത്തു. തുടർന്ന് ബോംബെ വഴി കോട്ടയത്ത് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ബാവായ്ക്കും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പിനും ലഭിച്ച ഭക്തിനിർഭരമായ സ്വീകരണം അവർണ്ണനീയമാണ് (മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് നൽകിയ പാത്രിയർക്കീസാണ് അഞ്ചു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാർത്തോമ്മായുടെ പട്ടം രേഖാമൂലം ‘ഉറിയെടുത്തത്.’ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ പാപം). വിശുദ്ധനാടുകളിലെ തന്റെ അവസാനത്തെ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം ഭാഗ്യവാനായ ഔഗേൻ ബാവാ 1965 മാർച്ച് 9 -ാം തീയതി രാത്രി കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ സസുഖം തിരിച്ചെത്തി.

11

ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം

മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്കാ ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവ 1964 ജനുവരി 3 -ാം തീയതി കാലം ചെയ്തതിനാൽ 1962 മെയ് 17 -ാം തീയതി മലങ്കര അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ചാർജെടുത്തു. അന്ന് എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽവെച്ച് മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെയ്ത ചരമ പ്രസംഗത്തിൽ “ന്യായത്തിനും സത്യത്തിനും പ്രമാണത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടി നിലനിന്ന കാലംചെയ്ത തിരുമേനിയുടെ കാലടികൾ വിശ്വാസസ്ഥിരതയോടുകൂടി പിന്തുടരുമെന്നു” പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. ആ സത്യപ്രതിജ്ഞ അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിൽ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തു.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ചാർജെടുത്ത് മലങ്കരസഭയിലെ വൈകാരിക ഐക്യം പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും സമ്പൂർണ്ണ സമാധാനത്തിനുള്ള വിലങ്ങുതടികൾ നീക്കുന്നതിനും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ ഹുദായ കാനോനിലെ വ്യവസ്ഥയെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷണിക്കുന്നതിനും കാതോലിക്കാവാഴ്ചയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നതിനും മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണ വേളയിൽ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് കാതോലിക്കായെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അതെല്ലാം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് 1958 -ലെ പരസ്പര സ്വീകരണത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലായിരിക്കണം മലങ്കര സുന്നഹദോസ് കേസുകൾക്ക് അന്തിമവിരാമം ഇടുന്നതിനും സമാധാനത്തിനു സമ്പൂർണ്ണഭദ്രത ലഭിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ ക്ഷണിച്ചതെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. മലങ്കര സുന്നഹദോസിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും മൂന്നു മെത്രന്മാരും മലങ്കരയിൽ എത്തുമെന്ന് 1964 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഉറപ്പായി. എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസ് വരാതിരിക്കുന്നതിനും ചില തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ ചില പ്രമാണികൾ ശ്രമിച്ചുവെന്നും അത് പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും പിന്നീട് വ്യക്തമായി.

മലങ്കരസഭയുടെ ചെലവിൽ ഇന്ത്യയിൽ എത്തിയ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും മെത്രന്മാരും ന്യൂഡൽഹിയിൽവെച്ച് രാഷ്ട്രപതി ഡോ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണനെ സന്ദർശിക്കുകയും കേരളത്തിൽ എത്തി ഒട്ടധികം സ്വീകരണ സല്ക്കാരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു മുമ്പ് കാതോലിക്കോസിന്റെ അധികാരസീമ

യിൽപ്പെട്ട കുവൈറ്റ് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിന്മേലുള്ള അവകാശം പാത്രിയർക്കീസിനെ പിണക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മലങ്കര സുന്നഹദോസ് ഉപേക്ഷിച്ച കാര്യം വളരെ വൈകി മാത്രമേ സഭാംഗങ്ങൾ അറിഞ്ഞുള്ളൂ. അവിടുത്തെ സമ്പന്നരായ മലയാളികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനുള്ള സംവിധാനം തുടരുമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. പ്രായോഗിക തലത്തിൽ ഈ തീരുമാനത്തിന് അതേഴുതിയ കടലാസിന്റെ വില പോലുമില്ലെന്നാണ് അനുഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചത്. മലങ്കര സുന്നഹദോസംഗങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി നടന്ന കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. ഈ ചടങ്ങിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും ശീമയിൽ നിന്നുവന്ന മെത്രന്മാരും മാത്രമേ സംബന്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂവെന്ന് കാണിക്കാൻ ചില തല്പരകക്ഷികൾ ഫോട്ടോ വെട്ടി ബ്ലോക്കുണ്ടാക്കി പരസ്യപ്പെടുത്തിയത് ക്രൈസ്തവർ എന്ന നിലയിലുള്ള അവരുടെ അധഃപതനത്തിന്റെ ഒരു അടയാളമായി മാത്രം അവശേഷിക്കും. കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം നേരിട്ടുകണ്ട് സന്തോഷിച്ച അനേകായിരം സഭാംഗങ്ങൾ ഇന്നും തെക്കും വടക്കും ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. ക്യാമറ കള്ളം പറഞ്ഞാലും കണ്ണുകൾ അടയ്ക്കാനാവില്ലല്ലോ. കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണത്തോടെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇരുവിഭാഗങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായും ഒന്നായി. കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം സഭ മുഴുവന്റേതുമായി. ഇവിടെ 1912 -ൽ സ്ഥാപിച്ച കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസും പിൻഗാമികളും അംഗീകരിച്ചില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഇവിടെ വാണിരുന്ന കാതോലിക്കാമാരും അവരെ അനുസരിച്ചവരും അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസുമാരെയും അംഗീകരിച്ചില്ല. ഈ പരസ്പര എതിർപ്പ് എന്ന നേക്കുമായി മാറി എന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭ ഒട്ടുക്ക് അംഗീകരിക്കുന്ന പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും കാതോലിക്കാ ബാവായും ഉണ്ടായതിനാൽ സഭയിലെ “ഞങ്ങളും” “നിങ്ങളും” അപ്രത്യക്ഷമായി. 1958 -ൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ സമാധാന കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ അത് അതേപടി അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചവരും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ കാതോലിക്കായുടെ അനുയായികളായി മാറിപ്പോയിരിക്കണം.

“മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സമാധാനം നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കണം. അതായിരിക്കും എനിക്ക് നല്കാവുന്ന നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും അഭികാമ്യമായ പാരിതോഷികം. സർവ്വോപരി വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുകയും വേണം. മലങ്കരസഭയിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന കലഹത്തെപ്പറ്റി ഇനിയും ചിന്തിക്കുകയോ അതേച്ചൊല്ലി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു വഴക്കുണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സഭയ്ക്കോ സഭയിൽ

ആർക്കെങ്കിലുമോ യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു വഴക്കുകൾ കുത്തിപ്പൊക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കുണ്ടായ അനുഭവം - ഉപ്പുതുണായിത്തീർന്ന അനുഭവം - ഉണ്ടാകും.” കോട്ടയം സിംഹാസനപ്പള്ളിയിൽ പാത്രിയർക്കീസ്ബാവ ചെ്ത പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണിത്. സഭാ സമാധാനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പഴയ കാര്യങ്ങളിലേക്കും മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള അസുഖങ്ങളിലേക്കും കേസ്സുകളിലേക്കും പരസ്പരം ചെയ്തിട്ടുള്ള ദ്രോഹങ്ങളിലേക്കും കണ്ണോടിക്കുമ്പോൾ പിന്നെയും വിരുദ്ധതയിലേക്കും അസുഖങ്ങളിലേക്കും പോകാനേ മനുഷ്യനു തോന്നുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ കാര്യം അനുസ്മരിപ്പിച്ചത് വളരെ നന്നായി. എന്നിട്ടും “ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയായി” ചിലർ സഭയിൽ തലയുയർത്തി എന്നത് നിർഭാഗ്യകരമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ.

ഔഗേൻ ബാവായ്ക്ക് ഭാരമേറിയ ചുമതലകളാണു വഹിക്കേണ്ടിവന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമികൾക്ക് ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആദരിച്ചുമാത്രം പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ വിഭിന്ന ചിന്താഗതികളിൽ തഴമ്പിച്ച രണ്ടു കൂട്ടരുടെ വൈകാരിക ഐക്യം സാധിക്കുന്ന കാര്യം ശ്രമസാധ്യമായ ഒന്നായിരുന്നു. ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാതെ വിടണം. എല്ലാസത്യങ്ങളും പറയരുത്. പെരുമാറ്റത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും എല്ലാം വളരെ സൂക്ഷിച്ചു നീങ്ങേണ്ട ചുമതലയാണ് എൺപതോടടുത്ത പുതിയ കാതോലിക്കായുടെ ചുമലിൽ കയറിയത്. മുളളുകൾ നിറഞ്ഞ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് മുളളുകളുടെ ഒരു കിടക്കതന്നെയായിരുന്നു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും എന്നു പറയാം. മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ശാശ്വത സമാധാനം മൂലം സഭ സൃഷ്ടിപരമായ രംഗങ്ങളിൽക്കൂടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടെ എന്ന ശുഭാശംസകളോടെയാണു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ മലങ്കര വിട്ടത്. അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അന്യനും തുടരുന്നതിനുള്ള അന്തരീക്ഷം സംജാതമായിരുന്നു.

ഔഗേൻ കാതോലിക്കാബാവ ചുമതല ഏല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സഭയുടെ പ്ലാനിംഗ് കമ്മിറ്റി രൂപം നല്കിയ പരിപാടികൾ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതര ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുമായുള്ള ബന്ധം മെച്ചപ്പെട്ടുവന്നു. 1963 ജൂലൈ മാസത്തിൽ അലക്സിസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേക കനകജൂബിലിയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ റഷ്യൻ സഭയുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു മോസ്കോയും മറ്റും സന്ദർശിച്ചു. കാതോലിക്കേറ്റ് സെൻട്രൽ ഓഫീസ് ആധുനിക നിലയിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന് സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനം

എടുത്തു. എം. ഡി. സെമിനാരി വളപ്പിൽ കൂടുതൽ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. മലങ്കരസഭാ ഭരണത്തിന് ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പൽ കൗൺസിൽ 1963 സെപ്തംബറിൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്കായുടെ കാലശേഷം ഭരണഭാരമേറ്റ ഔഗേൻ ബാവായ്ക്ക് പല പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ സഭാനൗക ശാന്തമായ സാഗരത്തിലൂടെയാണു നീങ്ങിയത്. കേസ്സും കക്ഷിവാഴക്കും തീർന്നു. മുമ്പു രണ്ടു കക്ഷികളായി നിന്നവർ ഒരുമിച്ച് ആരാധന നടത്തി. ചില വൈദികർ മുമ്പു കയറിയിട്ടില്ലാത്ത ദേവാലയങ്ങളിൽ സന്തോഷപൂർവ്വം ബലി അർപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ സഭ വൈകാരിക ഐക്യത്തിലേക്കും പുരോഗതിയിലേക്കും നീങ്ങി.

സഭാ ഭരണഘടനയിൽ ആവശ്യമായി വരാവുന്ന ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിന് കാതോലിക്കാ ബാവ ഒരു റൂൾ കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിച്ചു. സഭയുടെ പുരോഗതിയെ മുൻനിർത്തി പുതുതായി ഏതാനും മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് നവംബർ 20 നു തീരുമാനിച്ചു. അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭേന്ദ്രങ്ങൾ സമാജം പ്രസിഡണ്ടായും കണിയാംപറമ്പിൽ കുര്യൻ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായെ സമാജം ഡയറക്ടർ ജനറലായും ഫാ. കെ. ഡേവിഡിനെ പബ്ലിക്കേഷൻ ഓഫീസറായും സുന്നഹദോസ് തെരഞ്ഞെടുത്തു.

1965 ജനുവരി ആദ്യം എത്യോപ്യയിലെ ആഡിസ് അബാബയിൽ നടന്ന പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ സുന്നഹദോസിൽ ഔഗേൻ ബാവ, പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായോടൊപ്പം സംബന്ധിക്കുകയും തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് സിറിയയിലെ പള്ളികളും വിശുദ്ധനാടുകളും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തെ ജീവിത സ്മരണകൾ പുതുക്കി. മാർത്തോമ്മായുടെ തിരുശേഷിപ്പും ഈ യാത്രയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ നല്കി. ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി ഒരു ബി.ഡി. കോളജായി ഉയർത്തിയത് 1965 ഫെബ്രുവരി ഒന്നു മുതലാണെന്നുള്ളത് വൈദിക സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്ന ഔഗേൻ ബാവായ്ക്ക് കൂടുതൽ സന്തോഷത്തിനു വകനല്കി. കാതോലിക്കാദിനും സഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി സഭ മുഴുവൻ ആചരിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനായി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. സഭവകയായി മെഡിക്കൽമിഷൻ പ്രവർത്തനം ഉടനെ ആരംഭിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ നടപടികളും സ്വീകരിച്ചു. ഓഗസ്റ്റ് 27 -ാം തീയതി പഴയസെമിനാരിയിൽ ഔഗേൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും പ്ലാനിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും

ടെയും സുന്നഹദോസിന്റെയും സംയുക്ത യോഗത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പുരോഗതി മുൻനിർത്തി പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ മുമ്പോട്ടുവെച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാം സുന്നഹദോസ് സ്വീകരിച്ചതായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഒക്ടോബർ 5 -നു മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി കൂടി. ഡിസംബർ 28 -നു അസോസിയേഷൻ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു. അസോസിയേഷൻ കൂടി ഫാ. എൻ. എ. യോഹന്നാൻ മല്പാൻ, ഫാ. കെ. പീലിപ്പോസ്, ഫാ. ടി. പോൾ വറുഗീസ്, ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്, സി. റ്റി. തോമസ് റമ്പാൻ എന്നിവരെ ഐക്യകണ്ഠേന തെരഞ്ഞെടുത്തു. വൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനം രാജി വെച്ച മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർക്കു പകരം ടി. എസ്. ഏബ്രഹാം കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

പഴയ സെമിനാരിയുടെ 150 വർഷം തികയുന്നത് സംബന്ധിച്ച ജൂബിലി ഡിസംബർ അവസാനം കൊണ്ടാടി. പ്രാരംഭ സമ്മേളനത്തിൽ മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽകൂടിയായ കാതോലിക്കാബാവ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുകയും കേരള ഗവർണ്ണർ ഏ. പി. ജയിൻ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. തുടർന്നാണ് എത്യോപ്യൻ സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുക്കാൻ കാതോലിക്കാബാവ പോയത്.

നോമ്പാചരണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഒട്ടും കുറയ്ക്കാതെ ലാഘവം വരുത്തിയതാണ് ഔഗേൻ ബാവായുടെ കാലത്തെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പരിഷ്കാരം. അപ്രേം പ്രഥമൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നോമ്പ് പരിഷ്കരണത്തോട് എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ച കാതോലിക്കാ പക്ഷം സഭാ സമാധാനത്തെ തുടർ നുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് നോമ്പ് പരിഷ്കാരത്തിന് അംഗീകാരം നൽകിയത്. മൂന്നു നോമ്പും, കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയും, വലിയ നോമ്പിലെ ബുധനാഴ്ച, വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസങ്ങളും ഒഴിച്ചാൽ പാലും ക്ഷീരോല്പന്നങ്ങളും മത്സ്യവും ഉപയോഗിക്കാം. ദിവസങ്ങളുടെ സംഖ്യയിൽ മാറ്റമില്ല. ഇതാണു നോമ്പു സംബന്ധിച്ച ലാഘവത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

മാർ ഏലിയാ ചാപ്പൽ മേലിൽ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ കത്തീഡ്രൽ ആയിരിക്കുമെന്ന് 1966 മാർച്ച് ഒടുവിൽ പ. ബാവാ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി സെക്രട്ടറിയായി മാർച്ച് 24-ാം തീയതി പി. സി. ഏബ്രഹാം പടിഞ്ഞാറേക്കര തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അതുവരെ ഇ. ജെ. ജോസഫ് ആയിരുന്നു ഈ മഹനീയ സ്ഥാനം പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ വഹിച്ചിരുന്നത്.

അഞ്ചു പേരെ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി തെരഞ്ഞെടുത്തു എങ്കിലും മൂന്നു പേർക്കു മാത്രമേ മേല്പട്ട സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന തീരുമാനം

സഭയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം പ്രതിഷേധ ശബ്ദം ഉയർത്തി. സിനഡിലെ ചില അംഗങ്ങളുടെ നിലപാടിനോട് എതിർത്തു നിലക്കാൻ മാർ ഔഗേൻ ബാവാ മുതിരാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചത്. ചെറായി, മണർകാട് പള്ളികളിലെ കേന്ദ്രങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു സാധിച്ചു. ഒരാഴ്ച മണർകാട്ടു പള്ളിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടാണ് കേന്ദ്രങ്ങൾ രാജിയാക്കിയത്. ശാരീരിക ക്ഷീണം മൂലം പുതുപ്പള്ളിയിലും കുന്നങ്കുളത്തും എത്തി സമാധാന ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ ബാവായ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

അന്ത്യോക്യാ - മലങ്കരസഭാ ബന്ധം മെച്ചപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് അപ്രേം ആബുദി റമ്പാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മലങ്കരയിൽനിന്ന് ഒരു തീർത്ഥാടക സംഘം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെയും സിറിയയിലെ പല പള്ളികളും വിശുദ്ധ നാടുകളും സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. 1966 ഓഗസ്റ്റ് 24 -ാം തീയതി കോലഞ്ചേരിയിൽ വച്ച് ഔഗേൻ ബാവായാൽ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസും, തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസും, പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസും മെത്രാന്മാരായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. സഭയുടെ വികസനത്തിന്റെ ലക്ഷണം എന്നാണ് ഈ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തെ പാത്രിയർക്കീസ്ബാവ അന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. തുടർന്ന് യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു മലബാർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും ചുമതല മാർ ഔഗേൻ ബാവാ നൽകി. കൊല്ലം ഇടവകയുടെ മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഓഗസ്റ്റ് 6 -ാം തീയതിയും അങ്കമാലി ഭദ്രാസനാധിപൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നവംബർ 6 -ാം തീയതിയും കാലം ചെയ്തത് മാർ ഔഗേൻ ബാവായെ ദുഃഖാർത്തനാക്കി. എന്നാൽ 1967 ഒടുവിൽ പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളിയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിച്ചതും ചെറിയപള്ളി പൂട്ടി യേശുക്കത്തനാർ താക്കോൽ പി. സി. ഏബ്രഹാമിനെ ഏല്പിച്ചതും ബാവായെ വളരെയധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചു. മൂറോൻ കുദാശ 1967 ഡിസംബർ 21 -ാം തീയതി പഴയ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് ഔഗേൻ ബാവാ നിർവ്വഹിച്ചു.

ശാരീരികമായ ക്ഷീണത്തെ മുൻനിർത്തി 1970 ഡിസംബർ 31 -ാം തീയതി കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും അവിടെ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്ന മലങ്കരസഭയിലെ എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മുവായിരം പള്ളിപ്രതിപുരുഷന്മാരും ഏകകണ്ഠമായി എല്ലാവിധത്തിലും യോഗ്യനായ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസിനെ ഔഗേൻ ബാവായുടെ പിൻഗാമിയായി തെരഞ്ഞെടുത്ത

പ്പോൾ ബാബായുടെ ചുമതലാഭാരം ഏറെക്കുറെ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായത്.

അന്നത്തെ അസോസിയേഷനിൽ ഔഗേൻ ബാവാ ചെയ്ത ഉപക്രമപ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “കാതോലിക്കായുടെ പിൻഗാമിയുടെ കാര്യത്തിൽ ദൈവനടത്തിപ്പ് കിട്ടാനായി മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പരുമല പുണ്യവാളന്റെ സന്നിധിയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഒരാൾ ഒഴികെ ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം ത്യാഗബുദ്ധിയോടുകൂടി പിന്മാറി. അദ്ദേഹവും പിന്മാറിയിരുന്നെങ്കിൽ കാര്യം നടക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഇത് അനുഗ്രഹകരവും സന്തോഷകരവുമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. ദൈവത്തിനു സ്തുതി.

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെയും ഏകകണ്ഠമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. സഭയോടുള്ള സ്നേഹവും വിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള ആദരവും എല്ലാവരും പ്രകടിപ്പിച്ചതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

നിങ്ങൾ സഭയെ രക്ഷിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പാകെ മാതൃകാപരമായി സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയോടുകൂടി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യണം. സഭയുടെ ചിട്ടകൾ അനുസരിച്ച് നീങ്ങണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളും രാജ്യവും, സഭയും വിജയിക്കും. നിങ്ങൾ സഭയുടെ സംരക്ഷകരാണ്. നിങ്ങളുടെ അപമാനവും ബഹുമാനവും സഭയുടെ അപമാനവും ബഹുമാനവുമാണ്. നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തോടും സന്തോഷത്തോടും പ്രവർത്തിച്ച് സഭയ്ക്ക് മഹിമ കൈവരുത്തണം.”

നിർഭാഗ്യവശാൽ സഭാമണ്ഡലത്തിൽ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ ചിലർ സൃഷ്ടിച്ച കാര്യങ്ങൾ നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ചിലരുടെ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങളാണ് സഭയെ കലക്കിയതെന്ന് ഔഗേൻ ബാവാ പലവുരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതീവ ഭക്തനും ശാന്തനുമായിരുന്ന ബാബായെ സഭയിലെ അസ്വസ്ഥതകൾ വേദനിപ്പിച്ചു. മാർത്തോമ്മായുടെ പൗരോഹിത്യവും സിംഹാസനവും ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വിമർശനവിധേയമായപ്പോൾ ഔഗേൻ ബാവാ സ്വീകരിച്ച ഉറച്ച നിലപാടുകൊണ്ടുമാത്രം അദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയിലെ ശക്തനായ ഒരു കാതോലിക്കാ എന്ന പേര് ചരിത്രത്തിൽ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബാബായെ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഒരിക്കൽ സന്ദർഭവശാൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ “അദ്ദേഹം മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായെപ്പോലും മുടക്കുമെന്നാണു തോന്നുന്നതെന്ന്” ബാവാ പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. സഭയുടെ നില നില്പിനെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു രക്തസാക്ഷിയാകാൻപോലും ബാവാ മടികാണിച്ചില്ലെന്നുള്ളതാണു സത്യം.

12

പുരോഗതിയും വിലങ്ങുതടികളും

ഔഗേൻ ബാബായുടെ ഭരണകാലത്ത് മലങ്കര സഭയിലുണ്ടായ സമാധാനത്തെത്തുടർന്ന് സഭ പല രംഗങ്ങളിലും പുരോഗമിച്ചു. കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി, വൈദിക കോളജ്, സ്റ്റുഡന്റ് സെന്ററുകൾ, പുതിയ കോളജുകൾ, ഹൈസ്കൂളുകൾ, അനാഥ മന്ദിരങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം സഭാ സമാധാനത്തിന്റെ സന്തതികളാണ്.

എന്നാൽ അങ്കമാലി തുടങ്ങിയ ചില ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ചില പട്ടക്കാരും നേതൃമോഹികളായ ചില പ്രമാണികളും മനുപൂർവ്വം ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ആരും ഇതുവരെയും നിർവ്വചിച്ചിട്ടില്ലാത്ത “അന്ത്യോക്യാ വിശ്വാസ”ത്തിന്റെ പേരിൽ സാധാരണക്കാരായ സഭാംഗങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനും നീക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തെറ്റായ പ്രചാരണങ്ങൾ വഴി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനും അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാർ കത്തിക്കുന്നതിനും ഇവർ തയ്യാറായി. അക്രൈസ്തവർ പോലും ചെയ്യാൻ അറയ്ക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് ദുരഭിമാന തിമിരം ബാധിച്ച അങ്കമാലിയിലെ ചില പ്രമാണികൾ ചെയ്തതെന്ന് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തും.

സ്വാർത്ഥമോഹികളായ ഒരു വിഭാഗമാണ് സഭയുടെ സമാധാനം നശിപ്പിക്കുന്നതെന്നും ദൈവം അവരോടു ക്ഷമിക്കട്ടെ എന്നുമുള്ള ചിന്തയായിരുന്നു പ. കാതോലിക്കാ ബാബായെ ഭരിച്ചത്. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും മർദ്ദനവും ഏറ്റ പ. ഔഗേൻ ബാബായെ “ക്രൂശിച്ച” ശേഷം വീണ്ടും വിലാപ്തരത്തു കുത്തിയവരാണ് അങ്കമാലിയിലെ ചില പ്രമാണികളെന്നു ലോകമെങ്ങും മനസ്സിലാക്കി.

ഭിന്നിച്ചുനിന്ന സഭയെ ഒന്നിച്ചു ഭരിക്കുന്നതിന് പ. ഔഗേൻ ബാബായ്ക്ക് സാധിച്ചു. മുമ്പ് ഭരിച്ചവർക്കെല്ലാം മോശ കനാൻദേശം കണ്ടതുപോലെ സഭയുടെ ഐക്യം കാണാൻ കഴിഞ്ഞതല്ലാതെ ഔഗേൻ ബാബായെപ്പോലെ ഒരു ഐക്യസഭയെ താലോലിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ചേപ്പാട്ട് ദീവനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടേയും പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെയും കാലഘട്ടത്തിൽ ആംഗ്ലിക്കൻ വിഭാഗവും മാർത്തോമ്മാക്കാരും പിരിഞ്ഞു പോയെങ്കിൽ ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാബായുടെ കാലത്ത് ഭിന്നിച്ചുനിന്നവർ ഒന്നിച്ചുവന്ന് ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ചു. അങ്ങനെ

പുരോഗതിയിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സഭാവഞ്ചിയെ കല്ലോലങ്ങൾ ഇളക്കിവിട്ട് വഞ്ചിച്ചവരോട് ദൈവം പൊറുക്കുകയില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് കാതോലിക്കാ ബാവാക്കളെ ഭരിച്ചത്. ഇന്ത്യയുടെ അപ്പോസ്തലനായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് പട്ടം ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹം ഒരു അവിവേകനായിരുന്നുവെന്നുമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാക്കളുടെ കൂപ്രസിദ്ധമായ 1970 -ലെ 203 -ാം നമ്പർ കല്പന (കത്തല്ല) പാലു കൊടുത്തു വളർത്തിയ കുഞ്ഞിനു വിഷം കൊടുത്ത പ്രതീതിയാണു മലങ്കരയിൽ സൃഷ്ടിച്ചത്.

മാർത്തോമ്മായെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ദൈവശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായ ചിന്താഗതി ഔഗേൻ ബാവാക്കളെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ വേദവിപരീതിയായിപ്പോകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഹൃദയം നൊന്തു സങ്കടപ്പെട്ടു.

മാർത്തോമ്മായെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പഠിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ അടിയുറച്ച ദൈവവിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മാർത്തോമ്മാ വിരുദ്ധ നീക്കം മലങ്കരയിലുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പത്തൊൻപതാം ചരമ ശതാബ്ദി കോട്ടയത്തു വച്ച് അതിഗംഭീരമായി കൊണ്ടാടുന്നതിനും സാധിച്ചു. കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ തടിച്ചുകൂടിയ മനുഷ്യമഹാസമുദ്രത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് പ. ഔഗേൻ ബാവാ ചെയ്ത ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ക്രൈസ്തവസഭ വിദൂരമായ ഭാരതത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുക മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ കർത്താവ് അപ്പോസ്തലന്മാർക്കു നല്കിയ അനുഗ്രഹകരവും പുണ്യകരവുമായ പൗരോഹിത്യം തൃക്കൈകൾക്കൊണ്ട് മലങ്കരയുടെ മക്കൾക്കു നല്കിക്കൊണ്ട് മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്ഥാനവും മാനവും സഭാചരിത്രത്തിൽ ഉയർത്തുകയുമായിരുന്നു. ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്ന എല്ലാ പാശ്ചാത്യ ദേശങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചില പൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളെക്കൊണ്ടും മുമ്പായി സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും ശ്രേഷ്ഠ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും വഴിത്താര തെളിച്ചുതന്ന ഈ പുണ്യ പിതാവിനെ സ്മരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആഹ്ലാദം അതിരുകുറവിയും, അഭിമാനം ഉയരും. നമ്മുടെ ശക്തിയുടെയും ആവേശത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനമാണ് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ.”

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ 19 -ാം ശതാബ്ദി കൊണ്ടാടിയ വർഷമാണ് 14 കൊല്ലം യോജിച്ചുനിന്നശേഷം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ചില മാനന്യന്മാർ മാർത്തോമ്മായുടെ പേരും പറഞ്ഞ് നേതൃത്വത്തിനുവേണ്ടി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ നിന്നും അതു വഴി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽനിന്നും സ്വയം ഇറങ്ങിപ്പോയത്. സഭ

യുടെ ഉന്നതമായ ഭരണസമിതിയുടെ പ്രാധാന്യമോ ആധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ സൽപ്രേരണകളോ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാതെപോയ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം കൂപ്രസിദ്ധി നേടി സഭയിൽ കലഹം ഉണ്ടാക്കാൻ ചെയ്ത ഒരു പാഴ്വേലയായിരുന്നു ഈ വോക്കുട്ടെന്ന് പിന്നീടു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. മാർത്തോമ്മായുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ അഭിമാനബോധമില്ലാത്തവരുടെ ഈ വോക്കുട്ടിൽ കാതലായ യാതൊരു പ്രശ്നവും അടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള സത്യം ചിന്താശക്തിയുള്ളവരെ പറഞ്ഞ് ധരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. മലങ്കര സഭാ ഭരണഘടന അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് പാത്രിയർക്കീസ്ബാവായ്ക്ക് മലങ്കര സഭയുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അധികാരാവകാശങ്ങളെച്ചൊല്ലി തർക്കങ്ങളും വ്യവഹാരങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവയൊന്നും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തെ ഒരിക്കലും സ്പർശിച്ചിരുന്നില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാണരുളുന്ന മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായി സംബോധന ചെയ്തിട്ടുള്ള കല്പനകൾ പാത്രിയർക്കീസുമാർ അയച്ചിട്ടുള്ളത് ചരിത്രരേഖകളാണ്. അതുകൊണ്ട് അന്നെങ്ങും ആരുടെയും മനസ്സിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു വിവാദപ്രശ്നം, 1958 മുതൽ ഗൗരവമർഹിക്കുന്ന യാതൊരു ഭിന്നതയും ഇല്ലാതിരുന്ന സഭയിൽ ഉന്നയിച്ച് സഭയെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവർ ഒരിക്കൽ പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണ് ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പാഠം.

13
പാത്രിയർക്കീസിന്റെ
ജ്ഞാനത്തിന് ഇതു മതി

മാർത്തോമ്മാ ഗ്രീഹായുടെ പട്ടം തിരിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് 1970 -ൽ 203 -ാം നമ്പർ കല്പന അയച്ച യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ജ്ഞാനത്തിനുവേണ്ടി പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായ അയച്ചുകൊടുത്ത മറുപടിയുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ദൈവശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനരഹിതനെന്നു തോന്നുമാറ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച കല്പന കൂടിചേർക്കുകയാണ്. മലങ്കരയിൽ വന്ന് വേദ വിപരീതങ്ങളും കള്ളങ്ങളും എഴുതുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ഭൂഷണമായി ചിലർ ചിന്തിക്കുകയും അറിവില്ലാത്ത ഇവിടുത്തെ ഒരു പറ്റം കുഞ്ഞാടുകൾ അതിന് ഓശാന പാടുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇതാദ്യമല്ല.

(1938 -ൽ കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ നടന്ന സമുദായക്കേസ് വിചാരണ വേളയിൽ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ 1905 -ൽ സുന്നഹദോസ് കൂടി മുടക്കി എന്നു പറയുന്ന കല്പന തെളിവായി നൽകാൻ 1938-ൽ മഞ്ഞനിക്കര ദയറായിൽ വച്ച് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആ കല്പന എഴുതുന്നത് നേരിട്ടു കണ്ടതിനെ തുടർന്നാണ് അവിടുത്തെ മല്പാനും ലോകപ്രശസ്ത ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ റവ. ഡോ. വി. സി. സാമുവൽ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തോടു വിടവാങ്ങിയതെന്ന് അച്ചന്റെ പ്രശസ്തമായ “സ്വാതന്ത്ര്യ വേദിയിൽ” എന്ന ആത്മകഥയിൽ ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പട്ടാപ്പകൽ മേല്പട്ടക്കാർ കള്ളം കാണിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ആരാണ് അതിനു കൂട്ടുനിൽക്കുക)

മാർത്തോമ്മാ ഗ്രീഹായുടെ പുരോഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കത്ത്

Syrian Patriarcate
of Antioch and all the East
Damascus - Syria
No. 203/70

(മുദ്ര)

ബഹുമാനപൂർണ്ണനായ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ നമ്മുടെ സഹോദരന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്ക്.

സാഹോദര്യ ചുംബനത്തിനും ബഹുമാന്യനായ അങ്ങയുടെ ക്ഷേമാനുഷണത്തിനും ശേഷം പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ.

അങ്ങയുടെ എഴുത്തിന് വളരെ നാളുകൾക്കു മുമ്പ് മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനം എന്ന തലവാചകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതായി ഒരു കത്ത് നാം വായിച്ച് വളരെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം ഉണ്ടായതു മുതൽ ഈ നാമം കാതോലിക്കാമാരിലോ മപ്രിയാനാമാരിലോ ആരും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് കാര്യം. രണ്ടാമതായി മാർത്തോമ്മാ ഗ്രീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്നു പറയപ്പെടത്തക്കവിധത്തിൽ, മാർത്തോമ്മാ ഗ്രീഹാ ഏതെങ്കിലും ഒരു സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിട്ടേയില്ല. യൂഹാനോന്റെ ഏവൻഗേലിയോനിൽനിന്നും (20:21 - 24) വ്യക്തമാകുന്ന പ്രകാരം അദ്ദേഹം ഒരു പുരോഹിതനായിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഒരു പുരോഹിതൻ പോലും ആകാതിരിക്കെ എങ്ങനെ മഹാപുരോഹിതനായി. ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ അല്ലാതിരിക്കെ എങ്ങനെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു. അതുകൊണ്ട് പൂർവിക ചരിത്രകാരന്മാരിലാരും തന്നെ അദ്ദേഹം ആരെയും എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയി പട്ടം കെട്ടിയതായോ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചതായോ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.

നമ്മുടെ ശൈഹിക ആശീർവാദങ്ങൾ വാത്സല്യ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കും നമ്മുടെ മക്കളായ വൈദികർക്കും അവിടെയുള്ള ജനത്തിനും നൽകുക. പാത്രിയർക്കാ അരമനാംഗങ്ങൾ അങ്ങയുടെ കൈ ചുംബിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനകളെ ആശ്ലേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവ ഇവിടെ അവസാനിക്കട്ടെ. കർത്താവിന്റെ കൃപ അങ്ങയോടുകൂടെ.

ദമസ്കോസ്
27 - 6 - 1970

(മലയാളം വിവർത്തനം)

കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ മറുപടി
(മുദ്ര)
No. 155/70

അന്ത്യോക്യയുടെയും കിഴക്കെക്കയുടെയും ഭാഗ്യവാനായ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിരുമനസ്സിലെ പരിശുദ്ധതയ്ക്ക്.

തിരുമനസ്സിലെ കുശലാനുഷണത്തിനും ക്ഷേമാശംസയ്ക്കും ശേഷം അറിയിക്കുന്നത്:-

കഴിഞ്ഞ 27 - 6 - 70 ൽ അയച്ച തിരുമനസ്സിലെ കത്ത് ലഭിച്ചു. അതിലെ താല്പര്യപ്രകാരം നമ്മുടെ ബ. മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കശ്ശീശന്മാരെയും വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു. ഇതിൽ അവരെല്ലാവരും വളരെ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ഏറ്റവും ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്തു. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൗരോഹിത്യം, സിംഹാസനം, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ അധികാരം ഇവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുമനസ്സിലെ കത്തിലെ പ്രസ്താവന സത്യത്തിനും സഭാവിശ്വാസത്തിനും യോജിക്കാത്തതും, പിതാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിനും കാനോനുകൾക്കും എതിരുമാണെന്നും, തൻനിമിത്തം അവ ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യങ്ങളല്ലെന്നും, പ്രതിഷേധാർഹങ്ങളാണെന്നുമാണ് ഇവിടെ എല്ലാവരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതേപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂടിയ സിനഡ് നിശ്ചയിച്ചതനുസരിച്ച് അതിന്റെ സെക്രട്ടറി വിശദമായി തിരുമനസ്സിലേക്ക് പിന്നീട് എഴുതുന്നതാണ്.

പ. സഭയെ കലക്കുന്നതിനും നശിപ്പിക്കുന്നതിനും അന്തി ക്രിസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി മതപരമായ ജീവിതമോ വിശ്വാസമോ ഇല്ലാത്തവരും സഭയുടെ തത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവരുമായ ചുരുക്കം ചില വഴക്കാളികൾ മാത്രം ഈ ദൃശ്യ സംഗതികളിൽ തല്പരന്മാരായി ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാലും സഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും ഇത് വളരെ സങ്കടകാരണമായിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ മുൻഗാമി കാലം ചെയ്ത മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ കാലത്ത് ഈവിധ സംഗതികളെക്കുറിച്ച് അവിടുന്ന് എഴുതിയിരുന്നതായും അന്ന് സമൂഹിതമായ മറുപടി അതിനു നൽകിയതായും അറിയുന്നു. കൂടുതലായി തൽക്കാലം നാം ഒന്നും എഴുതുന്നില്ല. പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനവും കാതോലിക്കാ സിംഹാസനവും തമ്മിൽ കാനോനികമായും മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന പ്രകാരവും ഉള്ള ഐക്യബന്ധം ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ കൂടാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കാണാൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിമാനിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവിടുന്ന് പുനഃചിന്തനം ചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ജ്ഞാനത്തിന് ഇതു മതി.ഞാൻ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുകയാണ്.

ദൈവം അങ്ങയ്ക്ക് ദീർഘായുസ്സും ആത്മശരീര സൗഖ്യവും അവിടുത്തെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള ബ. മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കും കശീശ്ശന്മാർക്കും വിശ്വാസമുള്ള ജനത്തിനും സമാധാനവും ക്ഷേമവും നല്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇവിടെയുള്ള ബ. മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും കശീശ്ശന്മാരും വിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളും തുക്കരും മുത്തുകയും

അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷകർക്ക് ക്ഷേമം നേരുകയും ചെയ്യുന്നു.

Catholicate palace
Kottayam - 4, 26 - 8 - 1970

Baselius Augen I
Catholicos of the East

കുറിപ്പ്:

യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ടി. 203 -ാം നമ്പർ കല്പനയിൽ വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം (20:21 - 24) ആധാരമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതോടുകൂടി വി. മത്തായിയുടെ 10:5 - 10 വരെ ഒന്നു വായിക്കുക. ഈ കൽപന എഴുതിയ പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തന്നെ റമ്പാനായിരുന്ന കാലത്ത് എഴുതിയ സഭാചരിത്രത്തിൽ തോമ്മാശ്ലീഹായെപ്പറ്റി പറയുന്നത് എന്തെന്ന് ഒന്നു നോക്കുക (*സുറിയാനി സഭാചരിത്രം*, പേജ് 149). 'എ. ഡി. 28 -ലെ വസന്ത കാലത്ത് മറ്റു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ വി. തോമ്മാ, ശ്ലീഹാ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു (പേജ് 164). 'മലങ്കരയിൽ സുവിശേഷ വിത്ത് വിതച്ചതിനുശേഷം ഈ ബാലസഭയെ ഭരിപ്പാൻ, ശങ്കരപുരി, പകലോമറ്റം, കള്ളി, കാളിയാങ്കൽ എന്നീ ക്രിസ്തു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ച നാലു ബ്രാഹ്മണ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം സ്നാനം കൊടുത്ത് പട്ടക്കാരെ ഏർപ്പെടുത്തി.' ഇതിൽനിന്നും മാർത്തോമ്മാ മഹാപുരോഹിതൻ ആയിരുന്നു എന്ന് അന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും സമ്മതിച്ചിരുന്നു എന്ന് സ്പഷ്ടമല്ലേ? മഹാപുരോഹിതൻ അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കാൻ സാധിക്കും? പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ എഴുതിയ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെ മാർത്തോമ്മാ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നു എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 1970 -ലെ കല്പനയിൽ കത്തനാർ പോലും ആയിരുന്നില്ല എന്നും പറയുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ ജനങ്ങൾ ഇതിൽ ഏതു വിശ്വസിക്കണം.

14

അനധികൃത മെത്രാന്മാർക്കു
ശക്തമായ നിരോധനാജ്ഞ

മലങ്കരസഭയുടെ അറിവോ അംഗീകാരമോ ഇല്ലാതെ രഹസ്യമായി മെത്രാൻസ്ഥാനം ഏറ്റുവന്ന നാലു പേർക്ക് പ. ഔഗേൻ ബാവാ അയച്ചുകൊടുത്ത നിരോധനാജ്ഞ സംബന്ധിച്ച കല്പനകളും കാതോലിക്കാ സിംഹാസന സംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച കല്പനയും സഭാംഗങ്ങളുടെ അനുസ്മരണാർത്ഥം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു. മലങ്കര സഭ അന്ത്യോക്യൻ സഭയുടെ ഭാഗമോ ശാഖയോ അല്ലെന്നു പണ്ഡിതോചിതമായ തീസിസ് സമർപ്പിച്ച കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസാണ് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു വളഞ്ഞ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മലങ്കരയിലെ മേല്പട്ടക്കാരനാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. പെരുമ്പള്ളി ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരും, ചെറുവള്ളി സി. എം. തോമസ് കത്തനാരും മേപ്രാൽ പുതിയോട്ട് പായ്കണ്ടത്തിൽ ജോർജ്ജ് കുര്യൻ കത്തനാരും തങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തീബേലിന്റെ മെത്രാന്മാരായി. ഇവരിൽ മൂന്നു പേരും വൈകാതെ രൂപത തിരിക്കാത്ത അതിരൂപതയിലേക്കു പോയിക്കഴിഞ്ഞു. അനധികൃതമായി പട്ടമേൽക്കുന്നവരെ “ചുവന്ന കുപ്പായം ഇട്ട മൈൽകുറ്റികൾ” എന്ന് മുഖൊരിക്കൽ ചിറത്തലാട്ട് സി. വി. ജോർജ്ജ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ വിശേഷിപ്പിച്ചത് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു.

സ്വയസ്ഥിതനും ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും സാരാംശസമ്പൂർണ്ണനും ആയ ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ (തന്നിക്കു സ്തുതി)
മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ
ആരൂഢനായിരിക്കുന്ന

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും
ആയ ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ
(മുദ്ര)

പ്രിയരെ,
കടവിൽ പോൾ റമ്പാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ യിൽനിന്നു മേല്പട്ടം ഏറ്റ വിവരം നിങ്ങൾ പത്രറിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നും മറ്റും അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. മലങ്കരസഭയിലെ ഒരു ദയറായ പട്ടക്കാരൻ സഭയുടെ ഭരണഘടനയും ചട്ടകെട്ടുകളും ലംഘിച്ച് മേല്പട്ടം ഏല്ക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ സമീപിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ

അപ്രകാരം മേല്പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നമുക്ക് വളരെ അധികം ദുഃഖമുണ്ട്. മലങ്കരസഭയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന ഭരണഘടനയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ നേരിട്ട് മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴിച്ച് മലങ്കരയിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ പരിശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നതായി അറിയുകയാൽ 1973 മേയ് 25 -ാം തീയതി കൂടിയ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, അങ്ങനെ മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴിച്ച് മലങ്കരസഭയുമായുള്ള ബന്ധം സ്വമേധയാ വിച്ഛേദിക്കരുതെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ യോട് അപേക്ഷിച്ചു. സഭയുടെ കാനോനുകൾക്കും ഭരണഘടനയ്ക്കും 1958 -ൽ ഉണ്ടായ സമാധാന വ്യവസ്ഥയ്ക്കും എതിരായി മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴിച്ച് മലങ്കരയിലേക്ക് അയയ്ക്കരുതെന്ന് 1973 ആഗസ്റ്റ് 7 -നു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് നാമും എഴുതി. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ നിശ്ചയവും നമ്മുടെ എഴുത്തും അവഗണിച്ചാണ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പോൾ റമ്പാനു മേല്പട്ടം കൊടുത്തത്. നമ്മുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ഈ മാസം 11 -നു കൂടിയപ്പോൾ, നിയമവിരുദ്ധമായ ഈ പട്ടംകൊടുക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും താഴെ ചേർത്തിട്ടുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ ഏകാഭിപ്രായമായി പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു.

1) മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ ഭരണഘടനയ്ക്കും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും തമ്മിൽ 1958 -ൽ ഉണ്ടായ പരസ്പര സീകരണത്തിനും സഭയുടെ ചട്ടംകെട്ടുകൾക്കും നടപടികൾക്കും വിരുദ്ധമായും അനധികൃതമായും മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ 25 - 5 - 1973 ലെ 14 -ൽ iii -ാം നമ്പർ തീരുമാനവും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ 1973 ആഗസ്റ്റ് 7 -ാം തീയതിയിലെ 272/73 -ാം നമ്പർ അറിയിപ്പും അവഗണിച്ച് കാതോലിക്കായുടെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അധികാര സീമയിൽ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും ഈ സഭയിലെ ഒരു ദയറായ പട്ടക്കാരനായ കടവിൽ പോൾ റമ്പാനെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ചതിൽ ഈ സുന്നഹദോസിനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയും പ്രതിഷേധവും രേഖപ്പെടുത്തുകയും അപ്രകാരം വാഴിക്കപ്പെട്ട കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന് കാതോലിക്കായുടെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അധികാരസീമയിൽ മേല്പട്ടക്കാരൻ അടുത്ത യാതൊരു അധികാരങ്ങളോ അവകാശങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെന്ന് ഈ സുന്നഹദോസ് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2) മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ ഭരണഘടനയ്ക്കും സഭാ നടപടികൾക്കും ചട്ടംകെട്ടുകൾക്കും വിരുദ്ധമായും സഭയുടെ മേലധികാരത്തെ ധിക്കരിച്ചും സഭയിൽ ഭിന്നിപ്പും കലഹവും ഉണ്ടാക്കുവാ

നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും അനധികൃതമായും നിയമവിരുദ്ധമായും അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽനിന്നും മേല്പട്ടം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കടവിൽ പൗലസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, ഈ സഭയിലെ ഏതെങ്കിലും പള്ളികളിലോ സ്ഥാപനങ്ങളിലോ പ്രവേശിക്കുകയോ മേല്പട്ടക്കാരനടുത്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയോ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടാത്തതും സഭാംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിക്കുകയോ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടാത്തതും ആകുന്നു എന്ന് ഈ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ ഏവരും പരി. സുന്നഹദോസ് പാസ്സാക്കിയ മേൽപറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന് കീഴിലുള്ള മലങ്കരയിലേക്ക് ഒരു ഡലിഗേറ്റിനെ വാഴിച്ച് അയച്ചതുമൂലം ഉണ്ടായ തർക്കങ്ങളും ഭിന്നതകളും ഡലിഗേറ്റ് തിരിച്ചുപോയതോടുകൂടി അവസാനിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, മലങ്കരസഭയിലെ ഒരു ദയറാ പട്ടക്കാരനെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ മേല്പട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ചത് 1958 -ൽ നടന്ന പരസ്പര സ്വീകരണത്തെ തുടർന്ന് കൈവന്ന സമാധാനം അഭംഗം നിലനിന്നു കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം വേദനാജനകമാണ്. ആ പരസ്പര സ്വീകരണത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ തത്വം വിസ്മരിക്കുന്നത് നീതികരിക്കാവുന്നതല്ല. അന്ന് ഉണ്ടായ സമാധാനം അതേപടി ശാശ്വതമായി നിലനിർത്തുന്നതിന് ദൈവം തിരുമനസ്സാകാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങളും പ്രാർത്ഥിക്കണം. ശേഷം പിന്നാലെ.

സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടുംകൂടെ സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആയത് ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യക മറിയമിന്റെയും ഇൻഡ്യയുടെ കാവൽപിതാവായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും, ശേഷമുള്ള സകല ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

ആകാശത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബാവ.....ഇത്യാദി

എന്ന്,

1973 സെപ്റ്റംബർ 15 -ാം തീയതി

കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്നും. (ഒപ്പ്)

നമ്പർ 80/74

പ്രിയരെ,

നമ്മുടെ പെരുമ്പിള്ളി സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളി വികാരി ആയിരുന്ന പി. എം. ഗീവർഗീസ് കത്തനാരും, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ ചർച്ച് മെഡിക്കൽ മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റൽ (കോലഞ്ചേരി) ഓർഗനൈസിംഗ് സെക്രട്ടറി ആയിരുന്ന സി. എം. തോമസ് കത്തനാരും അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് മെത്രാൻപട്ടം ഏല്ക്കാൻ പോകുന്നതായി കേൾക്കുകയാൽ, നമ്മുടെ സഭയിൽ നിലവിലുള്ള ചട്ടംകെട്ടുകളും നടപ്പും ലംഘിച്ച് അപ്രകാരം പട്ടം ഏല്ക്കുന്നത് കുറ്റകരമാണെന്നും അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്നും നാം 1974 ജനുവരി 31 -ാം തീയതി പി. എം. ഗീവർഗീസ് കത്തനാർക്ക് 29/74 -ാം നമ്പരായും സി. എം. തോമസ് കത്തനാർക്ക് 30/74 -ാം നമ്പരായും കല്പന അയച്ചു. എന്നാൽ അവർ നമ്മെ ധിക്കരിക്കുകയും, അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് മെത്രാൻപട്ടം ഏല്ക്കാൻ പോകുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും മറ്റും വിവരിച്ച് വക്കീൽ മുഖാന്തരം നമുക്കു മറുപടി അയപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് മെത്രാൻപട്ടം ഏല്ക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് 1974 മാർച്ച് 4 -ാം തീയതി കൂടി അവരുടെ ഈ നടപടികളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചതിൽ, അവർ മലങ്കരയിൽ നിലവിലുള്ള ചട്ടംകെട്ടുകളും നടപ്പും ലംഘിക്കുകയും മേലധികാരത്തിൽ നിന്നുള്ള ആജ്ഞയെ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണുകയാൽ, അവർ ഇരുന്നിരുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുകയോ നമ്മുടെ സഭയിലെ ഏതെങ്കിലും പള്ളികളിലോ സ്ഥാപനങ്ങളിലോ അവയുടെ ഭരണത്തിലോ പ്രവേശിക്കുകയോ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയോ, സമിതികളിലോ സംഘടനകളിലോ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലോ എന്തെങ്കിലും സ്ഥാനങ്ങളോ ചുമതലകളോ വഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനെ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭാംഗങ്ങൾ അവരെ സ്വീകരിക്കുകയോ അവരുമായി സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്തു കൂടാത്തതാകുന്നു. ശേഷം പിന്നാലെ.

1974 മാർച്ച് 8 -ാം തീയതി

കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്ന്.

നമ്പർ 271/74

പ്രിയരെ,

നമ്മുടെ ഭരണത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന മേപ്രാൾ സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളി വികാരി ആയിരുന്ന പുതിയോട്ട് പായ്കണ്ടത്തിൽ ജോർജ്ജ് കുര്യൻ കത്തനാർ നമ്മെ അറിയിക്കുകയോ നമ്മുടെ അനുവാദം വാങ്ങിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ സ്ഥലംവിടുകയും നമ്മുടെ സഭയുടെ നിയമങ്ങളും നടപടികളും ലംഘിച്ചും നമ്മെ ധിക്കരിച്ചും അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ

നിന്ന് മേൽപട്ടം ഏറ്റു തിരിച്ചുവരികയും അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ഉണ്ടായ കേസിൽ അദ്ദേഹം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ മലങ്കരസഭയിൽ പ്രവർത്തിക്കരുതെന്ന് നിരോധനം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ഏതെങ്കിലും പള്ളികളിലോ, സ്ഥാപനങ്ങളിലോ പ്രവേശിക്കുകയോ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നത് അനുവദനീയമല്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ നമ്മുടെ പള്ളികളിലോ, സ്ഥാപനങ്ങളിലോ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയോ നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുകയോ അദ്ദേഹവുമായി സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടാത്തതാകുന്നു. ശേഷം പിന്നാലെ.

1973 സെപ്റ്റംബർ 13 -ാം തീയതി കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്നും.

കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തെ സംരക്ഷിക്കുക

പ്രിയരെ,

തിന്മയുടെയും മരണത്തിന്റെയും സർവ്വ ശക്തികളേയും തകർത്തുകൊണ്ട് കബറിൽനിന്നുയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആനന്ദിപ്പിക്കട്ടെ. സകല തിന്മയിൽനിന്നും രോഗത്തിൽനിന്നും ശാപത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജയമുള്ള സ്ലീബാ നിങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ.

രണ്ടായിരം വർഷത്തോളം നമ്മുടെ സഭയെ കാത്തു രക്ഷിച്ച് സകല പ്രതിസന്ധികളിലും നമ്മുടെ സഹായവും രക്ഷയുമായിരുന്ന് ഇന്നയോളം നമ്മെ നടത്തിയ ദൈവം തന്നെ നമ്മുടെ സഭയെ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ എഴുന്നെള്ളത്തുവരെ നടത്തിക്കൊള്ളുമെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. ലോകം മുഴുവനും നടമാടുന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെയും തിന്മയുടേയും ശക്തികൾ നമ്മുടെ സഭയിലും പ്രവേശിച്ച് പ്രശ്നങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഈയവസരത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിലും കൃപയിലും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് നീതിക്കും സത്യത്തിനും യോജിച്ചവിധത്തിൽ നാം പ്രശ്നങ്ങളെ ധൈര്യപൂർവ്വം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

1958 -ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയോടെ നമ്മുടെ വ്യവഹാരങ്ങളും കോടതി കയറ്റവും അവസാനിച്ച് സമാധാനപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ കഴിവുകളെ നാം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അനധികൃതമായും അന്യായമായും സഭയിൽ ചിലർ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ വേണ്ടുവിധം നേരിട്ട് സഭയുടെ വിശ്വാസത്തേയും ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി വീണ്ടും

നീതിന്യായക്കോടതികളെ സമീപിക്കേണ്ടി വരുന്നതിൽ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അത്യന്തം ഖേദമുണ്ട്.

കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനും സഭാതാല്പര്യങ്ങളുടെ പരിപാലനത്തിനും വേണ്ടി നാം വളരെയധികം ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിനുവേണ്ടി നാം ചില കമ്മിറ്റികളെ നിയമിച്ച് ചുമതലപ്പെടുത്തി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഈവക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം പണച്ചെലവുണ്ട്. ഇതോടകം വലിയ ഒരു തുക ചെലവായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും വമ്പിച്ച ഒരു സംഖ്യ പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയെങ്കിൽ മാത്രമേ കാര്യങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു പോവുകയുള്ളൂ. അതിന് നിങ്ങൾ ഉദാരബുദ്ധിയോടും, ത്യാഗശീലത്തോടും കൂടി സംഭാവന ചെയ്തെങ്കിൽ മാത്രമേ സാധിക്കൂ. ഒരിക്കൽ മാത്രമല്ല, പല പ്രാവശ്യം, നിങ്ങളുടെ കയ്യെച്ച് സഭാസന്നേഹവും കഴിവുപോലെ നിങ്ങൾ സഭയെ സഹായിക്കേണ്ടിവരും.

‘കാതോലിക്കാ സിംഹാസന സംരക്ഷണനിധി’ എന്ന പേരിൽ 25 ലക്ഷം രൂപയുടെ ഒരു ഫണ്ട് ശേഖരിക്കണമെന്ന കാര്യം കഴിഞ്ഞ കാതോലിക്കാദിനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതാണല്ലോ. ഉടനെ 5 ലക്ഷം രൂപയെങ്കിലും ഉണ്ടാകണം. അതുകൊണ്ട് ആ പള്ളിയിൽ നിന്ന് ക. സംരക്ഷണനിധിയുടെ ട്രഷറർ പി. സി. ഏബ്രഹാമിന്റെ പേർക്ക് കാതോലിക്കേറ്റ് ആപ്പീസ്, കോട്ടയം - 4 എന്ന വിലാസത്തിൽ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോട് നാം താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

നിങ്ങൾ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ശക്തിയായും മുട്ടിപ്പായും പ്രാർത്ഥിക്കണം. നാം സമരം ചെയ്യുന്നത് ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല, അന്ധകാരത്തിന്റെ പൈശാചിക ശക്തികളോടും വാഴ്ചകളോടുംമാണ്. വിശ്വാസവും ദൈവാശ്രയവും നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയുംകൊണ്ടു മാത്രമേ അവസാനമായി വിജയം വരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേൾക്കട്ടെ. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ ശേഷം പിന്നാലെ.

സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടുംകൂടെ സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആയത് ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യക മറിയാമിന്റെയും ഇൻഡ്യയുടെ കാവൽപിതാവായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും, ശേഷമുള്ള സകല ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

ആകാശത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബാവ.....

1974 മെയ് 1 -ാം തീയതി

കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്നും.

എന്ന്,

(ഒപ്പ്)

15

ഭാഗ്യവാനായി കടന്നുപോയി

സഭാഭരണത്തിൽ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ, തന്നെ അല്പമൊക്കെ അലട്ടുകയോ അസ്വസ്ഥനാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രശാന്തമായ ഒരു ജീവിതസായാഹ്നത്തിലൂടെയാണ് ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ കടന്നുപോയത്. ഓട്ടം തികച്ച്, വിശ്വാസം കാത്ത് നീതിയുടെ കിരീടം പ്രാപിക്കാൻ പറന്നുപോയ പുണ്യാത്മാക്കളുടെ നിരയിൽ ഔഗേൻ ബാവായ്ക്കും ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. സഭയുടെ ഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പിൻഗാമിയുടെ സുശക്ത കരങ്ങൾ മാർ ഔഗേൻ ബാവായെ സംതൃപ്തനാക്കിയിരുന്നു. പ്രായാധിക്യം മൂലമുള്ള ശാരീരിക ക്ലേശങ്ങൾ ഒരു വിശ്രമജീവിതം തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടക്കണമെന്നും സഭ പുരോഗമിക്കണമെന്നും സഭാംഗങ്ങൾ ദൈവാശ്രയത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന വരാകണമെന്നുമുള്ള ചിന്തയായിരുന്നു അന്ത്യംവരെയും അദ്ദേഹത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നത്. അധികാരാവകാശ ചിന്തകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടും തന്നെ സ്പർശിച്ചിരുന്നില്ല. അതേസമയം അധികാരങ്ങൾ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു റിട്ടയർ ചെയ്തു ജീവിക്കാൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചു. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പ് സഭയ്ക്കാവശ്യമായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും തന്റെ പിൻഗാമിയേയും വാഴിക്കണമെന്നും മാർ ഔഗേൻ ബാവാ ആലോചിച്ച് ഉറച്ചിരുന്നു എന്നാണ് അനന്തര സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

1974 ഒക്ടോബർ 2 -ാം തീയതി നിരണത്തു വെച്ച് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്ത ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്, ഫാ. റ്റി. പോൾ വറുഗീസ്, ഫാ. കെ. കെ. പുന്നുസ്, ഫാ. കെ. സി. തോമസ്, ഫാ. പി. വി. ജോസഫ് എന്നിവരെ 1975 ഫെബ്രുവരി 16 -ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച നിരണത്തുവെച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി വാഴിച്ചതാണ് ഔഗേൻ ബാവായുടെ ജീവിതസായാഹ്നത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവം. ശാരീരികക്ഷീണം ഉണ്ടായിരുന്ന മാർ ഔഗേൻ ബാവാ, മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിനു മുമ്പ് കടമ്പനാട് വനിതാ മന്ദിരത്തിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ചുള്ള ബാവായുടെ കല്പന വാങ്ങുന്നതിനായി ഫാ. ടി. ജി. സഖറിയായും ഈ എഴുത്തുകാരനും കൂടി ഫെബ്രുവരി 14 -ാം തീയതി അടുത്തിൽ എത്തി. ഉടുപ്പി കോടതിയുടെ ഉടക്കുണ്ടാകുമെന്നുള്ള ഭീതി ഔഗേൻ ബാവായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം സംബന്ധിച്ച കല്പന പിറ്റേദിവസം പത്രത്തിൽ ഇടണമോ എന്ന് ബാവാ ഞങ്ങളോടു ചോദിച്ചു. കുഴപ്പമില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയിച്ചപ്പോൾ “സഖ

റിയാ അച്ചനും മാമ്മച്ചനും കൂടി പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ ഒപ്പിട്ടുതരാം” എന്നു പറഞ്ഞ് കല്പനയുടെ നക്കൽ ഒരിക്കൽകൂടി വായിച്ചുകേട്ടു. അതിൽ ബാവാ ചില തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി. ബാവായുടെ ബുദ്ധിശക്തിക്കു യാതൊരു ക്ഷീണവും തട്ടിയിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതിന് ശക്തമായ തെളിവായിരുന്നു ഈ തിരുത്തലുകൾ. പ്രസ്തുത കല്പന ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:-

“മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭ ഒരു നിർണ്ണായക കാലഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അതിന്റെ വൈപുല്യത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ അഞ്ചു പ്രശസ്തരായ വൈദികർക്ക് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ നിരണം പള്ളിയിൽ വച്ച് ഇന്ന് മേല്പട്ടസ്ഥാനം നല്കുകയാണ്. ഭരണഘടനയെയും കാനോനെയും പാരമ്പര്യത്തെയും അങ്ങേയറ്റം മാനിച്ചുകൊണ്ടും വ്യവസ്ഥാപിത നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ അഞ്ചു വൈദികരും സഭയിൽ ശോഭിക്കുകയും സഭയെ ശോഭിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിന് നമുക്ക് സംശയമില്ല.

തോമ്മാ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ദിവംഗതനായ തോടുകൂടി നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന് വൈധവ്യം സംഭവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അധിപൻ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നമ്മുടെ പിൻഗാമിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ ഭദ്രാസനത്തിലും ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ നിയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. കൂടാതെ 88 -ാം വയസ്സിലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്ന കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഒരു അസിസ്റ്റന്റിനെ വാഴിച്ചാക്കേണ്ട കാലവും അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമേ ചില ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഭരണസൗകര്യത്തെ മുൻനിർത്തി വിഭജിക്കുന്ന കാര്യവും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സഭയുടെ ശോഭനമായ ഭാവിയെ മുൻനിർത്തി ഇപ്പോൾ അഞ്ചുപേരെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തുന്നത്. നമ്മുടെ സഭയിലെ നിർഭാഗ്യകരമായ ചില തർക്കങ്ങൾമൂലം ഈ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം നേരത്തെ നടത്താൻ സാധിക്കാതെ വന്നകാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

ആറു മാസത്തെ ഒരുക്കത്തിനുശേഷം അനേകായിരം രൂപ ചെലവാക്കി നിരണത്തു വിളിച്ചുകൂട്ടിയ മലങ്കര അസോസിയേഷനാണ് ഇപ്പോൾ വാഴിക്കപ്പെടുന്ന വൈദികരെ ഐകകണ്ഠ്യേന തെരഞ്ഞെടുത്തത്. എന്നാൽ സഭയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചിലർ കോടതികളെ സമീപിക്കുകയും നാലഞ്ചു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം കേരളത്തിലെ അത്യുന്നത നീതിന്യായപീഠം കുരുക്കുകൾ അഴിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ദൈവം സഭയെ നയിക്കുന്നുവെന്നും കൈവിടുകയില്ലെന്നും ഈ സംഭവങ്ങൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ സഭയെ പോഷിപ്പിച്ച് മേൽഭരണം നടത്തുന്നതിനായി യേശുക്രിസ്തു പന്ത്രണ്ട് പ്രധാന ശിഷ്യന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവരെ തന്റെ കൈകൊണ്ട് തൊട്ട് അനുഗ്രഹിച്ച് പ്രധാനാചാര്യത്വത്തിന്റെ നൽകലും അവർക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. ഇങ്ങനെ അവിടുത്തെ, കരസ്ഥമാക്കത്താൽ ദിവ്യശക്തി പ്രാപിച്ചവരും അവരുടെ പിൻഗാമികളെ പരമ്പരയാ് കൈവച്ച് മേൽപട്ടക്കാരായി അഭിഷേകം ചെയ്തുവന്നു. ഇപ്രകാരം അവിച്ഛിന്നമായ കൈവയ്പുമൂലം മെത്രാന്മാർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മേൽപട്ടക്കാർ ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ തുടരെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മേൽപട്ടക്കാരിലൂടെ മാത്രമാണ് യേശു ക്രിസ്തു മൂലം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കൃപാവരങ്ങൾ മനുഷ്യന് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. പൗരസ്ത്യരും പാശ്ചാത്യരും ആയ ഭൂരിപക്ഷം ക്രൈസ്തവരും ഈ കാര്യം ഇന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. സർവ്വോപരി ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും ഇടയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. അതായത് ദൈവസമക്ഷം മനുഷ്യന്റെയും മനുഷ്യസമക്ഷം ദൈവത്തിന്റെയും പ്രതിനിധി. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാര പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ, സ്വർഗ്ഗാരോഹണസമയത്ത്, എന്റെ പിതാവ് എന്നെ അയച്ചുതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെയും അയയ്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു കൈ ഉയർത്തി അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ശ്ലീഹന്മാർക്കു നൽകിയ പ്രധാനാചാര്യത്വ പദവിയുടെയും അധികാരത്തിന്റെയും അവകാശികളായി മേൽപട്ടക്കാർക്ക് യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോക ജീവിതകാലത്ത് ഉപദേശിച്ചും പഠിപ്പിച്ചും പ്രവർത്തിച്ച മാതൃകയിൽ വി. ശ്ലീഹന്മാരെപ്പോലെ സഭാംഗങ്ങളെ നയിക്കുക എന്ന ഗൗരവാവഹമായ കർത്തവ്യമാണുള്ളത്.

മലങ്കര സഭാഭരണഘടനയ്ക്ക് വിധേയമായി വാഴിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാർക്കു മാത്രമേ മലങ്കരയിൽ സ്ഥാനമുള്ളൂ. ഭരണഘടനയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഒരാൾക്ക് എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയോ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയോ പട്ടം കൊടുക്കണമെങ്കിൽ ആ ആളെ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതും ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ് അംഗീകരിക്കുന്നപക്ഷം സിനഡിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി കാനോൻ നിബന്ധന അനുസരിച്ച് കാതോലിക്കാ ആ ആളിനു പട്ടം കൊടുക്കേണ്ടതും ആണ്. ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായേയോ മെത്രാപ്പോലീത്തായേയോ വാഴിക്കുമ്പോൾ വാഴിക്കപ്പെടുന്ന മേൽപട്ടക്കാർ സിനഡിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ കാതോലിക്കായ്ക്ക് ശൽയുസ്സോ (സമ്മതപത്രം) എഴുതിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം വാഴിക്കപ്പെടുന്ന മേൽപട്ടക്കാരനു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തിനോ (അധികാരപത്രം) നൽകുന്ന

താകുന്നു.” എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ചു ഹുദായ കാനോനിൽ വിശദമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും മറ്റും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഭാഗത്ത് മാർ ക്ലിമ്മീസിന്റെ ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഒരെപ്പിസ്കോപ്പാ വാഴിക്കപ്പെടുന്നതു ജനങ്ങൾ മുഴുവനും കൂടി തെരഞ്ഞെടുത്ത് പരിശുദ്ധാത്മ ഹിതാനുസരണമായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം കുറ്റമില്ലാത്തവനും ജ്ഞാനിയും നിർമ്മലനും വിനയമുള്ളവനും മനോഭാരമില്ലാത്തവനും ഉണർവ്വുള്ളവനും ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തവനും കലഹപ്രിയമില്ലാത്തവനും ദയാലുവും മിതഭാഷിയായ ഉപദേഷ്ടാവും നന്മകളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനും അദ്ധ്യാപ്രിയനുമായിരിക്കണം.”

“ഇത്ര മഹത്തായ എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനത്തേക്കു വരുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു ദൈവത്തിന് മഹത്വവും സഭയ്ക്കു വിജയവും ഉണ്ടാകാൻ ഇടയാകട്ടെ എന്നാണു നമ്മുടെ ബലഹീനമായ പ്രാർത്ഥന.”

പ്രഗത്ഭരായ ഈ അഞ്ചു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ വാഴിച്ചതോടുകൂടി ദൈവത്തിനു മഹത്വവും സഭയ്ക്കു നേട്ടവും ഉണ്ടായി എന്നു ബാവാ പ്രസ്താവിച്ചു. മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേക വേളയിൽ ചെറുപ്പക്കാരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പോലും ക്ഷീണിതരായിത്തീർന്നു എങ്കിലും തൊണ്ണൂറിലേക്കു കടന്ന ഔഗേൻ ബാവാ ശുശ്രൂഷകളുടെ അന്ത്യം വരെയും പ്രസന്നവദനനായും ശക്തനായും കാണപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും 1975 ഒക്ടോബർ ഒടുവിൽ കാതോലിക്കാ ബാവാ സ്ഥാനവും അനാരോഗ്യംമൂലം ഔഗേൻ ബാവാ സ്വമനസ്സാലെ, മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരോടും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോടും ആലോചിച്ചശേഷം ഒഴിഞ്ഞു. മരണംകൊണ്ടു മാത്രം സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്ന പാരമ്പര്യം ഔഗേൻ ബാവാ ലംഘിച്ചു മഹത്തായ ഒരു മാതൃക സൃഷ്ടിക്കുകയാണുണ്ടായത്. സഭാഭരണം നിർവ്വഹിക്കാൻ പ്രായാധിക്യംമൂലം കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ റിട്ടയർ ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം സഭയിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഔഗേൻ ബാവാ സ്വജീവിതമാതൃകയിലൂടെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ മാതൃക എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളുടെയും അഭിനന്ദനം ആർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും ഒഴിഞ്ഞതിനാൽ തന്റെ പിൻഗാമിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ 1975 ഒക്ടോബർ 27 -ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച ചരിത്രമുറങ്ങുന്ന പഴയ സെമിനാരിയുടെ തിരുമുറ്റത്തുവച്ച് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് മലങ്കര

യിലെ അഞ്ചാമത്തെ കാതോലിക്കായായി അവരോധിച്ചു. അന്നാരോഗ്യത്താലും പ്രത്യേകം ക്ഷണിക്കാഞ്ഞതിനാലും ഈ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും മാർത്തോമ്മാ മാതൃസ് പ്രഥമൻ ബാവ കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ കൈവെച്ച് ഔഗേൻ ബാവ അനുഗ്രഹിച്ച രംഗവും മറ്റും സഭാചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിൽ എക്കാലവും തിളങ്ങിനില്ക്കും. കാര്യം കോളം നിറഞ്ഞ ജീവിതസാഗരത്തിലൂടെ തകരാതെ സഞ്ചരിച്ച ഔഗേൻ ബാവയുടെ ജീവിത നൗക പ്രശാന്തസുന്ദരമായ കടലിനക്കരയിലേക്ക് അതിവേഗം നീങ്ങുകയായിരുന്നു. കാലംചെയ്യുന്നതിന് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കു മുമ്പ് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ലഭിച്ച ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവനയായ പി. ഗീവറുഗീസിന്റെ കണ്ടെത്തൽ ആശുപത്രിയിലെ മികച്ച ചികിത്സയും ശുശ്രൂഷയും ബാവയ്ക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ രോഗം മൂലം ശാരീരികമായ വേദനകൾ അധികമെന്നും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനായിരുന്നു ഔഗേൻ ബാവ. മാംസം അധികമില്ലാതിരുന്ന ബാവയുടെ ശരീരത്തോട് രോഗാണുക്കൾ പോലും പടവെട്ടി പരാജയപ്പെട്ടതായിരിക്കാം. മേല്പട്ടക്കാർക്കു സാധാരണഗതിയിൽ പിടിപെടാറുള്ള രോഗങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഔഗേൻ ബാവയെ ആക്രമിച്ചിട്ടില്ല. തൊണ്ണൂറു കഴിഞ്ഞ വ്രതനിഷ്ഠനായ ആ മുനിവര്യനു രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന അസുഖത്തെ തുടർന്ന് ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട ചികിത്സയാണ് ലഭിച്ചത്. എങ്കിലും കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിൽ തിരുമേനി കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടാതെ 1975 ഡിസംബർ എട്ടിനു കടന്നുപോയി. അതൊരു ഭാഗ്യമരണമായിരുന്നു. അന്ന് നൈറോബിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന സഭകളുടെ ലോകകൗൺസിൽ തിരുമേനിയുടെ സ്മരണയ്ക്ക് ആദരാഞ്ജലി അർപ്പിച്ചു. മറ്റൊരു സഭാനേതാവിനും ലഭിക്കാത്ത ആഗോള അന്ത്യാഭിവാദ്യം തന്നെ. ചരമ വിവരമറിഞ്ഞ് നൈറോബിയിൽനിന്ന് പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പറന്നെത്തി കബറടക്കത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു.

സഹസ്രക്കണക്കിനാളുകൾ നോക്കിനില്ക്കേ ചൊവ്വാഴ്ച വൈകിട്ട് ഔതികദേഹം തന്റെ മുൻഗാമിയുടെ കബറിടത്തിനു തൊട്ടടുത്തുള്ള കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന ചാപ്പലിൽ സംസ്കരിച്ചു.

സഭാസ്വാതന്ത്ര്യം അന്യൂനമായി പരിരക്ഷിക്കുകയും, എല്ലാ തത്വസംഹിതകളെയും കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ടുള്ള അന്ത്യോക്യൻ കടന്നാക്രമണങ്ങളെ എന്നെന്നേക്കുമായി കടലിനക്കര ഒരുക്കിനിറുത്തുകയും സഭാശരീരത്തിലെ ഒരു മുളളുപോലെ മാറിയ അന്ത്യോക്യൻ ബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത പ. ഔഗേൻ ബാവയ്ക്ക് ലഭിച്ച ഹൃദയ സ്പർശകമായ അന്തിമോപചാരം മലങ്കരസഭയുടെ സംരക്ഷകനു ലഭിച്ച അഭിവാദ്യം തന്നെയാണെന്ന് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

16

തൊട്ടു നിന്നവർ കേട്ടതും കണ്ടതും

പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ ബാവയുടെ അവിസ്മരണീയമായ സൽപ്രേരണകളെപ്പറ്റിയും സന്മാതൃകകളെപ്പറ്റിയും പ. ബാവയുടെ ശിഷ്യനും റിട്ട. ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററും ആയ ഫാ. ജോർജ്ജ് പട്ടാട്ട് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:

പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവയുടെ സ്നേഹ വാത്സല്യത്തോടൊപ്പം ശിഷ്യത്വവും ലഭിക്കാൻ സാധിച്ചത് ഞാൻ എന്നും കൃതജ്ഞതയോടെയാണ് സ്മരിക്കുന്നത്. എന്റെ പിതാവ് പട്ടാട്ട് പൗലോസിനു കുടുംബപരമായ ബന്ധത്തിനു പുറമേ ഔഗേൻ റമ്പാൻ ആയിരുന്ന കാലം മുതലേ ബാവയുമായി അടുത്തിടപെടുന്നതിനും തദാദി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധനാകുന്നതിനും സാധിച്ചു. കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്കു നടന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിച്ച ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ പ്രഗല്ഭനായ എതിർ സ്ഥാനാർത്ഥിയ്ക്ക് രണ്ടു വോട്ടു നേടാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഞാൻ 1954 -ൽ കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ, സ്ഥലസൗകര്യമില്ലാതിരുന്ന മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിലെ ചെറിയ ഭക്ഷണ മുറി സ്ക്രീൻവച്ച് മറച്ച് എനിക്കു താമസിക്കാനും പഠിക്കാനും സൗകര്യം തരുകയും പിന്നീട് എനിക്ക് വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്ത ത്യാഗ ബുദ്ധി, തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ എത്രയോ വിസ്മയകരം എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ!

പരിശുദ്ധ തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള ചിട്ടയും ഏകാഗ്രതയും



ഫാ. ജോർജ്ജ് പട്ടാട്ട്

അതുല്യമാണ്. യാത്രയിലാണെങ്കിലും കൃത്യസമയത്ത് വാഹനത്തിലിരുന്ന് കൂടെയുള്ള ശെമ്മാശ്ശിന്മാരുമായി പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. ഒരവസരത്തിൽ യാത്രാവേളയിലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കിടക്ക് വഴിയോരത്ത് കണ്ട ഒരു കാഴ്ചയെപ്പറ്റി ഞാൻ പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനിയോട് പറഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥന സമയത്ത് വഴിയോരത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചതിന് ഉടനെ ശകാരവും കിട്ടി. ഒരിക്കൽ അരമനയിൽ സൂത്താറാ നമസ്കാര സമയത്ത് ഞാനും മറ്റു രണ്ടു പേരും അശ്രദ്ധമായി പെരുമാറിയതിന് വടികൊണ്ട് നല്ല അടിയും ശകാരവും കിട്ടി. രാവിലെ വിളിച്ച്

സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനിയുടെ വായനയിലുള്ള ഏകാഗ്രത അനുപമം തന്നെ. വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അടുത്തുവന്ന് മേശപ്പുറത്തു നിന്ന് എന്തെങ്കിലും എടുത്താലോ, ഒരു സന്ദർശകൻ അടുത്തുവന്നാലോ അറിയുകയോ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ഇല്ലായിരുന്നു. അരമനയിൽ നിന്ന് യാത്രയ്ക്കിറങ്ങുമ്പോഴും യാത്ര കഴിഞ്ഞ് എത്തുമ്പോഴും പള്ളിയിൽ കയറി ലൂത്തിനിയാ നടത്തും. ഒരു പള്ളി സന്ദർശിക്കുമ്പോഴും സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങുമ്പോഴും മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ച് ധൂപം വച്ച് ലൂത്തിനിയാ നടത്തുക തിരുമേനി ചിട്ടയോടെ പാലിച്ചിരുന്നു. പള്ളി സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങുമ്പോൾ കപ്പാർക്കും മറ്റു ജോലിക്കാർക്കും ഒരു തുക സമ്മാനമായി നൽകും. സ്വന്തം സാമ്പത്തിക പരിമിതി, ആ പഴയ ചട്ടം പാലിക്കുന്നതിന് തടസ്സമാക്കിയിരുന്നില്ല.

വെങ്ങോലയിൽ ശാലോം സ്കൂളിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് പട്ടാള മത്തായി കോറെപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്ക് പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയത് തിരുമേനിയാണ്. മലയാളം മിഡിൽ സ്കൂളിനുള്ള അപേക്ഷ തയ്യാറാക്കി അദ്ദേഹം മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, “ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ ചിന്തിക്കൂ അച്ചാ. മലയാളം സ്കൂളല്ല, ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളാണ് ഇനി ആരംഭിക്കേണ്ടത്” എന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും, അപേക്ഷ മാറ്റി തയ്യാറാക്കിച്ച് അരമനയ്ക്കു തൊട്ടടുത്തുള്ള ഡി. ഇ. ഒ. യെ അരമനയിൽ വരുത്തി തിരുമേനി തന്നെ അപേക്ഷ കൈയിൽ കൊടുക്കുകയും സ്കൂൾ അനുവദിച്ച് ഉത്തരവാക്കുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുവുന്നായി, ഒന്നായ പരിശുദ്ധ സഭയെ ഒരു ദശാബ്ദം ഭരിച്ചതും, ശീമക്കാരുടെ കൂതന്ത്രങ്ങൾ വീണ്ടും സഭയെ പിളർത്തിയതും വിശുദ്ധ തോമാശ്ലീഹായുടെ പട്ടയത്തെയും സിംഹാസനത്തെയും ചോദ്യം ചെയ്ത അവസരത്തിൽ വിനയാന്വിതനായ പരിശുദ്ധ ബാവാ സടകുടഞ്ഞ് ഗർജ്ജിച്ചതും സമീപകാല സംഭവങ്ങളാണ് ലോ.

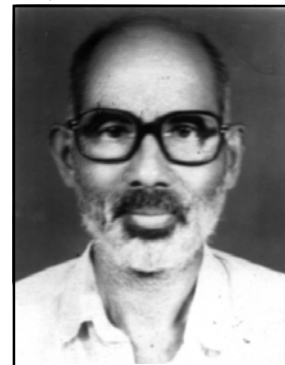
1958 സെപ്റ്റംബർ 12 -ാം തീയതി സുപ്രീം കോടതി വിധി അറിഞ്ഞപ്പോൾ അരമനയിലെ അന്തേവാസികൾ അല്പം വിജയാഘോഷത്തിന് ഒരുങ്ങി. പരിശുദ്ധ തിരുമേനി അത് കർശനമായി തടഞ്ഞു. പള്ളിയകത്തു പോയി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. സെപ്റ്റംബർ 14 -ാം തീയതി മുവാറ്റുപുഴ അരമനപ്പള്ളിയിൽ നടത്തിയ ആ വർഷത്തെ സ്തീബാദാസ സമൂഹവാർഷികം ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അല്പം വിപുലമായി നടത്തി സന്തോഷിച്ചതും ഓർക്കുന്നു. തിരുമേനിയുടെ സന്മാതൃകകളും സൽപ്രേരണകളും ജീവാവസാനം വരെ എന്നെ ഭരിക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഔഗേൻ ബാവാ എനിക്കു വൈദിക പട്ടം തന്ന് അധികം വൈകാതെ കണ്ടഴ എം. ജി. ഡി. എം. ആശുപത്രി ചാപ്പൽ കുദാശ ചെയ്യുകയും എന്നെ ആശുപത്രി ചാപ്പയിനായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. “ഇത് ഒരു വലിയ സ്ഥാപനമായിത്തീരും. അച്ചൻ ഇവിടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളൂ” എന്നും പറഞ്ഞു. ആശുപത്രിയുടെ വളർച്ചയിൽ വലിയ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ച തിരുമേനി സ്ഥാപകനായ മനോഹര വറുഗീസിനോടുള്ള മതിപ്പും സ്നേഹവും നിമിത്തം ഒരു മുദ്രമോതിരം നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി കണ്ടഴ ആശുപത്രി ഏറ്റെടുത്ത് കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചതും ബാവായാണ്. തിരുമേനിയുടെ പ്രോത്സാഹനവും അനുഗ്രഹവും മൂലമാണ് 17 വർഷം കണ്ടഴയിൽ പ്രവർത്തിക്കാനും ഒരു ഇടവേളയ്ക്കു ശേഷം കഴിഞ്ഞവർഷം അവിടുത്തെ ബസ്സേലിയോസ് സ്കൂളിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കാനും സാധിച്ചതെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അസാധാരണ വ്യക്തിത്വം

മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽ 1953 മുതൽ ഒമ്പതു വർഷം താമസിച്ച് ഔഗേൻ തിരുമേനിയെ വളരെയടുത്ത് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള റിട്ട. എസ്. ബി. ടി. ഓഫീസർ പി. എ. ജോർജ്ജ് (ഇലവന്താനത്ത്, കൊല്ലാട്) ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:

1953 മെയ് മാസത്തിലാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽ എത്തുന്നത്. ഒരു മണിമാളിക ആയിരിക്കും അരമന എന്ന ധാരണയോടു കൂടി എത്തിയ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. സാക്ഷാൽ ഭാരതീയ ഋഷിവര്യന്റെ പർണ്ണശാല തന്നെ. മണ്ണിഷ്ടികയിൽ കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം. അതിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള നടപ്പന്തലാണ് കിടപ്പുമുറി. അതിനോട് ചേർന്ന് ഒരു ചാരുകസേരയിൽ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനാധിപനായ ആ



പി. എ. ജോർജ്ജ് (ഇലവന്താനത്ത്, കൊല്ലാട്) ടി. യിലെ ഒരു ജീവനക്കാരനും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഋഷിവര്യൻ ഒരു വെള്ളക്കുപ്പായവും തലയിൽ മസ്നപ്പ്സായും ധരിച്ച് ചാരി ഇരിക്കുന്നു. തന്റെ മുമ്പിൽ മേനിയിൽ ആക്കിയ ഒരു പലക വച്ചെഴുതുവാൻ വച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി ഏതോ പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ ചെന്ന് കൈമുത്തി. എന്റെ യാത്ര അല്പം സ്വാർത്ഥതയോടുകൂടിയതായിരുന്നു. കോട്ടയംകാരനായ എനിക്ക് തല ചായ്ക്കാൻ ഓരിടം വേണം. എന്നോടൊപ്പം എസ്. ബി. ടി. യിലെ ഒരു ജീവനക്കാരനും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ ചെന്ന കാര്യം തിരക്കി. വലിയ സന്തോഷത്തോടെ എന്നോട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു. “എടാ മോനേ! നിനക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ ഇവിടെ താമസിക്കാം. ഇത്രയൊക്കെ സൗകര്യമുണ്ട്. അടുത്ത ആഴ്ച സ്കൂളും കോളജുമൊക്കെ തുറക്കും.” “രോഗി ഇച്ഛിച്ചതും വൈദ്യൻ കല്പിച്ചതും പാൽ.” എന്റെ ആഗ്രഹം പോലെ ഞാൻ അരമനയിൽ ആയി. സ്നേഹനിധിയായ വലുപ്പച്ചനും കൊച്ചുമക്കളും കൂടി കഴിയുന്ന ഒരു പ്രതീതി.

തിരുമേനിയോടൊപ്പമുള്ള ജീവിതം ഒരു വലിയ അനുഭവം തന്നെ ആയിരുന്നു. റിട്ടയർ ചെയ്തിട്ടും എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന് ഇന്നും ഞാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർക്കശമായ ജീവിതചര്യകൾ, ലളിതസുന്ദരമായ ജീവിത രീതി, തെറ്റിനെ എതിർക്കുവാനുള്ള നിർഭയത്വം, തികഞ്ഞ ഭക്തി, അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസം എന്നീ സവിശേഷതകൾ തിരുമേനിയെ അസാധാരണമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാക്കിത്തീർത്തു.

ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം, സുറിയാനി, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളിൽ അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കൈയക്ഷ രമാകട്ടെ അതിമനോഹരവും. സുറിയാനി എഴുതുന്നത് പരുന്തിൻ തൂവൽ കൊണ്ടായിരുന്നു.

രചനാരീതി ശ്രദ്ധേയമാണ്. മതോപദേശ സത്യങ്ങൾ വേദത്തെളിവു കളോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. മാർ ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെയും, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും പെരുന്നാൾ നമസ്കാര ഗീതങ്ങൾ, പെങ്കീസാ നമസ്കാരത്തിന്റെ മലയാള തർജ്ജമ, ഇന്ന് വൈദികർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഹുത്തോമോയുടെ മലയാള തർജ്ജമ, കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച നമസ്കാരത്തിന്റെ തർജ്ജമ തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾ എല്ലാം സഭയ്ക്കു മുതൽകൂട്ടാണ്.

ജീവിതചര്യകളും അനുകരണീയമാണ്. സഭയിൽ ഏഴ് യാമ പ്രാർത്ഥനകൾ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനിക്ക് ഏഴല്ല പതിനാല് യാമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അർദ്ധരാത്രിയിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷണത്തേക്കാൾ പ്രധാനം തിരുമേനിക്ക് നോമ്പും, ഉപവാസവും, നമസ്കാരവും ആയിരുന്നു. പ്രായാധിക്യം മൂലം അസുഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പോലും പുതിയ ഭക്ഷണക്രമീകരണത്തിന് അദ്ദേഹം വഴിപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഭക്ഷണം ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എന്നതാണ് ആ പിതാവ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്.

നോമ്പു കാലങ്ങളിൽ സാക്ഷാൽ ഭാരതീയ സന്യാസിമാരുടെ ജീവിതരീതിതന്നെ. നോമ്പിൽ മൂന്നുമണി കഴിയാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയില്ല. കഞ്ഞിയും, പയറും, പപ്പടവും എന്തെങ്കിലും ഉപ്പിലിട്ടതും മാത്രം മതി.

വില കുറഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിക്കുകയുള്ളൂ. അതും അത്യാവശ്യത്തിനുമാത്രം. കാപ്പക്കൂട്ടം രണ്ടോ മൂന്നോ. അതിൽ കൂടുതൽ വന്നാൽ അത് മലബാറിലെ അച്ചന്മാർക്ക് കൊടുക്കും. ഉള്ളതിൽ നല്ല കാപ്പാ സെറ്റ് എടുക്കുമ്പോൾ സെക്രട്ടറി ശെമ്മാശനോട് ‘ഞാൻ പെണ്ണുകെട്ടാൻ പോകുകയാണോ’ എന്ന് ചോദിക്കും. എന്നാലും കൊടുക്കുന്നതു തന്നെ ധരിക്കും.

അതിഥി സൽക്കാരവും മറ്റുള്ളവരോടുള്ള പെരുമാറ്റവും ആരേയും ആകർഷിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. എല്ലാ മതത്തിൽപ്പെട്ടവരും എല്ലാ സഭാവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും സന്ദർശിക്കുന്നതിന് വരുമായിരുന്നു. അവരോട് ഹൃദ്യമായി സംസാരിക്കും. സംശയങ്ങൾ പരിഹരിക്കും. അടുക്കൽവരുന്നവരെ ഇരുത്തിയതിനു ശേഷമേ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങുകയുള്ളൂ. കാലം ചെയ്ത പൗലൂസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി (അന്ന് പോൾ വർഗീസ്) ഒരിക്കൽ തിരുമേനിയെ കാണുവാൻ എത്തി. ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം മടിച്ചു. അപ്പോൾ പുൽപ്പായിട്ട് അതിൽ ഇരുത്തി. അന്ന് ദീർഘനേരം അവർ സംസാരിച്ചു. സഭയും, വേദപുസ്തകവും, കാനോനുകളുമൊക്കെ ചർച്ച ചെയ്തു. മുവാറ്റുപുഴ സി. എസ്. ഐ. പള്ളി വികാരി റവ. കെ. എം. ജേക്കബ്, മിക്കവാറും വരുമായിരുന്നു. തിരുമേനിക്ക് വളരെ ബഹുമാന്യനായ ഒരു വ്യക്തി ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരിക്കൽ നിർമ്മലാ കോളജിലെ അധ്യാപകൻ പണ്ഡാല സാർ തിരുമേനിയെ കാണാൻ ചെന്നു. വളരെ സൗഹൃദപരമായി സംസാരിച്ചു.

തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ പോലും അതിഥികളെ സൽക്കരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. വയലിപ്പറമ്പിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി ഒരു ദിവസം ഒരു മണിയോടെ അരമനയിൽ എത്തി. സഭാ കാര്യങ്ങളും മറ്റും സംസാരിച്ചു. ഈ സമയത്ത് ചായയും ലഘു കടികളും ഊണു മേശയിൽ വച്ചു. പാൽ ഒഴിക്കാത്ത ചായ ആയതിനാൽ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി കുടിച്ചില്ല. ഞങ്ങൾക്ക് നോമ്പ് ആയതിനാൽ പാൽ ഉപയോഗിക്കില്ല എന്ന് ഔഗേൻ തിരുമേനി പറഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ ക്നാനായ ഇടവകയുടെ മാർ ക്ലീമീസ്, ഔഗേൻ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനെത്തി. തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനാണ് ക്ലീമീസ് തിരുമേനി. അദ്ദേഹം സുറിയാനി പഠിക്കാൻ മുവാറ്റുപുഴ സെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്തെ ഫോട്ടോ അന്നും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനി മാർ രണ്ടുപേരും സഭാകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തു. യോജിപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സംഭാഷണം തന്നെ നടത്തി. ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ അതൊന്നും പ്രാവർത്തികമായില്ല.

ഏതൊരു സഭാംഗത്തിനും വിശ്വാസപരമായ ആത്മവീര്യം ഉണർത്തത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള സഭാസന്നേഹം ആയിരുന്നു ഔഗേൻ തിരുമേനി

യുടേത്. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായിൽ കുടിയുള്ള ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ ഉത്ഭവവും പാരമ്പര്യവും, വിശ്വാസവും, തിരുമേനി രാവു പകലും മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ രക്തസാക്ഷി ദിനം ആചരിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനി ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു വേദഭാഗം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. വിശുദ്ധ പൗലസ് കൊരിന്ത്യരോടു പറയുന്നത്. “നിങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തുവിൽ പതിനായിരം ഗുരുക്കന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിലും പിതാക്കന്മാർ ഏറെയില്ല. നിങ്ങളെ ആത്മാവിൽ ജനിപ്പിച്ചതു ഞാൻ അല്ലയോ.” ഇവിടെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പിതൃത്വവും അപ്പസ്തോലിക പിന്തുടർച്ചയും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

വളരെ വൈകിയിട്ടും മാഷു നൽകി

ഒരു സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനെ നിലയിൽ സാധാരണ ഗതിക്ക് ചെയ്യാനാവാത്ത പല കാര്യങ്ങളും, കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു മാനുഷിക പ്രശ്നങ്ങളെ ദൈവ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടിവരുന്നു. നിയമ ദൃഷ്ട്യാ സാധ്യകരിക്കാനാവാത്ത ചില സംഗതികൾ മുടിയൻ പുത്രനെപ്പോലെ അനുതപിക്കുന്നവർക്ക് പാപപരിഹാരം നൽകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാർക്ക് അവഗണിക്കാനും സാധ്യമല്ല. അത്തരം ഒരു സംഗതിയാണ് ചുവടേ ചേർക്കുന്നത്.

(1975 ഡിസംബർ എട്ടിനു കാലം ചെയ്ത പ. ഔഗേൻ ബാവായുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ അന്നു ചേർക്കേണ്ടതില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചതും എന്നാൽ സഭാംഗങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞാൻ കരുതുന്നതും 34 വർഷം മുമ്പ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നതുമായ സംഭവമാണ് ചുവടേ ചേർക്കുന്നത്.)

“പ്രിയപ്പെട്ട വല്യപ്പച്ചൻ,

ഞങ്ങൾ നാടുവിട്ടിട്ട് ഏഴു വർഷം കഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെ മകൻ മനോജിന് ആറു വയസ്സും മകൾ രമണിക്ക് നാലു വയസ്സുമായി. വിവാഹം നടത്താതെയുള്ള ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ദുഃഖമുണ്ട്. ഒട്ടും മനസ്സമാധാനമില്ല. അതുകൊണ്ട് വല്യപ്പച്ചൻ എല്ലാം ക്ഷമിച്ച് പ. ഔഗേൻ ബാവായെ കണ്ട് ഞങ്ങളുടെ വിവാഹവും കുട്ടികളുടെ മാമോദീസായും നടത്തിച്ചു തരണം. മുടിയനായ പുത്രനെപ്പോലെ എന്നെ കരുതിയാൽ മതി.

സ്വന്തം കുഞ്ഞുമോൻ”

വർഷങ്ങളായി സമ്പർക്കമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുവന്ന കുഞ്ഞുമോന്റെ കത്ത് വാത്സല്യനിധിയായ വല്യപ്പച്ചനെ ഒരേ സമയം ദുഃഖത്തിന്റെയും

സന്തോഷത്തിന്റെയും സാഗരത്തിൽ ആഴ്ത്തി. എന്തു ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയമില്ലാതെ അദ്ദേഹം കുഴങ്ങി. പെട്ടെന്നാണ് ഒരാശയം തോന്നിയത്. ബാവായുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കവും ബാവായിൽ സ്വാധീനവുമുള്ള ഒരു സുഹൃത്തായ ചെമ്പകശ്ശേരിൽ കൊച്ചുകൊച്ചിന്റെ കാര്യം വല്യപ്പച്ചൻ ഓർത്തു. ഉടൻ തന്നെ കൊച്ചുകൊച്ചിനെ വല്യപ്പച്ചൻ സമീപിച്ചു. കാര്യങ്ങൾ എന്തെന്നു പറയാനാവാതെ കുഞ്ഞുമോന്റെ കത്ത് അദ്ദേഹം സുഹൃത്തിനെ ഏല്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. സുഹൃത്ത് ഞെട്ടിപ്പോയി. എങ്കിലും കുഞ്ഞുമോനെയും വല്യപ്പനെയും ഈ പതനത്തിൽ തള്ളാനാവാതെ കൊച്ചുകൊച്ചി കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ എത്തി പ. ഔഗേൻ ബാവായെ കണ്ട് കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം തുറന്നു പറഞ്ഞു.

ബാവായും ഞെട്ടി. എങ്കിലും ‘ഞാൻ സഭാദ്ധ്യക്ഷനാകയാൽ അനുതപിച്ചു വരുന്നവരെ മുടിയനായ പുത്രന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ സ്വീകരിക്കുകയല്ലാതെ തള്ളാനാവില്ലല്ലോ’ എന്നു പറഞ്ഞു പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചു.

ബാവായെ കാണാൻ ചെന്ന ആ സഭാസന്ദർശനം ബാവായ്ക്കു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അടുത്ത വ്യാഴാഴ്ച രാത്രി എട്ടുമണി കഴിയുമ്പോൾ താങ്കൾ കുഞ്ഞുമോനെയും വീട്ടുകാരിയേയും മക്കളെയും എന്റെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുവരണം. അപ്പോഴേക്കും എന്നെ കാണാൻ ഇവിടെ വരുന്നവരും മറ്റും സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കും. കൂടാതെ അവരുടെ പള്ളിയിലെ അച്ചനും അന്ന് എട്ടിനു ശേഷം വന്ന് എന്നെ കാണാൻ പറയണം.”

നിശ്ചിത ദിവസം കൊച്ചുകൊച്ചി കുഞ്ഞുമോനെയും കുടുംബത്തേയും പറഞ്ഞുപോലെ ബാവായുടെ മുറിയിലേക്കുവന്നു. ബാവായുടെ മുഖത്ത് ധൈര്യമായി ഒന്നു നോക്കാൻപോലും കഴിയാതിരുന്ന കുഞ്ഞുമോനോടും കുടുംബത്തോടും ജ്ഞാനവൃദ്ധനായ ബാവായ്ക്ക് വാത്സല്യവും അതേസമയം അല്പം വെറുപ്പും തോന്നി. കുട്ടികളെ പുറത്താക്കി കതകടച്ചു. ‘ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാർ’ ബാവായുടെ മുറിയിൽ മുട്ടുകാത്തി. “മലവേടനും മൃഗങ്ങളും പോലും ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുതപിച്ചു വന്നതിനാൽ സഭാദ്ധ്യക്ഷനെ നിലയിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മാപ്പു തരുന്നു.”



ചെമ്പകശ്ശേരിൽ കൊച്ചുകൊച്ചി

കുഞ്ഞുമോന്റെയും ‘ഭാര്യ’യുടെയും കണ്ണുകളിൽ നിന്നു കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകി. അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വിയർപ്പുകൊണ്ടു നനഞ്ഞു. പിറവത്തുവച്ച് പണ്ട് കാപ്പിവടി കൊണ്ടടി കൊണ്ടപ്പോഴും കരയാതിരുന്ന പുണ്യചരിതനായ

ബാവായുടെ കണ്ണുകളും ഈറനണിഞ്ഞു.

അര മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് കുഞ്ഞുമോനെയും ഭാര്യയേയും മുറിയിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു വിട്ടു. ഉടനെ തന്നെ മുൻ നിശ്ചയപ്രകാരം പുറത്തു നിന്ന അവരുടെ വികാരി അച്ചനെ ബാവാ അകത്തേക്ക് വിളിച്ചു. “അച്ചാ, കുഞ്ഞുമോന്റെ വിവാഹം തന്റെ പള്ളിയിൽ വച്ച് അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ അഞ്ചു മണിക്കു നടത്തി, കുട്ടികളെ മാമോദീസായും മൂക്കു ണം. കല്പന ഒന്നും എഴുതിത്തരുന്നില്ല. വാക്കാലുള്ള ഈ കല്പന മതി. അച്ചൻ 100 രൂപയും കപ്പാർക്ക് 50 രൂപയും വാങ്ങണം. പള്ളിയിൽ 100 രൂപാ കാണിക്ക ഇടിക്കണം. ഒരു ചെറിയ പ്രായശ്ചിത്തമായി 100 രൂപ ദേവലോകത്തെ ഭണ്ഡാരത്തിലും ഇടാൻ പറയണം.”

ബാവാ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ അച്ചൻ ചെയ്തു. കുഞ്ഞുമോനും ഭാര്യമേഴ്സിനും കുട്ടികൾക്കും അവരുടെ വലുപ്പച്ചുറ്റം സ്വർഗ്ഗം കിട്ടിയ അനുഭവമായിരുന്നു. ഇടനിലക്കാരന് ഒരാളെ സംതൃപ്തിയും. ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഒരു പട്ടണത്തിൽ സർക്കാർ ജോലിക്കാരനായിരുന്ന കുഞ്ഞുമോൻ 40 വർഷം മുമ്പ് സ്വന്തം മാതൃ സഹോദരീ പുത്രിയായ മേഴ്സിയെ മഹാനഗരം കാണിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചപ്പോൾ ജനിച്ച മനോജും, രമണിയും ഇന്ന് ഉന്നത നിലയിൽ കഴിയുന്നു. കുഞ്ഞുമോൻ ഇതിനകം റിട്ടയർ ചെയ്തു നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി സകുടുംബം താമസിക്കുന്നു (കൊച്ചുകൊച്ച് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് നിര്യാതനായി).

പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ പാരമ്യതയിൽ

കെ. പി. ജേക്കബ്, കൊടിയാത്ത് (67) കിഴുമുറി, ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: 1956 ഏപ്രിൽ - മെയ് മാസങ്ങളിൽ കുടുംബ ബന്ധമുള്ള പാടത്ത് പൗലോ



കെ. പി. ജേക്കബ്
കൊടിയാത്ത്

സിന്റെ ചികിത്സാർത്ഥം മുവാറ്റുപുഴയിൽ എത്തി. മുവാറ്റുപുഴ അരമനപ്പുറവിലുള്ള പടിഞ്ഞാറെ കെട്ടിടത്തിലാണ് എനിക്ക് താമസിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായത്. ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനി താഴെ ഭാഗത്ത് ഇപ്പോഴത്തെ ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സിന്റെ വടക്കു കിഴക്കേ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുറിയിലാണു പാർത്തിരുന്നത്. അഞ്ചാറു പേർക്ക് നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള സൗകര്യമേ ആ മുറിയിലുള്ളൂ. അക്കാലത്ത് തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കാനെത്തുന്നവരിൽ പ്രമുഖർ വടകര ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിരുന്ന ചെമ്മങ്കുഴ

സി. എസ്. സ്കറിയാ കത്തനാർ, തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യ പ്രമുഖനായ മുൻ മലങ്കര മല്പാൻ കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം കത്തനാർ, പിറവം എരുമപ്പെട്ടി തോമസച്ചൻ, കടമറ്റം പുതുശ്ശേരി ഐസക്ക് അച്ചൻ, കണ്ടനാട് മട്ടുമ്മേൽ അച്ചൻ, കോലഞ്ചേരി എം. ചാക്കോപ്പിള്ള, കട്ടയ്ക്കൽ യോഹന്നാൻ വക്കീൽ, മുൻമന്ത്രി ഇ. പി. പൗലൂസ്, പാരേട്ട് മാർ ഈവാനി യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, കെ. എം. ചെറിയാൻ മുതലായവരായിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയും പഠിപ്പിക്കലും കഴിഞ്ഞാൽ തിരുമേനിയുടെ മുഖ്യജോലി സുറിയാനിയിലുള്ള എഴുത്താണ് ഫാ. വി. ജെ. ജോസഫിനായിരുന്നു പള്ളിയുടെ ചുമതല. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ശൈശ്വാനായ സി. കെ. കുര്യച്ചൻ (കിഴുമുറി) തിരുമേനിയുടെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരപുത്രൻ സി. കെ. ഏബ്രഹാം, നെടുംകുഴി പൗലോസ്, ജോർജ്ജ് പട്ടാമുക്ക് എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ശൈശ്വാനായ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവർക്കു കുറച്ചു വിശ്രമ സമയം കൊടുത്തശേഷം തിരുമേനി എന്നും അരമന കോമ്പൗണ്ട് മുഴുവൻ നടന്നു നോക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഞാൻ താമസിക്കുന്ന പടിഞ്ഞാറെ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വന്ന് എന്നെ വിളിച്ചു. ആദ്യമായിട്ടാണ്. ഞാൻ വേഗം ഇറങ്ങിച്ചെന്നു കൈമുത്തി. പേര് ജേക്കബ് എന്നാണെന്നും അറിയിച്ചു. ഭിത്തി മാത്രമുള്ള അവിടുത്തെ കക്കൂസ് നന്നാക്കിയത് ആരാണെന്ന് ആരാഞ്ഞു. ഞാനാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അല്പനേരം മൗനമായി നിന്നിട്ട് എന്റെ തലയിൽ കൈവച്ച് “ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ” എന്നുപറഞ്ഞു. ആ മാസത്തിൽ തന്നെ എനിക്ക് സർക്കാർ ജോലി കിട്ടി. പെൻഷൻ പറ്റിയിട്ട് ഇപ്പോൾ 9 വർഷം കഴിഞ്ഞു. ആ അനുഗ്രഹം ലൗകിക രംഗത്തും ആത്മീയ മേഖലയിലും ചെറിയ തോതിൽ രോഗിയാണെങ്കിലും ഞാൻ ഇന്നും അനുഭവിച്ചു വരുന്നു. ഔഗേൻ തിരുമേനിയെപ്പോലെ ഇത്രമാത്രം പണ്ഡിതനായ മറ്റൊരാൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ ഉത്തമ വിശ്വാസം.

ഒറ്റ വാക്കു കൊണ്ട് കാൽ ലക്ഷം നേടി

പി. സി. ചെറിയാൻ മടുക്കാനി അനുസ്മരിക്കുന്നു: ഞാൻ 1968 -ൽ ദേവലോകം വാർഡ് മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലറായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മുപ്പതു വർഷം പഴക്കം ഉണ്ടായിരുന്ന വാർഡിലെ പ്രധാന റോഡായ മടുക്കാനി - ദേവലോകം റോഡ് ടാർ ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. എസ്റ്റിമേറ്റ് എടുത്തപ്പോൾ 50000 രൂപാ ചെലവ് വരുമെന്ന് മനസ്സിലായി. അന്ന് പ്രതി വർഷം 5000 രൂപാ മാത്രമാണ് ഒരു വാർഡിന് ലഭിച്ചിരുന്നത്. 5 വർഷം ചെയ്താലും പദ്ധതി വഴി മാത്രമേ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്ന് തന്നെയുമല്ല വേറെ ഒരു ജോലിയും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയും ഇല്ല.

വേറെ മാർഗം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ 50 (ജി) എന്ന ഇനത്തിൽ കേരളം ഒട്ടുക്കുള്ള മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾക്ക് ഒരു ലക്ഷം രൂപാ ഗ്രാന്റ് ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി.

ഈ റോഡിന്റെ പ്രാധാന്യം എടുത്തു കാട്ടിക്കൊണ്ട് ഒരു എഴുത്ത് മന്ത്രിക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ. ഔഗേൻ ബാവായെ ഞാൻ കണ്ടു. കത്ത് വായിച്ചു കേട്ട ബാവാ തിരുമേനി I request you to give necessary order എന്ന ഭാഗം വായിച്ചപ്പോൾ “മന്ത്രിയല്ലേ to kindly give എന്നു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം കത്തയച്ചു. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് 25000 രൂപാ ഗ്രാന്റായി അനുവദിച്ച് മറുപടി കിട്ടി. ബാക്കി 25000 രൂപാ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ നിന്ന് അടച്ചപ്പോൾ പൊതുമരാമത്ത് വകുപ്പ് റോഡ് ടാർ ചെയ്തു.

മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മൈതാനം കരിങ്കൽ മതിൽ കെട്ടി അടവാക്കുന്ന പണി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ബസ്സേലിയോസ് കോളജ് അധികാരികൾ മൈതാനത്തിന്റെ തെക്കുവശത്തുള്ള കുറെ സ്ഥലം കോളജിന്റെ ഫുട്ബോൾ ഫീൽഡിനു വേണ്ടി വിട്ടുതരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പള്ളിക്കാർ സമ്മതിക്കാഞ്ഞപ്പോൾ കോളജധികൃതർ ബാവായെ സമീപിച്ചു. തിരുമേനി, ഇരു കൂട്ടരെയും വിളിപ്പിച്ചു. ഇരു വിഭാഗക്കാരുടെയും നിവേദനം കേട്ട തിരുമേനി പ്രധാനം പള്ളിയാണ്. മതിൽ കെട്ടിക്കോട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. തന്മൂലം ഇപ്പോൾ ഉള്ള മൈതാനത്തിന്റെ സൗകര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ ഇടക്കാലത്ത് ഒരു കേസ് ഉണ്ടായി. പൊതുയോഗം ട്രസ്റ്റിയെ മാറ്റി. ബാവാ ഇരുകൂട്ടരെയും വിളിപ്പിച്ചു. ട്രസ്റ്റി യോട് ‘യോജിച്ചു പോകാമെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ രാജി വെയ്ക്കുക. ഞാൻ മാറ്റിയെന്ന് വേണ്ട. പൊതുയോഗ തീരുമാനം എനിക്ക് അവഗണിക്കാനും പാടില്ല’ എന്ന് പറഞ്ഞു. യോജിച്ചു പോകാമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഡപ്യൂട്ടി സെക്രട്ടറി പി. എൻ. നൈനാനെ വിളിച്ചു. “നൈനാച്ചാ, ട്രസ്റ്റിയുടേതായി ഒരു എഴുത്ത് തയ്യാറാക്കി കൊണ്ടുവരിക” എന്നു പറഞ്ഞു.

“എനിക്ക് കുറെ മാസങ്ങളായി പള്ളികളിൽ വന്ന് ക്രമമായി കാര്യങ്ങൾ നോക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഭാവിയിൽ എല്ലാം ശരിയായി നോക്കിക്കൊള്ളാം” എന്നുള്ള കത്തിന്റെ നക്കൽ വായിച്ചുകേട്ട ബാവാ ‘നൈനാച്ചാ ആദ്യത്തെ വാചകത്തിന് ശേഷം “അതിൽ ഞാൻ ചേർക്കുന്നു” എന്നു കുടി ചേർക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. തിരുമേനിയുടെ ബുദ്ധി അപാരം എന്ന് കേട്ടുനിന്ന പ്രശസ്തനായ മുൻ അദ്ധ്യാപകൻ പറഞ്ഞു.

17

എല്ലാവർക്കും നല്ല മാതൃക

പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ബാവാ എല്ലാ വിധത്തിലും എല്ലാ വർക്കും മാതൃകയായിരുന്നു എന്ന് പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ 2000 നവംബർ 19 -നു പരുമല പള്ളി അങ്കണത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഔഗേൻ ബാവായുടെ ചരമ രജത ജൂബിലി മഹാസമ്മേളനത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞു. തിരുമേനി ഇങ്ങനെ തുടർന്നു: പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, നോമ്പാചരണം എന്നിവ മുഖമുദ്രയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പ. ഔഗേൻ ബാവാ സമയം ദൈവം തരുന്ന താലന്താണെന്നു കരുതി ഒരു നിമിഷം പോലും കളയാതെ വായനയിലും പഠനത്തിലും ആരാധനയെ സമ്പുഷ്ടമാക്കാനുള്ള പുസ്തക രചനയിലും തർജ്ജമയിലും ചെലവഴിച്ചു. ഉന്നതമായ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കണമെങ്കിൽ എല്ലാവരും ഈ ഗുണങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം.

പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും അതിജീവിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി യോജിച്ച് സഭയിൽ സമാധാനം കൈവരുത്തുന്നതിനും സാധിച്ചു. അന്തരീക്ഷം ഇന്ന് ഭിന്നമായിരിക്കുന്നു. അതിൽ പ്രയാസമുണ്ട്. പഴയ യോജിപ്പ് തിരിച്ചുവരാൻ എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കണം. പ്രാർത്ഥന കൊണ്ട് സാധിക്കാനാവാത്ത ഒന്നുമില്ല. ഭാരതത്തിന്റെ സഭയായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ഒരു നല്ല നാളെ ഉണ്ടാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും കാതോലിക്കാ ബാവാ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസായ ബർത്തലോമിയോ ഒന്നാമൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും വിശ്വാസത്തിനും സഭയ്ക്കും വേണ്ടി ഒട്ടധികം കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കുകയും സഭയെ ദൈവാശ്രയത്തോടെ നയിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു പുണ്യപുരുഷനായിരുന്നു ഔഗേൻ ബാവാ എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സഭകൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യം ഇന്ന് അനിവാര്യമാണെന്നും പരസ്പരം പോരു നടത്താതെ സ്നേഹത്തോടെ ഒരുമിച്ച് നിന്ന് ക്രൈസ്തവ ദൗത്യം നിറവേറ്റണമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഒരു കോടി രൂപയുടെ ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ചാരിറ്റബിൾ എൻഡോവ്മെന്റ് ഫണ്ടിലേക്ക് എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ 1000 ഡോളർ (46000 രൂപ) സംഭാവന ചെയ്തു. മലങ്കര സഭയുടെ പരമോന്നത ബഹുമതിയായ “ഓർഡർ ഓഫ് സെന്റ്

തോമസ്” പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസിനു നൽകി ബഹുമാനിച്ചു.

ചാരിറ്റബിൾ എൻഡോവ്മെന്റ് ഫണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി പി. ജെ. ജോസഫാണ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തിയ ഡോ. ഡി. ബാബുപോൾ, ഔഗേൻ ബാവായുടെ പുണ്യ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ അനുസ്മരിച്ചു. ബൗദ്ധിക തലത്തിൽ ഉത്തമബോധത്തോടെ മറുകക്ഷിയിൽ നിന്ന് കാതോലിക്കേറ്റിനെ സഹർഷം സ്വീകരിച്ച മൂന്നു പ്രശസ്ത വ്യക്തികൾ ഫാ. കെ. പി. പൗലസ് കല്ലറയ്ക്കൽ, റവ. ഡോ. വി. സി. ശാമുവൽ, ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് (ഔഗേൻ ബാവ) എന്നിവരാണ് ബാബുപോൾ എടുത്തു പറഞ്ഞു.

ആശംസാ പ്രസംഗം ചെയ്ത ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്, ചാരിറ്റബിൾ ഫണ്ടിൽ നിന്നു കെട്ടിടം പണിക്ക് പണം ചെലവാക്കരുതെന്നും സഭ പത്തുലക്ഷം രൂപാ സംഭാവന ചെയ്യണമെന്നും പറഞ്ഞു. ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ ആരും ആരുടെയും സുപ്പീരിയർ അല്ലെന്നും സ്നേഹമാണ് സർവ്വ പ്രധാനമെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

നെയ്റോബിയിൽ വച്ച് ആഗോള ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ സ്മരണാഞ്ജലി ലഭിച്ച ഔഗേൻ ബാവായുടെ പുണ്യ സ്മരണയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരുപമ അഞ്ജലിയായിരുന്നു പരുമല സമ്മേളനം.

നിയുക്ത കാതോലിക്കാ തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് സ്വാഗതവും



2000 നവംബർ 19 -നു പരുമല പള്ളി അങ്കണത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഔഗേൻ ബാവായുടെ ചരമ രജത ജൂബിലി മഹാസമ്മേളനത്തിൽ നിന്ന്

18

പ.ഔഗേൻ ബാവായും കോടനാട് സീയോൻ ആശ്രമവും പള്ളിയും

പ. ബാവായുടെ സഹോദര പുത്രനും റിട്ടയാർഡ് ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുമായ ഫാ. സി. കെ. ഏബ്രഹാം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:

വിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പാദസ്പർശമേറ്റതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന പുണ്യഭൂമിഭാഗമായ മലയാറ്റൂർ മലനിരകളുടെ മടിത്തട്ടിൽ നില കൊള്ളുന്ന കോടനാട് ഗ്രാമത്തിന്റെ തലകക്കുറിയാതി പരിലസിക്കുന്ന സീയോൻ ആശ്രമവും പള്ളിയും മാർ ഔഗേൻ ഹൈസ്കൂളും അവയുടെ സ്ഥാപകനായ ഔഗേൻ ബാവായുടെ നിത്യ സ്മാരകങ്ങളാണ്. മലനിരകളുടെ പനിനീരായി ഒഴുകുന്ന പെരിയാറിനാൽ സ്വാഭാവികമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതാണ് മനോഹരമായ മലയാറ്റൂർ. മലയാറ്റൂർ കുരിശുമലയും മലയാറ്റൂർ ഫോറസ്റ്റ് ഓഫീസും നേർക്കുനേർ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. പണ്ട് ഇരുകരകളിലുമായി കിടന്ന കൊച്ചി മലയാറ്റൂരും, തിരുവിതാംകൂർ മലയാറ്റൂരും 1949-ലെ തിരു. - കൊച്ചി സംയോജനത്തോടെ ഒന്നായി. അതായത് ഇരുകരകളിലും കിടന്ന മലയാറ്റൂർ ഭാഗങ്ങൾ ഒരു വലിയ ഗ്രാമമായ കോടനാടായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇവിടുത്തെ പ്രസിദ്ധമായ ആന പരിശീലന കേന്ദ്രം ധാരാളം വിദേശ സഞ്ചാരികളെയും ആകർഷിച്ചുവരുന്നു.

പല സിദ്ധികൾ ഉണ്ടായിരുന്ന താപസവര്യനായ ഒരു മഹർഷി പണ്ട് കോടനാട് താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹത്തെ ചെട്ടിസ്വാമിയെന്ന് ആളുകൾ വിളിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഒരു ഐതീഹ്യമുണ്ട്. ആ മഹർഷി താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം ഇന്നും ചെട്ടിനടയെന്നും ആ ഭാഗത്തെപള്ളി ചെട്ടിനടപ്പള്ളിയെന്നുമാണ് അറിയപ്പെടുന്നത് (സമീപത്തുള്ള മലയാറ്റൂർ മലകളിൽ വി. തോമാശ്ലീഹാ വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ചെട്ടിസ്വാമിയെന്ന് വിളിച്ചിരുന്ന മഹർഷി ആരായിരുന്നുവെന്ന് ആർക്കറിയാം). മഹർഷി താമസിച്ചിരുന്ന മുന്നേക്കർ, വനംവകുപ്പു ജീവനക്കാരനായിരുന്ന പുൽക്കുഴി പൗലോസ് അന്നത്തെ വന്യതാപസനായ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ ദാനം ചെയ്തു. അവിടെ സീയോൻ ആശ്രമവും വി. മൽക്കെയുടെ നാമത്തിൽ പള്ളിയും സ്ഥാപിതമായത് യാദൃച്ഛികമല്ല.

1922 ലാണ് ഒരു ചെറിയ ചാപ്പലിന് ആരംഭം ഇട്ടത്. ഫെബ്രുവരി 2 ന് മാർ മൽക്കെയുടെ നാമത്തിൽ മലങ്കര മല്പാൻ കോനാട്ട് മാത്തൻ കോറെ

പിസ്കോപ്പായുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി സ്റ്റീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് ചാപ്പലിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. ഔഗേൻ റമ്പാച്ചന്റെ പ്രഥമ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന ഈ ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ച് വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ ശെമ്മാശ്ശന്മാർ, റമ്പാച്ചന്റെയും പിതാവ് തുരുത്തി ചേട്ടാ കുളത്തുംകര അബ്രഹാം കത്തനാരുടെയും കീഴിൽ വൈദിക പരിശീലനം നടത്തിപ്പോന്നു. കൊച്ചി ഇടവകയുടെ കാലം ചെയ്ത പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് അങ്കമാലി ഇടവകയുടെ കാലം ചെയ്ത മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്നിവരും കണിയാംപറമ്പിൽ കുര്യൻ കോറേപ്പിസ്കോപ്പാ, ആത്തുങ്കൽ ഗീവർഗീസ് കോറേപ്പിസ്കോപ്പാ, പി. എ. പൗലോസ് കോറേപ്പിസ്കോപ്പാ, അയ്ക്കരക്കുട്ടി മോസസ് കോറേപ്പിസ്കോപ്പാ, പുതുശ്ശേരി ഇസഹാക്ക് കത്തനാർ എന്നിവരും ഇവിടെ പഠിച്ചവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇക്കാലത്ത് റമ്പാച്ചന്റെ വന്ധ്യപിതാവ് അബ്രഹാം കത്തനാർ തുരുത്തിപ്പള്ളിൽ നിന്നു കോടനാട്ട് സ്ഥലം വാങ്ങി കുടുംബ സമേതം അവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കി. ഇത് സീയോൻ ആശ്രമപ്പള്ളിയുടെ പണിക്ക് കൂടുതൽ സഹായകമായി. റമ്പാച്ചൻ സുവിശേഷ പ്രസംഗത്തിനായി സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന പള്ളികളിൽ നിന്നുള്ള സംഭാവനകളും സഹോദരന്മാരുടെ സഹായ സഹകരണവും പള്ളിയുടെയും ആശ്രമത്തിന്റെയും പണിയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തി പണി പൂർത്തിയായപ്പോൾ സ്ഥിരമായ വരുമാനം ലഭിക്കാനായി പള്ളിയുടെ വടക്കു ഭാഗത്ത് റോഡരികിൽ കുറെ മുറികൾ പണികഴിപ്പിച്ച് വാടകയ്ക്കു കൊടുത്തു. 1927 -ൽ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിക്കപ്പെട്ട് കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന ഭരണം ഏറ്റെടുത്തതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ അശ്രമത്തിൽ നിന്നും ഭദ്രാസനത്തിലേക്കു മാറി. അബ്രഹാം കത്തനാർ ആശ്രമത്തിൽ തന്നെ താമസിച്ചുപോന്നു. 1104 കുറേം 10 -ാം തീയതി അന്തരിച്ച അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയോടു ചേർന്ന് വടക്കുഭാഗത്ത് കബറടക്കി. തുടർന്ന് ബ. കെ. വി. ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചൻ (തിരുവിതാംകോട്) ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ച് കുറെ ആശ്രമസ്ഥരെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, പൊയ്ക്കാട്ടിൽ പൗലോസ് കത്തനാർ, പാത്തിക്കൽ പൗലോസ് കത്തനാർ, കുറ്റിപ്പാലയ്ക്കൽ യൗസേഫ് കത്തനാർ തുടങ്ങി പലരും പള്ളിയിൽ കർമ്മാദികൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കര സഭയിലെ വ്യവഹാരത്തിന്റെ പ്രഹരം തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനി വളരെയധികം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. അക്കാലത്ത് തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന ആശ്രയസ്ഥാനം കോടനാട് സീയോൻ ആശ്രമമായിരുന്നു. താൽക്കാലികമായി നിർമ്മിച്ച ആശ്രമക്കെട്ടിടവും കടകളും പള്ളി തന്നെയും അപ്പോഴേക്കും ജീർണ്ണിച്ച് അവ നാമാവശേഷമായിത്തീരുന്ന

സ്ഥിതിയിലായി. അപ്പോഴാണ് 1958 ലെ സഭാ സമാധാനത്തിനുശേഷം ഭദ്രാസന ഭരണം വിട്ട് കോടനാട്ട് വിശ്രമ ജീവിതം നയിക്കാനായി ആശ്രമക്കെട്ടിടം പുതുക്കിപ്പണിയിച്ചത്.

1962 മെയ് മാസം 17 -ാം തീയതി അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും 1964 ൽ സിംഹാസനസ്ഥനാവുകയും ചെയ്തു. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി നിരണത്തുവച്ച് തെരഞ്ഞെടുത്ത ദിവസമായ 1962 മെയ് 17 നാണ് കോടനാട് മാർ ഔഗേൻ സ്കൂളിന് അനുവാദം ലഭിച്ചത്. 1962 ജൂൺ 4 -ാം തീയതി ആരംഭിച്ച സ്കൂൾ 1966 ജൂണിൽ ഹൈസ്കൂളായി. അതിന്റെ ആരംഭം മുതൽ 30 വർഷം ഞാൻ പ്രഥമാദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ നടന്നുവരുന്ന മാർ ഔഗേൻ ഹൈസ്കൂൾ കോടനാട്ടുകാർക്കു ലഭിച്ച ഒരു വലിയ സമ്മാനമാണ്.

തന്റെ പിതാവ് അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന കോടനാട് ആശ്രമപ്പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിയേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് തിരുമേനി നിശ്ചയിച്ചു. വളരെ കുറച്ചു വീട്ടുകാർ മാത്രമുള്ള ഈ പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിന് തിരുമേനി തന്നെ മുൻകൈയെടുത്ത് പള്ളി പണിയുടെ ചുമതല തിരുമേനിയുടെ സഹോദര പുത്രന്മാരായ എനെയും സി. കെ. മാത്യുവിനെയും ഏല്പിച്ചു. പള്ളിയുടെ നടത്തിപ്പിന് ആവശ്യമായ വരുമാനം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം കടകൾ കേടുപാടുകൾ തീർത്ത് വാടകയ്ക്ക് കൊടുക്കുകയും പള്ളിപ്പുരയിടത്തിൽ റബറും തെങ്ങും വച്ചു പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആധുനിക രീതിയിൽ മനോഹരമായി പണി കഴിപ്പിച്ച പള്ളിയുടെ കുദാശാകർമ്മം 1972 ഫെബ്രുവരി 2,3 തീയതികളിൽ പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിലും കൊച്ചി ഇടവകയുടെ മാർ സേവേറിയോസ്, അങ്കമാലി ഇടവകയുടെ മാർ തെയോഫിലോസ് എന്നിവരുടെ സഹകാർമ്മികത്വത്തിലും നടത്തി. പ. മാർ മൽക്കെ, പ. ദൈവമാതാവ്, പ. ഗീവറുഗീസ് സഹദാ എന്നിവരുടെ നാമത്തിലാണ് മൂന്നു ത്രോണോസുകളും. പ. ബാവായുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് തീറെഴുതിയിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുമായ സീയോൻ ആശ്രമപ്പള്ളി അങ്കമാലി ഭദ്രാസനാധിപന്റെ ഭരണത്തിൽ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചു.

1967 ജൂലൈ മുന്നിന് എനിക്ക് കശ്ശീശാ പട്ടം തന്ന് ഈ പള്ളിയിലെ വികാരിയായി നിയമിച്ചു. അന്നുമുതൽ പള്ളിയുടെയും സ്വത്തുക്കളുടെയും മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുവരുന്നു. പള്ളിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ വി. ഗീവറു

ഗീസ് സഹദാ, പ. ബസ്സേലിയോസ് ബാവ, പ. പരുമല തിരുമേനി എന്നിവരുടെ പേരിൽ കുരിശിൻതൊട്ടികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. 20 മുറികൾ പൂർത്തിയാക്കി വാടകയ്ക്ക് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജൂണിയർ സ്കൂൾ പ. ബാവയുടെ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും 1997 നവംബർ 27 -ന് പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പള്ളിയുടെ പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി മെമ്മോറിയൽ ഹാൾ പണികഴിപ്പിക്കുകയും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ പൗലോസ് മാർ പക്കോമിയോസ് അതിന്റെ ഉദ്ഘാടനം 1999 ജനുവരി 21 -നു നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

എല്ലാ വർഷവും ഡിസംബർ എട്ടു കഴിഞ്ഞു വരുന്ന ഞായറാഴ്ച ഇവിടെ പ. ഔഗേൻ ബാവയുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ആഘോഷിച്ചു വരുന്നു. ബാവയോട് ഭക്തിയും ബഹുമാനവുമുള്ള ആളുകൾ സഹകരിച്ച് ബാവയുടെ പേരിൽ ഒരു ചാരിറ്റബിൾ ഫണ്ട് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പെരുന്നാൾ ചെലവു കഴിഞ്ഞ് കിട്ടുന്ന പണം ഈ ഫണ്ടിന് മുതൽക്കൂട്ടുന്നു. നിർദ്ധനരായ രോഗികൾക്കും അനാഥാലയങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുവാനും സ്കൂൾ കുട്ടികൾക്ക് പഠനോപകരണങ്ങളും യൂണിഫോമും വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാനും വർഷംതോറും ഒരു നല്ല തുക ഈ ഫണ്ടിൽ നിന്നു വിനിയോഗിച്ചുവരുന്നു.

പ. ബാവയുടെ ചരമ രജത ജൂബിലി സ്മാരകമായി മൂന്നു നിലകളുള്ള ഒരു കുരിശിൻതൊട്ടി വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ പണിത് അവസാന മിനുക്കു പണികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.



പ. ഔഗേൻ ബാവയുടെ സ്മാരകമായി പിറമാടത്ത് സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രത്യാശ ഭവന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം പ. മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

19

എന്റെ സ്ഥാനവും ജീവനും പോയാലും സഭാ സ്വാതന്ത്ര്യം കളഞ്ഞു കുളികില്ല

മൂന്നു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവ ചെയ്ത ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പ്രസ്താവന അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ജീവ ചരിത്രം അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. കോട്ടയം ഭദ്രാസനാധിപനായിരുന്ന പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ 75 -ാം ജന്മദിനം പ്രമാണിച്ച് കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ അങ്കണത്തിൽ ചേർന്ന സമ്മേളനത്തിലാണ് സഭ നേരിടുന്ന ചില പ്രശ്നങ്ങളെ മുൻനിർത്തി കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ആ കാവൽ ഭടൻ അർത്ഥശങ്കയ്ക്കിടയില്ലാതെ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചത്. തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും അന്നത്തെ എം. ഡി. എച്ച്. എസ്. ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സി. യു. മാത്യുവും ഞാനും പ്രസംഗിച്ചവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ബാവയുടെ അനശ്വര വചനങ്ങൾ വായിക്കുക. “എന്റെ മാതാവ് എന്നെ പ്രസവിച്ചത് കാതോലിക്കാ സിംഹാസനമെന്ന പവിത്രപീഠത്തിലിരുന്ന് പാരമ്പര്യങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും ലംഘിക്കാനല്ല. പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ചതും പ്രതിസന്ധികളുടെയും പ്രതികൂലങ്ങളുടെയും ഇടയിലും ദൈവകൃപയാൽ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ സംരക്ഷിച്ചും ഭദ്രമായി ഭരമേല്പിച്ചതുമായ മലങ്കര സഭയുടെ സ്വതന്ത്രമായ നിലനിൽപ്പിന്റെ വിലയേറിയ നിധിയും സ്ഥാനവും കളഞ്ഞുകുളിച്ചു കടന്നുപോകുവാൻ ഞാൻ ഒരുകമല്ല. എന്റെ പദവിയും ജീവനും പോയാലും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സഭയുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മാറ്റിനും മഹിമയ്ക്കും ഹാനി വരുത്തുന്ന ഒന്നിനും ഞാൻ കൂട്ടുനിൽക്കുകയില്ല.”

20 സംസാരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ



ചരിത്ര സ്മരണ ഉണർത്തുന്ന ഒരു ചിത്രം

നാല്പതു വർഷം മുമ്പ് മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽ ചേർന്ന ഒരു വൈദികയോഗം.

ഇരിക്കുന്നവർ: ഫാ. പൗലോസ് നാരകത്ത്, ഫാ. പ്രൊഫസർ. റ്റി. വി. ജോൺ, ഫാ. ഏബ്രഹാം ഓലിയിൽ, ഓഗസ്റ്റ് മാർ തിമോത്തിയോസ്, പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്, ഫാ. ജോസഫ് കുറ്റിപ്പാലയ്ക്കൽ, ഫാ. ലൂക്കോസ് തോപ്പിൽ, ഫാ. ഗീവറുഗീസ് മുരിമറ്റത്തിൽ.

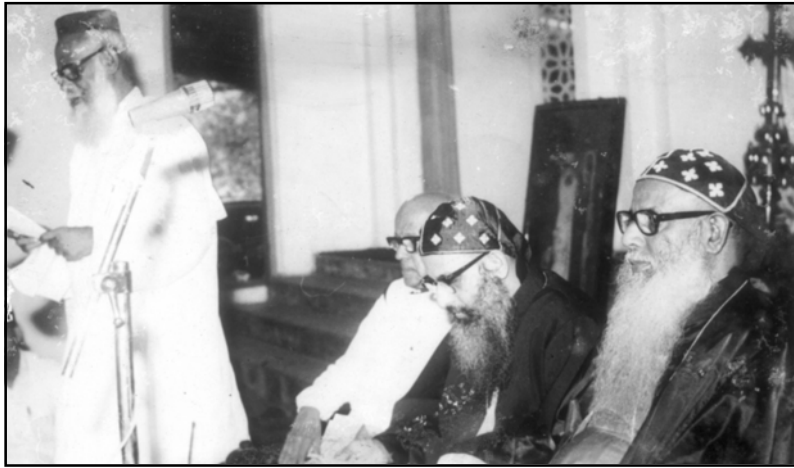
(ശേഷം അടുത്ത പേജിൽ)

നില്ക്കുന്നവർ: ഫാ. പത്രോസ് മൊതാൽ, ഫാ. കെ. സി. തോമസ് (തോമസ് മാർ മക്കാരിയോസ്), ഫാ. മത്തായി ചക്കാപ്പിള്ളിൽ, ഫാ. തോമസ് കളവാങ്കൽ, റ്റി. വി. ഫിലിപ്പോസ് കോറൈപ്പിൻകോപ്പാ, ഫാ. കുര്യാക്കോസ് ഒ. ഐ. സി., ഫാ. ഗീവറുഗീസ് പാറേൽ, ഫാ. ജോർജ്ജ് മേച്ചികര. രണ്ടാം നിര: ഫാ. പ്രൊഫ. കെ. സി. ജോസഫ്, ഫാ. സഖറിയാ കാരുവേലി, ഫാ. കെ. പീലിപ്പോസ് (പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്), ഫാ. പി. വി. ജോസഫ് (ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ്), ഫാ. കുര്യാക്കോസ് ചവറും പ്ലാക്കിൽ, ഫാ. ജോസഫ് വെള്ളിയാമാരിൽ, ഫാ. സി. കെ. ഏബ്രഹാം ചേട്ടാകുളത്തിൻകര, ഫാ. ജോർജ്ജ് പട്ടളാട്ട്, ഫാ. കെ. കെ. മാത്യൂസ് (മാത്യൂസ് മാർ ബർനബാസ്).

മുകളിലെ നിര: ഫാ. എൻ. ഐ. പൗലോസ്, ഫാ. സ്കറിയാ നീലാങ്കൽ, ഫാ. പൗലോസ്, ഫാ. കോര വറുഗീസ്, ഫാ. വി. വി. ബഹനാൻ (17 പേർ ഇപ്പോൾ പരേതരാണ്).



മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ 75 -ാം ജന്മദിനത്തിൽ കെ. വി. മാമ്മൻ ആശംസാ പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നു. തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സി. യു മാത്യു എന്നിവരെയും കാണാം.



1976 ൽ കോട്ടയത്തു ചേർന്ന മാർ ഔഗേൻ സിബോസിയത്തിൽ കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നു. പിന്നിൽ എൻ. എം. ഏബ്രഹാം, മാർ പക്കോമിയോസ്, പ. മാത്യുസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ.



നാലു ദശാബ്ദം മുമ്പ് വേങ്ങൂർ നടത്തപ്പെട്ട സ്റ്റീബാദാസ സമൂഹ വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് 'പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്' എന്ന ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥം ആദ്യ പ്രതി ഗ്രന്ഥകർത്താവായ പി. പി. വർക്കിക്കു നൽകിക്കൊണ്ട് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നു. മധ്യത്തിൽ പ്രസാധകനായ കെ. വി. മാമ്മൻ.



വൈദിക സെമിനാരിയ്ക്കുവേണ്ടി അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപയുടെ എൻഡോവ്മെന്റ് ഫണ്ട് ശേഖരിച്ച പി. ജെ. കോശി, മത്തായി മാത്യുസ് എന്നിവരെ പ. ഔഗേൻ ബാവ സഭാഭൂഷൺ ബഹുമതി അണിയിക്കുന്നു.



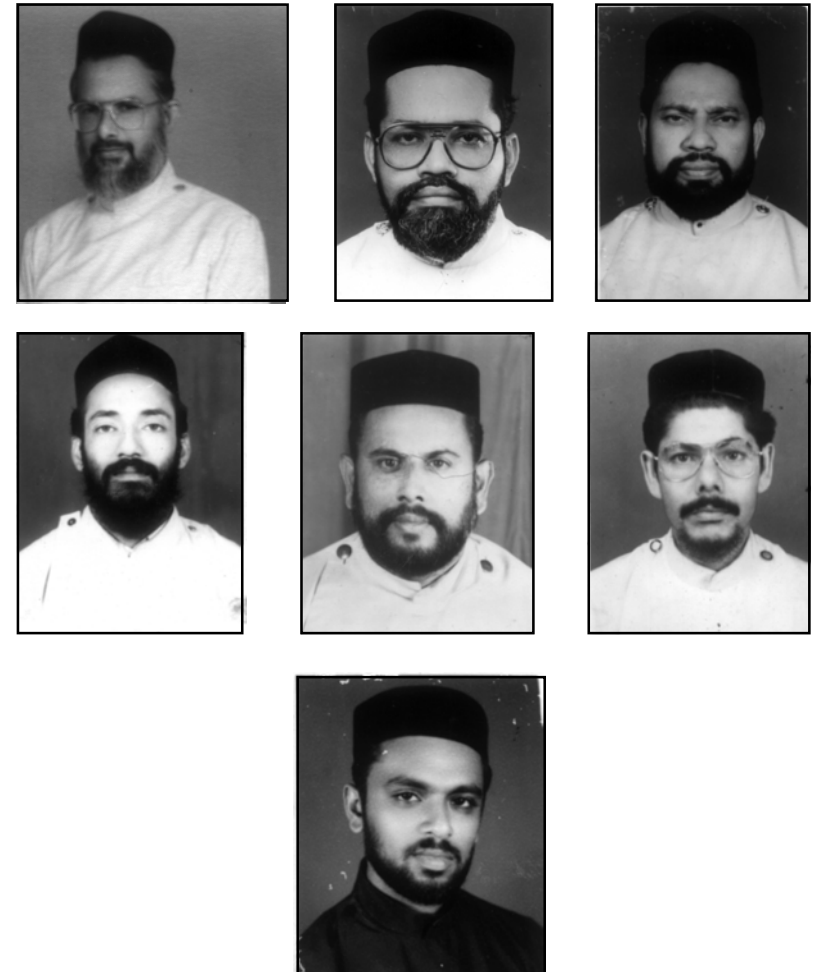
മൂന്നു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ. ഔഗേൻ ബാവായോടൊപ്പം. കാതോലി കേറ്റ് അരമന മുൻ മാനേജർ ഫാ. ടി. സി. ജേക്കബ്, ഇപ്പോഴത്തെ മാനേജർ ഫാ. ടി. ജി. സഖറിയ, കെ. വി. മാമ്മൻ, ഇപ്പോഴത്തെ പഴയ സെമിനാരി മാനേ ജർ ഫാ. കെ. വി. ജോസഫ്.

തൂരുത്തിയിൽ കുടുംബത്തിന്റെ വിവിധ ശാഖകളിൽപ്പെട്ടവരും തിരശ്ശീലക്ക് അപ്പുറത്തു കടന്നവരുമായ വന്ധു വൈദികർ



1. ആയത്തുകുടി ഫാ. പൈലി പൗലോസ്. 2. ആയത്തുകുടി തൂരുത്തിയിൽ ഫാ. പൈലി തോമ്മാ. 3. ആയത്തുകുടി തൂരുത്തിയിൽ ഫാ. മാത്തു തോമ്മാ. 4. ആയത്തുകുടിയിൽ ഫാ. തോമ്മാ പൗലോസ്. 5. തൂരുത്തി ചേട്ടാകുളത്തിൻകര ഫാ. പൈലി ഏബ്രഹാം. 6. തൂരുത്തിയിൽ ഫാ. ഗീവറുഗീസ്. 7. തൂരുത്തി ചേട്ടാകുളത്തിൻകര ഫാ. അബ്രഹാം ഹാബേൽ.

തൂരുത്തിയിൽ കുടുംബത്തിലെ ഇന്നത്തെ വൈദികർ



1. ഫാ. സി. കെ. ഏബ്രഹാം തൂരുത്തി ചേട്ടാകുളത്തിൻകര. 2. ഫാ. കെ. ഏബ്രഹാം (ആയത്തുകുടി) തൂരുത്തിയിൽ. 3. ഫാ. ഏലിയാസ് ചേട്ടാകുളത്തിൻകര തൂരുത്തിയിൽ. 4. ഫാ. പോൾ തോമസ് ആയത്തുകുടിയിൽ. 5. ഫാ. പ്രൊഫ. ഒ. ജെ. ജേക്കബ് ഓണശ്ശേരി തൂരുത്തിയിൽ. 6. ഫാ. ടി. വി. ജോണി തിരുവാങ്കുളം തൂരുത്തിയിൽ. 7. ഫാ. സഖറിയ വറുഗീസ് തൂരുത്തി ഓണശ്ശേരിൽ, തിരുവാങ്കുളം.



മുത്തുരുത്തി കർമ്മേൽ ദയറാ ചാപ്പലിൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസിന്റെ സംസ്കാര ശുശ്രൂഷ.
ഉൾച്ചിത്രം പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്



കോടനാട് ആശ്രമപ്പള്ളി സ്റ്റാറ്റിനം ജൂബിലി മെമ്മോറിയൽ ഹാൾ ഉദ്ഘാടനം പൗലോസ് മാർ പക്കോമിയോസ് നിർവ്വഹിക്കുന്നു.